

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΙΙΓ' - ΤΕΥΧΟΣ 8 - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2006
ΑΘΗΝΑΙ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ίω. Γενναδίου 14 – 115 21 Άθηναι
Τηλ.: 210-72.72.253. Fax 210-72.72.251
http://www.ecclesia.gr
e-mail:contact@ecclesia.gr

Έκδίδεται

Προνοία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν
καὶ πάσης Ἑλλάδος
κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

Ἰδιοκτησία τοῦ Κλάδου Ἐκδόσεων
τῆς Ἐπικοινωνιακῆς καὶ Μορφωτικῆς
Υπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Ἐκδότης:

Ὁ Διευθυντής τοῦ Κλάδου Ἐκδόσεων
Πανος. Ἀρχιμ. Διονύσιος Μάνταλος,
Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱεραῆς Συνόδου,
Ίω. Γενναδίου 14
115 21 Ἀθῆναι

Ἀρχισυντάκτης
Κωνσταντῖνος Χολέβας

Τμήμα Συντάξεως
Ἐπιμέλεια ὕλης, διόρθωσης δοκιμίων
Χρήστος Γ. Καραγιάννης, Δρ. Θ.

Φωτογραφίες
Χρήστος Μπότης

Στοιχειοθεσία - Ἐκτύπωση - Βιβλιοδεσία
ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ἰασίου 1 – 115 21 Ἀθῆναι
Τηλ.: 210-7272.356 – Fax 210-7272.380
http://www.apostoliki-diakonia.gr

Ἐπεύθυνος Τυπογραφείου:
Σωκράτης Μαυρογόνατος
Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθῆναι

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΔΙΑΡΚΟΥΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ	595
ΠΙΝΑΞ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ	599
ΜΗΝΥΜΑΤΑ	
Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου, Ἐπίκαιρο σχόλιο γιὰ τὸν ἀείμνηστο Roger Millieix	601
ΟΜΙΛΙΑΙ - ΛΟΓΟΙ	
Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου, Χαιρετισμὸς πρὸς τὸ 6ο Συνέδριο Ποντιακοῦ Ἑλληνισμοῦ	602
ΣΥΝΟΔΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ	
Περὶ τῆς Στρατηγικῆς τῆς Λισσαβώνας.....	603
Κώδιξ ἡ Μνημόνιον περὶ τῆς Ποιμαντικῆς	605
ΤΟ ΑΡΘΡΟΝ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ	
Ὁ Διάλογος μεταξὺ Ὁρθόδοξων καὶ Ρωμαιοκαθολικῶν.....	607
ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ	
Χρονικὸν Ἐπισκέψεως τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου στὴν Αὐτόνομη Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τῆς Φινλανδίας ὑπὸ Ἀρχιμ. Ἐπιφανίου Οἰκονόμου	610
ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΚΟΣΜΟΣ	
Τῆς Ἐυαγγελίας Δουρίδα, Ἐκθεσις περὶ τῆς συμμετοχῆς τῆς εἰς τὰς ἐναρκτηρίους ἐργασίας τῆς τρίτης φάσεως τοῦ προγράμματος δικτύωσης τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὀργανώσεων καταστολεμῆσεως τῆς ἐμπορίας ἀνθρώπων (CAT III)	627
ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΟΣ	
Κανονικὴ καὶ ὀφειλετικὴ ἢ Ἰθρορικὴ ἐσορτὴ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.....	631
ΜΕΛΕΤΑΙ	
Τοῦ Ἀναργύρου Ἀναπλιώτη, Οἱ προοπτικὲς τοῦ ἐθελοντισμοῦ στὴν Ἑλλάδα μὲ πυρῆνα δράσεως τὴν οἰκογένεια μέσα στὰ πλαίσια τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς μὲ σκοπὸ τὴ διαμόρφωση ἐνὸς σύγχρονου πλαίσου κοινωνικῆς φροντίδας.....	636
ΕΚΔΗΜΙΑΙ	642
ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ	645
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ	648
ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ - ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ	658
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ	685

**ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΣ
ΤΗΣ ΔΙΑΡΚΟΥΣ
ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ**

**ΣΥΝΟΔΙΚΗ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ 150^η**

(1.9.2006 ἕως 31.8.2007)

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς 150^{ης} Συνοδικῆς Περιόδου

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος
κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ

**ΕΚ ΤΗΣ ΑΥΤΟΚΕΦΑΛΟΥ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

- † Ὁ Καρυστίας καὶ Σκύρου κ. Σεραφεῖμ
- † Ὁ Σταγῶν καὶ Μετεώρων κ. Σεραφεῖμ
- † Ὁ Μεγάρων καὶ Σαλαμῖνος κ. Βαρθολομαῖος
- † Ὁ Παροναξίας κ. Ἀμβρόσιος
- † Ὁ Περιστερίου κ. Χρυσόστομος
- † Ὁ Κεφαλληνίας κ. Σπυρίδων

**ΕΚ ΤΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΝ
ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΧΩΡΩΝ**

- † Ὁ Λαγκαδᾶ κ. Σπυρίδων
- † Ὁ Πολυανῆς καὶ Κιλκισίου
κ. Ἀπόστολος
- † Ὁ Ἀλεξανδρουπόλεως
κ. Ἄνθιμος
- † Ὁ Νεαπόλεως καὶ Σταυρου-
πόλεως κ. Βαρνάβας
- † Ὁ Δράμας κ. Παῦλος
- † Ὁ Σισανίου καὶ Σιατίστης
κ. Παῦλος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
† Ἀρχιμ. Διονύσιος Μάνταλος

ΚΑΤΑΡΤΙΣΙΣ ΣΥΝΟΔΙΚΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ**ΣΥΝΟΔΙΚΟΙ ΣΥΝΔΕΣΜΟΙ**

150ης Συνοδικῆς Περιόδου

1. Συνοδική Ἐπιτροπή τῆς Ἀρχιερατείας: Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μεγάρων καὶ Σαλαμῖνος κ. Βαρθολομαῖος.
2. Συνοδική Ἐπιτροπή Ἐκκλησιαστικῆς Τέχνης καὶ Μουσικῆς: Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πολυανῆς καὶ Κιλκισίου κ. Ἀπόστολος.
3. Συνοδική Ἐπιτροπή Θείας Λατρείας καὶ Ποιμαντικῶν Ἔργων: Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δράμας κ. Παῦλος.
4. Συνοδική Ἐπιτροπή Δογματικῶν καὶ Νομοκανονικῶν Ζητημάτων: Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καρυστίας καὶ Σκύρου κ. Σεραφεῖμ.
5. Συνοδική Ἐπιτροπή ἐπὶ τοῦ Μοναχικοῦ Βίου: Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Παροναξίας κ. Ἀμβρόσιος.
6. Συνοδική Ἐπιτροπή Χριστιανικῆς Ἀγωγῆς τῆς Νεότητος: Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σισανίου καὶ Σιατίστης κ. Παῦλος.
7. Συνοδική Ἐπιτροπή Διορθοδόξων καὶ Διαχριστιανικῶν Σχέσεων: Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἄνθιμος.
8. Συνοδική Ἐπιτροπή Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ Ἐπιμορφώσεως Ἐφημεριακοῦ Κλήρου: Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως κ. Βαρνάβας.
9. Συνοδική Ἐπιτροπή Τύπου καὶ Δημοσίων Σχέσεων: Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σταγῶν καὶ Μετεώρων κ. Σεραφεῖμ.
10. Συνοδική Ἐπιτροπή ἐπὶ τῶν Αἰρέσεων: Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ κ. Σπυρίδων.
11. Συνοδική Ἐπιτροπή Κοινωνικῆς Πρόνοιας καὶ Εὐποιίας: Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κεφαλληνίας κ. Σπυρίδων.
12. Συνοδική Ἐπιτροπή ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν: Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κεφαλληνίας κ. Σπυρίδων.

ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΣ ΣΥΝΟΔΙΚΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ

διὰ Πρεσβυτέρους, Διακόνους καὶ Μοναχοῦς.

Α. ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΟΝ Συνοδικὸν Δικαστήριον διὰ Πρεσβυτέρους, Διακόνους καὶ Μοναχοῦς:

Πρόεδρος: Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ κ. Σπυρίδων.

Τακτικὰ Μέλη:

1. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μεγάρων καὶ Σαλαμῖνος κ. Βαρθολομαῖος.

2. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Περιστερίου κ. Χρυσόστομος.

3. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δράμας κ. Παῦλος.

4. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σισανίου καὶ Σιατίστης κ. Παῦλος.

Ἀναπληρωματικὸν Μέλος: Ὁ Σεβασμιώτατος Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως κ. Βαρνάβας.

Β. ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΟΝ Συνοδικὸν Δικαστήριον:

Πρόεδρος: Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος.

Τακτικὰ Μέλη:

1. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πολυανῆς καὶ Κιλκισίου κ. Ἀπόστολος.

2. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καρυστίας καὶ Σκύρου κ. Σεραφεῖμ.

3. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σταγῶν καὶ Μετεώρων κ. Σεραφεῖμ.

4. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Παροναξίας κ. Ἀμβρόσιος.

5. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κεφαλληνίας κ. Σπυρίδων.

6. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἄνθιμος.

Ἀναπληρωματικὸν Μέλος: Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως κ. Βαρνάβας.

**ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ
ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ**

Διορίζονται 2 Συνοδικοί ἐπὶ ἑνιαυσίᾳ θητεία μετ' ἰσαριθμῶν Ἀναπληρωματικῶν Μελῶν.

Ἄρθρον 4 παράγρ. 1 τοῦ Ν. 976/46

(Φ.Ε.Κ. 58 τεῦχος Α' 21.2.1996)

Τακτικά Μέλη: 1) Σεβ. Μητροπολίτης Λαγκαδά κ. Σπυρίδων, 2) Σεβ. Μητροπολίτης Καρυστίας και Σκύρου κ. Σεραφείμ.

Αναπληρωματικά Μέλη: 1) Σεβ. Μητροπολίτης Δράμας κ. Παῦλος, 2) Σεβ. Μητροπολίτης Σισανίου και Σιατίστης κ. Παῦλος.

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ Τ.Π.Ο.Ε.Κ.Ε.

Διορίζονται ἐπὶ ἐνιαυσία θητεία:

α) Ὁ Ἀναπληρωτὴς τοῦ Προέδρου, πρῶτος τῆ τάξει ἐκ τῶν μελῶν τῆς Δ.Ι.Σ. καὶ

β) 1 μέλος ἐκ τῶν Συνοδικῶν Ἀρχιερέων μετὰ τοῦ Ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ.

Υ.Α./Φ. 60/2 τῆς 1.2.93 (Φ.Ε.Κ. 83 τ. Β' 19.2.93).

Πρόεδρος: Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος.

Ἀναπληρωτὴς Προέδρου: Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδά κ. Σπυρίδων.

Τακτικὸν Μέλος: Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Σταγῶν καὶ Μετεώρων κ. Σεραφείμ.

Ἀναπληρωματικὸν Μέλος: Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως κ. Βαρνάβας.

ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΩΝ

1. Α.Υ.Σ.Ε.

1. Ἄρθρον 42 παράγρ. 5 τοῦ Νόμου 590/1977.

2. Ἄρθρον 2 παράγρ. 1 τοῦ Κανονισμοῦ 3/1977.

3. Ἄρθρον 5 τοῦ Κανονισμοῦ 5/1978.

4. Ἄρθρα 2 καὶ 3 τοῦ Κανονισμοῦ 38/1988.

5. Ἄρθρον 1 τοῦ Κανονισμοῦ 38/1988 ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 167/2005 Κανονισμοῦ.

6. Ἄρθρον 14 παρ. 2 τοῦ Ν. 3149/2003 ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ ἄρθρον 2 παρ. 2 τοῦ Ν. 2993/2002.

Πρόεδρος: Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδά κ. Σπυρίδων.

Ἀναπληρωτὴς: Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πολυανῆς καὶ Κιλκισίου κ. Ἀπόστολος.

Μέλη: 1. Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. Διονύσιος Μάνταλος, Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱεραῆς Συνόδου. 2. Θεοφ. Ἐπίσκοπος Φαναρίου κ. Ἀγαθάγγελος, Γενικὸς Διευθυ-

ντῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. 3. κ. Ἀναστάσιος Μαρίνος, Ἐπιτ. Ἀντιπρόεδρος τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας. 4. κ. Κωνσταντῖνος Πυλαρινός, Γενικὸς Διευθυντῆς Ε.Κ.Υ.Ο. 5. κ. Κωνσταντῖνος Ροδόπουλος, Ὑπάλληλος Τ.Π.Ο.Ε.Κ.Ε. 6. κ. Χρῆστος Γκόγκος, Ὑπάλληλος τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

Ἀναπληρωταί: 1. Πανος. Ἀρχιμ. κ. Κύριλλος Μισιακούλης, Α' Γραμματεὺς τῆς Ἱεραῆς Συνόδου. 2. Πανος. Ἀρχιμ. κ. Ἀλέξιος Ψωίνος, Διευθυντῆς Ὑπηρεσιῶν τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. 3. κ. Δημήτριος Καπετσώνης, Ἐπίτιμος Ἐφέτης. 4. Πανος. Ἀρχιμ. κ. Ἀντώνιος Ἀβραμιώτης, Ὑποδ/ντῆς Ε.Κ.Υ.Ο. 5. κ. Ἰωάννης Σιωμός, Ὑπάλληλος Τ.Π.Ο.Ε.Κ.Ε. 6. κ. Εἰρήνη Λιγνοῦ, Ὑπάλληλος τῆς Ἱεραῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

Γραμματεὺς: κ. Εὐάγγελος Καρακοβούνης, Ὑπάλληλος Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἀναπληρωτὴς Γραμματεὺς: κ. Θεόδωρος Φερεντίνος, Ὑπάλληλος Ἀποστολικῆς Διακονίας.

2. ΤΡΙΜΕΛΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΥΠΑΓΟΜΕΝΩΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΩΔΙΚΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ (Κ.Ε.Υ.) ΗΤΟΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ

(Διορίζεται προσωρινῶς καὶ μέχρι τῆς συγκροτήσεως Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις).

1. Ἄρθρα 2, 3,4 τοῦ Κανονισμοῦ 5/1978.

2. Ἄρθρον 1 παράγρ. 2, 3 τοῦ Κανονισμοῦ 23/1982.

Πρόεδρος: Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καρυστίας καὶ Σκύρου κ. Σεραφείμ.

Ἀναπληρωτὴς: Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως κ. Βαρνάβας.

Μέλη: 1. Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος κ. Λεωνίδης Ψαριανός, Ὑπάλληλος Ἀποστολικῆς Διακονίας. 2. κ. Διονύσιος Σταθουλόπουλος, Ὑπάλληλος Ε.Κ.Υ.Ο.

Ἀναπληρωταί: 1. κ. Λεωνίδας Δρόλας, Ὑπάλληλος Ἀποστολικῆς Διακονίας. 2. κ. Δημήτριος Τίκας, Ὑπάλληλος Ε.Κ.Υ.Ο.

Γραμματεὺς: κ. Ἀντώνιος Κουσαθανᾶς, Ὑπάλληλος Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἀναπληρωτῆς Γραμματεὺς: κ. Βασίλειος Σώρρας,
Ἐπάλληλος Ἱεραῶς Συνόδου.

3. ΤΡΙΜΕΛΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΙΕΡΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΝ

(Διορίζεται προσωρινῶς καὶ μέχρι τῆς συγκροτήσεως Ἐπηρεσιακοῦ Συμβουλίου κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις).

1. Ἄρθρα 2, 3,4 τοῦ Κανονισμοῦ 5/1978.

2. Ἄρθρον 2 τοῦ Κανονισμοῦ 23/1982.

Πρόεδρος: Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κεφαλληνίας κ. Σπυρίδων.

Ἀναπληρωτῆς: Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δράμας κ. Παῦλος.

Μέλη: 1. κ. Ἀναστασία Ποντίκα, Ἐπάλληλος Ἱ. Μ. Ἀττικῆς. 2. κ. Χρῆστος Παπακώστας, Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

Ἀναπληρωταί: 1. κ. Ἀναστασία Περιβολίδου, Ἐπάλληλος τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας. 2. κ. Κωνσταντῖνος Ροδόπουλος, Ἐπάλληλος ΤΠΟΕΚΕ.

Γραμματεὺς: κ. Νικόλαος Τσῶλος, Ἐπάλληλος Ε.Κ.Υ.Ο.

Ἀναπληρωτῆς Γραμματεὺς: κ. Ἰωάννης Βιδάλης, Ἐπάλληλος Ἀποστολικῆς Διακονίας.

ΥΠΟΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΔΙΠΤΥΧΩΝ (2007) ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Πρόεδρος: Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Παροναξίας κ. Ἀμβρόσιος.

Ἀναπληρωτῆς: Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κεφαλληνίας κ. Σπυρίδων.

Μέλη: 1. Πανσο. Ἀρχιμ. κ. Πατρίκιος Καλεώδης. 2. Πανσο. Ἀρχιμ. κ. Μάξιμος Ματθαίου. 3. Πανσο. Ἀρχιμ. κ. Σεραφεὶμ Καλογερόπουλος. 4. Ἐλλογιμ. κ. Γρηγόριος Στάθης.

Ἐπιμεληταί «Διπτύχων»: 1. Πανσο. Ἀρχιμ. κ. Πλάτων Κρικῆς (Γραμματεὺς). 2. κ. Διονύσιος Μπιλάλης (γεν. ἐπιμέλεια).

ΕΦΟΡΕΥΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

Ἄρθρον 2 τοῦ Κανονισμοῦ 31/1971.

Πρόεδρος: Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἄνθιμος.

Μέλη: 1. Πανσο. Ἀρχιμ. κ. Διονύσιος Μάνταλος, Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱεραῶς Συνόδου. 2. Πανσο. Ἀρχιμ. κ. Κύριλλος Μισιακούλης Α΄ Γραμματεὺς τῆς Ἱεραῶς Συνόδου. 3. Ἐλλογιμ. κ. Ἡλίας Μουτσούλας. 4. Ἐντιμ. κ. Βασίλειος Σούζας.

Εἰσηγητής: κ. Ἐμμανουήλ Μελινός.

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρωτ. 3866
Άριθμ. Διεκπ. 1958

Αθήνησι 1η Σεπτεμβρίου 2006

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», ὡς καὶ τοὺς διὰ τῶν ὑπ' ἀριθμ. 296/210/14.3.2006 καὶ 1274/746/14.3.2006 Συνοδικῶν Ἐγγράφων δημοσιευθέντας «Προκαταρκτικὸν Πίνακα» καὶ «Συμπληρωματικὸν Πίνακα» τῶν ὑποψηφίων πρὸς ἐγγραφήν εἰς τὸν Κατάλογον τῶν πρὸς Ἀρχιερατείαν ἐκλογίμων δημοσιεύομεν κατωτέρω τὸν καταρτισθέντα ὑπὸ τῆς Διαρκοῦς Ἱεραῆς Συνόδου ἐν τῇ Συνεδρίᾳ τῆς 31.8.2006, Τελικὸν «Πίνακα τῶν Ὑποψηφίων» Κληρικῶν, τῶν ἐχόντων τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου καὶ τῶν Ἱερῶν Κανόνων ὀριζόμενα τυπικὰ καὶ οὐσιαστικὰ προσόντα διὰ τὴν ἐγγραφήν αὐτῶν εἰς τὸν Κατάλογον τῶν πρὸς Ἀρχιερατείαν Ἐκλογίμων.

ΤΕΛΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ
ΤΩΝ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ ΔΙ' ΕΓΓΡΑΦΗΝ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΤΑΛΟΓΟΝ
ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΑΡΧΙΕΡΑΤΕΙΑΝ ΕΚΛΟΓΙΜΩΝ

1. Ἀρχιμ. Νικηφόρος Ἀσπρογέρακας, τῆς Ἱεραῆς Μητροπόλεως Λευκάδος καὶ Ἰθάκης.
2. Ἀρχιμ. Ἀλέξιος Γιαννιός, τῆς Ἱεραῆς Μητροπόλεως Καστορίας.
3. Ἀρχιμ. Ἐλευθέριος Εὐδοκίδης, τῆς Ἱεραῆς Μητροπόλεως Ἐλευθερουπόλεως.
4. Ἀρχιμ. Νικηφόρος Εὐσταθίου, τῆς Ἱεραῆς Μητροπόλεως Χαλκίδος.
5. Ἀρχιμ. Χριστοφόρος Καρδατζίης, τῆς Ἱεραῆς Μητροπόλεως Δημητριάδος καὶ Ἄλμυροῦ.
6. Ἀρχιμ. Ἱερώνυμος Κάραμας, τῆς Ἱεραῆς Μητροπόλεως Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας.
7. Ἀρχιμ. Καλλίνικος Κορομπόκης, τῆς Ἱεραῆς Μητροπόλεως Ἀργολίδος.
8. Ἀρχιμ. Κοσμάς Λαμπρινός, τῆς Ἱεραῆς Μητροπόλεως Φλωρίνης, Πρεσπῶν καὶ Ἑορδαίας.
9. Ἀρχιμ. Παῦλος Ντανᾶς, τῆς Ἱεραῆς Μητροπόλεως Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας.
10. Ἀρχιμ. Μάξιμος Παπαϊωάννου, τῆς Ἱεραῆς Μητροπόλεως Δημητριάδος καὶ Ἄλμυροῦ.
11. Ἀρχιμ. Σπυρίδων Σκορδίλης, τῆς Ἱεραῆς Μητροπόλεως Κερκύρας καὶ Παξῶν.

12. Άρχιμ. Διονύσιος Στυλιανίδης, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σιδηροκάστρου.
13. Άρχιμ. Χριστόδουλος Στυλιανός, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἱερισσοῦ, Ἁγίου Ὁρους καὶ Ἁρδαμερίου.
14. Άρχιμ. Ἰγνάτιος Σωτηριάδης, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κίτρους καὶ Κατερίνης.
15. Άρχιμ. Δωρόθεος Χαρτοματσίδης, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερβίων καὶ Κοζάνης.

Ἐντολῆ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

† Ἀρχιμ. Διονύσιος Μάνταλος

ΜΗΝΥΜΑΤΑ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10ῃ Ἰουλίου 2006

**ΕΠΗΚΑΙΡΟ ΣΧΟΛΙΟ
ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ
ΑΘΗΝΩΝ
ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ
ΕΛΛΑΔΟΣ
κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ
ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΕΙΜΝΗΣΤΟ
ROGER MILLIEX**

Ἕνας πραγματικός φιλέλληνα ἔφυγε ἀπὸ κοντά μας. Ὁ διανοούμενος, ὁ φιλόλογος, ὁ συγγραφεὺς Roger Millieux ἀπὸ τὴν Μασσαλία τῆς Γαλλίας, πρῶην Διευθυντὴς τοῦ Γαλλικοῦ Ἰνστιτούτου Ἀθηνῶν, ἀντεπιστέλλον μέλος τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν.

Ὁ ἀείμνηστος ὑπῆρξε ἕνας εὐγενὴς καὶ καλλιεργημένος ἄνθρωπος ποὺ ἔμαθε ἄριστα τὴν γλῶσσα μας, ἀγάπησε τὴν πατρίδα μας, τὴν μελέτησε, ταξίδεψε στὰ μέρη μας καὶ τὴν πρόβαλε στὴ διεθνή κοινότητα. Πολὺ χαρακτηριστικὰ ἦταν τὰ λόγια του γιὰ τὴν ἐπαφή του μὲ τὸν χριστιανικὸ ἑλληνισμό. «Πρῶτος σταθμὸς μου στάθηκε τὸ προσκύνημά μου στὸ Ἅγιον Ὄρος τὰ Χριστούγεννα τοῦ 1937, δεύτερος στὰ κατοχικὰ χρόνια ἡ φιλία μου μὲ τὸν Τάκη Παπατσώνη καὶ τρίτος σταθμὸς ἡ γνωριμία μου μὲ τὸν χριστιανὸ ποιητὴ Γ. Βερίτη».

Ὁ Roger Millieux μᾶς ἔδειξε ὅτι ὁ φιλελληνισμὸς δὲν ἐξέλιπε. Γι' αὐτὸ αὐτὸς ὁ θαυμασμὸς τῶν ξένων ἐπιστημόνων καὶ διανοητῶν γιὰ τὸν Χριστιανισμό καὶ τὴν Ἑλλάδα ἀποτελεῖ γιὰ κάθε νεοέλληνα ἕνα σημεῖο πνευματικῆς ἐγρήγορης.

Μετ' εὐχῶν διαπύρων
† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ

Τοῦ
Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου
Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος
κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

**Χαιρετισμός
πρὸς
τὸ 6ο Παγκόσμιο
Συνέδριο
Ποντιακοῦ
Ἑλληνισμοῦ**
(6.7.2006)

Δάκρυα χαρᾶς ἔρχονται στὰ μάτια μου χαιρετίζοντάς σας. Ἐντονο αἶσθημα χαρμολύπης. Θλίψη μεγάλη, καὶ προσευχὴ εἰς Κύριον, διότι ἀδύνατο νὰ σκεφθεῖ ἓνας Ἑλληνας τοὺς Πόντιους χωρὶς νὰ ματώσει ἡ ψυχὴ του. Πόνος ἀμέτρητος, διότι τὸ αἷμα καὶ τὸ κλάμα τῶν Ποντίων οὔτε ἔχουν στεγνώσει, οὔτε ἔχουν ἀναγνωρισθεῖ. Ἀλλὰ καὶ χαρὰ μεγάλη, καὶ εὐχαριστία ἐκ βάθους καρδίας εἰς Κύριον, βλέποντας τὰ παιδιά τοῦ Πόντου σήμερα νὰ συγκεντρώνονται στὴν Ἑλλάδα, εὐλογημένα, ἀποκατεστημένα, πλήρη δημιουργικῆς δυνάμεως.

Ὅπως ὅλοι γνωρίζουμε, οἱ πρῶτοι Πόντιοι ἦσαν Ἴωνες, οἰκιστὲς τῆς Σινώπης, φερμένοι στὰ χρόνια τοῦ Ὀμήρου ἀπὸ τὰ παράλια τοῦ Αἰγαίου, ἀπὸ τὴ Μίλητο. Τὸ νῆμα ποὺ ἔδενε τὸν Πόντο μὲ τὴν Ἰωνία, ἔμελλε νὰ κοπεῖ ἔπειτα ἀπὸ 28 ὅλους αἰῶνες, μέσα στὴ σφαγὴ καὶ τὴ φωτιά. Ὁ πόνος τῶν Ἑλλήνων ἐκεῖνος, δὲν ξεχνιέται: εἶναι ἓνας πελώριος καθεδρικός ναός, δομημένος ἀπὸ μάτια γεμάτα φρίκη, ἀπὸ φωνὴ ποὺ δὲν μπορούσε πιά νὰ βγεῖ ἀπὸ τὸ λαιμό, δομημένος ἀπὸ τὸ μαῦρο αἷμα τῆς ἀπελπισίας. Εἶναι ναός ποὺ τὸ Ἱερό του βρίσκεται στὶς ἀκτὲς τοῦ Πόντου καὶ ἡ Ὁραία Πύλη του στὶς ἀκτὲς τῆς Ἰωνίας. Εἶναι ναός τῆς μνήμης τῶν Ἑλλήνων, ὁ ναός ὅπου ἀγρυπνοῦν ἱερουργοῦντες οἱ Μεγάλοι Δεσπότες τοῦ Γένους, ὁ Γερμανὸς Ἀμασείας Πόντου καὶ ὁ Χρυσόστομος Σμύρνης. Μαζί τους, μαζί μὲ τοὺς μάρτυρες καὶ τοὺς γονεῖς σας, σᾶς εὐλογοῦν ὁ Πρωτόκλητος Ἀπόστολος Ἀνδρέας, ποὺ ἔφερε τοὺς προπάτορές σας στὸν Σωτῆρα Χριστό, καὶ ὁ θετὸς γιὸς τῆς Παναγιᾶς Ἀπόστολος Ἰωάννης, ποὺ εἶδε στὰ χῶματα τῆς Ἰωνίας τὴν Ἀποκάλυψη τῆς Ἀνάστασης νὰ συντρίβει τὸ θάνατο, τὴ συμφορὰ καὶ τὴν ὀδύνη.

Παρακολουθῶ μὲ συγκίνηση τὸν ἀγῶνα σας νὰ ἀναγνωρισθεῖ ἀπὸ ὅλους ἡ γενοκτονία τῶν πατέρων σας. Βλέπω ὅτι τὸ αἴτημά σας αὐτό, δὲν εἶναι καρπὸς ἐκδίκησης καὶ δὲν ὑπηρετεῖ πολιτικὲς σκοπιμότητες. Τὸ ἀντίθετο: εἶναι μνημόσυνο, καὶ μάλιστα ἀξίωση νὰ ἀναγνωρισθεῖ ὅτι ἡ σφαγὴ καὶ ἡ θυσία δὲν μποροῦν νὰ ἀποτελοῦν μέρος καμιάς πολιτικῆς. Γι' αὐτό, πιστεύω πᾶς ὁ ἀγῶνας σας θὰ δικαιωθεῖ. Ἡ γενοκτονία τῶν Ποντίων θὰ ἀναγνωρισθεῖ, διότι τὸ αἷμα τοῦ δικαίου δὲν θάβεται στὴ γῆ, ἀλλὰ ἀνεβαίνει στὸν Θεό.

Σήμερα, βεβαίως, δὲν βρισκόμαστε σὲ πολεμικὴ περίοδο. Ἡ πολιτικὴ μας ἡγεσία μπορεῖ νὰ ὑποστηρίξει σὲ διεθνὲς ἐπίπεδο τὰ δίκαια τῶν Ἑλλήνων. Ἀλλὰ αὐτὸ δὲν εἶναι ἐπιχείρημα γιὰ νὰ ρίξετε τὴ σημαία τοῦ ἀγῶνα. Ὁ ἀγῶνας σας δὲν εἶναι ἀπότοκος συνθηκῶν, εἶναι τὸ ἀναμένο καντήλι τῆς ψυχῆς σας, ποὺ ἡ φλόγα του φαίνεται ἀκόμη καὶ στὸν χορὸ σας.

Εὐχομαι νὰ εἴστε πάντοτε παιδιά τοῦ Πόντου, πάντοτε Ἑλληνες, πάντοτε στὴν ἀγκαλιὰ τῆς Παναγιᾶς. Δὲν ξεχνῶ ὅτι ὁ Πόντος μᾶς χάρισε τὸ Ἅγιον Ὅρος, ὅταν ὁ δικός σας ἅγιος Ἀθανάσιος πῆγε ἐκεῖ νὰ μονάσει καὶ ὀργάνωσε τὸ Περιβόλι τῆς Παναγιᾶς. Δὲν ξεχνῶ ὅτι τὴν εἰκόνα Ἐκείνης φυλάξατε ὡς τὸν πλέον πολύτιμο θησαυρὸ τὴν ὥρα τοῦ τρομεροῦ μαρτυρίου, καὶ τὴ φέρατε πίσω χτίζοντας τὴ νέα Μονὴ Σουμελά. Ἡ Παναγιὰ σᾶς στέκει, καὶ στὸν μέγα θρῆνο σας καὶ στὴ μεγάλη χαρὰ σας.

Εὐχομαι νὰ σᾶς δοθεῖ ἡ χάρις νὰ νιώθετε σὲ χαρὰ καὶ σὲ θλίψη τὸ χέρι Τῆς στὸ κεφάλι σας.

«Περὶ
τῆς στρατηγικῆς
τῆς Λισσαβώνας»
Ὑπόμνημα

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΕΩΣ
ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ

A. Τί εἶναι ἡ Στρατηγική τῆς Λισσαβώνας.

Ἡ Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωση ἔθεσε ὡς στρατηγικὸ στόχο γιὰ τὴν ἐπόμενη δεκαετία, ἥτοι μέχρι τὸ 2010 «νὰ γίνῃ ἡ ἀνταγωνιστικότερη καὶ δυναμικότερη οἰκονομία τῆς γνώσης ἀνὰ τὴν ὑφήλιο, ἱκανὴ γιὰ βιώσιμη οἰκονομικὴ ἀνάπτυξη μὲ περισσότερες καὶ καλύτερες θέσεις ἐργασίας καὶ μὲ μεγαλύτερη κοινωνικὴ συνοχή». Ἡ προσπάθεια αὐτὴ ὀνομάστηκε «Στρατηγικὴ τῆς Λισσαβώνας» (Στ.Λ).

B. Παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς «Στρατηγικῆς τῆς Λισσαβώνας».

1. Ἡ Στ.Λ. ἀποτελεῖ ἓνα θαυμάσιο κείμενο προτάσεων, ἰδεῶν καὶ μέτρων γιὰ τὴν οἰκονομικὴ ἀνάπτυξη τῆς ἐνωμένης Εὐρώπης καὶ τὴν εὐημερία τῶν πολιτῶν της, καθὼς καὶ γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῶν σύγχρονων προκλήσεων ποὺ ἀντιμετωπίζουν οἱ εὐρωπαϊκὲς οἰκονομίες, μὲ βάση τὴν κρατοῦσα ἐπισημονικὴ ἄποψη καὶ τὶς συνθήκες ποὺ διαμορφώθηκαν τὴν τελευταία δεκαπενταετία στὴν Εὐρώπη ἀλλὰ καὶ παγκοσμίως, μὲ ἄλλα λόγια, σύμφωνα μὲ τὴν ἀρχὴ τῆς οἰκονομίας τῆς ἀνοιχτῆς ἀγορᾶς μὲ ἀνταγωνισμό, ὅπως καθορίζεται καὶ στὴ Συνθήκη τῆς Νίκαιας, ἀλλὰ καὶ στὸ σχέδιο τοῦ Συντάγματος τῆς Εὐρώπης οἱ ὁποῖες ὅμως γίνονται μόνον ἀπὸ τὴν ὀπτική τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ ὄχι τῶν κοινωνιῶν.

2. Οἱ στόχοι αὐτοὶ νὰ μὴν ἐπιτυγχάνονται πάντοτε μὲ μέτρα οἰκονομικῆς ἀνάπτυξης καὶ μείωσης τῆς ἀνεργίας γιὰτὶ ἡ εὐρωπαϊκὴ τουλάχιστον κοινωνία καὶ τὰ μέλη της ἔχουν ἀνάγκη καὶ ἀπὸ ἰδανικὰ καὶ πνευματικὲς ἀξίες, οἱ ὁποῖες ἀπορρέουν ἀπὸ τὴν πίστη στὸ Θεό, ὅπως ἡ ἀλληλεγγύη καὶ ἡ ἀγάπη γιὰ τὸ συνάνθρωπο. Εἶναι ἀνάγκη ὁ ἐκσυγχρονισμὸς τοῦ εὐρωπαϊκοῦ κοινωνικοῦ μοντέλου νὰ στηριχθεῖ πρῶτα καὶ κυρίως στὶς χριστιανικὲς ἀρχὲς καὶ ἀξίες.

3. Ἡ παράγραφος 24 τῆς Στ.Λ. ἀναφέρει ὅτι «οἱ ἄνθρωποι εἶναι τὸ πολυτιμότερο κεφάλαιο τῆς Εὐρώπης καὶ πρέπει νὰ ἀποτελοῦν τὸ ἐπίκεντρο τῶν πολιτικῶν τῆς Ἐνωσης». Αὐτὸ εἶναι ἀπόλυτα σωστὸ καὶ θὰ πρέπει νὰ ἀποτελέσει τὸ κριτήριον ἐφαρμογῆς ὁποιασδήποτε ἀρχῆς καὶ ὑλοποίησης κάθε σκοποῦ, προκειμένου νὰ ἐπιτευχθεῖ τὸ ζητούμενο. Αὐτοσκοπὸ ἀποτελεῖ ὁ ἄνθρωπος καὶ ἡ εὐτυχία τῶν ἀνθρωπίνων κοινωνιῶν καὶ ὄχι ἀποκλειστικὰ ἡ οἰκονομικὴ ἐπιτυχία καὶ ἡ αὔξηση τῶν κερδῶν τῶν ἐπιχειρήσεων, χωρὶς νὰ λαμβάνονται ὑπόψιν καὶ οἱ ἐργαζόμενοι, στοὺς ὁποίους ὀφείλεται ἡ αὔξηση καὶ στὴν ὁποίαν συμβάλλουν.

Γ. Τὸ Εὐρωπαϊκὸ Κοινωνικὸ μοντέλο.

Τὸ νέο λοιπὸν εὐρωπαϊκὸ μοντέλο, τὸ ὁποῖο ἀπαιτεῖται πρέπει νὰ ἀποτελεῖ τὸ ὑπόβαθρο τοῦ μετασχηματισμοῦ καὶ γιὰ τὴν οἰκονομία ἀκόμη (§ 31) εἶναι ὁ «ἄνθρωπος», ὁ ὁποῖος, στὸν κοινωνικὸ του περιγύρο, προσωποποιεῖ συγχρόνως καὶ τὸν «ἄλλον».

α. Ἡ ἔννοια καὶ τὸ περιεχόμενον τῆς «Κοινωνίας».

Ἡ θεώρηση ὅμως τοῦ ἀνθρώπου, ὡς ἀτόμου, καὶ ἡ προστασία τῶν ἀτομικῶν του δικαιωμάτων, τὰ ὁποῖα μάλιστα προστατεύει μὲ διακηρύξεις καὶ διεθνεῖς ἀποφάσεις, δὲν μποροῦν νὰ ἐκφράσουν μία αὐτάρκεια καὶ νὰ ἀποτελέσουν συστατικὰ στοιχεῖα τῆς ὑπαρξης, γιὰ τὴν ἑσφαλμένη αὐτὴ θεώρηση ἐμφανίζει, ὅτι τὸ μόνο μέσο, μὲ τὸ ὁποῖο ὁ ἄνθρωπος μπορεῖ νὰ ἐδραιωθεῖ ἀνθρωπιστικὰ εἶναι νὰ περιχαρᾶσθῃ ἀτομικιστικά. Ἡ θεώρηση τοῦ ἀνθρωπιστικοῦ μοντέλου ἀποδεικνύει ὅτι δὲν εἶναι ἀρκετὴ καὶ μόνο, ἡ δὲ ἐπικέντρωση τῶν ἐνδιαφερόντων μας, ὡς Ἐκκλησίας, καὶ μάλιστα Ὁρθοδόξου, στὴ διακριτικὴ καὶ ἐγγενῆ ἀξιοπρέπεια τοῦ ἀνθρώπινου προσώπου, στὸ πῶς δηλαδὴ μπορεῖ ἡ κοινωνία νὰ θέσει σὲ προτεραιότητα τὴν ἀνθρώπινη ἀνάπτυξη, στὴν οἰκογένεια, στὴν ἐκπαίδευση, στὴν ἀπασχόληση καὶ στὴν κοινωνικὴ προστασία, στὴν ποιότητα τῆς ἐργασιακῆς σχέσης καὶ στὴν περιβαλλοντικὴ μας συμπεριφορά, δὲν εἶναι ἀρκετά, ἀπλᾶ ὡς ἐκδήλωση σεβασμοῦ στὸ ἀνθρώπινο πρόσωπο, σὰν μία ἀτομικότητα μὲ λογικὴ φύση, ἀλλὰ κυρίως ἀπαιτεῖται μία παρότρυνση ὥστε τὸ ἀνθρώπινο πρόσωπο νὰ θεωρήσῃ τὸν «ἄλλο», ὄχι ὡς ἐχθρὸ ἀλλὰ ὡς «πλησίον» καὶ «ἀδελφόν». Μὲ τὸν τρόπο αὐτό, τὸ νέο μοντέλο κοινωνίας, πού συνεπάγεται τὴν παρουσία τοῦ «ἄλλου», παύει νὰ ἀποδέχεται τὸν

«ἄλλο» μόνο στὸ βαθμὸ πού δὲν ἀπειλεῖ τὴ ζωὴ μας ἢ μόνο στὸ βαθμὸ πού μᾶς εἶναι χρήσιμος γιὰ τὴν ἐπιτευξὴ τῆς ἀτομικῆς μας εὐτυχίας, ἐνῶ δὲν τοῦ προκαλεῖ φόβο. Ἡ ἐπιβεβαίωση λοιπὸν τοῦ ἑαυτοῦ μας ὡς ἀνθρώπινου προσώπου, στὸ νέο αὐτὸ κοινωνικὸ μοντέλο, δὲν πραγματοποιεῖται μέσῳ τῆς ἀπόρριψης τοῦ «ἄλλου» ἀλλὰ μὲ τὴν ἀποδοχὴ τοῦ «ἄλλου».

β. Ἡ ἀποδοχὴ τοῦ «ἄλλου».

Ἡ κατάφαση αὐτὴ στὸν ἄλλο, μέσα ἀπὸ μία διαδικασία πού ἡ Στ.Λ. τὴν περιγράφει ἢ καλύτερα τὴν ὀριοθετεῖ μὲ τοὺς ὅρους «ἀνεκτικότητα», «συμπληρωματικότητα», «προσαρμοστικότητα», «ἐπικεντρικότητα», ὑποκρύπτει μέσα της δύο στοιχεῖα: τὴν ἐλευθερία καὶ τὴν κοινωνία, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν τὸ περιεχόμενον τοῦ πολιτισμοῦ, ὡς τρόπου ζωῆς καὶ ὑπαρξης, τὸ σωστὸ ὄραμα αὐτῆς τῆς ἰσόρροπης κοινωνίας, τὴν ἐλεύθερη κατάφαση στὴν ἑτερότητα, ὅπου συνεπάγεται ὅτι ὁ «ἄλλος», ὁ διαφορετικὸς εἶναι ὅπως «ἐγώ», ἐπιτυγχάνεται ἡ κοινωνικὴ συνοχὴ καὶ συγχρόνως ἡ ὑπέρβαση τοῦ κοινωνικοῦ παιχνιδιοῦ «ἐγὼ καὶ ὁ ἄλλος». Τὸ δικαίωμα στὴν ἑτερότητα ἀναγνωρίζει τὸν ὑγιῆ ἀνταγωνισμό, χωρὶς ἀποκλεισμοὺς ἢ ἀποκλειστικότητες, γιὰ τὸν τρόπο αὐτὸ μετακινεῖται ἢ ἀνισότητά πρὸς τὴν διαφορετικότητα, χωρὶς νὰ δημιουργεῖ φόβια γιὰ μετασχηματισμὸ ἢ ἀλλοίωση τῆς εὐρωπαϊκῆς ταυτότητας, τότε ἡ Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωση ἔχοντας τὸ σωστὸ ὄραμα μᾶς ἰσόρροπης κοινωνίας, ἐξασφαλίζει μία ἀνάλογη προοπτικὴ διαμόρφωσης τοῦ νέου κοινωνικοῦ μοντέλου.

Ἐκ τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς
Παρακολουθήσεως τῶν Εὐρωπαϊκῶν Θεμάτων

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΘΕΙΑΣ ΛΑΤΡΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΟΥ ΕΡΓΟΥ

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

«ΚΩΔΙΞ
Ἡ ΜΝΗΜΟΝΙΟΝ
ΕΝΟΡΙΑΚΗΣ
ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗΣ»

Ἡ Συνοδική Ἐπιτροπή Θείας Λατρείας καὶ Ποιμαντικοῦ Ἔργου συνήλθε σὲ Συνεδρία τὴν 23ην Μαΐου ἐ.ἔ. καὶ ἀσχολήθηκε μὲ τὰ θέματα τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως καὶ ἰδιαιτέρα μὲ τὰ σχέσιν ἔχοντα μὲ τὶς ἐργασίες τῆς πραγματοποιηθείσης τὸ πρωὶ τῆς αὐτῆς ἡμέρας Ἡμερίδας, στὸ Διορθόδοξο Κέντρο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὴν Ἱερὰ Μονὴ Πεντέλης γιὰ τὴν ἀξιολόγησι τῶν «πονημάτων», τῶν ἀναφερομένων στὸν ὑπὸ διαμόρφωσι corpus τοῦ «Κώδικος ἢ Μνημονίου Ἐνοριακῆς Ποιμαντικῆς».

Οἱ ἐργασίες τῆς Ἡμερίδας διεξήχθησαν παρουσίᾳ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου καὶ μὲ τὴ συμμετοχὴ ὄλων τῶν μελῶν τῶν «ομάδων ἐργασίας» ὡς καὶ τῶν τακτικῶν καὶ ἀναπληρωματικῶν μελῶν τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Θείας Λατρείας καὶ Ποιμαντικοῦ Ἔργου καὶ σύμφωνα μὲ τὴν Ἀπόφασιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τὸ ἐγκριθέν Πρόγραμμα.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἡμερίδας ἐγέναν ἕξ (6), ἐν συνόλῳ, ἐνημερωτικῆς Εἰσηγήσεις ἀπὸ τοὺς ὑπευθύνους τῶν ἕξ (6) ομάδων ἐργασίας γιὰ τὴ σύνταξιν τοῦ ὑπὸ διαμόρφωσι corpus τοῦ «Κώδικος ἢ Μνημονίου Ἐνοριακῆς Ποιμαντικῆς» καὶ ἐκτενῆς συζήτησι ἐπὶ τῶν διαμορφωθέντων πονημάτων, καθὰ καὶ ἀνάλογες ὑποδείξεις καὶ ἐπισημάνσεις.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐκτιμήσεων ἐλήφθη ἡ ἀπόφασιν ἀπὸ τὴν ὀλομέλεια τῶν κ.κ. συνέδρων ὅπως τὰ ὑπάρχοντα Πονήματα ἀναμορφωθοῦν καταλλήλως, καὶ ὑποβληθοῦν ἐκ νέου μέχρι 15 Ἰουλίου ἐ.ἔ., ἀφοῦ λάβουν ὑπόψη τους κατὰ τὴ νέα διαμόρφωσι τὶς πρὸ κάτω ἀναφερόμενες «ἀρχεῖς φιλολογικῆς ἐπιμελείας», οἱ ὁποῖες ἔχουν ὡς ἑξῆς:

- α) Ἐκτασις νέου κειμένου ἐκάστου πονήματος 20 σελίδες κατὰ προσέγγισιν.
- β) Γλῶσσα τοῦ κειμένου ἢ δημοτικὴ.
- γ) Διαιρέσεις τῶν κειμένων εἰς ἐνότητας μὲ τίτλους καὶ ὑποτίτλους.
- δ) Θεωρητικὴ θεμελίωσις τοῦ ὑπὸ διαπραγμάτευσιν θέματος.
- ε) Πραγματικαὶ προτάσεις καὶ ρεαλιστικὴ θεμελίωσις τοῦ ἀναπτυχθέντος θέματος.
- στ) Σύγχρονοι προβληματισμοί.
- ζ) Πηγαὶ καὶ βιβλιογραφία εἰς ἕκαστον πόνημα.
- η) Κείμενα χριστιανικῆς ἢ καὶ θύραθεν γραμματείας διὰ τεκμηρίωσιν τοῦ θέματος ἐκάστου πονήματος.
- θ) Πίνακες ὄρων καὶ πραγμάτων.
- ι) Παράρτημα στατιστικῶν στοιχείων.

Διευορφώθηκε στη συνέχεια πρόταση **περί συστάσεως Ὑποεπιτροπῆς ἐπὶ τῆς συντάξεως τοῦ Κώδικος**, καὶ συμφωνήθηκε ὅπως τὴν ἀποτελέσουν οἱ πῖο κάτω:

- Πανιερώτατος Μητροπολίτης Ἀχελώου κ. Εὐθύμιος,
- Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος κ. Κωνσταντῖνος Καραῖσαοίδης,
- Ἐλλογιμώτατη κ. Χριστίνα Βάγια,
- Ἐλλογιμώτατος κ. Ἀλέξανδρος Σταυρόπουλος καὶ
- Ἐλλογιμώτατος κ. Γεώργιος Φίλιας.

Ἡ πῖο πάνω Ὑποεπιτροπή συνήλθε στίς 18 Ἰουλίου ἐ.ἔ., γιὰ νὰ συντονίσει τὴ συντάξη τοῦ Κώδικος, ἀφοῦ συγκέντρωσε τὰ ὑποβληθέντα νέα Πονήματα,

μελέτησε αὐτὰ καὶ τὴν πορεία συγγραφῆς τους καὶ διαμόρφωσε τὸ βασικὸ πλαίσιο καὶ τὸν πίνακα περιεχομένων τοῦ ἐκδοτικοῦ ἐγχειρήματος καὶ ἀποφάσισε:

Α) Νὰ συνέλθει ξανά σὲ συνεδρίαση ἀρχές Νοεμβρίου 2006.

Β) Νὰ διαμορφώσει καὶ πάλι τὸ ὀριστικὸ τελικὸ κείμενο, μὲ τὸν γενικὸ τίτλο «ΤΟ ΕΝΟΡΙΑΚΟ ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΟ ΕΡΓΟ ΣΤΗ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ» καὶ

Γ) Νὰ καταθέσει διὰ τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Θεῖας Λατρείας καὶ Ποιμαντικοῦ Ἔργου μίᾳ ὀλοκληρωμένη πρόταση στήν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γιὰ τὰ περαιτέρω.

Ο ΔΙΑΛΟΓΟΣ
ΜΕΤΑΞΥ
ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ
ΚΑΙ
ΡΩΜΑΙΟΚΑΘΟΛΙΚΩΝ

Ἀπὸ 18 ἕως 25 τρέχοντος μηνὸς πραγματοποιήθηκε στὸ Βελιγράδι, πρωτεύουσα τῆς Σερβίας, ἡ Συνάντηση τῆς Μικτῆς Θεολογικῆς Ἐπιτροπῆς γιὰ τὸν Διάλογο μεταξὺ Ὁρθοδόξων καὶ Ρωμαιοκαθολικῶν. Οὐσιαστικὰ πρόκειται γιὰ τὴν ἐπανέναρξη τοῦ Διαλόγου, ὁ ὁποῖος εἶχε διακοπῆ τὸ ἔτος 2000 λόγω τοῦ ἀκανθώδους προβλήματος τῆς Οὐνίας. Τὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἐκπροσωποῦν στὸν Διάλογο ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Ἀχαΐας κ. Ἀθανάσιος καὶ ὁ Πανσο. Ἀρχιμανδρίτης π. Χρυσόστομος Σαββάτος, Καθηγητῆς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Σὲ ἐπόμενα τεύχη τοῦ περιοδικοῦ ΕΚΚΛΗΣΙΑ θὰ ἔχουμε περισσότερες λεπτομέρειες σχετικὲς μὲ τὰ διαμειφθέντα καὶ τὰ ἀποφασισθέντα στὸ Βελιγράδι. Πρὸς τὸ παρὸν ἀρκούμεθα σὲ μία καταγραφή τῶν προηγηθέντων καὶ στὴν διατύπωση τῆς εὐχῆς νὰ προχωρήσει χωρὶς σοβαρὰ ἐμπόδια ἡ ὅλη διαδικασία.

Ὁ Διάλογος μεταξὺ Ὁρθοδόξων καὶ Ρωμαιοκαθολικῶν οὐσιαστικὰ χρονολογεῖται ἀπὸ τὸν ΙΑ΄ αἰῶνα ὅταν ἐγίνοντο κατὰ καιροὺς θεολογικὲς συζητήσεις, μερικὲς φορές μάλιστα δημοσίως, κυρίως στὴν Κωνσταντινούπολη μεταξὺ ἐκπροσώπων τῆς Δυτικῆς καὶ τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας. Στὸ πλαίσιο αὐτὸ καὶ ὑπὸ τὴν πίεση τῶν προτεραιοτήτων τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῶν Αὐτοκρατόρων τῆς Ρωμανίας/Βυζαντίου ἐντάσσονται καὶ οἱ «Ἐνωτικὲς Σύνοδοι» τῆς Λυών (1274) καὶ τῆς Φερρράρας - Φλωρεντίας (1438-39). Στὴν σύγχρονη ἐποχὴ ὁ Θεολογικὸς Διάλογος μεταξὺ τῶν δύο πλευρῶν χρονολογεῖται μόλις ἀπὸ τὰ ἔτη 1976-1977, ὅταν ἡ Ρωμαιοκαθολικὴ Προπαρασκευαστικὴ Ἐπιτροπὴ καὶ ἡ ἀντίστοιχη Διορθόδοξος Ἐπιτροπὴ Θεολόγων ἄρχισαν χωριστὰ ἢ κάθε μία νὰ προετοιμάζουν τὸν ἐπίσημο διάλογο μεταξὺ τῶν δύο Ἐκκλησιῶν. Μετὰ διετίαν καὶ συγκεκριμένα στίς 29 Μαΐου - 4 Ἰουνίου 1980 ἔλαβε χώρα στὴν Πάτμο καὶ στὴν Ρόδο ἡ ἐπίσημη ἔναρξη τοῦ διμεροῦς αὐτοῦ διαλόγου.

Τότε ἐκπρόσωποι τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἦσαν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Περιστερίου κ. Χρυσόστομος καὶ ὁ Ἐλλογιμ. Καθηγητῆς κ. Μέγας Φαράντος. Ἐπίσης πρέπει νὰ σημειωθεῖ ὅτι τοῦ Διαλόγου προεδρεύουν δύο Συμπρόεδροι, ἓνας Ὁρθόδοξος καὶ ἓνας Ρωμαιοκαθολικός, τὸ ἴδιο δὲ συμβαίνει μὲ τοὺς δύο γραμματεῖς τοῦ Διαλόγου. Ἀπὸ πλευρᾶς Ὁρθοδόξου ἐπὶ πολλὰ ἔτη Συμπρόεδρος ἦταν ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Αὐστραλίας κ. Στυλιανός, ἐνῶ σήμερα τὴν θέση αὐτὴ κατέχει ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Περγάμου κ. Ἰωάννης ὀρισθεὶς ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Γραμματεῖς ἐκ μέρους τῶν Ὁρθοδόξων εἶναι ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Σασσίμων κ. Γεννάδιος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Τὸν ὅλο συντονισμό τοῦ Διαλόγου ἀπὸ πλευρᾶς Ὁρθοδόξων ἔχει ἀναλάβει τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο καὶ τὸν συντονιστικὸ αὐτὸ ρόλο στηρίζει μὲ κάθε τρόπο ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ ἀκαδημαϊκὴ Θεολογία τῆς πατρίδος μας.

Σημαντικὸ σταθμὸ ἀπετέλεσε ἡ Στ΄ Ὀλομέλεια τῆς Μικτῆς Θεολογικῆς Ἐπιτροπῆς, ἡ ὁποία συνήλθε στὸ Feising τῆς Γερμανίας (6-15 Ἰουνίου 1990) καὶ ἡ ὁποία ἐξέδωσε κείμενο πὸν καταδίκασε τὴν Οὐνία ὡς μέθοδο ἐνότητος, διότι ἀντιβαίνει στὴν κοινὴ παράδοση τῶν δύο Ἐκκλησιῶν. Δυστυχῶς ἡ Ζ΄ Ὀλομέλεια τῆς Μικτῆς Θεολογικῆς Ἐπιτροπῆς, ἡ ὁποία

συνήλθε στο Βαλαμαντού Λιβάνου από 17 έως και 24 Ιουνίου 1993, άνετρεψε τις αποφάσεις του Feising. Οί Ρωμαιοκαθολικοί έκμεταλλεύθηκαν την άπουσία έννέα Όρθοδόξων Έκκλησιών και έπεχείρησαν νά καταξιώσουν την Ουνία. Τό κείμενο, τό όποιο προήλθε από την συνάντηση αυτή, άπορρίφθηκε ως έκκλησιολογικώς άπαράδεκτο και διάτρητο από την Έκκλησία της Ελλάδος, ή όποία δια του ύπ. άριθμ. πρωτ. 3929/15.12.1994 έγγραφου Αυτής, κοινοποίησε τις θέσεις Της σε όλες τις Όρθόδοξες Έκκλησίες. Η Η΄ Όλομέλεια συνήλθε στην Βαλτιμόρη των ΗΠΑ στις 9-19 Ιουλίου 2000 και όδήγησε τόν Διάλογο σε ναύαγιο, λόγω της άρνήσεως των Ρωμαιοκαθολικών νά καταδικάσουν την Ουνία ως «έκκλησιολογικώς άνώμαλον κατάστασιν».

Οί θέσεις της Έκκλησίας μας έν όψει της συνεχίσεως του Διαλόγου άπεφασίσθησαν κατά την Συνεδρία της Ίερᾶς Συνόδου της 12.1.2005 και έχουν ως έξής:

1. Παρά τις ύφιστάμενες δυσκολίες, πού πηγάζουν από την συνέχιση της προσηλυτιστικής δράσεως της Ουνίας εις βάρος του ποιμνίου της Όρθοδόξου Έκκλησίας, ό έν λόγω Θεολογικός Διάλογος πρέπει νά συνεχισθεΐ. Πρέπει όριστικά και άπερίφραστα νά καταδικασθεΐ ή Ουνία ως μέθοδος, ή όποία, όπου εφαρμόσθηκε, άπέτυχε νά ύπηρετήσει τόν σκοπό της προσεγγίσεως των Έκκλησιών. Άντιθέτως προκάλεσε νέες διαιρέσεις και λειτούργησε ως μέθοδος προσηλυτισμού των Όρθοδόξων στην Ρωμαιοκαθολική Έκκλησία. Η Ουνία άποτελεΐ Έκκλησιαστική, Νομοκανονική και Δογματική έκτροπή και βιαία άπόσπαση πιστών από την Μητέρα Όρθόδοξον Έκκλησίαν και ως εκ τούτου πρέπει όπωσδήποτε νά καταδικασθεΐ και νά καταργηθεΐ.

2. Ός πρὸς την θεματολογία του Διαλόγου, ή Έκκλησία της Ελλάδος φρονεΐ ότι πρέπει όπωσδήποτε νά συνεχισθεΐ ή συζήτηση επί του θέματος της Ουνίας, τό όποιον ούδόλως έχει έξαντληθεΐ, δεδομένου ότι συνεχίζει νά ύπάρχει και νά δρα εις βάρος της Όρθοδοξίας. Η συζήτηση αυτή, πρὸς διευκόλυνσιν της πορείας του Διαλόγου, μπορεΐ νά διεξαχθεΐ έντός των πλαισίων της έκκλησιολογίας υπό τό πρΐσμα του πρωτείου.

Παρατηροϋμε, λοιπόν, ότι ή Έκκλησία της Ελλάδος, έκτιμῶσα και τή νέα πραγματικότητα πού δια-

μορφώνεται στο πλαίσιο της Εϋρ. Ένώσεως, τάσσεται ύπερ του Διαλόγου και της επικοινωνίας με την Ρώμη, πάντοτε όμως έντός συγκεκριμένων πλαισίων και υπό τό πρΐσμα αρχών και προϋποθέσεων, οί όποίες θεμελιώνονται στην Όρθόδοξη Χριστιανική Παράδοση και Έκκλησιολογία.

Τό ανακοινωθέν της Μικτής Διεθνούς Έπιτροπής για τόν Θεολογικό Διάλογο μεταξϋ της Όρθοδόξου Έκκλησίας και της Ρωμαιοκαθολικής Έκκλησίας

Βελιγράδι, Σερβία, 18-25 Σεπτεμβρίου 2006

Η 9η συνάντηση της Μικτής Έπιτροπής για τόν Θεολογικό Διάλογο μεταξϋ της Όρθοδόξου Έκκλησίας και της Ρωμαιοκαθολικής Έκκλησίας πραγματοποιήθηκε στο Βελιγράδι της Σερβίας, από τις 18 έως τις 25 Σεπτεμβρίου 2006, συνεχίζοντας τό έργο πού άρχισε τό 1980 εις άναζήτησιν της άποκαταστάσεως πλήρους κοινωνίας. Η Όρθόδοξος Έκκλησία της Σερβίας γενναιόδωρα παρέσχε την φιλοξενία της για την συνάντηση. Η έπίσημη έναρξη έλαβε χώραν στο Πατριαρχικό Παρεκκλήσιο του Σερβικού Πατριαρχείου με τή συμμετοχή του Μακαριωτάτου Πατριάρχου Παύλου, ό όποιος καλωσόρισε τά μέλη της Έπιτροπής και προσέφερε την προσευχητική του ύποστήριξη λέγων: «...Καλῶς ήλθατε όλοι σας, σ' αυτόν τόν οΐκον του Θεού της Έκκλησίας μας και του λαού μας και της πατρίδος μου! Η ταπεινή μου προσευχή θά σκέπει τόν Θεολογικό σας Διάλογο με άγάπη και αλήθεια, διότι γι' αυτόν τόν σκοπό έχετε συγκεντρωθεΐ εδώ. Εΐναι μεγίστη ή σημασία και μοναδική ή σπουδαιότητα της Χάριτος του Αγίου Πνεύματος, πού εύχομαι νά ενισχύει όλους σας και ή όποία διορθώνει όλες τις έλλείψεις μας και θεραπεύει όλες τις αδυναμίες μας». Η Έπιτροπή έπεκαλέσθη την εύλογία του Αγίου Πνεύματος στις εργασίες της.

Κατά την πρώτη συνάντηση εργασίας στο Διεθνές Συνεδριακό Κέντρο Σάβα, οί Συμπρόεδροι Καρδινάλιος Βάλτερ Κάσπερ και Σεβ. Μητροπολίτης Περγάμου κ. Ιωάννης παρουσίασαν εισαγωγική όμιλία περι του έργου της Έπιτροπής και ό Σεβ. Μητροπολίτης Ζάγκρεμπ κ. Γιόβαν (Ιωάννης) καλωσόρισε όλους τους συμμετέχοντες εκ μέρους της Ίερᾶς Συνόδου της Σερβικής Όρθοδόξου Έκκλησίας. Ο Πρωθυπουργός της Σερβίας, Δρ. Βόϊσλαβ Κοστούνιτσα, άπηύθυνε

χαιρετισμό στην Έπιτροπή, τονίζοντας ότι: «...Οί Έκκλησίες της Ανατολής και της Δύσεως προβάλλουν ένα εξαιρετικό παράδειγμα μέσω του διαλόγου και αυτή η θεολογική συνάντηση στο Βελιγράδι αποτελεί ένα σημείο αναφοράς στην όλη διαδρομή. Το μεγαλύτερο δώρο προς την σύγχρονη ανθρωπότητα θα το προσφέρετε αν πείσετε τους ανθρώπους, πολύ περισσότερο δε τις πολιτικές ηγεσίες, ότι δεν υπάρχει άλλη εναλλακτική από τον διάλογο και ότι κάθε μορφή ασκήσεως βίας, υπαγορεύσεως ή επιβολής των προτύπων και των λύσεων της μιᾶς πλευρᾶς –πρός εξυπηρέτησιν κυρίως ιδιοτελῶν συμφερόντων– καταστρέφει τις ελάχιστες εναπομένουσες γέφυρες μεταξύ λαῶν και κοινοτήτων, ἀντὶ νὰ οἰκοδομηθῇ τὴν εἰρήνην, τὴν ἀλληλεγγύην καὶ τὴν συνεργασίαν...». Ὁ κ. Κοστούνιτσα ἐπίσης παρέθεσε δεξίωση καὶ δείπνο σὲ ὄλους τοὺς συμμετέχοντες.

Ἡ Μικτὴ Ἐπιτροπὴ ἀπαρτίζεται ἀπὸ 30 Ὁρθόδοξα καὶ 30 Ρωμαιοκαθολικὰ μέλη καὶ προεδρεύεται ἀπὸ δύο Συμπροέδρους, τὸν Καρδινάλιο Βάλτερ Κάσπερ καὶ τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Περγάμου Ἰωάννη τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Σασσίμων Γεννάδιος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ ὁ Ἐπίσκοπος Ἐλευθέριος Φορτίνο ἀπὸ τὸ Ποντιφικὸ Συμβούλιο γιὰ τὴν Προώθηση τῆς Ἐνότητος τῶν Χριστιανῶν, ἐκτελοῦν χρέη Γραμματέων τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς. Ὁλόκληρη ἡ Ρωμαιοκαθολικὴ ἀντιπροσωπεία ἦταν παρούσα στὴν συνάντηση τοῦ Βελιγραδίου ἐκτὸς ἀπὸ δύο μέλη πὺν δὲν μπόρεσαν νὰ παραστοῦν. Τὰ Ὁρθόδοξα μέλη ἐκπροσωποῦσαν τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο, τὸ Πατριαρχεῖο Ἀλεξανδρείας καὶ πάσης Ἀφρικῆς, τὸ Πατριαρχεῖο Ἀντιοχείας, τὸ Πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων, τὸ Πατριαρχεῖο τῆς Μόσχας, τὸ Πατριαρχεῖο Σερβίας, τὸ Πατριαρχεῖο Ρουμανίας, τὸ Πατριαρχεῖο Γεωργίας, τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Κύπρου, τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος, τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Πολωνίας, τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἀλβανίας, τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Τσεχίας καὶ Σλοβακίας καὶ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Φινλανδίας.

Ἡ Μικτὴ Ἐπιτροπὴ συζήτησε ἓνα κείμενο πὺν ἔχει τίτλο: «Οἱ Ἐκκλησιολογικὲς καὶ Κανονικὲς Συνέπειες τῆς Μυστηριακῆς Φύσεως τῆς Ἐκκλησίας: Συνοδικότητα καὶ Αὐθεντία στὴν Ἐκκλησίαν», σὲ τρία ἐπίπεδα τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς: Τοπικό, περιφερειακό

καὶ παγκόσμιο. Αὐτὸ τὸ κείμενο, πὺν προετοιμάσθηκε ἀπὸ τὴν Μικτὴ Συντονιστικὴ Ἐπιτροπὴ στὴ Μόσχα τὸ 1990, ἐπρόκειτο νὰ παρουσιασθεῖ κατὰ τὴν Ὀλομέλεια τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς στὸ Fiei si ng τῆς Γερμανίας, τὸ ἴδιο ἔτος, ἀλλὰ δὲν συζητήθηκε τότε οὔτε ἀργότερα, διότι τὰ γεγονότα πὺν ἐλάμβαναν χώραν στὴν Ἀνατολικὴ Εὐρώπη ἐκείνη τὴν χρονικὴ περίοδο ὑποχρέωσαν τὴν Ἐπιτροπὴ νὰ ἀσχοληθεῖ μὲ τὸ ζήτημα τῆς Οὐνίας σὲ σχέση πρὸς τὸν Οἰκουμενικὸ διάλογο. Στὴν παρούσα συνάντηση τὸ κείμενο πὺν προετοιμάσθηκε στὴ Μόσχα ἐξετάσθηκε προσεκτικὰ μέσα σὲ πνεῦμα γνησίας ἀφοσιώσεως στὴν ἀναζήτηση τῆς ἐνότητος.

Σὲ μία Μικτὴ Συντακτικὴ Ἐπιτροπὴ ἀνετέθη τὸ ἔργο τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ κειμένου ὑπὸ τὸ φῶς τῶν πολλῶν παρατηρήσεων καὶ σχολίων πὺν διευτυπώθησαν κατὰ τὴν διάρκεια τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ κειμένου. Ἐνα ἀναθεωρημένο κείμενο θὰ ἀποτελέσει τὸ ἀντικείμενο τῆς συζητήσεως κατὰ τὴν ἐπόμενη συνάντηση τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς, ἡ ὁποία θὰ φιλοξενηθεῖ ἀπὸ τὴν Ρωμαιοκαθολικὴ Ἐκκλησίαν τὸ ἐπόμενο ἔτος, 2007.

Κατὰ τὴν διάρκεια τῆς μιᾶς ἐβδομάδος τῶν ἐργασιῶν οἱ Ρωμαιοκαθολικοὶ σύνεδροι παρακολούθησαν τὴν Ὁρθόδοξη Θεία Λειτουργία στὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Μάρκου γιὰ τὸν ἑορτασμὸ τοῦ Γενεσίου τῆς Θεοτόκου καὶ οἱ Ὁρθόδοξοι παρακολούθησαν τὴν Θεία Λειτουργία στὸν Ρωμαιοκαθολικὸ Καθεδρικὸ Ναὸ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου προσκληθέντες ἀπὸ τὸν Ἀρχιεπίσκοπο Στανισλάβ Χότσεβαρ. Ἐπίσης τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς εἶχαν τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐπισκεφθοῦν τὴν ἱστορικὴ Μονὴ Ραβάνιτσα. Στὴ Μονὴ τοὺς παρετέθη δείπνο ἀπὸ τὸν Ἐπίσκοπο Μπραντισέβου Ἰγνάτιο. Τὸ ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς ὁ Πρόεδρος τῆς Σερβίας Μπόρις Τάντιτς παρέθεσε δείπνο στὴν ἐπίσημη κατοικία του πρὸς τιμὴν τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἡ συνάντηση τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς διεπνέετο ἀπὸ πνεῦμα φιλίας καὶ εὐκρινούς συνεργασίας. Τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς ἰδιαίτερος ἐξετίμησαν τὴν γενναϊὸδωρη φιλοξενίαν τῆς Σερβικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ διαβεβαιώνουν τοὺς πιστοὺς γιὰ τὸ θετικὸ ἔργο τοῦ συνεχιζομένου διαλόγου.

Βελιγράδι, Σερβία, 24 Σεπτεμβρίου 2006
(Μετάφραση ἀπὸ τὸ ἀγγλικὸ πρωτότυπο)

**ΧΡΟΝΙΚΟ
ΤΗΣ ΕΠΙΣΗΜΟΥ
ΕΙΡΗΝΙΚΗΣ
ΕΠΙΣΚΕΨΕΩΣ
ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ
ΑΘΗΝΩΝ
ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ
ΣΤΗΝ ΑΥΤΟΝΟΜΗ
ΕΚΚΛΗΣΙΑ
ΤΗΣ ΦΙΝΛΑΝΔΙΑΣ**

(4-8 Αυγούστου 2006)

Τοῦ
Ἀρχιμ. Ἐπιφανίου Οἰκονόμου,
Γραμματέως Συνοδικῆς Ἐπι-
τροπῆς Τύπου, Δημοσίων Σχέσε-
ων καὶ Διαφωτίσεως καὶ Διεθνυ-
τοῦ τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

**ΧΡΟΝΙΚΟ ΕΠΙΣΗΜΟΥ ΕΠΙΣΚΕΨΕΩΣ
ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ
ΕΛΛΑΔΟΣ κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ ΣΤΗΝ ΑΥΤΟΝΟΜΗ ΟΡΘΟΔΟΞΗ
ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΦΙΝΛΑΝΔΙΑΣ**

4-8.8.2006

Ἐπίσημη ἐπίσκεψη στήν Ὁρθόδοξη Αὐτόνομη Ἐκκλησία τῆς Φινλανδίας πραγματοποίησε ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος ἀπὸ 4-8 Αὐγούστου 2006, ὅπου τοῦ δόθηκε ἡ εὐκαιρία νὰ συναντηθεῖ μὲ τὸν Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπο Καρελίας καὶ πάσης Φινλανδίας κ. Λέοντα, τὴν Ἱεραρχία τῆς Φινλανδικῆς Ἐκκλησίας καὶ νὰ ἔλθει σὲ ἐπαφή μὲ τὸ πλήρωμα τῆς Σκανδιναβικῆς αὐτῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας. Ὁ Μακαριώτατος, ἐπίσης, προέστη τῶν λατρευτικῶν ἐκδηλώσεων στήν πανηγυρίζουσα Ἱερὰ Μονὴ Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος στὸ Βάλαμο, ἐπισκέφθηκε τὴν γυναικεία Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίας Τριάδος Lintula, ἐνῶ συναντήθηκε καὶ μὲ τὴν Πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας κ. Tarja Halonen.

Τὸν Μακαριώτατο, κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ ταξιδιοῦ, συνόδευαν οἱ:

1. Σεβ. Μητροπολίτης Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης κ. Εὐστάθιος, Πρόεδρος Διοικούσης Ἐπιτροπῆς Ε.Κ.Υ.Ο.
2. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος καὶ Ἀλμυροῦ κ. Ἰγνάτιος, Πρόεδρος τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Διορθοδόξων καὶ Διαχριστιανικῶν Σχέσεων.
3. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Βρεσθένης κ. Θεόκλητος.
4. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἐδέσσης, Πέλλης καὶ Ἀλμωπίας κ. Ἰωήλ.
5. Ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμ. Διονύσιος Μάνταλος, Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.
6. Ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτ. Θωμᾶς Συνοδινός, Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.
7. Ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμ. Προκόπιος Πετρίδης, Συνεργάτης τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Διορθοδόξων καὶ Διαχριστιανικῶν Σχέσεων.
8. Ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμ. Γαβριήλ Παπανικολάου, Συνεργάτης τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Διορθοδόξων καὶ Διαχριστιανικῶν Σχέσεων.
9. Ὁ Ἱερολογιώτατος Διάκονος Ἄνθιμος Ρεγγίδης.
10. Ὁ κ. Δημήτριος Φουρλεμάδης, Γενικός Δ/ντῆς τῆς Μ.Κ.Ο. «ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ» τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Τὸν Μακαριώτατο συνόδευε, ἐπίσης, ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμ. Ἐπιφάνιος Οἰκονόμου, Δ/ντῆς τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ Γραμματεὺς τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Τύπου, Δημοσίων Σχέσεων καὶ Διαφωτίσεως.

Τὸ πρόγραμμα τῆς Ἐπίσημης ἐπισκέψεως τοῦ Μακαριώτατου Ἀρχιεπίσκοπου κ. Χριστοδούλου στήν Ὁρθόδοξη Αὐτόνομη Ἐκκλησία τῆς Φινλανδίας ἐξελίχθηκε ὡς ἑξῆς:

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 4.8.2006

ΑΦΙΞΗ ΣΤΟ ΚΟΥΟΠΙΟ - ΕΠΙΣΗΜΗ
ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Τὸ μεσημέρι τῆς Παρασκευῆς 4.8.2006 ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος ἀφίχθη ἀεροπορικῶς στὸ Κουόπιο, τὸ διοικητικὸ κέντρο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Φινλανδίας καὶ ἔδρα τοῦ Προκαθημένου τῆς, Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Καρελίας καὶ πάσης Φινλανδίας κ. Λέοντος.

Τὸν Μακαριώτατο ὑπεδέχθη φιλοφρόνως καὶ ἀδελφικῶς ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος κ. Λέων, τὸν ὁποῖο πλαισίωσαν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ὕουλου κ. Παντε-

λεήμων, ὁ Βοηθὸς τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Γιόενσου κ. Ἀρσένιος καὶ ὁ ἱερός Κλῆρος τῆς πόλεως. Ἀμέσως μετὰ τὶς καθιερωμένες συστάσεις, ὁ Μακαριώτατος κ. Χριστόδουλος καὶ ἡ συνοδεία του ὁδηγήθηκαν στὸν Καθεδρικό Ἱερό Ναὸ τοῦ Ἁγίου Νικολάου, ὅπου τελέστηκε ἡ ἐπίσημη Δοξολογία ἐπὶ τῇ ὑποδοχῇ τοῦ Προκαθημένου τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας, παρουσία πλήθους Ὁρθόδοξων Χριστιανῶν τοῦ Κουόπιο.

Κατὰ τὴ διάρκεια τῆς Δοξολογίας, ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Καρελίας καὶ πάσης Φινλανδίας κ. Λέων προσφώνησε τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλο ὡς ἑξῆς:

Ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Καρελίας καὶ πάσης Φινλανδίας κ. Λέων μετὰ τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλο.

ΟΜΙΛΙΑ

ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ
ΚΑΡΕΛΙΑΣ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΦΙΝΛΑΝΔΙΑΣ
κ. ΛΕΟΝΤΟΣ ΣΤΟΝ ΚΑΘΕΔΡΙΚΟ ΝΑΟ ΤΟΥ
ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΟΥΟΠΙΟ

4.8.2006

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καὶ πάσης
Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλε,
Σεβασμιώτατοι Ἱεράρχες,
Σεβαστοὶ Πατέρες καὶ ἔντιμε ἀδελφέ!

Στὴν ἐπιστολὴ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἰωάννου ἀναφέρεται πᾶς οἱ ἀγγελιοφόροι τοῦ Θεοῦ «ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος ἐξῆλθον» (Γ' Ἰωάν. 1,7). Μὲ τὸν ἴδιο τρόπο καὶ Ἑσεῖς, ἀγαπητὲ καὶ σεβαστὲ Ἀρχιεπίσκοπε κ. Χριστόδουλε, ἐφθάσατε, μὲ τὴν Σεπτὴ συνοδεία σας, ἐδῶ στὰ βόρεια μέρη τῆς Εὐρώπης, ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ, διὰ νὰ ἐνισχύσετε τὴν πίστη μας καὶ τὶς σχέσεις μεταξὺ τῶν Ἐκκλησιῶν μας. Ἡ ἐπίσκεψή Σας εἶναι σημαντικὴ, ἐν σχέσει μὲ ὅλη τὴν ἡπειρὸν μας, ἐπειδὴ συμπίπτει στὴν περίοδο τῆς Φινλανδικῆς ἀρχηγίας τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως, ἡ ὁποία μόλις ξεκίνησε τὸν περασμένο μῆνα. Ἴσως καὶ δι' αὐτῆς τῆς ὁδοῦ μποροῦμε νὰ συμβάλουμε καὶ νὰ ἐνισχύσουμε τὴν ἐπικράτηση τῶν τόσο σπουδαίων σὲ ἐμᾶς Χριστιανικῶν ἀξιῶν καὶ νὰ τὶς προβάλλουμε στὸν κοινωνικὸ τομέα.

Ἐμεῖς οἱ Φινλανδοὶ εἴμαστε κάτοικοι μιᾶς συνοριακῆς χώρας, ἓνα ἔθνος ἀνάμεσα σὲ Ἀνατολὴ καὶ Δύση. Ἡ Φινλανδία, κατὰ τὴν ἱστορία της, ἦταν ὑποταγμένη καὶ στὴν ἀνατολικὴ καὶ στὴν δυτικὴ γειτονικὴ χώρα. Ἐδῶ σὲ ἐμᾶς ἡ Ὁρθόδοξη πίστη εἶναι ἡ θρησκεία μιᾶς μικρῆς μειονότητας, ἀλλὰ, παρόλα αὐτά, συνεχίζει νὰ ζεῖ δυναμικά. Μόνον ὁ λόγος ὅτι ἐμεῖς οἱ Ὁρθόδοξοι εἴμαστε μία θρησκευτικὴ μειονότητα, εἶναι ἀρκετὸς γιὰ νὰ μᾶς κάνει ἀναγκαία τὴν διατήρηση σχέσεων μὲ τὶς Ἀδελφές Ἐκκλησίες. Οἱ δύο τοπικὲς Ἐκκλησίες μας ἔχουν πολλὰ κοινά, ἀλλὰ καὶ αὐτὰ τὰ ἐξωτερικὰ σημεῖα ποὺ μᾶς χωρίζουν εἶναι δυνατόν, ἂν τὸ θέλουμε, νὰ διδάσκουν καὶ νὰ ἐκπαιδεύουν καὶ τὶς δύο πλευρὲς τόσο στὸν πνευματικὸ ὅσο καὶ στὸν πολιτιστικὸ τομέα.

Ἡ Ἑλλάδα εἶναι γιὰ τοὺς Φινλανδοὺς μιὰ ἀγαπημένη χώρα τουριστικῶν καὶ προσκυνηματικῶν ταξιδίων. Ὅλοι ἐμεῖς τώρα χαίρομαστε, ὅτι Ἑσεῖς, ἀγαπητὲ ἐν Χριστῷ Ἀδελφέ, ἦλθατε μὲ τὴν τιμία συνοδεία σας νὰ σᾶς φιλοξενήσουμε ἐδῶ στὴ χώρα μας. Μέσα στὸ πρόγραμμα τῆς ἐπισκέψεώς σας θὰ δεῖτε καὶ κάτι ἀπὸ τὸ ἔργο ποὺ προσπαθοῦμε νὰ κάνουμε ἐδῶ στὸ Βορρᾶ, μὲ τὶς λίγες δυνάμεις καὶ ὑλικὲς προϋποθέσεις ποὺ ἔχουμε πρὸς τὴν οἰκοδόμησι τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ τῆ σωτηρία τοῦ πιστοῦ λαοῦ. Σύμφωνα μὲ τὰ λόγια τῆς δεήσεως ποὺ μόλις κάναμε ὁ Παντοδύναμος Θεὸς νὰ εὐλογήσει τὴν ἐπίσκεψή σας καὶ νὰ βοηθήσει στὴν προσέγγισι τόσοσ μεταξὺ μας ὅσο καὶ μεταξὺ τῶν Ἐκκλησιῶν μας, μὲ ὅλους τοὺς τρόπους.

Ἐξ ὅλης τῆς καρδίας, σᾶς καλωσορίζουμε.

Ἀκολούθησε ἡ ἀντιφώνηση τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου κ. Χριστοδούλου, ἡ ὁποία ἔχει ὡς ἐξῆς:

ΟΜΙΛΙΑ

ΤΗΣ ΑΥΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΟΤΗΤΟΣ
ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ
ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΥΡΙΟΥ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΦΙΞΙΝ ΑΥΤΟΥ ΕΙΣ ΚΑΘΕΔΡΙΚΟΝ
ΝΑΟΝ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΟΥΟΠΙΟ
ΦΙΝΛΑΝΔΙΑΣ

Σεβασμιώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Καρελίας καὶ πάσης
Φινλανδίας κ. Λέων,

Ἱερώτατοι ἅγιοι ἀδελφοί,
Εὐλογημένον Ἱερατεῖον,

Προσφιλέστατε καὶ εὐλογημένε λαὸ τοῦ Κυρίου.

Ἡ Χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος συνήγαγεν ἡμᾶς σήμερον ἐνταῦθα εἰς τὴν εὐλογημένην χώραν ὑμῶν, προκειμένου ἵνα ἐπιτελέσωμεν τὴν Εἰρηνικὴν ἡμῶν Ἐπίσκεψιν, ἥτοι τὴν πρώτην Ἐπίσημον Ἐπίσκεψιν ἡμῶν ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς καὶ ἐνθρονίσεως ἡμῶν ὡς Προκαθημένου τοῦ ἱστορικοῦ καὶ Ἀποστολικοῦ Θρόνου τῆς Ἀγιωτάτης Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, πρὸς τὴν Ἀγιωτάτην Ἀδελφὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν τῆς Φινλανδίας, μετὰ τῆς ὁποίας ὑφίστανται ἰσχυροὶ δεσμοὶ ἀδελφικῆς ἀγάπης καὶ

φιλίας, έρειδόμενοι εἰς τὴν κοινὴν Ὁρθόδοξον Πίστιν ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ τὴν φιλίαν καὶ ἀγάπην τῶν λαῶν ἡμῶν.

Ἐν ἀγάπῃ, ἡ Χριστοῦ χαιρετίζομεν Ὑμᾶς, Σεβασμιώτατε Ἀδελφὲ κ. Λέων, καὶ δι' Ὑμῶν χαιρετίζομεν τὴν Σεπτὴν Ἱεραρχίαν, τὸν Ἱερὸν Κλῆρον, τὰς Μοναστικὰς Ἀδελφότητας καὶ σύμπαντα τὸν εὐσεβέστατον καὶ εὐλαβέστατον λαὸν τῆς ὑμετέρας Ποιμαντορίας, ἐκφράζοντες ἐκ μέσης καρδίας καὶ ἐν βαθυτάτῃ ἡ συγκινήσει τὰς εὐχαριστίας ἡμῶν διὰ τὴν πρὸς ἡμᾶς ἐπιδειχθεῖσαν τιμὴν καὶ θερμοτάτην ὑποδοχὴν.

Ἐρχόμεθα πρὸς ὑμᾶς ἐκ τῆς Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, κομίζοντες τὸν ἐν Κυρίῳ ἀσπασμὸν τῆς ἐν Χριστῷ ἐνότητος τῆς σεβασμίας Ἱεραρχίας ἡμῶν καὶ τὰ σεβάσματα τοῦ ἱεροῦ Κλήρου καὶ τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν.

Ἡ συγκίνησις, ἣτις διακατέχει τὰς καρδίας ἡμῶν, δυσκόλως περιγράφεται, καθ' ὅτι αἰσθανόμεθα ὅτι εὕρισκόμεθα ἐν μέσῳ ἀδελφῶν διακατεχομένων ὑπὸ τῆς αὐτῆς ζεούσης πίστεως καὶ ἀληθοῦς καὶ ἀνυποκρίτου εὐσεβείας, μετὰ τῶν ὁποίων εὕρισκόμενοι ἐν ἐνότῃ πείστεως, ἐντὸς τῆς Μῆδος, Ἀγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, δίδομεν τὴν μαρτυρίαν τῆς Ὁρθοδόξου Χριστιανικῆς ἀληθείας καὶ τοῦ Θεοπρεποῦς βίου.

Ὁ σύνδεσμος τῆς ἀγάπης καὶ ἡ συνεργασία ἀποτελοῦν δι' ἡμᾶς χρέος ἱερὸν καὶ ἐπιτακτικὴν εὐθύνην τῶν καιρῶν. Εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ ἀπομονωτισμοῦ καὶ τῆς αὐταρκείας, αἱ Ὁρθόδοξοι Ἐκκλησιαὶ ἔχομεν τὸ ὑψιστον χρέος ἵνα παραμείνωμεν σταθεραὶ εἰς τὴν δυναμικὴν τῆς κοινωνίας καὶ νὰ βοηθήσωμεν εἰς τὴν προσπάθειαν τῆς καταλλαγῆς καὶ τῆς εἰρήνης μεταξὺ τῶν λαῶν καὶ τῶν θρησκευτῶν. Σήμερον, ὑπὲρ πότε καὶ ἄλλοτε, ἔχομεν τὴν εὐθύνην τῆς Ὁρθοδόξου μαρτυρίας ἐν τῷ συγχρόνῳ κόσμῳ.

Ἐνώπιον τῶν νέων ἱστορικῶν συγκυριῶν εἰς τὸν σύγχρονον κόσμον, ὁ ὁποῖος συνθλίβεται ὑπὸ τὴν πίεσιν τῆς τεχνικῆς, τῶν ἐπιστημονικῶν ἐπιτευγμάτων, τοῦ οἰκονομικοῦ προσανατολισμοῦ καὶ τῆς κοινωνικῆς αὐτονομίας, ἡ στάσις τῶν Ὁρθοδόξων ὀφείλει νὰ ἀποτελῇ στάσιν εὐθύνης καὶ μαρτυρίας τῆς ἀληθείας.

Μόνον ἐὰν ἀπὸ κοινοῦ ἀντιμετωπίσωμεν τὰς δυσχερείας τῶν καιρῶν, θὰ δυναθῶμεν νὰ προσφέρωμεν

εἰς τὸν σύγχρονον ἄνθρωπον λόγον ζωῆς καὶ ἐλπίδα σωτηρίας.

Σεβασμιώτατε Ἀδελφὲ κ. Λέων,

Ἡ Ἐπίσκεψις ἡμῶν εἰς τὴν Ἀγιοτάτην Ἐκκλησίαν τῆς Φινλανδίας ἐπροξένησεν εἰς ἡμᾶς οὐχὶ μόνον ἰδιαιτέραν χαρὰν, ἀλλὰ καὶ μίαν ὄντως καλὴν εὐκαιρίαν καὶ δυνατότητα τῆς περαιτέρω συσφίξεως τῶν παλαιῶν πνευματικῶν δεσμῶν τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ἡμῶν, οἵτινες ὑπῆρξαν ἰσχυροὶ καὶ κατὰ τὴν περίοδον τοῦ ἀειμνήστου Προκατόχου ὑμῶν κυροῦ Παύλου ὡς καὶ κατὰ τὴν περίοδον τῆς Ἀρχιεπισκοπείας τοῦ ἐπίσης Προκατόχου ὑμῶν, καὶ λίαν ἡμῖν ἀγαπητοῦ ἀδελφοῦ, νῦν Γέροντος Μητροπολίτου Νικαίας κ. Ἰωάννου.

Γνωρίζομεν τὴν καλὴν ὁργάνωσιν τῆς Ἀγιοτάτης Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Φινλανδίας, τὴν λαμπρὰν φήμην τῶν Ἱερῶν Μονῶν Αὐτῆς, τῆς τὲ ἀνδρώας καὶ τῆς γυναικειάς, ἀλλὰ καὶ τὴν πνευματικὴν καλλιέργειαν τοῦ Ὁρθοδόξου Ποιμνίου Αὐτῆς καὶ ἐν γένει τὸ ὑψηλὸν ἐπίπεδον πολιτισμοῦ καὶ εὐγενείας τοῦ Φινλανδικοῦ Λαοῦ.

Διὰ ταῦτα προγευόμεθα ἤδη τῆς πνευματικῆς χαρᾶς τῆς προσκυνήσεως τῶν Ἱερῶν καὶ τῶν σεβασμάτων ὑμῶν, τῆς ἐπισκέψεως τῶν ἱερῶν τόπων καὶ ἐκκλησιαστικῶν καθιδρυμάτων, τῆς ἀνταλλαγῆς ἀπόψεων μεθ' ὑμῶν καὶ τῶν τιμῶν συνεργατῶν ὑμῶν, τῆς ἐντονωτέρας καὶ οὐσιαστικότερας γνωριμίας ὑμῶν, ὥστε νὰ ἐνισχυθῶμεν ἀμοιβαίως καὶ νὰ δοκιμάσωμεν τὴν παρηγορίαν τοῦ ἀδελφικοῦ ἡμῶν δεσμοῦ ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ταῦτα, Σεβασμιώτατε ἅγιε ἀδελφέ, ἐν αἰσθήμασι βαθυτάτης ἐκτιμῆσεως, καταθέτοντες ἐνώπιον Ὑμῶν, εὐχαριστοῦμεν ἐγκαρδίως διὰ τὴν φιλόφρονα ὑποδοχὴν καὶ διὰ τὴν ἀγαθὴν ὑμῶν διάθεσιν.

Ἐμπλεοὶ ἱερῶν αἰσθημάτων, εὐχόμεθα ὀλοθύμως, ὅπως ὁ Κύριος τῶν Δυνάμεων χαρίζῃ εἰς τὴν Ὑμετέραν Σεβασμιότητα ὑγίαν καὶ πᾶν ἀγαθόν, στερεοῖ δὲ καὶ προάγῃ τὸν ἱερὸν κλῆρον καὶ τὸν εὐσεβῆ Ὁρθόδοξον Φινλανδικὸν Λαὸν εἰς πᾶσαν προκοπὴν καὶ εἰς πᾶν Θεοφιλὲς ἔργον.

* Ἀμέσως μετὰ τὴν ἐπίσημη Δοξολογία παρετέθη ἀνεπίσημο γεῦμα πρὸς τιμὴν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου κ. Χριστοδοῦλου καὶ τῆς συνοδείας του στὴν παρακεί-

μενη αίθουσα της ένορίας του Άγίου Νικολάου, στη διάρκεια του όποιου ό Προϊστάμενος της ένορίας π. Mikko Karki έκανε βραχεία αναφορά στην ιστορία της.

- Ακολούθησε ξενάγηση του Μακαριώτατου και της συνοδείας του στο Όρθόδοξο Έκκλησιαστικό Μουσείο της Φινλανδίας από την Διευθύντρια του Μουσείου κ. Ravli Sturm.
- Έξερχόμενος του Όρθόδοξου Έκκλησιαστικού Μουσείου της Φινλανδίας, ό Μακαριώτατος άπάντησε σέ έρώτηση Φινλανδού δημοσιογράφου σχετικά με τις σχέσεις Έκκλησίας και Πολιτείας στην Ελλάδα και δήλωσε τά έξής: «Στην Ελλάδα ή Όρθόδοξη Έκκλησία δέν είναι Έκκλησία του κράτους. Υπάρχει στενή συνεργασία μεταξύ Έκκλησίας και Πολιτείας, έπειδή ή συντριπτική πλειοψηφία του Έλληνικού λαού άνήκει στην Αγία Όρθόδοξη Έκκλησία. Οί ρόλοι μεταξύ τους είναι διακριτοί. Μέσα στα πλαίσια αυτού του συστήματος και ή Έκκλησία και ή Πολιτεία έργαζόμαστε για τó καλό του λαού μας. Ό ρόλος της Έκκλησίας είναι πνευματικός, δηλ. σχετίζεται με την διατήρηση και ένίσχυση της πίστης, είναι κοινωνικός και άφορᾶ στις παρεμβάσεις της Έκκλησίας στην κοινωνική ζωή και στις άνάγκες του Έλληνικού λαού, είναι και καθαρά φιλανθρωπικός, δηλ. άφορᾶ στην προσφορά ύλικής βοήθειας για τούς άνθρώπους που ύποφέρουν».

ΕΠΙΣΗΜΗ ΔΕΞΙΩΣΗ - ΑΠΟΝΟΜΗ ΤΙΜΗΤΙΚΗΣ ΔΙΑΚΡΙΣΕΩΣ

Έπίσημη δεξίωση προς τιμήν του Προκαθημένου της Έκκλησίας της Ελλάδος και της συνοδείας του παρέθεσε ό Αρχιεπίσκοπος Καρελίας και πάσης Φινλανδίας κ. Λέων στην κατοικία του στο Κουόπιο, παρουσία του Πρύτανη του Πανεπιστημίου του Κουόπιο κ. Matti Uuisitupa, της Προέδρου του Δημοτικού Συμβουλίου, του τοπικού Λουθηρανού Έπισκόπου και άλλων τοπικών άξιωματούχων. Στη διάρκεια της δεξίωσης, ό Σεβ. Αρχιεπίσκοπος Καρελίας και πάσης Φινλανδίας κ. Λέων άπένειμε στον Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπο Άθηνών και πάσης Ελλάδος κ.

Χριστόδουλο την άνώτατη τιμητική διάκριση της Όρθόδοξου Έκκλησίας της Φινλανδίας, τó παράσημο του Άγίου Άμνου, μετά Διπλώματος.

* Άμέσως μετά, τόν Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπο κ. Χριστόδουλο προσφώνησε ό Πρύτανης του Πανεπιστημίου του Κουόπιο κ. Matti Uuisitupa, ό όποιος αναφέρθηκε στην ιστορία και την δραστηριότητα του Άνωτάτου Έκπαιδευτικού Ίδρύματος της πόλης, τονίζοντας ότι σ' αυτό δίδεται ιδιαίτερη σημασία στην έρευνα, αλλά και στην προώθηση τών ανθρωπιστικών έπιστημών και του πολιτισμού.

Άπό την πλευρά του, ό Μακαριώτατος κ. Χριστόδουλος, άφου εύχαρίστησε για την ένημέρωση, άντιφώνησε τόν κ. Πρύτανη από στήθους και, μεταξύ άλλων, σημείωσε τά έξής:

«Ένας Χριστιανός δέ μπορεί παρά νά χαιρέται όταν άκούει λόγους που σχετίζονται με τή γνώση της έπιστήμης και της έρευνας. Έχουμε διδαχθεί από την Αγία Γραφή ότι ό Θεός είναι στή βάση της έρευνας και ζητεί την αναζήτηση της αλήθειας τών φαινομένων. Η έξέλιξη της έπιστήμης έπιβεβαιώνει ότι ό άνθρωπος είναι Θεοειδής, δηλ. όμοιάζει προς τόν Θεό, διότι μόνον αυτός μπορεί νά σκέπτεται και νά όδηγείται, διά της έρευνας, στή γνώση. Άρκει νά μὴν όδηγείται από τή γνώση στην έπαρση και στην άλαζονεία και στην ούσιαστική χειραφέτησή του από τó θέλημα του Θεού...»

* Στη συνέχεια τόν λόγο πήρε ό Λουθηρανός Έπίσκοπος του Κουόπιο Wille Riekkinen ό όποιος, προσφωνώντας τόν Προκαθήμενο της Έκκλησίας της Ελλάδος, αναφέρθηκε και στα έξής:

«Είναι τιμή ή γνωριμία μαζί σας, Μακαριώτατε, καθώς διαπιστώνουμε και ίδιους όμασι τά όσα καλά έχουμε άκούσει για έσᾶς.

Η Χριστιανοσύνη ήρθε έδῶ τó 1150. Σήμερα τó 80% του πληθυσμού της χώρας είναι Λουθηρανοί και τó 20% Όρθόδοξοι. Πρόκειται για δύο έθνικες Έκκλησίες και νιώθουμε ότι άμφότερες βρίσκονται μέσα στις καρδιές τών ανθρώπων.

Είναι εύλογία τó ότι ή έδρα της Όρθόδοξης Έκκλησίας της Φινλανδίας είναι στο Κουόπιο, γεγονός που μᾶς δίδει την εύκαιρία μιᾶς συνεχούς,

ἀδελφικῆς καὶ ἄκρως ἐπιτυχοῦς συνεργασίας μὲ τὸν κ. Λέοντα, πρὸς ὄφελος τῶν ἐδῶ Χριστιανῶν...»

Τὸν Λουθηρανὸ Ἐπίσκοπο ἀντιφώνησε, ἀπὸ στήθους, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος, ὁ ὁποῖος, μεταξὺ ἄλλων, παρατήρησε:

«Σᾶς εὐχαριστῶ γιὰ τὴν ἀγάπη πού ἐπιδεικνύετε πρὸς τὴν ἐδῶ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία καὶ τὴ μεταξὺ σας συνεργασία, καθὰς καὶ γιὰ τὴν ἐκτίμησή σας τόσο πρὸς τὸ πρόσωπό μου, ὅσο καὶ πρὸς τὴ χώρα μου, τὴν Ελλάδα.»

Ἡ διαίρεση τῶν Χριστιανῶν ἀποτελεῖ παγκόσμιον σκάνδαλο, γι' αὐτὸ εἶναι εὐλογημένη ἡ προσπάθεια τοῦ Θεολογικοῦ διαλόγου μεταξὺ τῶν Ἐκκλησιῶν μας γιὰ τὴν διευθέτηση τῶν διαφορῶν μας. Ὁ διάλογος προχωρεῖ μὲ καλοὺς οἰωνοὺς καὶ ἐλπίζουμε νὰ ὀδηγήσει σὲ συμφωνία καὶ νὰ ἐκλείψουν τὰ ἐμπόδια πού δὲν ἐπιτρέπουν τὴν μεταξὺ μας μυστηριακὴ κοινωνία. Στὸν διάλογο αὐτὸ συμμετέχει ἐνεργὰ καὶ ἡ Ἑλλαδικὴ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία. Εὐχόμαι καὶ προσεύχομαι νὰ μᾶς ἀξιώσει κάποτε ὁ Θεὸς νὰ ἀπολαύσουμε τὸ ἱερὸ δῶρο τῆς ἐνότητος...»

* Ἀκολούθως, ὁ Μακαριώτατος καὶ ἡ συνοδεία του, ἀπὸ κοινοῦ μὲ τὸν Ἀρχιεπίσκοπο κ. Λέοντα κατευθύνθηκαν ὀδικῶς πρὸς τὴν Ἱερὰ Μονὴ Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Βάλαμο, ὅπου καὶ κατέλυσαν.

ΣΑΒΒΑΤΟ 5 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2006

ΕΠΙΣΗΜΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΣΤΗΝ ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΒΑΛΑΜΟ

Τὸ πρωὶ τῆς δεύτερης ἡμέρας τῆς ἐπισήμου ἐπισκέψεως τοῦ Μακαριώτατου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου στὴν Ὁρθόδοξη Αὐτόνομη Ἐκκλησία τῆς Φινλανδίας, ξεκίνησε μὲ τὴν ἐπίσημη Δοξολογία ἐπὶ τῇ ὑποδοχῇ του, ἡ ὁποία τελέστηκε στὸ Καθολικὸ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Βάλαμο. Στὴν τελετὴ παρέστησαν ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Καρελίας καὶ πάσης Φινλανδίας κ. Λέων, ἡ ἀκολουθία τοῦ Προκαθημένου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἡ ἀδελφότητα τῆς Μονῆς, ἐνῶ παρέστησαν προσκυνητὲς ἀπὸ τὶς γύρω περιοχές, καθὰς καὶ 150 περίπου Ἑλληνες προσκυνητὲς ἀπὸ

τὴν Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν καὶ τὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Δημητριάδος.

Μὲ τὸ πέρασ τῆς Δοξολογίας τὸν Μακαριώτατο κ. Χριστόδουλο προσφώνησε ὁ Ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Βάλαμο, Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμ. κ. Σέργιος, ὁ ὁποῖος ἀναφέρθηκε στὴν ἱστορία τῆς Μονῆς καὶ σημείωσε, μεταξὺ ἄλλων, ὅτι αὐτὴ ἰδρύθηκε τὸ 1300 στὸ νησί Βάλαμο ἀπὸ τοὺς Μοναχοὺς Σέργιο (Ἑλληνικῆς καταγωγῆς) καὶ Γερμανό, γεγονός πού συνιστᾶ καὶ τὴν πραγματικὴ κοινωνία τῆς Μονῆς μὲ τὴν Ἑλληνικὴ Ὁρθοδοξία. Μὲ τὸ πέρασμα τοῦ χρόνου, ἡ Μονὴ ἀναπτύχθηκε καὶ ἔφθασε νὰ ἔχει 1000 μοναχοὺς. Γι' αὐτὸ καὶ ὀνομάστηκε «ὁ Ἄθως» τοῦ Βορρᾶ.

• Ἡ Ἱερὰ Μονὴ Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Βάλαμο ἀποτελεῖ τὸ κέντρο τῆς Ἐκκλησιαστικῆς καὶ πνευματικῆς ζωῆς τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας τῆς Φινλανδίας. Ἐντὸς τῆς λειτουργεῖ ἡ Λαϊκὴ Ἀκαδημία, στὴν ὁποία φοιτοῦν ἐνήλικες ἀνεξαρτήτως δόγματος καὶ διδάσκονται ἡ Ὁρθόδοξη Θεολογία καὶ οἱ Ἐκκλησιαστικὲς τέχνες, ἀπὸ ἐπιφανεῖς καὶ ἐπίλεκτους ἐκφραστὲς τοῦ Ὁρθόδοξου ἤθους ἀπὸ ὅλο τὸν κόσμον. Στὴν Λαϊκὴ Ἀκαδημία ξεναγήθηκε ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος καὶ ἡ συνοδεία του καὶ ἔγινε μέτοχος τῆς δράσης καὶ τῶν ἐπιτευγμάτων τῆς. Ἡ Ἀκαδημία λειτουργεῖ τὰ τελευταῖα 20 χρόνια καὶ εἶναι ἐξάρτημα τῆς Μονῆς. Σὲ ὅλη τὴ χώρα λειτουργοῦν 90 Λαϊκὲς Ἀκαδημίαι, τὸ 1/3 τῶν ὁποίων λειτουργεῖ στὴ θρησκευτικὴ βάση τῆς Λουθηρανικῆς Ἐκκλησίας, ἐνῶ ἡ συγκεκριμένη εἶναι ἡ μόνη Ὁρθόδοξη. Θεωρεῖται καὶ εἶναι πλεονέκτημα ἡ στενὴ σχέση καὶ συνεργασία μὲ τὴ Μονή, καθὰς οἱ φοιτητὲς μποροῦν νὰ γνωρίσουν τὴν Ὁρθόδοξη πίστη καὶ τὸν Ὁρθόδοξο πολιτισμὸ, καθὰς καὶ νὰ συμμετέχουν στὶς καθημερινὲς Ἱερὲς Ἀκολουθίες. Στὴν Ἀκαδημία φοιτοῦν περίπου 2.500 φοιτητὲς τὸ χρόνο, οἱ περισσότεροι τῶν ὁποίων εἶναι Λουθηρανοί, τὸ 40% εἶναι Ὁρθόδοξοι, ἐνῶ ὑπάρχουν καὶ ἀρκετοὶ πού δὲν ἀνήκουν σὲ κάποια θρησκευτικὴ κοινότητα. Ἡ Ἀκαδημία, ἐπίσης, διατηρεῖ στενὴν συνεργασία μὲ τὸ Ἅγιον Ὄρος, καθὰς ἐκεῖ μονάζουν δύο μοναχοὶ Φινλανδικῆς καταγωγῆς.

Ἀκολούθησε ξενάγηση στοῦ Περιβαλλοντικῶ Κέντρο τῆς Μονῆς, στήν πλούσια Βιβλιοθήκη τῆς, καθάς καί στοῦ πρότυπο οἰνοποιεῖο, στοῦ ὁποῖο παρασκευάζονται πολλές ποικιλίες κρασιοῦ ἀπό μοῦρα, ἐλλείπει ἀμπέλων.

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΣΤΗΝ ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ LINTULA

Νωρίς τὸ ἀπόγευμα ὁ Μακαριώτατος πραγματοποίησε ἐπίσκεψη στήν Γυναικεία Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίας Τριάδος Lintula, τὴν μοναδικὴ Ὁρθόδοξη Γυναικεία Μονὴ στὴ Φινλανδία ἀλλὰ καί σὲ ὁλόκληρη τὴν Σκανδιναβία. Στὴν εἴσοδο τῆς Μονῆς τοὺς ὑψηλοὺς ἐπισκέπτες ὑποδέχθηκαν ἡ Ἡγουμένη τῆς Μονῆς Ὁσιολογιωτάτη Γερόντισσα Μαρίνα, ἐπικεφαλῆς τῆς Ἱερᾶς Ἀδελφότητος καί πλῆθος εὐλαβῶν προσκυνητῶν, ἀπὸ τὴν Φινλανδία καί τὴν Ἑλλάδα.

Ἀμέσως τελέστηκε ἐπίσημη Δοξολογία στοῦ καθολικῶ τῆς Μονῆς, στοῦ τέλος τῆς ὁποίας ἡ Γερόντισσα Μαρίνα προσφώνησε τὸν Ἀρχιεπίσκοπο κ. Χριστόδουλο καί ἀναφέρθηκε στὴν ἱστορία τῆς Μονῆς.

Τὸ Μοναστήρι εἶναι ἡλικίας 110 ἐτῶν καί συνδέεται στενὰ μὲ τὸν μεγάλο Ρῶσο Ἅγιο Ἰωάννη τῆς Κροστάνδης. Σήμερα σ' αὐτὸ μονάζουν 15 μοναχές.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ ΤΗΣ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ

Μὲ τὸ πέρασ τῆς ἐπισκέψεως στὴν Ἱερὰ Μονὴ τῆς Ἁγίας Τριάδος Lintula, οἱ δύο Προκαθήμενοι καί οἱ συνοδεῖς τοὺς ἐπέστρεψαν στὴν πανηγυρίζουσα Ἱερὰ Μονὴ Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Βάλαμο, ὅπου τελέστηκε ὁ Μέγας Πανηγυρικὸς Ἑσπερινὸς καί ὁ Ὁρθρὸς τῆς μεγάλης Δεσποτικῆς ἑορτῆς, κατὰ τὸ τυπικὸ τῆς Φινλανδικῆς Ἐκκλησίας. Στὶς ἀκολουθίες συγχοροστάτησαν οἱ δύο Ἀρχιεπίσκοποι Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος καί Καρελίας καί πάσης Φινλανδίας κ. Λέων, φέροντες ἅπασα Ἀρχιερατικὴ στολή, πλαισιούμενοι ἀπὸ Ἱεράρχες καί λοιποὺς κληρικοὺς τῶν δύο Ἐκκλησιῶν, παρουσία πλῆθους εὐλαβῶν προσκυνητῶν Ἑλλήνων καί Φινλανδῶν.

ΚΥΡΙΑΚΗ 6 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2006

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗ ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Μὲ ιδιαίτερη λαμπρότητα τελέστηκε στὴν Ἱερὰ Μονὴ Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Βάλαμο, πανηγυρικὴ Θεία Λειτουργία, εἰς ἀνάμνησιν τῆς μεγάλης Δεσποτικῆς ἑορτῆς τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Θεανθρώπου, συλλειτουργούντων τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου καί τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Καρελίας καί πάσης Φινλανδίας κ. Λέοντος.

Τοὺς δύο Ἀρχιεπισκόπους πλαισίωσαν οἱ Σεβ. Μητροπολίτες Μονεμβασίας καί Σπάρτης κ. Εὐστάθιος, Δημητριάδος καί Ἄλμυροῦ κ. Ἰγνάτιος, Βρεσθένης κ. Θεόκλητος, Ἐδέσσης, Πέλλης καί Ἄλμωπίας κ. Ἰωήλ, ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Γιοένσου κ. Ἀρσένιος, ὁ Ἡγούμενος τῆς Μονῆς Ἀρχιμανδριτῆς κ. Σέργιος, καθάς καί κληρικοὶ ἀπὸ τὶς Ἐκκλησίες τῆς Ἑλλάδος καί τῆς Φινλανδίας.

Περί τὸ τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας ὁ Σεβασμιώτατος κ. Λέων προσφώνησε τὸν Προκαθήμενο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὡς ἐξῆς:

ΟΜΙΛΙΑ

ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΑΡΕΛΙΑΣ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΦΙΝΛΑΝΔΙΑΣ κ. ΛΕΟΝΤΟΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΣΤΗΝ ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΒΑΛΑΜΟ

6.8.2006

*Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλε,
Σεβασμιώτατοι Ἀρχιερεῖς,
Σεβαστοὶ Πατέρες,
Ἀδελφοὶ καί ἀδελφές,*

Σᾶς εὐχαριστῶ ὅλους διὰ τὴν κοινὴν λατρείαν καί τὴν κοινὴν προσευχὴν στὴν ἑορτὴ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος σήμερα, πὺν πανηγυρίζει καί ἡ Ἱερὰ Μονὴ Βάλαμο. Στὸ Ἱερὸ Εὐαγγέλιο τῆς ἡμέρας ἀκούσαμε τὰ λόγια τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου: «Ἐπιστάτα, καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὧδε εἶναι καί ποιήσωμεν τρεῖς σκηνάς, μίαν σοὶ καί μίαν Μωυσεῖ καί μίαν Ἥλια». Αἰσθάνομαι καί ἐγὼ τὸ ἴδιο. Χαίρεται ἡ ψυχὴ

Οί δύο Αρχιεπίσκοποι Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος καὶ Καρελίας καὶ πάσης Φινλανδίας κ. Λέων, κατὰ τὸν Μέγα Πανηγυρικό Ἑσπερινό τῆς ἑορτῆς τῆς Μεταμορφώσεως.

μου, μὲ μιὰ βαθειὰ πνευματικὴ ἀγαλλίαση, ἐπειδὴ Ἑσεῖς, ἀγαπητέ μας Μακαριώτατε, εἴσθε ἐδῶ μαζί μὲ τὴν συνοδεία σας καὶ μοιράζεστε μὲ μᾶς τὴν πνευματικὴ χαρὰ αὐτῆς τῆς μεγάλης γιορτῆς.

Οἱ ρίζες τῆς Ἱεράς Μονῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτήρος Βάλαμο φθάνουν πολὺ πίσω μέχρι τὶς ἀρχές τῆς περασμένη χιλιετηρίδος. Οἱ βίοι τῶν Ὁσίων Κτητόρων Σεργίου καὶ Γερμανοῦ δὲν διασώθηκαν, ἀλλὰ, κατὰ τὴν Βλαμιτικὴν παράδοσιν, ὁ Ὅσιος Σέργιος ἦλθε στὴν Καρελία ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα. Ἦταν ἓνας ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς ἱεραποστολικούς Ὁσίους, οἱ ὁποῖοι, χωρὶς νὰ ὑπολογίζουσι κόπους, ἐργαζόταν διὰ τὴν διατήρησιν καὶ ἐξάπλωσιν τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως. Αὐτὸ θέλουμε νὰ πιστεύουμε καὶ ἐπομένως, ἔχουμε ἤδη αἰῶνες συνεργασίας μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν μας.

Τὸ τροπάριο καὶ τὸ κοντάκιο τῶν Ὁσίων περιγράφουν πᾶς οἱ Ὅσιοι Σέργιος καὶ Γερμανὸς ἐγκατέλει-

ψαν τὸν κόσμον καὶ ἐγκαταστάθηκαν σὲ ἓναν ἔρημον τόπον, στὴν νῆσο Βάλαμο, στὴν λίμνη Λάντογα. Ἐκεῖ, μὲ νηστεῖες καὶ ἀγρυπνίες, ἔφθασαν στὰ ὕψη τῆς ἀναμάρτητης ἀγγελικῆς βιωτῆς. Ἡ ἀγιότητα τοῦ βίου τῶν Ὁσίων Σεργίου καὶ Γερμανοῦ μᾶς δίνει τὸ παράδειγμα, καθὼς καὶ τὴ δυνατότητα συνεχῶς νὰ τοὺς ἐπικαλούμαστε στὴν προσευχή μας, ἐπειδὴ, ὅπως λέει ὁ ὕμνογράφος, οἱ Ὅσιοι Σέργιος καὶ Γερμανὸς στέκονται τώρα ἐνώπιον τῆς Ἁγίας Τριάδος, πρεσβεύοντες ὑπὲρ ἡμῶν.

Στὸν 2ο Παγκόσμιον πόλεμον ἡ Φινλανδία ἔχασε τὴν Καρελία τῆς Λάντογας καὶ ὅλα τὰ μοναστήρια ἔγιναν προσφυγικὰ καὶ ἐγκαταστάθηκαν στὴν κεντρικὴ Φινλανδία. Ἀλλὰ ἡ ζωὴ τῆς Μονῆς Βάλαμο δὲν σταμάτησε. Σύντομα ἡ Ἀδελφότητα ἔψαξε καὶ βρῆκε ἓνα νέο τόπον διαμονῆς καὶ ἐγκαταστάθηκε ἐδῶ στὸ Χεινάβεσι. Ἄν καὶ οἱ φυσικὲς καὶ ὑλικὲς ἀπώλειες ἦταν

για μᾶς πολὺ βόρειες, μπορούμε τώρα νὰ βλέπουμε τὴν εὐλογία αὐτῶν τῶν δοκιμασιῶν. Ἡ Ἁγία Ὁρθόδοξος πίστις ἔχει τώρα, συνεπεία τῶν πολέμων, ἀπλωθεῖ σὲ ὅλη τὴν ἔκταση τῆς Φινλανδίας καὶ ἡ σημασία τῆς Ὁρθοδοξίας ξεπερνᾷ τὴν ἑκατοστιαία ἀναλογία τῶν μελῶν τῆς στὸν πληθυσμό. Ἀλλὰ καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν πιστῶν τῆς Ἐκκλησίας μας, ἤδη ἐδῶ καὶ ἀρκετὰ χρόνια, αὐξάνεται. Καὶ ἀπὸ αὐτὴ τὴν πλευρὰ τὰ μοναστήρια ἔχουν τὴ σπουδαία θέση τους καὶ μεγάλη ἀξία γιὰ τὴν Ἐκκλησία μας.

Μήπως κάποτε στὸ μέλλον, μὲ τὴ συνεργασία καὶ τῆς Ὑμετέρας Μακαριώτητος, κάποιος ἢ κάποιον Ἕλληνες Μοναχοὶ θὰ μπορούσαν νὰ ἔλθουν γιὰ κάποιο διάστημα νὰ μείνουν ἐδῶ στὴν Ἱερὰ Μονὴ Βάλαμο; Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο, ἡ ζωὴ τοῦ δικοῦ μας Μοναστηριοῦ θὰ ἔπαιρνε πνευματικὴ ἐνίσχυση ἀπὸ τὴν μακροαίωνα ἀσκητικὴ παράδοση καὶ πείρα τῆς Ἁγίας Ἐκκλησίας σας. Συνεπεία τοῦ πολέμου, ἡ δραστηριότητα τῆς Μονῆς ἄλλαξε. Ὁ ἀριθμὸς τῶν Μοναχῶν μειώθηκε, κατ' ἀναλογίαν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν πιστῶν τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ ἡ Ἀδελφότητα δὲν συντηρεῖται πιά ἀπὸ τὴν γεωργία, ἀλλὰ κυρίως ἀπὸ τὸν τουρισμό. Αὐτὸ τὸ βλέπουμε ὡς μεγάλη εὐκαιρία γιὰ ἐνημέρωση καὶ διδασκαλία.

Ὁ σύνδεσμος τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς δικῆς μας χώρας δὲν περιορίζεται μόνο στὸ Βάλαμο. Καὶ ὁ Κτήτωρ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κονεβίτσα, ὁ Ὅσιος Ἀρσένιος, ἀγωνιζόταν, πρὸς τὰ τέλη τοῦ 14ου αἰῶνος, πολλὰ χρόνια στὸ Ἅγιον Ὄρος. Φεύγοντας, πῆρε ὡς εὐλογία τὸν πνευματικὸ θησαυρὸ τῆς Ἐκκλησίας μας, τὴν Ἱερὰ Εἰκόνα τῆς Παναγίας τῆς Κονεβίτσας, ἡ ὁποία βρισκεται ἐδῶ στὸ Καθολικὸ τῆς Μονῆς. Πολλὲς προσευχὲς ἔχουν ἀνεβῆ πρὸς τὴν Παναγία μας μπροστὰ σὲ αὐτὴ τὴν εἰκόνα καὶ δι' αὐτῆς, χιλιάδες ἄνθρωποι ἔχουν βρεῖ παρηγορία, βοήθεια καὶ σωτηρία, διὰ τῆς ἀοράτου Θείας Χάριτος.

Ὡς ἐνθύμιο τῆς ἐπισκέψεως τῆς Ὑμετέρας Μακαριώτητος καὶ εἰδικῶς τῆς Θείας Λειτουργίας, τὴν ὁποία κοινῶς ἐπιτελέσαμε εἰς αὐτὴν τὴν Ἱερὰν Μονὴν Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος, θέλω νὰ σᾶς δωρίσω αὐτὸ τὸ ἀντίγραφο τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνης τῆς Παναγίας τῆς Κονεβίτσας, διὰ νὰ σᾶς θυμίζει παντοτινὰ τὴν πνευματικὴν σύνδεση, ἡ ὁποία ὑπάρχει μεταξύ μας προσωπικῶς, ἀλλὰ καὶ μεταξὺ τῶν χωρῶν καὶ τῶν πιστῶν

μας. Ἡ Παναγία τῆς Κονεβίτσας νὰ σᾶς δίνει καὶ τὴν πνευματικὴ παρηγορία καὶ χαρὰ, τὴν ὁποία τυχὸν κάποτε θὰ χρειάζεστε στὴν ἐπιτέλεση τῆς δύσκολης ἀποστολικῆς καὶ ἀρχιερατικῆς ἀποστολῆς σας.

Ἀκολούθησε ἡ ἀντιφώνηση τοῦ Ἀρχιεπισκόπου κ. Χριστοδούλου, ἡ ὁποία ἔχει ὡς ἑξῆς:

ΑΝΤΙΦΩΝΗΣΙΣ

ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ ΤΗΣ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Σεβασμιώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Καρελίας καὶ πάσης Φινλανδίας, ἐν Χριστῶ τῷ Θεῷ λίαν ἀγαπητὲ καὶ περιπόθητε ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργῆ τῆς ἡμῶν Μετριότητος, κύριε Λέων, τὴν Ὑμετέραν Σεβασμιότητα ἐν Κυρίῳ κατασπαζόμενοι ὑπερήδιστα προσαγορεύομεν.

Δοξάζομεν τὸν ἐν μιᾷ οὐσίᾳ καὶ μία δυνάμει Τριαδικὸν Θεὸν ὅτι σήμερον ἡ Χάρης τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἡ ὅλον συγκροτοῦσα τὸν θεσμὸν τῆς Ἐκκλησίας, ἡμᾶς συνήγαγε πρὸ τοῦ Ἁγίου καὶ Ἱεροῦ Θυσιαστηρίου, ὅπου ἀγγέλων παρισταμένων, στολὰς περιβεβλημένων λαμπρὰς, τὸ θυσιαστήριον κυκλούντων καὶ κάτω νευόντων θύεται ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ τυθεῖς ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς καὶ σωτηρίας.

Μέλπομεν ἐν ἀγαλλιάσει ὅτι σήμερον τὰ ἄνω τοῖς κάτω συνορτάζει ὅτι, ἐν τῷ Πανσέπτῳ Καθολικῷ τῆς Σεβασμίας καὶ Παλαιφάτου Ἱερᾶς ταύτης Μονῆς, τῆς ἐν τῷ Θεοφρουρητῷ Κράτει τῆς Φινλανδίας Ἀγιωτάτης Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς μαρτυρουμένης εὐστάθειαν ἐν τῇ ἡ πίστει καὶ πολλὴν καὶ καλὴν τὴν ἐπίδοσιν ἐν τοῖς Ἐκκλησιαστικοῖς καθόλου, γευόμεθα, μετὰ τοῦ πολυφιλήτου Ἀδελφοῦ ἡμῶν, τοῦ ἐνὸς Ἄρτου, ὅστις ἐστὶ Σῶμα Χριστοῦ καὶ τοῦ ἐνὸς Ποτηρίου, τοῦ περιέχοντος τὸ καινὸν τῆς ἀμπέλου γέννημα, ὃ ἐστὶν Αἷμα Χριστοῦ, τὸ ἐκχυθὲν ἐκ τῆς ἀκηράτου Αὐτοῦ πλευρᾶς καὶ πληροῦν ἡμᾶς εἰς πάντας ἀρμούς, εἰς νεφρούς, εἰς καρδίαν.

Ἡ κοινὴ αὕτη παρουσία καὶ προσευχὴ καὶ μετοχὴ ἡμῶν εἰς τὴν θεοτίμητον ταύτην Εὐχαριστιακὴν Σύναξιν δεικνύει τὴν ἐξ ὕψους ἐπίσκεψιν τοῦ Σωτῆρος

ἡμῶν, τοῦ πάλαι τῷ Μωϋσεῖ συλλαλήσαντος ἐπὶ τοῦ νομικοῦ Ὅρους Σινᾶ διὰ συμβόλων καὶ ἐπ' ἐσχάτων εἰς ὄρος ὑψηλὸν ἀρρήτως ἐν φωτὶ ἐκλάμπαντος, γεγονός ὁ ἱεροπρεπῶς καὶ μεγαλοπρεπῶς ἐορτάζεται σήμερον.

Τὸ μόνον σκοτεινὸν σημεῖον τῆς ἐπισκέψεως ἡμῶν εἶναι ὁ ἄδικος πόλεμος εἰς τὴν Μ. Ἀνατολήν πού ἤδη ἔχει ἐπισωρεύσει ἑκατόμβας ἀθῶων θυμάτων ἐκατέρωθεν. Προσενχόμεθα διὰ τὴν ἄμεσον κατάπανσιν τοῦ πυρός καὶ τὴν ἐπούλωσιν τῶν πληγῶν εἰς σώματα καὶ ψυχάς. Εἴθε ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ νὰ βασιλεύσει εἰς τὴν τεταραγμένην αὐτὴν περιοχὴν καὶ ἡ ἀγάπη νὰ ἀντικαταστήσῃ τὴν ἔχθραν καὶ τὸ μῖσος.

Ἡ ὑπὸ τῶν Ὁρθοδόξων ψυχῶν ἐπὶ τὸ πανηγυρικότερον ἀγομένη ἐορτὴ τῆς Μεταμορφώσεως μαρτυρεῖ τὸ βάθος καὶ τὸ πλάτος, εἰς ἃ ἐκτείνεται τὸ νόημα τῆς ἐορτῆς αὐτῆς, ἣτις ὑπενθυμίζει καὶ τὴν ἐν Χριστῷ μεταμόρφωσιν τῶν Πιστῶν.

Ἡ Ὁρθόδοξος εὐσέβεια δύναται νὰ γευθῇ τῆς χαρᾶς τῆς Μεταμορφώσεως καὶ νὰ γνωρίσῃ τὸ Θαβώριον Φῶς διὰ τῆς ταπεινώσεως καὶ τῆς ἀγάπης. Κατὰ τὸν Ἅγιον Ἰωάννην τὸν Δαμασκηνὸν “ὁ ἐν τῷ ἄκρῳ τῆς ἀγάπης γενόμενος, τρόπον τινὰ ἑαυτοῦ ἐξιστάμενος, κατανοεῖ τὸν ἀόρατον, καὶ τὸν ἐπιπροσθοῦντα ζόφον τοῦ σωματικοῦ νέφους ὑπεριπτάμενος, καὶ ἐν τ. ἡ τῆς ψυχῆς αἰθρία γενόμενος, ἐνατενίζει τῷ ἡλίῳ τῆς δικαιοσύνης τρανότερον” (Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ, Λόγος εἰς τὴν ὑπερένδοξον Μεταμόρφωσιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, P.G. 96, 561).

Οὕτως, καὶ ὁ μιμητὴς τῆς Δαβιτικῆς κινύρας Ἅγιος Ἀνδρέας, Ἐπίσκοπος Κρήτης, εἰς τὸν Λόγον εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν (P.G. 97, 941) συνιστᾷ: “Συνόδευσον τῷ Χριστῷ διὰ σὲ τὸν κόσμον ὀδεύοντι ... Ἀλλὰ καὶ εἰς οὐρανούς ἀνιόντι συνάνελθε· ἐκεῖ σου τὴν ψυχὴν καὶ τὸν βίον μετοίκισον· καλὸν σοὶ μετὰ τοῦ Θεοῦ γενέσθαι, ἔνθα τῶν ἁγίων ἐστὶν ἡ πανήγυρις, ἔνθα τῶν ἐορταζόντων ἦχος ὁ ὑπέρλαμπρος”.

Τὸ φῶς τῆς Μεταμορφώσεως εἶναι προοίμιον τῆς μελλούσης λαμπρότητος τῶν ἐκλεκτῶν. Τοῦτο εἶδον “οἱ ἔγκριτοι τῶν μαθητῶν, ...τὴν οὐσιώδη τοῦ Θεοῦ καὶ αἰδίου εὐπρέπειαν εἶδον ἐν Θαβῶρ, ...τὴν ὑπέρφωτον τοῦ ἀρχετύπου κάλλους λαμπρότητα, αὐτὸ τὸ ἀνείδεον εἶδος τῆς θεϊκῆς ὠραιότητος, δι' οὐ θεουρ-

γεῖται καὶ τῆς πρὸς πρόσωπον θείας ὁμιλίας καταξιούται ὁ ἄνθρωπος, αὐτὴν τὴν αἰδίου καὶ ἀδιάδοχον βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, αὐτὸ τὸ ὑπὲρ νοῦν καὶ ἀπρόσιτον φῶς, φῶς οὐράνιον, ἄπλετον, ἄχρονον, αἰδίου, φῶς ἀπαστρέπτον ἀφθαρσίαν, φῶς θεοῦν τοὺς θεωμένους ...μία γὰρ χάρις Πατρός, Υἱοῦ καὶ Πνεύματος, ἦν εἰ καὶ σωματικοῖς εἶδον ὀφθαλμοῖς, ἀλλὰ διανοιγεῖσιν ...” (Γρηγόριος Παλαμᾶς Λόγος Γ' εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν).

Γεύομενοι καὶ ἡμεῖς σήμερον τῆς Θαβωρίου χαρᾶς καὶ ἀγαλλιᾶσεως ἐκ τῆς μεθ' Ὑμῶν ἀναστροφῆς καὶ κοινωνίας, δυνάμεθα νὰ ἐπαναλάβωμεν, κατ' ἀναλογίαν, τὴν Ἀποστολικὴν ρῆσιν «Καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὧδε εἶναι...» (Ματθ. Ιζ', 4). Καὶ ὄντως οὐδὲν ἀνθρώποις γλυκύτερον καὶ θυμηδέστερον εἰ μὴ τὸ κατοικεῖν καὶ συνευφραίνεσθαι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου μετ' ἀδελφῶν ἡγαπημένων καὶ περιποθήτων, μάλιστα δὲ ἐν τ. ἡ τελήσει ἀπὸ κοινοῦ τῆς Θείας Εὐχαριστίας, κατ' ἐξοχὴν οὔσης κοινωνίας ἀγάπης Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων.

Ἐν ὀνόματι δὲ τῆς μεταξὺ ἡμῶν ἀταλαντεύτου ταύτης ἀγάπης, ἣτις οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, ἀσπαζόμεθα Ὑμᾶς ἀδελφικῶς καὶ πάντας τοὺς περὶ Ὑμᾶς Ἁγίους Ἀρχιερεῖς καὶ λοιποὺς συλλειτουργοὺς τῆς ἐν Φινλανδία Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ εὐλογοῦμεν πατρικῶς τὸν θεόλεκτον Λαὸν καὶ ἅπαν τὸ ἐν Χριστῷ ποιμνιὸν Σας, εὐχόμενοι ἐκτενῶς πρὸς τὸν Κύριον διὰ τὴν πρόοδον καὶ εὐημερίαν αὐτοῦ. Εἴθε δὲ τὸ αἰδίου φῶς τῆς Τρισηλίου Θεότητος, τὸ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβῶρ ἀποκαλυφθὲν ἐν τ. ἡ ἀγάπ. η τοῦ Θεοῦ, περισκεπεί πάντας ὑμᾶς, κληρον καὶ λαὸν καὶ φωτίζει τὰ διανοήματα καὶ διαβήματά σας, πρὸς ἐργασίαν τῶν Θείων ἐντολῶν, ὀδηγεῖ δὲ τὴν Ἀγιωτάτην Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν σας εἰς μαρτύριον καὶ μαρτυρίαν ἐνώπιον πάντων τῶν ἐθνῶν.

Ἡ Εὐρωπαϊκὴ μας ἡπειρος διέρχεται βαθεῖαν πνευματικὴν κρίσιν. Ἡ Χριστιανικὴ τῆς ταυτότητος ἀμφισβητεῖται, διότι ἡ Ὁρθοδοξία ἔχει λησμονηθῆ, πού εἶναι «ἡ ἅπαξ παραδοθεῖσα τοῖς ἁγίοις πίστις» (Ἰουδ. 3). Ἡ Ὁρθοδοξία ὀφείλει νὰ ἔχει μία σεμνὴ παρουσία καὶ μαρτυρία περὶ τοῦ αὐθεντικοῦ Χριστιανισμοῦ. Ὀφείλει νὰ ξεκουράσῃ τὸν Εὐρωπαῖον ἄνθρωπον ἀπὸ τὸν ξηρὸν ὀρθολογισμόν. Μετ' ἀγάπην καὶ κατανόησιν ὀφείλομεν οἱ Ὁρθόδοξοι νὰ καταθέσωμεν τὸν πλοῦτον τῆς μυστηριακῆς Ἐκκλησίας μας,

της πολιᾶς παραδόσεώς της, τοῦ ἀκεραίου θησαυροῦ της Θεολογίας της. Μὲ τοιαῦτα αἰσθήματα ἀγάπης Σᾶς περιβάλλομεν Ἁγιε ἀδελφέ καὶ προσευχόμεθα ἐκτενῶς.

Ὡς ἐλάχιστον δὲ δεῖγμα της μεγάλης ταύτης ἀγάπης καὶ τιμῆς πρὸς Ἑμᾶς δεχθῆτε παρακαλῶ τὸ μικρὸν καὶ συμβολικὸν τοῦτο δῶρον ὡς ἀγαθὴν ἀνάμνησιν της ἐνταῦθα Εἰρηνικῆς ἡμῶν ἐπισκέψεως μετὰ της Τιμίας Συνοδείας ἡμῶν.

Ἀκολούθησε ἡ προβλεπόμενη σὲ αὐτὲς τὶς περιπτώσεις ἀνταλλαγὴ δώρων μετὰξὺ τῶν δύο Ἀρχιεπισκόπων.

Μετὰ τὸ πέρας της Θείας Λειτουργίας, δημιουργήθηκε λιτανευτικὴ πομπή, μὲ ἐπικεφαλῆς νέα παιδιά φέροντα εἰκόνες καὶ ἑξαπτέρυγα, ἡ ὁποία κατευθύνθηκε πρὸς τὴν παρακείμενὴ λίμνη, ὅπου οἱ δύο Ἀρχιεπίσκοποι τέλεσαν τὴν ἀκολουθία τοῦ Ἁγιασμοῦ τῶν ὑδάτων, σύμφωνα μὲ τὸ τοπικὸ τυπικὸ της ἑορτῆς της Μεταμορφώσεως.

Μετὰ τὸ ἑόρτιο γεῦμα στὴν τράπεζα της Μονῆς ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος καὶ ἡ συνοδεία του, συνοδούμενοι ἀπὸ τὸν Ἀρχιεπίσκοπο κ. Λέοντα, κατευθύνθηκαν στὸ Γιόενσου, ἀπὸ ὅπου ἀναχώρησαν, ἀεροπορικῶς, γιὰ τὸ Ἑλσίνκι.

ΕΠΙΣΗΜΟ ΔΕΙΠΝΟ

Τὸ βράδυ της ἴδιας ἡμέρας, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἑλσίνκι κ. Ἀμβρόσιος παρέθεσε ἐπίσημο δεῖπνο πρὸς τιμὴν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου κ. Χριστοδούλου καὶ της συνοδείας του, παρουσία τοῦ Ἀρχιεπισκόπου κ. Λέοντος καὶ τοῦ Ἑλληνα πρέσβυ στὴ Φινλανδία κ. Δημητρίου Λούνδρα.

ΔΕΥΤΕΡΑ 7 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2006

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

Τὸ πρωὶ της προτελευταίας ἡμέρας της ἐπισήμου ἐπισκέψεώς του στὴν Αὐτόνομη Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία της Φινλανδίας ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος παρε-

χώρησε μεγάλη συνέντευξη στὴν ἑβδομαδιαία Ἐκκλησιαστικὴ ἐφημερίδα Katimaa, ποὺ ἐδρεύει στὸ Ἑλσίνκι. Ἡ συνέντευξη ἐξελίχθηκε ὡς ἑξῆς:

1. Ἐρωτηθεὶς γιὰ τὸν πόλεμο ποὺ μαίνεται στὴν Μέση Ἀνατολή, ὁ Μακαριώτατος, μετὰξὺ ἄλλων, ἐπισήμανε:

«Μᾶς θλίβει ἰδιαίτερα τὸ γεγονὸς ὅτι, σὲ μιὰ εὐθραυστὴ περιοχὴ, ὅπως εἶναι ἡ Μέση Ἀνατολή, ἀναξωπυρώθηκαν οἱ πολεμικὲς συγκρούσεις ἀνάμεσα στοὺς Ἑβραίους καὶ τοὺς Μουσουλμάνους. Εἶναι ἀδιανόητο νὰ γίνονται πόλεμοι, ἐν ὀνόματι της θρησκείας. Τὸ μήνυμα της θρησκείας εἶναι «εἰρήνη ἐν δικαιοσύνῃ». Οἱ Ἐκκλησίαι δὲν ἀσκοῦμε πολιτικὴ, γιὰ νὰ μποροῦμε ἄμεσα καὶ καταλυτικὰ νὰ παρέμβουμε ὑπὲρ τοῦ τερματισμοῦ τῶν ἐχθροπραξιῶν καὶ της κατάπαυσης πυρός. Αὐτὸ εἶναι ἀρμοδιότητα τῶν πολιτικῶν ἡγετῶν. Οἱ πολιτικοὶ πρέπει νὰ ἀντιληφθοῦν ὅτι χωρὶς δικαιοσύνη δὲν ὑπάρχει εἰρήνη. Οἱ λαοὶ ἔχουν δικαιώματα ποὺ πρέπει νὰ γίνονται σεβαστά. Ἐμεῖς, ὡς μέλη της Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, προσευχόμεστε γιὰ τὴν εἰρήνη, διακηρύττουμε τὴν ἐπικράτηση τοῦ Δικαίου καὶ της ἠθικῆς στίς σχέσεις τῶν λαῶν καὶ τῶν κρατῶν, συμβάλλουμε ὅσο περισσότερο μποροῦμε, στὴν ἐπούλωση τῶν τραυμάτων, ψυχῶν καὶ σωμάτων. Προσευχόμεστε γιὰ ὅλους ἐκείνους ποὺ πληρώνουν τὸ τίμημα τοῦ πολέμου καὶ τῶν διεθνοπολιτικῶν ἀδιεξόδων, γιὰ τὰ ἀθῶα παιδιά, γιὰ τοὺς ἀμάχους ποὺ σκοτώνονται ἀνηλεῶς καὶ τοὺς στρατιῶτες ποὺ πίπτουν ἐκτελώντας ἐντολὲς ἀνωτέρων.

Συνδράμουμε ὅσο μποροῦμε προσφέροντας ὑλικὴ καὶ ἀνθρωπιστικὴ βοήθεια. Ἦδη, ἔχουμε ἀποστείλει ἀνθρωπιστικὴ βοήθεια 10 τόνων φαρμακευτικοῦ ὑλικοῦ, καὶ τροφίμων στὸ Λίβανο καὶ αὐριο τὸ πρωὶ ἀναχωρεῖ γιὰ τὴν Λατῶκεια της Συρίας, ναυλωμένο πλοῖο μὲ ἀνθρωπιστικὴ βοήθεια 80 τόνων σὲ εἶδη τροφίμων, ρουχισμοῦ, κλινοσκεπασμάτων καὶ φαρμακευτικοῦ ὑλικοῦ. Δὲν θὰ σταματήσουμε ὅσο ὑπάρχουν ἄνθρωποι ποὺ χρειάζονται τὴν ἐμπρακτὴ βοήθεια καὶ τὴ συμπαράστασή μας. Σὲ αὐτὸν τὸν τομέα δραστηριοποιεῖται ἡ Ἐκκλησία της Ἑλλάδος καὶ πιστεύουμε ὅτι τὸ ἴδιο πράττουν καὶ οἱ ἄλλες Ἐκκλησίαι».

2. Ὁ Μακαριώτατος, ἐρωτηθεὶς γιὰ τὶς σχέσεις Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας καὶ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους τόνισε:

“Στὴν Ἱστορία τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους ἡ Ἐκκλησία ἔπαιξε σπουδαῖο ρόλο. Κυρίως κατὰ τὰ 400 χρόνια τῆς Τουρκικῆς σκλαβιάς. Στάθηκε στὸ πλευρὸ τοῦ λαοῦ μας, διατήρησε τὴ γλῶσσα, τὴν ἐθνικὴ αὐτοσυνειδησία του καὶ συνέβαλε στὴν κατάκτηση τῆς ἐλευθερίας. Γι’ αὐτὸ ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος εἶναι τόσο στενὰ συνδεδεμένη μὲ τὸ λαὸ καὶ τὸ Ἔθνος. Αὐτὴ ἡ ἱστορικὴ πραγματικότητα, δὲν συνιστᾷ Ἐθνικισμό, ποὺ σημαίνει στρέφομαι ἐναντίον τοῦ ἄλλου, ὁ ὁποῖος δὲν εἶναι σὰν ἐμένα. Ἐμεῖς, ἀγαποῦμε τὸ Ἔθνος μας χωρὶς νὰ μισοῦμε τοὺς ἄλλους θέτοντας φυλετικούς, θρησκευτικούς ἢ ἄλλους διαχωρισμούς. Ἐπιθυμοῦμε νὰ συνυπάρχουμε καὶ συνυπάρχουμε μὲ ἐκείνους εἰρηνικά καὶ μὲ σεβασμὸ πρὸς τὴ διαφορικότητά τους καὶ αὐτὸ πρέπει νὰ ἰσχύει γιὰ ὅλους. Ὅπου ὑπάρχει ὑπέρβαση τῶν ὁρίων, (ἐθνοφυλετισμός - ἰμπεριαλισμός) πρέπει νὰ τὸ καταδικάζουμε”.

3. Ὡς πρὸς τὴν παγκοσμιοποίηση, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος, ἐπισήμανε:

“Ἡ παγκοσμιοποίηση ἐμφανίστηκε ἀρχικά ὡς μιὰ οἰκονομικὴ θεωρία χωρὶς, ὡστόσο, νὰ ἀποτελεῖ πρόβλημα στὸ ξεκίνημά της. Ὅμως, σταδιακὰ φαίνεται ὅτι πέρασε καὶ στὸ πολιτιστικὸ πεδίο μὲ ἀπώτερο σκοπὸ νὰ ἐπηρεάσει τὴν πολιτιστικὴ ὁμοιογένεια τῶν λαῶν. Αὐτὸ ἔχει ὡς στόχο τὴν προσπάθεια ἐπιβολῆς ἑνὸς μοντέλου ζωῆς ποὺ θὰ ἀντικαταστήσει τὶς ἐπιμέρους παραδόσεις, τὰ ἦθη καὶ τὰ ἔθιμα τῶν λαῶν, ὥστε ὅλοι νὰ ὁμογενοποιηθοῦμε, ἀρνούμενοι τὴν παράδοσή μας. Ἀπ’ αὐτὴ τὴν ἄποψη, ἡ παγκοσμιοποίηση μετατρέπεται ἀπὸ θεωρία, σὲ μιὰ μορφή κλωνοποίησης τῶν λαῶν, πρὸς τὴν ὁποία πρέπει νὰ εἶναι ἀντίθετοι καὶ λαοὶ καὶ οἱ Ἐκκλησίες”.

4. Ἐρωτηθεὶς σχετικὰ μὲ τὴν Οἰκουμενικὴ κίνηση καὶ τὴν συμμετοχὴ τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας, ἐξ ἀφορμῆς καὶ τῆς πρόσφατης ἐπίσκεψῆς του στὴν ἔδρα τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν, στὴ Γενεύη, ὁ Μακαριώτατος, μεταξὺ ἄλλων, ὑπογράμμισε:

«Οἱ Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες συμμετέχουμε στὴν Οἰκουμενικὴ κίνηση κατόπιν Πανορθόδοξης Συμφωνίας. Τὸ πρόβλημα ποὺ κατὰ καιροὺς ἀνακύπτει σχετικὰ μὲ τὴν κατανόηση τῆς Οἰκουμενικῆς κίνησης εἶναι ποιμαντικῆς ὑφῆς καὶ ἀφορᾷ στὴν ὡς τώρα ἐλλιπῆ ἐνημέρωση μερίδας τοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας, γιὰ τοὺς σκοποὺς καὶ τὶς διαστάσεις της. Πιστεύουμε ὅτι, συμμετέχοντας στὴν Οἰκουμενικὴ κίνηση, ὄχι μόνον δὲν ἀπεμπολοῦμε τὶς ἀρχές καὶ τὶς ἀλήθειες τῆς Ὁρθοδοξίας, ἀλλὰ, ἀντιθέτως, ἔχουμε τὴν δυνατότητα νὰ μποροῦμε νὰ προβάλλουμε τὶς δογματικὲς θέσεις τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας μας”.

5. Ἐρωτηθεὶς γιὰ τὸ ἐπίπεδο τῶν σχέσεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μὲ τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἀπήντησε:

“Οἱ σχέσεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μὲ τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο εἶναι σὲ καλὸ ἐπίπεδο. Ὅσάκις ἀνακύπτουν κάποια προβλήματα τὰ ἐπιλύουμε διὰ τῶν συζητήσεων καὶ τοῦ καλόπιστου καὶ εἰλικρινοῦς διαλόγου”.

6. Ἀπαντώντας σὲ ἐρώτηση σχετικὴ περὶ τῶν σχέσεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μὲ τὸ Βατικανό, ὁ Προκαθήμενος τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας, ἐπισήμανε:

“Καὶ μὲ τὸν προηγούμενο Πάπα, τὸν ἐκλιπόντα Πάπα Ἰωάννη Παῦλο τὸν 2ο, ἀλλὰ καὶ μὲ τὸν διάδοχό του Πάπα Βενέδικτο 16ο, ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος εἶχε καὶ ἔχει καλὲς σχέσεις. Ἐπιθυμοῦμε τὴν συνεργασία, σὲ ἀμοιβαίου ἐνδιαφέροντος ζητήματα ποὺ ἄπτονται τῶν κοινωνικῶν, πολιτιστικῶν θεμάτων, καθὼς καὶ ἐπὶ ζητημάτων ποὺ ἀφοροῦν στὴν Εὐρώπη, τὸν κόσμον, τὴν εἰρήνη, τὴ δικαιοσύνη. Βέβαια, στὴν Ἱστορία μας ὑπῆρξαν αἰτίες γιὰ παράπονα τῶν Ἑλλήνων Ὁρθοδόξων πρὸς τοὺς Ρωμαιοκαθολικούς, γιὰτὶ συνέβησαν γεγονότα ποὺ εἶχαν δηλητηριάσει πολλὰς Ὁρθόδοξες καρδιές. Πιστεύουμε, ὅμως, ὅτι, χωρὶς νὰ λησμονοῦμε τὸ παρελθόν, μποροῦμε νὰ προσβλέπουμε στὸ μέλλον μὲ ἐλπίδα καὶ πίστη στὸ Θεό. Ἐπιθυμία μας εἶναι ἡ «Ἐνωση τῶν πάντων», ὅπως εὐχεται ἡ Ἐκκλησία. Ὅμως, ὁ δρόμος εἶναι δύσκολος καὶ θὰ εἶναι μακρὸς”.

7. Έρωτηθείς, τέλος, για την πολεμική εἰς βάρος τῆς Ἐκκλησίας κατὰ τὸ περασμένο ἔτος, ὁ Μακαριώτατος τόνισε:

“Ἦταν ὀπωσδήποτε λυπηρὰ τὰ ὅσα συνέβησαν τὸ περασμένο ἔτος, σὸ βαθμὸ, ὅμως, πὸν ὄντως, μὲ τίς νόμιμες διαδικασίες πὸν ἀκολουθήθηκαν, ἀποδείχθηκε ὅτι ἐλάχιστοι, ἐκ τῶν κληρικῶν, ὑπῆρξαν ἐπιλήσιμονες τῆς ἀποστολῆς τους. Μὴ παραθεωροῦμε, ὅμως καὶ τὴ συνήθη πρακτικὴ πὸν, δυστυχῶς, ἀκολουθεῖται ἀπὸ μερίδα τῶν Μ.Μ.Ε., αὐτῆς τῆς διόγκωσης καὶ, συχνά, τῆς ἐπιπόλαιης, ἀνευ διασταύρωσης τῶν στοιχείων (τὰ ὁποῖα συχνὰ εἶναι ἐλλιπῆ), κριτικῆς, μὲ στόχο τὴν δημιουργία ἐσφαλμένων ἐντυπώσεων. Ὡστόσο, χωρὶς νὰ ἀμνηστεύω τὰ κακὰ παραδείγματα, θὰ ἤθελα νὰ πῶ πᾶς δὲν εἶναι ἀφύσικο, σὲ μιὰ κοινότητα 10.000 κληρικῶν, ἓνα ἐλάχιστο ποσοστὸ αὐτῶν, νὰ μὴν εἶναι συνεπεῖς στὶς ὑποσχέσεις καὶ τὰ καθήκοντά τους. Αὐτὸ ἰσχύει σὲ ὅλους τοὺς χώρους, καὶ ἰδίως ἐκτὸς Ἐκκλησίας συμβαίνει πολλαπλασίως. Ὅμως, ἡ ἐχθρότητα καὶ ἡ ἐμπάθεια αὐτῶν πὸν δὲν πιστεύουν σὸ Θεό, τοὺς κάνουν νὰ στρέφονται μὲ μανία κατὰ τῆς Ἐκκλησίας, θέλοντας νὰ διογκώσουν τὰ πράγματα γιὰ νὰ ἀποδυναμώσουν τὴν ἰσχύ της καὶ νὰ κλονίσουν τὴν πίστη τοῦ χριστιανώμου πληρώματος, τὸ ὁποῖο στὴν περίπτωση τῆς χώρας μας ἀποτελεῖ τὴν συντριπτικὴ πλειοψηφία τοῦ 98% τῶν πολιτῶν. Ὡστόσο, σᾶς διαβεβαιῶ ὅτι ἡ Ἐκκλησία, ἐξ ἀφορμῆς τῶν γεγονότων ἐκείνων, ἔλαβε συμπληρωματικὰ καὶ προληπτικὰ μέτρα, ἐνισχύοντας τὴν ἐμπιστοσύνη, τὴν ἀγάπη καὶ τὴ στήριξη πρὸς τὴν Ἐκκλησία, τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ”

* Τὸ μεσημέρι τῆς ἴδιας ἡμέρας ὁ Προϊστάμενος τῆς Ἐνορίας τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Ἐλσίνκι π. Veiko Purmonen παρέθεσε γεῦμα πρὸς τιμὴν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου κ. Χριστοδούλου καὶ τῆς συνοδείας του, παρουσία τοῦ Ἀρχιεπισκόπου κ. Λέοντος καὶ τοῦ Μητροπολίτου Ἐλσίνκι κ. Ἀμβροσίου.

* Νωρὶς τὸ ἀπόγευμα ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἐλσίνκι κ. Ἀμβρόσιος παρέθεσε δεξίωση στὴν οἰκεία του, πρὸς τιμὴν τοῦ Προκαθημένου τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς συνοδείας του. Στὴ δεξίωση

παρέστησαν ἐξέχοντα μέλη τῆς κοινότητας τῆς Φινλανδικῆς πρωτεύουσας, ἀλλὰ καὶ Ἕλληνες ἀξιωματοῦχοι, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Καρελίας καὶ πάσης Φινλανδίας κ. Λέων, ὁ Ὑπουργὸς Παιδείας καὶ Πολιτισμοῦ τῆς χώρας, ὁ ἐπικεφαλῆς τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων τῆς Λουθηρανικῆς Ἐκκλησίας, ὁ Ἕλληνας Πρέσβης κ. Δημήτριος Λούνδρας, ὁ Πρύτανης τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Ἐλσίνκι, ὁ ἐπικεφαλῆς τοῦ ἰδρύματος Κοινωνικῆς Ἀσφάλισης τῆς Φινλανδίας, ἡ Πρέσβης τῆς Κύπρου, ὁ Ρωμαιοκαθολικὸς Ἐπίσκοπος Ἐλσίνκι κ.ἄλ.

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΣΤΟΝ ΚΑΘΕΔΡΙΚΟ ΝΑΟ

Εὐθὺς ἀμέσως, τελέστηκε Ἐσπερινὸς στὸν Καθεδρικό Ναὸ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Ἐλσίνκι, συγχοροστατούντων τῶν Ἀρχιεπισκόπων Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου καὶ Καρελίας καὶ πάσης Φινλανδίας κ. Λέοντος, παρουσία πλήθους Ὁρθοδόξων προσκηνυτῶν Ἑλλήνων καὶ Φινλανδῶν. Τὰ Ἐκκλησιαστικὰ μέλη δὲ ἐψάλησαν ἐναλλάξ στὴν Φινλανδικὴ καὶ στὴν Ἑλληνικὴ γλῶσσα, ἀπὸ τὴν Ἐκκλησιαστικὴ χορωδία τοῦ Ναοῦ καὶ μέλη τῆς συνοδείας τοῦ Μακαριωτάτου κ. Χριστοδούλου.

ΕΠΙΣΗΜΟ ΔΕΙΠΝΟ ΕΛΛΗΝΟΣ ΠΡΕΣΒΕΩΣ

Ἐπίσημο δεῖπνο πρὸς τιμὴν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου καὶ τῆς συνοδείας του, παρέθεσε ὁ Ἕλληνας Πρέσβυς στὴ Φινλανδία κ. Δημήτριος Λούνδρας, παρουσία τοῦ Ἀρχιεπισκόπου κ. Λέοντος καὶ τοῦ Μητροπολίτου Ἐλσίνκι κ. Ἀμβροσίου.

ΤΡΙΤΗ 8 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2006

ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΜΕ ΤΗΝ ΠΡΟΕΔΡΟ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΦΙΝΛΑΝΔΙΑΣ

Κατὰ τὴν τελευταία ἡμέρα τῆς ἐπισήμου ἐπισκέψεως τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου στὴ Φινλανδία, σύμφωνα μὲ τὸ πρόγραμμα, πραγματοποιήθηκε συνάντηση μὲ τὴν Πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας κ. Tarja Halonen στὴ θερινὴ της κατοικία στὸ Νααντάλι. Στὴ

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος μετὰ τὴν Πρόεδρον τῆς Φινλανδίας κ. Tarja Halonen.

συνάντηση τὸν Μακαριώτατο συνόδευαν ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Καρελίας καὶ πάσης Φινλανδίας κ. Λέων, οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Ἑλσίνκι κ. Ἀμβρόσιος, Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης κ. Εὐστάθιος, Δημητριάδος καὶ Ἄλμυροῦ κ. Ἰγνάτιος, Βρεσθένης κ. Θεόκλητος, Ἐδέσσης, Πέλλης καὶ Ἄλμωπίας κ. Ἰωὴλ καὶ ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱεραῶς Συνόδου Ἀρχιμ. Διονύσιος Μάνταλος.

Κατὰ τὴν διάρκεια τῆς συνάντησης, ποὺ διήρκεσε 75 λεπτά, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος προσφώνησε τὴν κ. Πρόεδρο ὡς ἑξῆς:

ΟΜΙΛΙΑ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ
ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
κ.κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΠΙΣΚΕΨΙΝ
ΑΥΤΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΞΟΧΩΤΑΤΗΝ ΠΡΟΕΔΡΟΝ
ΤΗΣ ΦΙΝΛΑΝΔΙΑΣ κ. TARJA HALONEN

8 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2006

Μετὰ πολλῆς χαρᾶς συναντώμεθα σήμερον μετὰ τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος, τὴν πρώτην Πολίτην τῆς χώρας τῆς Φινλανδίας, μετὰ τῆς ὁποίας συνδέεται ὁ ἑλληνικὸς λαὸς μετὰ στενῶν δεσμῶν φιλίας καὶ συνεργασίας.

Χαιρόμεθα εισέτι διότι και αἱ δύο χώρες ἡμῶν τυγχάνουσι μέλη τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινότητος και ἀγωνιζόμεθα ἀπὸ κοινοῦ διὰ τὴν υπεράσπισιν τῶν ἀρχῶν τῆς Δημοκρατίας και τῆς Ἐλευθερίας εἰς τὴν Εὐρώπην, τὴν πρόοδον και τὴν εὐημερίαν τῶν πολιτῶν Αὐτῆς, ἀλλὰ και τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ποικίλων προβλημάτων και ἰδιαίτερος τῶν ἀρνητικῶν διὰ τὸν σύγχρονον ἄνθρωπον και τοὺς λαοὺς τῆς γῆς ἀποτελεσμάτων ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παγκοσμιοποιήσεως και τῆς λεγομένης Νέας Ἐποχῆς, αἱ ὁποῖαι δὲν περιορίζονται μόνον εἰς οἰκονομικὰς ἐπιδιώξεις, ἀλλὰ ὑπὸ μορφὴν ὁδοστρωτῆρος ἰσοπεδώνουν πολιτισμοὺς και κατὰ τόπους παραδόσεις, ἀποβλέπουσαι εἰς τὴν μαζοποίησιν και ἀφάνισιν κάθε ἰδιαιτερότητος τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου.

Ὅτιδῆποτε θεωρεῖται ἐμπόδιον γίνεται προσπάθεια νὰ ἐξαλειφθῇ. Διὰ τοῦτο και ἐπιχειρεῖται ἐσκεμμένη προσπάθεια περιφρονήσεως τῆς Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας και τῶν Χριστιανικῶν ἀρχῶν ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐθεμελιώθη και ἀνωκοδομήθη ἡ Εὐρωπαϊκὴ σκέψις και ἡ δομὴ τῆς ζωῆς τῶν κοινωνιῶν τῆς Εὐρώπης.

Εἰς τὸν Ὁρθόδοξον Χριστιανικὸν χώρον, ἡ συναλλαγία εἰς τὰς σχέσεις Ἐκκλησίας και Πολιτείας, ἐν Ἑλλάδι κατοχυρωμένη και ἐν τῷ Συντάγματι, ἀποτελεῖ τὴν ιδεώδη σύζευξιν μετὰ διακριτῶν ρόλων και τὴν ἀπαραίτητον συνεργασίαν διὰ τὴν εὐημερίαν και πρόοδον τοῦ λαοῦ.

Μᾶς ἱκανοποιεῖ τὸ γεγονός, ὅτι ἡ Ὑμετέρα Ἐξοχότης τιμᾶ και σέβεται τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν τῆς Φινλανδίας και τὸν λίαν ἀγαπητὸν ἐν Χριστῷ ἀδελφὸν κ. Λέοντα και διατηρεῖ μετ' Αὐτοῦ ἀρίστους σχέσεις.

Εἰς τὴν χώραν ἡμῶν μεθ' ἱκανοποιήσεως και θαυμασμοῦ πολλοῦ πληροφοροῦμεθα τὰ ἔργα και τὰ ἐπιτεύγματα τῆς ἐντίμου Κυβερνήσεως ἡμῶν και περὶ τῆς δημοτικότητος ἧς ἀπολαμβάνετε. Γνωρίζομεν, ὅτι τὸ ἔργον τῆς διακυβερνήσεως ἐνὸς λαοῦ, ὅσον εὐγενῆς και πολιτισμένους ἐὰν τυγχάνει, εἶναι δύσκολον και πολύμοχθον, καθότι πολλάκις καλεῖσθε ἵνα ἀντιμετωπίσητε μεγάλας και ἐνίοτε ἀνυπερβλήτους δυσχερείας.

Ἐσχάτως δὲ και ἀφ' ἧς στιγμῆς τὴν Προεδρείαν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως ἀνέλαβεν ἡ Χώρα Ὑμῶν και

ἡ Ὑμετέρα Ἐξοχότης τυγχάνει και Πρόεδρος τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως ἀντιλαμβανόμεθα και τὰς δυσκολίας και τὸ μέγεθος τῆς εὐθύνης ἔναντι τῶν πολλῶν και ποικίλων προβλημάτων, ἅτινα καλεῖσθε νὰ ἀντιμετωπίσετε και νὰ ἐπιλύσετε.

Δραττόμεθα δὲ τῆς εὐκαιρίας, εἰς τὸ σημεῖον αὐτό, νὰ ἐπισημάνωμεν ὠρισμένα θέματα, ἅτινα, κατὰ τὴν γνώμην ἡμῶν, πρέπει νὰ ἀπασχολήσουν τὴν Εὐρωπαϊκὴν Ἐνωσιν και θὰ παρακαλούσαμε τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα κατὰ τὴν περίοδον ταύτην, καθ' ἣν ἡ Φινλανδία ἔχει τὴν Προεδρείαν αὐτῆς, ὅπως συμβάλῃ εἰς τοῦτο.

Θεωροῦμεν, ὅτι ἡ Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωσις ὀφείλει νὰ ἐπανεξετάσῃ τὴν Εὐρωπαϊκὴν Συνθήκην μετὰ τὴν ἀπόρριψιν τοῦ προταθέντος Σχεδίου τοῦ 2005.

Εἶναι ἀνάγκη συνεχίσεως τοῦ Διαλόγου μετὰ τῆς Ε.Ε. και τῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν. Τὸ ἄρθρον 52/παρ. 3 τῆς προηγουμένης Συνθήκης ἔδιδε αὐτὴν τὴν δυνατότητα. Δὲν πρέπει νὰ ἐγκαταλειφθῇ ἡ προσπάθεια αὐτή.

Οἱ Ἐκκλησίαι τῆς Εὐρώπης δύνανται και πρέπει νὰ γίνουιν ἐταῖροι τῆς Ε.Ε. και πρέπει νὰ συμμετάσχουιν εἰς τὸν προγραμματισμὸν και τὸν σχεδιασμὸν ὄλων τῶν ἀνθρωπιστικῶν δραστηριοτήτων.

Εἶναι ἀνάγκη περαιτέρω συνεργασίας μετὰ τῶν Εὐρωπαϊκῶν θεσμικῶν ὀργάνων ἐπὶ τοῦ φλέγοντος θέματος τῆς τρομοκρατίας και τῆς παρεξηγημένης ἐρμηνείας πού πολλοὶ προσδίδουιν εἰς αὐτήν.

Εἶναι ἀναγκαῖα ἡ προώθησις τοῦ Διαθρησκειακοῦ Διαλόγου και τῆς ἐπικοινωνίας λαῶν και πολιτισμῶν.

Τὸ 2007 δύο ἀμιγῶς Ὁρθόδοξοι Χῶρες ἡ Ρουμανία και ἡ Βουλγαρία εἰσέρχονται εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν οἰκογένειαν. Εἶναι ἀναγκαῖα ἡ στήριξις αὐτῶν ἀλλὰ και ἡ συνεργασία μετ' αὐτῶν.

Αἱ Ἐκκλησίαι εἰς τὰ θέματα τῶν μεταναστῶν ὑποχρεοῦνται νὰ ἐπισημάνουιν τὸν σεβασμὸν εἰς τὸ ἀνθρώπινον πρόσωπον και πρέπει νὰ ἐξαντληθῇ κάθε ἀνθρώπινον μέσον διὰ κάθε περίπτωσιν μετανάστου.

Θεωροῦμεν, ὅτι πρέπει νὰ τροποποιηθῇ ἡ νομοθεσία εἰς κάθε Χώραν - μέλος (μετανάστες) και ἐπ' αὐτοῦ νὰ προωθηθῇ εἰσήγησις εἰς τὸ Συμβούλιον τῶν Ὑπουργῶν Ἐσωτερικῶν τῆς Εὐρώπης.

Ἐπίσης, τέλος, θεωροῦμεν ἀναγκαίαν τὴν ἐπίσημανσιν καὶ τὴν ἀναγνώρισιν τῶν Χριστιανικῶν ἀρχῶν τῆς Εὐρώπης.

Ὅλα τὰ ἀνωτέρω δι' ἡμᾶς δὲν ἀποτελοῦν μόνον προτάσεις, ἀλλὰ ἀγωνιζόμεθα σθεναρῶς διὰ τὴν ὑλοποίησίν των. Ἡ Φινλανδικὴ Προεδρεία ἔχει τὴν εὐκαιρίαν νὰ πρεσβεύσῃ ἐκ νέου διὰ τὴν ἀναγκαιότητα υἰοθετήσεως τῶν ὡς ἄνω ἀξιῶν μὲ σκοπὸν τὴν ὁλοκλήρωσιν τῆς διαδικασίας διὰ τὴν Εὐρωπαϊκὴν ἐνσωμάτωσιν.

Πρωτίστως, ὁμως, ἐπιβάλλεται καὶ προέχει ἡ ἄμεσος κατάπαυσις τοῦ πυρὸς εἰς τὴν φλεγόμενην Μέσην Ἀνατολήν καὶ ἡ ἔναρξις διαπραγματεύσεων πρὸς ἐπιβολὴν τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῆς Εἰρήνης καὶ τὴν ἀποσόβησιν νέων δεινῶν εἰς βάρους ἀθῶων ἀνθρώπων, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ πολλὰ παιδιὰ. Οἱ λαοὶ τῆς Ε.Ε. ἀξιῶνουν ἀπὸ τὴν πολιτικὴν τῆς ἡγεσίας τὴν ἄμεσον λήψιν ἐνδεδειγμένων μέτρων πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτήν.

Διὰ τοῦτο εὐχόμεθα ὁ Θεὸς νὰ προστατεύῃ τὴν πολύτιμον ὑγείαν Ὑμῶν καὶ νὰ δωρῆται Ὑμῖν σοφίαν καὶ σύνεσιν, ἀλλὰ καὶ θάρρος, τόλμην, ταπεινώσιν καὶ κυρίως πίστην εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Παντοδυνάμου Θεοῦ ἐνίσχυσιν καὶ Βοήθειαν.

Ἐξοχωτάτη Κυρία Πρόεδρε,

Ὡς Προκαθήμενος τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐπιτελῶν τὴν πρώτην Ἐπίσημον Εἰρηνικὴν Ἐπίσκεψιν πρὸς τὴν Ἀγιωτάτην Ἀδελφὴν καὶ Ὁμόδοξον Ἐκκλησίαν τῆς Φινλανδίας καὶ τὸν Σεπτὸν Προκαθήμενον Αὐτῆς Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον κ. Λέοντα, αἰσθάνομαι οὐχὶ μόνον χαρὰν καὶ ἐσωτερικὴν ἀγαλλίασιν διὰ τὴν θερμὴν ὑποδοχὴν, τὴν ἀγάπην, τὸν σεβασμὸν, τὴν ἀβραμιαίαν φιλοξενίαν τοῦ εὐγενοῦς καὶ φίλου Φινλανδικοῦ Λαοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας Αὐτοῦ, ἀλλὰ δύναμαι ἵνα ὁμολογήσω, ὅτι διακατέχομαι καὶ ὑπὸ μεγάλης συγκινήσεως καὶ ὅτι αἰσθάνομαι ὄλως ἰδιαιτέραν τιμὴν καθότι τυγχάνω ὁ πρῶτος Προκαθήμενος τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὅστις ἐπισκεπτόμενος τὴν χώραν τῆς Φινλανδίας ἐγενόμην δεκτὸς ὑπὸ τοῦ Πολιτικοῦ Ἡγέτου αὐτῆς.

Διὰ τοῦτο, Ἐξοχωτάτη Κυρία Πρόεδρε, ἐκ μέρους τῆς Σεπτῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς

Ἑλλάδος, τοῦ ἱεροῦ Κλήρου τοῦ εὐσεβοῦς Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐμοῦ προσωπικῶς, δεχθῆτε τὴν βαθυτάτην εὐγνωμοσύνην μου διὰ τὴν τιμὴν ἣν ἐπεδείξατε εἰς ἡμᾶς σήμερον καὶ παρακαλοῦμεν, εἰς ἀνάμνησιν τῆς συναντήσεως ἡμῶν, ὅπως δεχθῆτε τὸ ταπεινὸν τοῦτο δῶρον ἵνα ἐνθυμίξη τὰ ἀδελφικὰ καὶ ἄδολα αἰσθήματα ἡμῶν καὶ τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὸ πρόσωπον Ὑμῶν καὶ τὸν φίλον Λαὸν τῆς Φινλανδίας.

Ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῆς, ἡ Πρόεδρος τῆς Φινλανδικῆς Δημοκρατίας, ἀφοῦ ἐξέφρασε τὴν χαρὰ τῆς γιὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Μακαριωτάτου στὴ χώρα τῆς καὶ στὴν ἴδια προσωπικῶς, σημείωσε, μεταξὺ ἄλλων, ὅτι «στὴ χώρα μας σεβόμαστε τὴ Χριστιανικὴ πίστη, ἡ ὁποία ἐλεύθερα διδάσκεται καὶ διακινεῖται... Ὡς Πρόεδρος τῆς Φινλανδίας, στηρίζω τὸ ρόλο τῆς Ἐκκλησίας στὴ σύγχρονη κοινωνία καὶ φροντίζω γιὰ τὴν ἐνημέρωσιν τοῦ λαοῦ ἐπὶ θρησκευτικῶν θεμάτων καὶ γιὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας... Οἱ Χριστιανικὲς Ἐκκλησίαι μπορεῖ νὰ ἔχουν μεταξὺ τους δογματικὲς διαφορὰς, ἀλλὰ τὸ πιὸ βαθὺ μῆνυμα ποῦ ἀπορρέει ἀπὸ αὐτὲς γιὰ τοὺς Χριστιανοὺς εἶναι τὸ μῆνυμα τῆς ἐνότητος... Οἱ ἀπόψεις τῆς Ἐκκλησίας γιὰ τὰ κοινωνικὰ ζητήματα καὶ τὰ προβλήματα ποῦ ἀπασχολοῦν τὸ λαὸ μας ἐνδιαφέρουν ἰδιαιτέρα καὶ εἶναι χρήσιμες γιὰ τὴν ἀσκήσιν τῆς πολιτικῆς μας...»

* Στὴ συνέχεια ὁ Μακαριώτατος καὶ ἡ συνοδεία του, συνοδευόμενοι ἀπὸ τὸν Ἀρχιεπίσκοπο κ. Λέοντα καὶ τὸν Μητροπολίτη κ. Ἀμβρόσιο, μετέβησαν στὴν πόλιν Τουρκοῦ καὶ ἐπισκέφθηκαν τὸν ἐκεῖ Καθηδρικὸ Λουθηρανικὸ Ναὸ, ὅπου τοὺς ὑπεδέχθη ὁ Ἀρχιμανδρίτης κ. Rauno Heikola, ὁ ὁποῖος τοὺς ἐξέθεσε, ἐν ὀλίγοις, τὴν ἱστορία τοῦ Ναοῦ.

* Ἀκολούθησε ἐπίσκεψιν στὸν Ὁρθόδοξο Ἱερό Ναὸ τῆς πόλης, ποῦ τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἁγίας Ἀλεξάνδρας. Μετὰ τὴν τέλεσιν ἀνεπίσημης μικρῆς δεήσεως, ἡ ἐνορία παρέθεσε γεῦμα πρὸς τιμὴν τῶν ὑψηλῶν ἐπισκεπτῶν, παρουσία τοῦ Ἐπισκόπου τῆς Εὐαγγελικῆς Λουθηρανικῆς Ἐκκλησίας τῆς Φινλανδίας Kari Makinen, καθὼς καὶ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Γέροντος Νικαίας καὶ πρώην Ἀρχιεπισκόπου Καρελίας καὶ πάσης Φινλανδίας κ. Ἰωάννου, μιᾶς προσωπικότητος ποῦ διακρίθηκε γιὰ τὸ πολυσή-

μαντο και σπουδαίο έργο του στην Σκανδιναβική αυτή Έκκλησία, καθώς και για την αγάπη του για την Ελλάδα, την γλώσσα και τον πολιτισμό της.

Κατά τη διάρκεια του γεύματος, ο Προϊστάμενος της ένορίας έκανε βραχεία αναφορά στην ιστορία της και σημείωσε ότι βρίσκεται στο δυτικό μέρος της Μητροπόλεως Έλσίνκι και θεωρείται από τις σπουδαιότερες, χρονολογείται δε από το 1846. Η ένορία διατηρεί στενή σχέση με τους Λουθηρανούς της περιοχής, ενώ κεφάλαιο γι' αυτήν αποτελεί το γεγονός της διαμονής εντός των ορίων της του Σεβασμιωτάτου Γέροντος Νικαίας κ. Ιωάννου, ο οποίος αποτελεί σύνδεσμο μεταξύ Ανατολής και Δύσης. Στην ένορία του Τουρκού λειτουργούν τρεις Ναοί, στους οποίους διακονούν δύο Ίερείς και ένας Ίεροψάλτης.

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΣΤΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΚΕΝΤΡΟ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

Λίγες ώρες μετά, ο Προκαθήμενος της Έκκλησίας της Ελλάδος και η συνοδεία του, συνοδευόμενοι από τον Αρχιεπίσκοπο κ. Λέοντα και τον Μητροπολίτη Έλσίνκι κ. Άμβρόσιο, επισκέφθηκαν το Όρθόδοξο Κέντρο Νεότητας της Μητροπόλεως Έλσίνκι, σε μία ειδυλλιακή περιοχή της Φινλανδικής υπαίθρου, όπου Όρθόδοξοι νέοι από όλη την χώρα μαθαίνουν τον κοινοτικό τρόπο ζωής στην νεανική κατασκήνωση.

Το Όρθόδοξο Κέντρο Νεότητας λειτουργεί στα πλαίσια του Συνδέσμου Όρθοδόξου Νεολαίας της Έκκλησίας της Φινλανδίας, ο οποίος ιδρύθηκε το 1943 και διοργανώνει τόσο κατασκηνώσεις όσο και γιορτές νεολαίας στη διάρκεια του χρόνου. Σκοπός των καλοκαιριών αυτών συνάξεων είναι η γνωριμία των παιδιών με τον Όρθόδοξο τρόπο ζωής, ή προ-

σέγγιση της Όρθόδοξης Λειτουργικής παραδόσεως, καθώς και η διδασκαλία βασικών Όρθοδόξων κατηγοριών αρχών, δεδομένου ότι τα παιδιά στα σχολεία, την περίοδο του χειμώνα, δε διδάσκονται το μάθημα των θρησκευτικών στην Όρθόδοξη έκδοχή του, αλλά στη Λουθηρανική, αφού, το Λουθηρανικό δόγμα κυριαρχεί καταλυτικά στη χώρα.

Στην κατασκήνωση ο Μακαριώτατος παρακολούθησε την ακολουθία του Έσπερινού, στην οποία έψαλαν οί νεαροί κατασκηνωτές και άμέσως μετά όδηγήθηκε στην μεγάλη αίθουσα συνάξεων, όπου του δόθηκε η ευκαιρία να άπευθύνει λόγο πατρικό, αλλά και να άκούσει τα έρωτήματα των παιδιών και να γίνει μέτοχος των νεανικών άνησυχιών.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Με το πέρας της επίσκεψης του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου στο Όρθόδοξο Νεανικό Κέντρο της Μητροπόλεως Έλσίνκι, ο κ. Χριστόδουλος και η συνοδεία του έπέστρεψαν στην πρωτεύουσα της Φινλανδίας και κατευθύνθηκαν στο άεροδρόμιο, προκειμένου να πάρουν το άεροπλάνο της έπιστροφής για την πατρίδα. Η επίσημη έπίσκεψη του Προκαθημένου της Έκκλησίας της Ελλάδος στην Όρθόδοξη Αυτόνομη Έκκλησία της Φινλανδίας έφθασε στο τέλος της.

Την Έλληνική άποστολή άποχαιρέτησε, σε κλίμα συγκίνησης, ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Καρελίας και πάσης Φινλανδίας κ. Λέων, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Έλσίνκι κ. Άμβρόσιος, καθώς και ο Πρέσβυς της Ελλάδος στη Φινλανδία κ. Δημήτριος Λούνδρας.

**ΚΕΝΤΡΟΝ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΣ ΠΑΛΙΝΝΟΣΤΟΥΝΤΩΝ
ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ**
**τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Ἀλληλοβοηθείας καὶ Σχέσεων μετὰ τῶν
Ξένων Ἐκκλησιῶν**

**ΕΚΘΕΣΙΣ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ
ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΤΗΣ
ΕΙΣ ΤΑΣ
ΕΝΑΡΚΤΗΡΙΟΥΣ
ΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΤΗΣ ΤΡΙΤΗΣ ΦΑΣΕΩΣ
ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ
ΔΙΚΤΥΩΣΕΩΣ
ΤΩΝ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ
ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ
ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΜΠΟΡΙΑΣ
ΑΝΘΡΩΠΩΝ
(CAT III)**

(Βουκουρέστιον,
26-29 Μαρτίου 2006)

Τῆς
Εὐαγγελίας Δουρίδα
Ἐπιστημονικῆς Συνεργατίδος
τοῦ ΚΣΠΜ

Πρὸς

τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
Διὰ τῆς Σ.Ε. Διορθοδόξων καὶ Διαχριστιανικῶν Σχέσεων

Παρ' ἡμῖν

Εὐσεβάστως προάγομαι νὰ ὑποβάλω πρὸς τὴν Ἁγίαν καὶ Ἱερὰν Σύνοδον διὰ τῆς Σ.Ε. Διορθοδόξων καὶ Διαχριστιανικῶν Σχέσεων τὴν παρούσα Ἐκθεση γιὰ τὴ συμμετοχὴ μου στὶς ἐναρκτήριες ἐργασίες τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ καὶ Διεκκλησιαστικοῦ Προγράμματος: «Christian action and Networking against Trafficking in Women» (CAT III) ποὺ ἔλαβε χώρα στὸ Βουκουρέστι στὶς 26-29 Μαρτίου 2006.

Παρόλο ποὺ στὶς ἐτήσιες Ἐκθέσεις τοῦ ΚΣΠΜ γιὰ τὰ ἔτη 2002-2003, 2003-2004 καὶ 2004-2005 ὑπάρχει ἀναλυτικὴ ἐνημέρωση γιὰ τίς δράσεις ποὺ ἀνέλαβε τὸ Κέντρο κατὰ τὴν ὑλοποίηση τοῦ Προγράμματος CAT, ἃς μοῦ ἐπιτραπεῖ μιὰ σύντομη παρουσίαση τοῦ Προγράμματος αὐτοῦ.

Κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ ἔτους 2002, ἡ Διεκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ γιὰ τοὺς Μετανάστες στὴν Εὐρώπη (CCME) –ἰδρυτικὸ μέλος τῆς ὁποίας εἶναι ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος– ἀνέλαβε τὴν πρωτοβουλία νὰ δημιουργήσῃ ἓνα δίκτυο ἀπὸ ἐκκλησιαστικὲς ὁργανώσεις, οἱ ὁποῖες δραστηριοποιοῦνται ἐνεργὰ στὸν ἀγώνα κατὰ τῆς ἐμπορίας ἀνθρώπων. Ἡ πρωτοβουλία αὐτὴ ἀνελήφθη στὰ πλαίσια τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ προγράμματος STOP, ἀπὸ τὸ ὁποῖο καὶ συγχρηματοδοτήθηκε, καὶ ἔλαβε τὴν ὀνομασίαν «CAT». Ἡ ἐπιτυχία ποὺ σημείωσε ἡ διαδικτύωση αὐτὴ ἐκτιμήθηκε ἀπὸ τὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἐπιτροπὴ, ἡ ὁποία μετὰ τὴν λήξιν τοῦ Προγράμματος STOP δέχθηκε νὰ ἐντάξῃ τὸ CAT Πρόγραμμα «ΑΙΠΣ» καὶ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν συγχρηματοδότησίν του, ὑπὸ τὸν ὄρο τῆς περαιτέρω διευρύνσεως τῶν μελῶν του. Σήμερον βρισκόμαστε στὴν τρίτη κατὰ σειρά ἀνανέωση καὶ φάση ὑλοποιήσεως μὲ τὴν ἐπωνυμία CAT III. Οἱ ὁργανώσεις - ἑταῖροι του προέρχονται ἀπὸ τὸ Βέλγιο, τὴν Τσεχία, τὴν Γερμανία, τὴν Ἑλλάδα, τὴν Ἰταλία, τὴν Λιθουανία, τὴν Ρουμανία, τὴν Σερβία - Μαυροβούνιο, τὴν Οὐκρανία καὶ τὴν Μεγάλῃ Βρετανία.

Κατὰ τὴ διάρκεια τῆς πρώτης φάσεως τοῦ Προγράμματος (CAT I), ἐπιχειρήθηκε, μέσω τῆς δικτύωσης καὶ τῆς ἀνταλλαγῆς καλῶν πρακτικῶν τῶν ὁργανώσεων - ἑταίρων τοῦ Προγράμματος, ἡ ἀναβάθμιση τῶν ὑπηρεσιῶν ποὺ προσφέρουν οἱ τελευταῖες στὰ θύματα τῆς ἐμπορίας ἀνθρώπων, καὶ εἰδικότερα στὰ θύματα τῆς ἐξαναγκαστικῆς πορνείας. Συγκεκριμένα, πραγματοποιήθηκαν ἐπισκέψεις στὶς χῶρες τῶν ἰδρυτικῶν ὁργανώσεων τοῦ δικτύου, κατὰ τὴ διάρκεια τῶν ὁποίων παρουσιάστηκε ἡ φιλοσοφία καὶ ἡ στρατηγικὴ ποὺ υἱοθετοῦν οἱ ὁργανώσεις αὐτές, καθὼς καὶ οἱ τεχνικὲς ποὺ

επιλέγουν να χρησιμοποιήσουν κατά την υλοποίηση των δράσεών τους. Έπιπλέον, λειτούργησαν δύο ομάδες εργασίας με στόχο την ανταλλαγή καλών πρακτικών που εφαρμόζουν οργανώσεις που παρέχουν στήριξη στα θύματα της έξαναγκαστικής πορνείας. Στο τέλος της φάσης αυτής, προέκυψε ένας πρακτικός οδηγός, μεγάλο τμήμα του οποίου συντάχθηκε έξολοκλήρου από στέλεχος του ΚΣΠΜ. Η θεματική του οδηγού αυτού άφοροϋσε στην κοινωνική στήριξη των θυμάτων και στη διοργάνωση έκστρατείας έννημέρωσης για την ευαισθητοποίηση της κοινής γνώμης σχετικά με το φαινόμενο της έξαναγκαστικής πορνείας. Κατά την άξιολόγηση της φάσης αυτής, έγινε σαφές ότι, για την άποτελεσματικότερη άντιμετώπιση του φαινομένου αυτού, δέν άρκει ή άναβάθμιση των υπηρεσιών που προσφέρουν οι έκκλησιαστικές οργανώσεις, αλλά είναι άναγκαία ή συνεργασία των οργανώσεων αυτών με φορείς του Δημοσίου που έχουν την ευθύνη για την άρωγή των θυμάτων.

Στην δεύτερη φάση του Προγράμματος (CAT II), που διήρκεσε από το Δεκέμβριο του 2003 έως και τον Μάρτιο του 2005, προμοδοτήθηκε ή συνεργασία των οργανώσεων του δικτύου με φορείς του Δημοσίου, οι όποιοι δραστηριοποιούνται στον τομέα της προστασίας και άρωγής των θυμάτων της έξαναγκαστικής πορνείας, καθώς και σε αυτόν της άντιμετώπισης αλλά και πρόληψης του φαινομένου. Η συνεργασία αυτή οδήγησε στη διεύρυνση του δικτύου. Οι καινούργιες πρωτοβουλίες που προέκυψαν από αυτή τη γόνιμη συνεργασία μεταξύ των έκκλησιαστικών οργανώσεων και των δημοσίων φορέων καταγράφηκαν και δημοσιεύτηκαν σε σχετικό έντυπο.

Η τρίτη φάση του Προγράμματος (CAT III) ξεκίνησε μόλις τον Νοέμβριο του 2005 με στόχο αυτή τη φορά να μίν περιοριστεί το Πρόγραμμα στην έξαναγκαστική πορνεία, αλλά να διαπραγματευθεί και άλλες όψεις του φαινομένου της έμπορίας ανθρώπων που δέν έχουν έρευνηθεί άρκετά, όπως για παράδειγμα ή εργασία μεταναστών υπό συνθήκες «δουλείας». Στη φάση αυτή, το θέλημα των ίδρυτικών οργανώσεων είναι ή διεύρυνση του δικτύου με μη κυβερνητικές οργανώσεις, τόσο έκκλησιαστικές όσο και μη έκκλησιαστικές, που διέπονται ώστόσο από ίδιες

άρχες και έχουν τη διάθεση να προσφέρουν υπηρεσίες ύψηλου έπιπέδου στα θύματα της έμπορίας ανθρώπων. Βέβαια, και σε αυτή τη φάση πρωταρχικό ζητούμενο είναι ή άνάπτυξη της συνεργασίας με φορείς του Δημοσίου.

Η πρώτη συνάντηση της τρίτης φάσης του Προγράμματος έλαβε χώρα στο Βουκουρέστι στις 26-29 Μαρτίου 2006. Στην έναρκτήρια αυτή συνάντηση του Προγράμματος, συμμετείχαν 51 εκπρόσωποι τόσο κυβερνητικών οργανώσεων και διεθνών οργανισμών, όσο και μη κυβερνητικών και έκκλησιαστικών οργανώσεων.

Οι εργασίες του Προγράμματος ξεκίνησαν νωρίς το άπόγευμα της 26ης Μαρτίου. Άφου έγινε ή παρουσίαση των συμμετεχόντων, ο συντονιστής του Προγράμματος, κ. Τόρστεν Μόριτζ, άνέπτυξε τους στόχους και παρουσίασε τις προγραμματιζόμενες έπιμέρους δράσεις της τρίτης φάσης του Προγράμματος.

Την επόμενη ήμέρα, στις 27 Μαρτίου 2006, ή συνάντηση πραγματοποιήθηκε στο Πατριαρχείο του Βουκουρεστίου. Την έναρξη των εργασιών χαιρέτισαν ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Ρουμανίας κ. Θεόκτιστος, ο Σεβασμιώτατος Άρχιεπίσκοπος Τιροβιστίου κ. Νήφων και ο Μητροπολίτης της Καθολικής Ρουμανικής Έκκλησίας στο Βουκουρέστι κ. Ίοαν. Στη συνέχεια, εκπρόσωποι των Ύπουργείων Έσωτερικών και Δικαιοσύνης της Ρουμανίας έπιχείρησαν μιá συνοπτική παρουσίαση του φαινομένου της έμπορίας ανθρώπων στην Ρουμανία, καθώς και των πολιτικών και των δράσεων άντιμετώπισης του φαινομένου που άναλαμβάνουν τα αντίστοιχα Ύπουργεία. Σχετικά με τη συμμετοχή της Ρουμανίας στον άγώνα κατά της έμπορίας ανθρώπων, ο όποιος διεξάγεται σε ευρωπαϊκό επίπεδο, μίλησε ή κα. Μούσκα, παρατηρήτρια του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Η πρωινή συνεδρία έκλεισε με δύο παρουσιάσεις έταίρων του Προγράμματος. Συγκεκριμένα, ο συντονιστής κ. Τόρστεν Μόριτζ παρουσίασε Διεθνή Ώργανα που δραστηριοποιούνται κατά του φαινομένου της έμπορίας ανθρώπων και ή κα. Ναταλία Κοβάλιν, εκπρόσωπος της Caritas Ουκράνίας, άναφέρθηκε στη σημασία της οικουμενικής συνεργασίας και της δικτύωσης των οργανώσεων στον άγώνα έναντίον της έμπορίας ανθρώπων.

Ἡ ἀπογευματινὴ συνεδρία φιλοξενήθηκε στὸ συνεδριακὸ Κέντρο τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ὁργάνωσης AIDRom. Οἱ ἐργασίες ξεκίνησαν μὲ τὴν παρουσίαση ἀπὸ τὴν κα. Ἐλενα Τιμοφτίκουκ τῶν ὁργανώσεων πὺν πρώτη φορὰ συμμετέχουν στὸ Πρόγραμμα. Ἐπιπλέον, ἡ κα. Τιμοφτίκουκ ἀναφέρθηκε στὴ συνεργασία τῆς ἀστυνομίας, τῆς ἐκκλησίας καὶ τῶν μὴ κυβερνητικῶν ὁργανώσεων στὴν Ρουμανία, καθὼς καὶ στὸ πρόγραμμα SENSE, τὸ ὁποῖο πριμοδοτεῖ τέτοιου εἴδους πρωτοβουλίες.

Στὴ συνέχεια, πραγματοποιήθηκαν δύο στρογγυλὰ τραπέζια. Στὸ πρῶτο, ἐκπρόσωποι τῆς Ἀστυνομίας τοῦ Ἑσπεν καὶ τῆς Λιθουανίας ἔκαναν εἰδικὴ ἀναφορὰ στὶς νέες προκλήσεις πὺν ἀντιμετωπίζουν στὸν ἀγῶνα κατὰ τῆς ἐμπορίας ἀνθρώπων. Ἐκπρόσωποι τῆς Ρουμανικῆς Ἀστυνομίας καὶ τοῦ τμήματος γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τοῦ Ὁργανωμένου Ἐγκλήματος παρουσίασαν τὰ στοιχεῖα τῶν ὑπηρεσιῶν τους ἀναφορικὰ μὲ τὸ φαινόμενο, καθὼς καὶ τὴν ὑπόθεση τῆς ἐξάρθρωσης μιᾶς πολυμελοῦς ἐγκληματικῆς ὁμάδας ἐκμετάλλευσης καὶ ἐμπορίας γυναικῶν. Στὸ δεύτερο στρογγυλὸ τραπέζι, ἐκπρόσωποι τεσσάρων μὴ κυβερνητικῶν ὁργανώσεων πὺν δραστηριοποιοῦνται στοὺς τομεῖς τῆς ἀρωγῆς τῶν θυμάτων ἐξαναγκαστικῆς πορνείας καὶ τῆς πρόληψης τοῦ φαινομένου παρουσίασαν συνοπτικὰ τὴ φιλοσοφία τους καὶ τὶς δράσεις πὺν ἀναλαμβάνουν. Ἐπιπλέον, ἀναφέρθηκαν στὶς νέες προκλήσεις πὺν ἀντιμετωπίζουν, ὅπως γιὰ παράδειγμα ἡ ἀνάγκη νὰ παρέχουν ὑπηρεσίες σὲ μετανάστες πὺν εἶναι θύματα ἐργασίας ὑπὸ συνθήκες «δουλείας».

Στὶς 28 Μαρτίου οἱ ἐργασίες ξεκίνησαν μὲ τὴν πραγματοποίησιν δύο ἐπισκέψεων. Οἱ συμμετέχοντες χωρίστηκαν σὲ δύο ὁμάδες. Μία ὀλιγομελὴς ὁμάδα ἐπεσκέφθη ἓνα ξενῶνα φιλοξενίας θυμάτων ἐξαναγκαστικῆς πορνείας, καὶ μία πολυπληθέστερη ὁμάδα –στὴν ὁποία συμμετεῖχα καὶ ἐγώ– πραγματοποίησε ἐπίσκεψη σὲ ἓνα σχολεῖο, στὸ ὁποῖο μαθητὲς ἀναλαμβάνουν δράσεις πρόληψης τοῦ φαινομένου. Συγκεκριμένα, οἱ μαθητὲς ἐπιχειροῦν νὰ εὐαίσθητοποιήσουν τοὺς μαθητὲς ἄλλων σχολείων τῆς περιοχῆς ἀναφορικὰ μὲ τὸ φαινόμενο τῆς ἐξαναγκαστικῆς πορνείας καὶ τοὺς κινδύνους πὺν οἱ τελευταῖοι διατρέχουν ἐὰν ἀποφασίσουν νὰ ἐργαστοῦν στὸ ἐξωτε-

ρικό, χωρὶς ὁμως νὰ ἀκολουθήσουν τὶς νόμιμες διαδικασίες. Οἱ μαθητὲς μᾶς παρουσίασαν τὸν τρόπο, μὲ τὸν ὁποῖο ἐτοίμασαν τὴν ἐκστρατεία τους, καθὼς καὶ τὶς τεχνικὲς πὺν χρησιμοποιοῦν γιὰ νὰ προσεγγίσουν μαθητὲς ἄλλων σχολείων. Τέλος ἔγινε προβολὴ ταινίας μικροῦ μήκους, τῆς ὁποίας τὴν παραγωγή ἐπιμελήθηκαν οἱ ἴδιοι καὶ στὴν ὁποία πρωταγωνιστοῦσαν συμμαθητὲς τους. Ἡ ταινία πραγματευόταν πιθανοὺς τρόπους στρατολόγησιν μαθητῶν ἀπὸ διακινητὲς θυμάτων ἐξαναγκαστικῆς πορνείας. Ἀκολούθησε συζήτηση μεταξὺ τῶν μαθητῶν καὶ τῶν ἐκπροσώπων τῶν ὁργανώσεων.

Τὸ μεσημέρι, καὶ οἱ δύο ὁμάδες ἐπέστρεψαν στὸ συνεδριακὸ κέντρο τῆς AIDRom, καὶ ἀκολούθησε ἀνταλλαγὴ ἀπόψεων ἀναφορικὰ μὲ τὶς ἐντυπώσεις πὺν ἀποκομίστηκαν ἀπὸ τὶς ἐπισκέψεις.

Στὴ συνέχεια, οἱ συμμετέχοντες χωρίστηκαν σὲ τρεῖς διαφορετικὲς ὁμάδες ἐργασίας καὶ συνεζήτησαν διαφορετικὲς ὄψεις τῶν νέων προκλήσεων τοῦ φαινομένου τῆς ἐμπορίας ἀνθρώπων. Ἐπέλεξα νὰ συμμετάσχω στὴν ὁμάδα ἐργασίας πὺν ἀσχολήθηκε μὲ τὴν ἐρμηνεία ὄρων τοῦ Πρωτοκόλλου τοῦ Παλέρμο καὶ μὲ τὴ διάκριση μεταξὺ ἐργασίας ὑπὸ συνθήκες «δουλείας» καὶ ἐργασιακῆς ἐκμετάλλευσης. Κατὰ τὴ συζήτηση, ὁργανώσεις πὺν ἀσχολοῦνται μὲ τὴν ἀρωγὴ θυμάτων ἐξαναγκαστικῆς πορνείας, ἐξέφρασαν τὴν ἀδυναμία τους νὰ ἐξυπηρετήσουν θύματα ἄλλων πλευρῶν τῆς ἐμπορίας ἀνθρώπων –ὅπως γιὰ παράδειγμα θύματα ἐργασίας ὑπὸ συνθήκες «δουλείας»– διότι δὲν διαθέτουν τὴν κατάλληλη τεχνογνωσία. Στὸ σημεῖο αὐτό, ἀνέφερα ὅτι τέτοιου εἴδους τεχνογνωσία διαθέτουν ὁργανώσεις πὺν παραδοσιακὰ ἀσχολοῦνται μὲ τὴ μελέτη τῶν δικαιωμάτων τῶν μεταναστῶν, ὅπως εἶναι τὸ Κέντρο Συμπαραστάσεως Παλινοστούντων Μεταναστῶν τῆς Ἐκκλησίας μας. Ἐπομένως, ἀπαραίτητη εἶναι ἡ ἀνταλλαγὴ τέτοιου εἴδους τεχνογνωσίας στὸ πλαίσιο τοῦ δικτύου.

Οἱ ἐργασίες τῆς ἡμέρας ἔκλεισαν μὲ τὴν παρουσίαση τῶν συμπερασμάτων στὰ ὁποῖα κατέληξε ἡ κάθε ὁμάδα.

Οἱ ἐργασίες στὶς 29 Μαρτίου ξεκίνησαν μὲ τὴν προβολὴ ἐνὸς CD-Rom τὴν ἐπιμέλεια τοῦ ὁποῖου εἶχε ἡ ὁργάνωση Dutch Foundation of Religious Against Trafficking in Women (SRTV). Τὸ CD-Rom αὐτὸ

χρησιμοποιείται σέ δράσεις ευαισθητοποίησης μαθητών. Η ταινία καταγράφει τή μαρτυρία ένός θύματος έξαναγκαστικής πορνείας. Άν και όλα τά πρόσωπα τής ταινίας εἶναι ήθοιοί, ή αφήγηση τών περιστατικῶν γίνεται από τὸ ἴδιο τὸ θῦμα, τὸ ὁποῖο δέν ἐμφανίζεται ὡστόσο στήν ὀθόνη. Στὸ τέλος τοῦ φίλμ ζητεῖται ἀπὸ τοὺς πελάτες θυμάτων έξαναγκαστικής πορνείας νά ἀναλογιστοῦν τῖς δικές τους εὐθύνες ἀπέναντι στὰ θύματα.

Τὸ ἐπόμενο θέμα πὸν ἀπασχόλησε τή συνάντηση ἀφοροῦσε στῖς δράσεις πὸν ἀναλαμβάνονται ἐνόψει τοῦ Παγκοσμίου Κυπέλλου Ποδοσφαίρου 2006, κατὰ τὸ ὁποῖο ἀναμένεται ή «εἰσαγωγή» περίπου 50.000 ἐκδιδομένων γυναικῶν, μεγάλο ποσοστὸ τῶν ὁποῖων εἰκάζεται ὅτι θὰ ἀνήκουν στὰ θύματα ἐμπορίας ἀνθρώπων. Ἐκκλησιαστικὲς ὀργανώσεις στήν Γερμανία, σέ συνεργασία μὲ τήν τοπική ἀστυνομία, ἐτοιμάζουν ἐκστρατεία ευαισθητοποίησης πελατῶν θυμάτων έξαναγκαστικής πορνείας. Μᾶς παρουσίασαν ἔντυπα πὸν ἀπευθύνονται σέ πελάτες καὶ στὰ ὁποῖα περιέχονται ὀδηγίες, πὸν βοηθοῦν ἕνα πελάτη νά διαπιστώσει ἐάν ή ἐκδιδόμενη γυναίκα, μὲ τήν ὁποία συνευρίσκειται εἶναι θῦμα έξαναγκαστικής πορνείας. Ἐπίσης, ή ἀστυνομία ἔχει δημιουργήσει εἰδική γραμμὴ SOS γιὰ πελάτες οἱ ὁποῖοι, ἔχοντας ἀντιληφθεῖ περιπτώσεις έξαναγκαστικής ἐκπόρνευσης γυναικῶν, ἐπιθυμοῦν νά προβοῦν σέ σχετική καταγγελία. Ἡ γραμμὴ αὐτὴ λειτουργεῖ καθ' ὅλη τή διάρκεια τής

ἡμέρας καὶ ἀπασχολεῖται σέ αὐτὴν μεγάλος ἀριθμὸς ἀνθρώπων πὸν εἶναι σέ θέση νά συνεννοηθοῦν σέ πολλὲς γλῶσσες. Ἐπιπλέον, ἐκκλησιαστικὲς ὀργανώσεις ἀπὸ χῶρες τής πρώην Σοβιετικῆς Ἐνωσης παρουσίασαν τῖς δικές τους ἐκστρατείες, οἱ ὁποῖες ἀπευθύνονται σέ ντόπιες γυναῖκες πὸν θὰ θελήσουν νά ἐργαστοῦν στήν Γερμανία κατὰ τήν περίοδο τῶν ἀγῶνων καὶ ἐνδέχεται νά καταλήξουν θύματα έξαναγκαστικής πορνείας. Βέβαια, στῖς χῶρες αὐτὲς διεξάγονται καὶ σέ μικρότερη κλίμακα ἐκστρατείες ευαισθητοποίησης ἀνδρῶν πὸν θὰ ταξιδεύουν στήν Γερμανία γιὰ νά παρακολουθήσουν τοὺς ἀγῶνες καὶ πὸν ἐνδεχομένως θὰ θελήσουν νά χρησιμοποιήσουν ὑπηρεσίες πὸν τοὺς προσφέρουν ἐκδιδόμενες γυναῖκες. Τέλος, ἐξετάστηκε τὸ ἐνδεχόμενο συντονισμοῦ τῶν δράσεων τῶν προαναφερομένων ἐκκλησιαστικῶν ὀργανώσεων καὶ τής Γερμανικῆς ἀστυνομίας καὶ ἔγιναν σχετικὲς προτάσεις.

Στὴ συνέχεια, ἐκπρόσωπος τοῦ δικτύου Coatnet –στὸ ὁποῖο συμμετέχει καὶ τὸ δίκτυο CAT– ἔκανε παρουσίαση τῶν δραστηριοτήτων του.

Μετὰ τήν ἀξιολόγηση τῶν ἐργασιῶν ἀπὸ τοὺς συμμετέχοντες ἐκηρύχθη ή λήξη τοῦ Συνεδρίου.

Ἀθήνα, 2α Μαΐου 2006

Μετὰ Βαθυτάτου Σεβασμοῦ

Εὐαγγελία Δουρίδα

Ἐπιστημονική Συνεργάτις τοῦ ΚΣΠΜ

**Κανονική
και όφειλετική
ή Θρονική έορτή
της Έκκλησίας
της Ελλάδος**

**Άπάντηση σέ δημοσίευμα Έφημερίδος,
τό όποίο στρέφεται κατά της Θρονικής Έορτής
της Έλλαδικής Έκκλησίας**

Η Έκκλησία της Ελλάδος κατ' άρχήν άντιπαρέρχεται, ως πομοφυγοπαφλάσματα, τίς θέσεις του δημοσιεύματος, τό όποίο με πρωτοφανή και άήθη άσέβεια, καταφέρεται εις βάρος της Έκκλησίας της Ελλάδος, έπειδή ή Έκκλησία μας με εύγνωμοσύνη και έορταστικές εκδηλώσεις τιμά έπισήμως και κατ' έτος, ήδη από τό 1925, την Μνήμη του Ίδρυτου Της Άποστόλου Παύλου, και έπειδή όνομάζει την Έορτή αυτή Θρονική Της Έορτή.

Πέραν όμως του ως άνω γενικού χαρακτηρισμού του περι ού ό λόγος δημοσιεύματος, ως πομοφυγοπαφλάσματα, για να μη παραμένουν έσφαλμένες έντυπώσεις εις τους Πιστούς, δίδονται στη συνέχεια σύντομες άπαντήσεις έξ άφορμής αυτού, ώστε πέραν των άλλων να άποδειχθεί τό αίολον, μετέωρον, και μάταιον των έπιχειρημάτων του έπλημένου συντάκτη του. Οί άπαντήσεις συνοπτικώς έχουν ως έξής:

1. Πρώτον, τό δημοσίευμα ισχυρίζεται ότι ή Έκκλησία των Άθηνών ουδέποτε υπήρξε Άποστολικό Κέντρο του Άποστόλου Παύλου, διότι ό Άπόστολος Παύλος, κατά τον συντάκτη του δημοσιεύματος, δέν έδρασε στην Άθήνα επί μακρόν, όπως έπραξε σε άλλες πόλεις ή περιοχές. Δέν υπήρξε Άποστολικό Κέντρο, διότι ό Άπόστολος Παύλος δέν έστειλε στους Άθηναίους Έπιστολές, ως εις τους Θεσσαλονικείς, τους Κορινθίους κ.λπ. Δέν υπήρξε Άποστολικό Κέντρο, διότι από την Άθήνα ό Άπόστολος Παύλος έφυγε άπογοητευμένος, ίσως μάλιστα και φοβισμένος και διωκόμενος. Δέν υπήρξε Άποστολικό Κέντρο, και δι' άλλους ίσως λόγους, τους όποιους δέν έτόλμησε να αναφέρει τό δημοσίευμα. Έκ των λόγων αυτών, πάντοτε κατά τον αυτόν συντάκτη, ή Έκκλησία των Άθηνών δέν είναι τάχα Άποστολική, και δέν χρειάζονται έπομένως κατ' έτος να πραγματοποιούνται ειδικές Τελετές.

2. Είναι όμως γνωστόν, από τό Βιβλίο των Πράξεων των Άποστόλων, ότι ό Άπόστολος του Χριστού καθημερινώς διελέγετο στην Άθήνα με τους Ίουδαίους, με τους Προσηλύτους, με τους Παρατυγγάνοντες, αλλά και με τους Έπικουρείους, με τους Στωικούς, και με τους Άρεοπαγίτες, και τό Κήρυγμα του ήταν ό Ίησοϋς, ή Άνάσταση των Νεκρών και ή Μετάνοια, άγωνιζόμενος και κοπιάζων καθημερινώς για την μετάδοση της Χριστιανικής Άλήθειας. Έδω στην Άθήνα ό Άπόστολος άπήγγειλε έξ άλλου την περιφήμη προς τους Άθηναίους Όμιλία του, επιδιώκοντας με όλα αυτά τό κατ' άνθρωπον άδύνατον, άφου καλώς έ γνώριζε άκόμη, και δη και εκ των προτέρων, ότι ή Άθήνα παρ' όλη την παρακμή της, λόγω του ρωμαϊκού ζυγού, άποτελούσε, άκόμη και αυτή την έποχή, πόλο έλξεως των Νέων όλης της Οικουμένης ως έδρα των άρχαίων μεγάλων Φιλοσοφικών Σχολών, των Έπιστημών, και των Θρησκευτών, και άφου καλώς έ γνώριζε άκόμη ότι ή Άθήνα ήταν ή καρδιά της ειδωλολατρικής Ελλάδος, και ότι ή διδασκαλία του, ως εκ τούτου, δέν θα είχε μεγάλους κατ' άρχήν καρπούς. Ό Άπόστολος όμως παρ' όλον ότι έβλεπε την δυσκολία του έγχειρημάτος του, έν τούτοις έπειδή δέν άντεχε να βλέ-

πει “κατείδωλον τὴν πόλιν, παρωξύνετο τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ”. Καὶ ἀσφαλῶς θὰ εἶπε καθ’ ἑαυτόν, ἀφοῦ «πάντα ἰσχύω ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντι με Χριστῷ», θὰ προχωρήσω σὲ συνάντηση τῶν ἀνθρώπων ποὺ κατοικοῦν σ’ αὐτὴ τὴν Πόλη καὶ θὰ κηρύξω “Χριστὸν καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον”, “*Ἰουδαίοις μὲν σκάνδαλον, Ἕλλησι δὲ μορίαν*”. Ἐπεδίωξε τὸ ἀδύνατον, τὸ ἀκατόρθωτον, καὶ ἐνίκησε, διαφεύδοντας τὸ ἄδικο δημοσίευμα.

3. Ἀπὸ ὅλο ὅμως τὸ παραπάνω ἔργο τοῦ Ἀποστόλου Παύλου στὴν Ἀθήνα, ἡ Ὁμιλία αὐτοῦ πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, ἀποτελεῖ τὸ σπουδαιότερο γεγονός τῆς Ἱστορίας τῆς Χριστιανικῆς Ἀθήνας, ἡ δὲ παραμονὴ του σὲ αὐτὴν, ἔστω καὶ μικρὴ χρονικῶς, καίτοι σκανδαλίζει καὶ πειράζει τὸν συγγραφέα τοῦ ὑβριστικοῦ δημοσιεύματος, ἀποτελεῖ γεγονός ἀκόμη μεγαλύτερο, ἔνεκα τῆς παγκόσμιας ἀπήχησης τῆς Ὁμιλίας του αὐτῆς ἕως τῆς σήμερον, γιὰ τὸν λόγο αὐτό, τὸ γεγονός τῆς ἐν Ἀθήναις ἐπισκέψεως τοῦ Ἀποστόλου Παύλου ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Κύριος Βαρθολομαῖος τὸ χαρακτηρίζει ὡς “γεγονὸς ἐξεχούσης πνευματικῆς, πολιτισμικῆς καὶ ἱστορικῆς σημασίας”.

4. Κατ’ αὐτὸ τὸν τρόπο καὶ μὲ αὐτὲς τὶς δυσκολίες ἰδρύθηκε ἡ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία τῶν Ἀθηνῶν, μικρὴ μὲν κατ’ ἀρχὴν, ὥστε νὰ παραμείνει ἐπὶ μακρὸν ἀπαράτηρητη, ἀλλὰ πάντως ἰσχυρὴ, ἐνωμένη, καὶ ἐκλεκτὴ, ἀφοῦ μεταξὺ τῶν πρώτων, ἔστω ἐλαχίστων κατ’ ἀρχὰς Μελῶν Της, πέραν τῶν ἄλλων ὑπῆρχε καὶ ἓνας Ἀρεοπαγίτης.

5. Δὲν εἶναι λοιπὸν ἡ Ἐκκλησία τῶν Ἀθηνῶν τάχα Ἀποστολική, καίτοι ἰδρύθηκε ἀπὸ τὸν Ἀπόστολο Παῦλο, ἐπειδὴ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος παρέμεινε ὀλίγον εἰς Αὐτήν; Δὲν εἶναι Ἀποστολικὴ γιατί δὲν ἐστάλη Ἐπιστολὴ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου ἐξ Ἀθηνῶν πρὸς ἄλλην Ἐκκλησίαν; ἢ διότι δὲν ἐστάλη Ἐπιστολὴ του ἐξ ἄλλης Ἐκκλησίας πρὸς τοὺς Ἀθηναίους; Καὶ ἡ Ὁμιλία του ἀπὸ τὸν Ἄρειο Πάγο τί εἶναι; Δὲν εἶναι Ὁμιλία τοῦ Ἀποστόλου πρὸς τοὺς Ἀθηναίους; Δὲν εἶναι Ἐπιστολὴ πρὸς τοὺς Ἀθηναίους μὲ παγκόσμια καὶ διαχρονικὴ ἀπήχηση; Δὲν ἔδρασε λοιπὸν ὁ Ἀπόστολος Παῦλος καὶ δὲν ἀγωνίστηκε καὶ δὲν ἐκοπίασε Ἱεραποστολικῶς στὴν Ἀθήνα, καὶ δὲν ἀπετέλεσε ἡ Ἀθήνα Ἀποστολικὸ Κέντρο τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, πρὸς διαφώτιση τῶν Κατοίκων τῆς κατὰ τὴν ἐποχὴν

αὐτῆ, ἃ καὶ ὁ χρόνος τῆς παραμονῆς του σ’ αὐτὴν ὑπῆρξε μὲν μικρός, ἀλλ’ ὅμως, τόσο σημαντικός, τὸν ὁποῖον ὁ Ἀπόστολος, ἔστω καὶ ἀναγκαζόμενος ἴσως ἐκ τῶν πραγμάτων νὰ τὸν περιορίσει, ἐν τούτοις τὸν ἔκρινε ἀρκετὸ γιὰ τὸν ἐπιδιωκόμενο σκοπὸ καὶ τοὺς Ἀποστολικούς ὄραματισμούς του; Καὶ δὲν εἶναι σημαντικὴ ἡ Ἀποστολοῖδρουτὴ Ἐκκλησία τῶν Ἀθηνῶν ἐπειδὴ ἴσως ὁ Ἀπόστολος ἐπέστη νὰ φύγει ἐξ Αὐτῆς ἢ διότι δὲν εἶχε σπουδαῖα ἀποτελέσματα κατ’ ἀρχὰς ὁ λόγος του καὶ ἐπειδὴ δὲν ἐπίστευσαν ἀμέσως πολλοὶ εἰς Αὐτήν, λόγῳ τῶν συνθηκῶν ποὺ ἐπικρατοῦσαν τὴν ἐποχὴ αὐτὴ στὴν Ἀθήνα, ποὺ ἦταν, ὅπως ἐλέχθη, Κέντρο τῆς Φιλοσοφίας, ἔδρα τῆς Εἰδωλολατρίας, καὶ τόπος συναντήσεως τῶν Θρησκευτῶν; Τότε θὰ ξεχνᾶ ἀσφαλῶς ὁ συντάκτης τοῦ ἀρθριδίου ὅτι παρόμοια περιστατικὰ συνέβησαν καὶ ὅταν ἀκόμη ἐδίδασκε ὁ ἴδιος ὁ Ἰησοῦς. Θὰ ξεχνᾶ ἴσως ὁ ἐν λόγῳ συντάκτης ὅτι ὁ Ἀπόστολος οὐδέποτε ἀπεγοητεύετο, ὄχι μόνον ὅταν δὲν ἦταν κάπου ἐπιθυμητὸς καὶ ἀρεστός, ἀλλὰ καὶ ὅταν ἀκόμη ἐδιώκετο. Ὁ Ἀπόστολος ἐκαυχᾶτο ἀκόμη καὶ δὲν ἀπεγοητεύετο καὶ ὅταν “ἐν σαργάν, ἡ ἐχάλασθη ἐν τῇ ἡ Δαμασκηῶν Πόλει”, διὸ καὶ ἐκεῖ, παρ’ ὅλα ταῦτα, τιμᾶται ὡς Ἰδρυτῆς τῆς Ἐκκλησίας ταύτης. Ἀκόμη, ὁ συντάκτης τοῦ ἐν λόγῳ κειμένου θὰ ξεχνᾶ ἴσως ὅτι κάθε Τοπικὴ Ἐκκλησία, ὅσο μικρὴ καὶ ἂν εἶναι, εἶναι Καθολικὴ Ἐκκλησία, ἀφοῦ ὅπως γνωρίζουμε ὅλοι, ὅσοι πιστεύουμε σὲ αὐτήν, ὁ ὅρος Καθολικὴ Ἐκκλησία δὲν χρησιμοποιήθηκε ποτὲ ὡς ἔννοια ποσοτικῆ. Ὁ συντάκτης τοῦ δημοσιεύματος λησιμόνησε φαίνεται ἀκόμη τὸν σαφέστατο λόγο τοῦ Κυρίου, ὁ ὁποῖος ἐπιβεβαιώνει τὰ λεγόμενα, ὅταν λέγει: “*μὴ φοβοῦ τὸ μικρὸν ποίμνιον, ὅτι εὐδόκησεν ὁ Πατὴρ ὑμῶν δοῦναι ὑμῖν τὴν Βασιλείαν*”· ἄλλωστε ὅσο μικρὸ καὶ ἂν εἶναι τὸ ποίμνιο δὲν παύει νὰ ἔχει τὶς ιδιότητες τῆς “*μικρᾶς ζύμης*”, ἡ ὁποία ὅπως λέγει ὁ ἴδιος ὁ Ἀπόστολος Παῦλος: “*ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ*”. Καὶ ὄντως ἔτσι ἔγινε κατὰ τὴν “*μετέπειτα λαμπράν, ἀλλὰ καὶ μαρτυρικὴν πορείαν τῆς ἐν Ἀθήναις Χριστιανικῆς Κοινότητος*”, ὅπως καὶ πάλιν ὑπογραμμίζει ὁ Αὐτὸς Πατριάρχης. Γι’ αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν λόγο, ἡ Ἐκκλησία τῶν Ἀθηνῶν, ἡ Ἐδρα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, καὶ δικαιοῦται καὶ ὀφείλει, σήμερα καὶ πάντοτε, νὰ ἐορτάζει καὶ νὰ τιμᾶ, εὐγνωμόνως καὶ εὐσεβῶς,

τὸν Ἰδρυτὴ Της, μετὰ πάσης λαμπρότητος καὶ εὐλαβείας. Ἄς παύσει λοιπὸν ὁ ἐν λόγῳ συντάκτης νὰ ματαιοπονεῖ, καὶ νὰ σκανδαλίζει τὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ, διότι “οὐαὶ δι’ οὗ τὸ σκάνδαλον ἔρχεται”.

Β’

Τὸ δεύτερο θέμα τὸ ὁποῖο θίγει ὁ συντάκτης τοῦ ὡς ἄνω δημοσιεύματος γιὰ νὰ ὑποβαθμίσει καὶ δυσφημήσει τὶς ἐορταστικὰς ἐκδηλώσεις πρὸς τιμὴν τοῦ Ἰδρυτοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἀθηνῶν, τῆς Ἐδρας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, εἶναι ἐκεῖνο τὸ θέμα περὶ τοῦ Λόφου τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἰσχυριζόμενος, βάσει μυθολογικῶν στοιχείων, ὅτι δὲν συνεδρίαζε σ’ αὐτὸν τὸν Λόφο πάντοτε καὶ δὴ κατὰ τὴν ἐποχὴ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου ὁ Ἄρειος Πάγος τῶν Ἀρχαίων Ἀθηνῶν, ἀλλὰ στὴν Βασιλείου Στοά, κοντὰ στὴν Ἀρχαία Ἀγορά, καὶ ἄρα ὁ Ἀπόστολος Παῦλος δὲν ὠμίλησε ἀπὸ τὸν χῶρο αὐτό, καὶ ἐπομένως κακῶς γίνονται οἱ Τελετὲς γιὰ τὴν Μνήμη τοῦ Ἀποστόλου Παύλου στὴν Κορυφὴ τοῦ Λόφου αὐτοῦ. Ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ ὑπάρχουν εὐτυχῶς ἀπαντήσεις, καὶ αὐτές, λίαν συνοπτικῶς πάντοτε, εἶναι οἱ ἑξῆς:

1. Πρῶτον, βάσει τῶν μυθολογικῶν, ἱστορικῶν καὶ ἀρχαιολογικῶν ἐρευνῶν, ἡ ἐπιστήμη δὲν δύναται μέχρι σήμερα οὔτε νὰ ἐτυμολογήσει ὑπευθύνως τὸ ὄνομα τοῦ Λόφου, οὔτε νὰ ἀποδείξει ἐγκύρως καὶ ἀπολύτως τὴν χρῆση τοῦ Λόφου αὐτοῦ κατὰ τὶς διάφορες χρονικὲς στιγμὲς τῆς ἀρχαιότητος, με ἀποτελεσμα νὰ ὑπάρχουν διάφορες ἀπόψεις, καὶ ὡς πρὸς τὴν ἐτυμολογία τοῦ ὀνόματος, ἀλλὰ καὶ ὡς πρὸς τὴν χρῆση τοῦ χώρου αὐτοῦ, ἀπὸ τοὺς μυθολογικοὺς, προϊστορικοὺς καὶ ἱστορικοὺς χρόνους μέχρι σήμερον.

2. Παρ’ ὅλα ταῦτα πρέπει νὰ λεχθεῖ ὅτι οἱ μαρτυρίαι τῶν Ἑλλήνων Ὀρθοδόξων Θεολόγων, Ἱστορικῶν, καὶ Ἀρχαιολόγων, πού εἶναι καταγεγραμμένες στὰ ἐπιστημονικὰ συγγράμματα καὶ περιοδικὰ, θεωροῦν ὡς πλέον πιθανὸ τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ὠμίλησε ἀπὸ τὸν Λόφο τοῦ Ἀρείου Πάγου ἢ ἀπὸ τὸν χῶρο κάτω ἀπὸ αὐτόν, διότι εἰς τοῦτο, πέραν τῶν ἄλλων πληροφοριῶν, συμμαρτυροῦν ὁ ἀπὸ τὸν ζ’ ἢ

ἡ’ αἰῶνα ἰδρυθεὶς Ναὸς τοῦ Ἁγίου Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου, στοὺς πρόποδες τοῦ Λόφου τούτου, ὁ ὁποῖος Ἅγιος Διονύσιος, πρῶτος ἐπίστευσε στὸν Χριστό, μαζί με ἄλλους, μετὰ τὴν Ὀμιλίαν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, καὶ ὁ ὁποῖος Ναὸς ἀνεκαινίσθη κατὰ τὸν ἰσ’ αἰῶνα, γεγονὸς τὸ ὁποῖο ἀποδεικνύει ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι ἐστηρίχθησαν πρὸς τοῦτο ἐπὶ παλαιότητας ἀσφαλῶς Τοπικῆς Παραδόσεως, τὴν ὁποία καὶ θὰ εἶχε ὑπ’ ὄψιν τῆς ἢ Τοπικῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἀθηνῶν, ἢ ὁποία πιθανῶς νὰ ἐθεμελίωσε τὸν ὡς ἄνω Βυζαντινὸ Ναὸ ἐπὶ προγενεστεροῦ μικροτέρου Ναοῦ, ὑπάρχοντος στὸ χῶρο αὐτό, πρὸς Τιμὴν τοῦ Ἁγίου Διονυσίου.

3. Ἀλλὰ καὶ ἡ ὑπαρξὴ κάτω ἀπὸ τὰ ἐρείπια τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Διονυσίου, ἐπὶ τῶν Βορειοδυτικῶν Βράχων τοῦ Ἀρείου Πάγου, κάποιου Σταυρικοῦ Χαράγματος, πού οἱ Ἀθηναῖοι ἀνέκαθεν τὸ ἀποκαλοῦσαν “ὁ Σταυρὸς τοῦ Ἀποστόλου Παύλου”, καθὼς καὶ ἕτερα συναφῆ εὐρήματα, ὅπου οἱ εὐλαβεῖς Πιστοὶ μετέβαιναν μέχρι πρότινος γιὰ νὰ προσκυνήσουν καὶ νὰ ἀνάψουν τὴν ἐκεῖ εὐρισκόμενη Κανδήλα, ἀποδεικνύει ὅτι κοντὰ στὰ ἐρείπια τοῦ Βυζαντινοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Διονυσίου πρέπει νὰ ἀναζητηθεῖ ὁ τόπος ἀπὸ τὸν ὁποῖο ὠμίλησε ὁ Ἀπόστολος Παῦλος πρὸς τοὺς Ἀθηναίους. Οἱ Χριστιανοὶ τοῦ ἡ’ αἰῶνα ἀσφαλῶς θὰ ἐγνώριζαν ἀπὸ τὶς προγενέστερες γενεὲς πολλὰ περισσότερα περὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ, ἀπ’ ὅτι ὁ σημερινὸς συντάκτης τοῦ ὑβριστικοῦ ἀρθροῦ.

4. Ἐπὶ πλέον ὁ στίχος κζ’, 19 τῶν Πράξεων, με τὴν λέξη «ἤγαγον», κάνει σαφῆ διάκριση, ὡς λέγουν οἱ εἰδικοί, μεταξὺ Ἀγορᾶς καὶ Ἀρείου Πάγου, ὥστε νὰ μὴν ὑπάρχει πιθανότητα ὁ Ἀπόστολος Παῦλος νὰ ἀπήγγειλε τὴν Ὀμιλίαν του πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, εἰς τὴν πλησίον τῆς Ἀγορᾶς εὐρισκόμενη Βασιλείου Στοά, καὶ ὄχι στὸν Ἄρειο Πάγο.

5. Ἐχει ὁμως ἄρα γε σημασία γιὰ τὴν Ἐκκλησία σὲ ποιὸ ἀκριβῶς σημεῖο τῆς ἐν λόγῳ εὐρύτερης περιοχῆς, «πλησίον τῆς Ἀκροπόλεως» τῶν Ἀρχαίων Ἀθηνῶν, ὠμίλησε ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἢ αὐτὸ τοῦτο τὸ γεγονὸς ὅτι ὠμίλησε, μεταδίδοντας τὸν λόγο τοῦ Κυρίου με τὴν περιφημὴ αὐτῆ Ὀμιλίαν του, ἢ ὁποία εἶναι ἡ μόνη ἢ ὁποία, μετεδόθη μέχρις ἡμῶν, σὲ ἀντίθεση με ὅλες τὶς ἄλλες Ὀμιλίαις του, οἱ ὁποῖαι δὲν μετεδόθησαν ὑπὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ;

6. Την αξία και σημασία και απήχηση της Όμιλίας αυτής για την Άθήνα, την Έλλάδα, την Εϋρώπη, και τόν Κόσμο, αποδεικνύει και ή τοποθέτηση, ήδη από τοῦ 1937, ἐπὶ τοῦ Βράχου τοῦ Άρειοῦ Πάγου τῆς Άναμνηστικῆς Πλάκας, στήν ὁποία ἀναγράφεται ὁλόκληρη ή Όμιλία τοῦ Άποστόλου Παύλου πρὸς τοὺς Άθηναίους, τὴν ὁποίαν καθημερινῶς ἐπισκέπτονται και διαβάζουν ήμέτεροι και ξένοι Προσκυνητὲς τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ χώρου.

7. Γιὰ ὄλους αὐτοὺς τοὺς λόγους ή Έκκλησία τῆς Έλλάδος θὰ συνεχίσει τὴν παράδοση νὰ τελεῖ τὸν Έσπερινὸ κατ' ἔτος, ἐπὶ τῆ Μνήμη τοῦ Ἰδρυτοῦ Τῆς στήν Κορυφή τοῦ Λόφου τοῦ Άρειοῦ Πάγου, ὄχι μόνον γιὰ τοὺς λόγους ποὺ προαναφέρθησαν, ἀλλὰ και γιὰ τὸ λόγο ὅτι ὁ χώρος αὐτὸς εὐρίσκεται ἄνωθεν τοῦ Ἱεροῦ και Σεβασμίου Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Διονυσίου τοῦ Ἁρεοπαγίτου, ποὺ πρῶτος ἐπίστευσε στὸν Χριστὸ μετὰ τὴν Όμιλία τοῦ Άποστόλου Παύλου, ὅπως ήδη ἐσημειώθη, ἔχουσα τὴν αἴσθηση ὅτι τελεῖ τὸν Έσπερινὸ μέσα σ' αὐτὸν τὸν Πανίερο Ναὸ, ποὺ μαζί με τὸν ἄνωθεν αὐτοῦ εὐρισκόμενο Βράχο τοῦ Άρειοῦ Πάγου, ἀποτελοῦν *«τὴν αἰσθητὴν και ὄρατὴν ἀπόδειξιν τῆς ἀποστολικότητος τῆς Έκκλησίας τῶν Ἁθηνῶν, τῆς Έδρας ήτοι τῆς Ἁγιωτάτης Ἁποστολικῆς Έκκλησίας τῆς Έλλάδος»*.

Γ'

Όσον ἀφορᾶ, τέλος, στὸ σημεῖο ἐκεῖνο τοῦ ἀδίκου δημοσιεύματος, τὸ ὁποῖο ἀποκλείει τὴν δυνατότητα στήν Έκκλησία τῆς Έλλάδος νὰ ἔχει Θροنيκὴ Έορτή, ἐπειδὴ τάχα ή Έκκλησία τῆς Έλλάδος δὲν συμπεριλαμβάνεται μετὰ τῶν πέντε Ἁρχαίων και Πρεσβυγενῶν Έκκλησιῶν, Ρώμης, Κωνσταντινουπόλεως, Ἁλεξανδρείας, Ἄντιοχείας και Ἱεροσολύμων, τῶν ἀποκαλουμένων Πρεσβυγενῶν Πατριαρχείων, παρατηροῦνται τὰ ἑξῆς:

1. Ἡ λέξη Θρόνος ἐκκλησιαστικῶς και κυρίως ἐξ ἀπόψεως Κανονικοῦ Δικαίου σημαίνει, κατ' ἀρχὴν, τὸν Ἐπισκοπικὸ Θρόνο, τὴν καθέδρα τοῦ Ἐπισκόπου, δηλαδὴ τὸ Σύνθρονο κάθε Μητροπολίτου, Ἁρχιεπισκόπου ή Πατριάρχου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου και ἐπισήμως ἐνθρονίζεται ὁ ἀναλαμβάνων γιὰ πρώτη

φορὰ τὰ Καθήκοντά του Μητροπολίτης ή Ἁρχιεπίσκοπος ή Πατριάρχης. Συνεκδοχικῶς δὲ Θρόνος ὀνομάζεται ή Έξουσία τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐκάστοτε συγκεκριμένου Θρόνου Ἐνθρονισθέντος Ἀρχιερέως ή ή Έκκλησιαστικὴ Περιοχὴ και ή Δικαιοδοσία ἐπὶ τῆς ὁποίας ἄρχει ὁ κατέχων ἐκάστοτε τὸν Θρόνον Ἀρχιερεὺς. Ἡ λέξη Θρόνος κατέστη στή συνέχεια τεχνικὸς ἐκκλησιαστικὸς ὄρος. Δι' αὐτῆς δηλοῦται μία Μητρόπολη ή μία Ἀυτοκέφαλη Έκκλησία. Κατὰ τοὺς παλαιότερους βεβαίως χρόνους Θρόνοι ὠνομάζοντο τὰ πέντε μόνον Πρεσβυγενῆ Πατριαρχεῖα, δηλαδὴ ή Δικαιοδοσία ἐνὸς ἐκάστου Πατριαρχείου, διότι τότε πέντε μόνον ἦσαν οἱ Ὁρθόδοξες Ἀυτοκέφαλες Έκκλησίες. Ἡ λέξη λοιπὸν Θρόνος ἀπὸ Κανονικῆς ἀπόψεως εἶναι δηλωτικὴ τοῦ συνόλου τῶν Έκκλησιαστικῶν Περιοχῶν μιᾶς Μητροπόλεως ή τῶν ἀντιστοίχων Μητροπολιτικῶν Ἐδρῶν ποὺ ἀπαρτίζουν μία Ὁρθόδοξη Ἀυτοκέφαλη Έκκλησία με ἐνιαία Διοίκηση. Με τὴν εὐρεία κατὰ ταῦτα σημασία τῆς λέξεως Θρόνος, συναντᾶμε αὐτὴν συνεκδοχικῶς πρὸς καθορισμὸ και μιᾶς μόνο Μητροπολιτικῆς Περιφέρειας, μιᾶς μόνο Ἐδρας Μητροπολίτου (Ρ.Π. Ε', 474), και γι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸ λόγο ἔχομε και τὶς λεγόμενες Ἐπίσημες Ἐνθρονίσεις Μητροπολιτῶν, και τὴν ἀπαγόρευση νὰ ἀνέλθῃ ἕτερος Ἀρχιερεὺς εἰς τὸ Σύνθρονον τοῦ Οἰκείου Ἀρχιερέως.

2. Σήμερα, ὡς ἔχει διαμορφωθεῖ ή ὀργάνωση τῆς Ὁρθοδόξου Έκκλησίας, ἀντὶ τῶν πέντε Σεβασμιῶν Πρεσβυγενῶν Πατριαρχείων, μὴ συμπεριλαμβανομένης πλέον τῆς Ρώμης, ἔχομε δεκατέσσαρες Ἀυτοκέφαλες Έκκλησίες.

3. Λόγω αὐτοῦ τοῦ γεγονότος, και με βάση τὴν ἐρμηνεία τῆς λέξεως Θρόνος, Θρόνοι εἶναι δυνατόν, πλὴν τῶν Πρεσβυγενῶν Πατριαρχείων, νὰ ὀνομάζονται ἀκινδύνως και οἱ Μητροπόλεις, και ὅπωςδήποτε πλέον ὄλες οἱ μετὰ ταῦτα ἰδρυθεῖσες Ἀυτοκέφαλες Ὁρθόδοξες Έκκλησίες, οἱ ὁποῖες ἔχουν και τὸ δικαίωμα και τὴν ὑποχρέωση νὰ τιμοῦν με ἑορταστικὲς ἐκδηλώσεις τὸν Ἰδρυτὴ τους Ἁγιο, κατὰ μείζονα λόγον ὅταν Ἰδρυτὴς τους εἶναι ὁ Μέγας Ἁπόστολος Παῦλος, δυνάμενες νὰ ὀνομάζον αὐτὲς Θροنيκὲς Έορτές. Διότι πῶς εἶναι δυνατόν νὰ θεωρηθῆ σωστὴ ή ἄποψη ὅτι ἐπειδὴ τιμοῦν και ἑορτάζουν οἱ Πρεσβυγενεῖς Ὁρθόδοξες Έκκλησίες τοὺς Ἰδρυτὲς τους

Άγιους, ονομάζοντας τις Έορτές αυτές Θρονικές Έορτές, γι' αυτόν και μόνο τόν λόγο να μὴν ἔχουν τὸ ἴδιο αὐτὸ δικαίωμα καὶ τὴν ἴδια αὐτὴ ὑποχρέωση νὰ πράξουν ὁμοίως καὶ οἱ ὑπόλοιπες Ὁρθόδοξες Αὐτοκέφαλες Ἐκκλησίες; Κάτι περισσότερο ἀπὸ τὸν συντάκτη τοῦ ὡς ἄνω δημοσιεύματος θὰ ἤξεραν ὅλοι ὅσοι, σὺν τῷ χρόνῳ, καθιέρωσαν τὴν ἐν λόγῳ Έορτὴ ἀπὸ τὸ 1925 μέχρι σήμερα, Ἀρχιεπίσκοποι, Ἱεράρχαι, Θεολόγοι, Ἱστορικοὶ καὶ Ἀρχαιολόγοι τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, Ὑμνογράφοι κ.λπ., οἱ ὅποιοι ἐπὶ ἓνα σχεδὸν αἰῶνα ἐπιτελοῦν τὴν μεγάλη αὐτὴ Έορτὴ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μετὰ πάσης εὐλαβείας καὶ παντὸς σεβασμοῦ.

Δ'

1. «Μεγάλη», ὄντως, λοιπόν, ὡς τονίζει καὶ ὁ ἀείμνηστος Καθηγητὴς Γρηγόριος Παπαμιχαήλ, «διὰ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος ἢ ἐγκαύχησις, ὅτι Ἰδρυτὴς αὐτῆς καὶ Πολιοῦχον κέκτηται τὸν ἀπάντων λαμπρότερον καὶ περιφανέστερον, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν τῶν Βασιλέων ἐπισημότερον, τὸν Μέγαν τῶν Ἐθνῶν Ἀπόστολον Παῦλον».

2. Γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ καὶ γιὰ ὅλους τοὺς ἄλλους ποὺ προαναφέρθησαν, ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, δὲν θὰ παύσει ποτὲ νὰ τιμᾷ, νὰ δοξάζει καὶ νὰ γεραίρει τὸν Ἀπόστολον Παῦλον, ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, ὡς Ἰδρυτὴν τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῆς Ἑλλάδος, ἐπὶ τοῦ Λόγου τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἄνωθεν τοῦ Βυζαντινοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου, ἀλλὰ καὶ εἰς ὅλους τοὺς Ἱερούς Ναοὺς τῆς Ἱεράς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν,

καὶ εἰς τὰ κατὰ τόπους «Βήματα» τοῦ Ἀποστόλου Παύλου σὲ ὁλόκληρη τὴν Ἑλλάδα, ἐκφράζουσα εὐγνωμόνως τὴν ὀφειλομένην πρὸς αὐτὸν Τιμὴν καὶ εὐλάβειαν, καθ' ἣ καὶ ἅπαντες οἱ Ἀρχηγοὶ τῶν Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν συμμερίζονται, καὶ κατ' ἔτος, διὰ τῶν Σεβασμίων Ἐκπροσώπων Αὐτῶν, οἱ ὅποιοι συμμετέχουν στὶς Έορτές τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, διακηρύττουν, ἰδιαίτερος δὲ ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Κύριος Βαρθολομαῖος, ὁ Ὅποῖος εἰς τὴν ἀπὸ 22 Ἰουνίου 2006 Ἐπιστολὴν Αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος, τονίζει:

«Συνεχίζετε, Μακαριώτατε, τὰς ἀπὸ ἐτῶν καλῶς καθιερωθείσας εὐχαριστηρίους δεήσεις ἐν τῷ πλησίον τῆς Ἀκροπόλεως κατ' ἐξοχὴν τόπῳ τοῦ Κηρύγματος τοῦ Ἀποστόλου, καθὰς καὶ τὰς λοιπὰς συναφεῖς Τελετάς, παραλλήλως πρὸς ὅσας τελοῦνται εἴτε ἀποφάσει τῆς ὑπὸ τὴν Προεδρείαν Ὑμῶν Ἱεραῶν Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, εἴτε τῆς προνοίας τῶν Ἱερωτάτων οἰκείων Ποιμένων εἰς τὰς κατὰ τόπους κοινότητας, αἵτινες εἰς τοῦ αὐτοῦ μεγαλοῦρου Ἀποστόλου τὴν δρᾶσιν ἀνάγουν τὴν θεοβούλητον αὐτῶν ἀπαρχήν», ἀνεξαρτήτως τοῦ ὅτι κατὰ τοὺς Έορτασμοὺς τοῦ τρέχοντος ἔτους δὲν ἠδυνήθη ἡ Αὐτοῦ Θειοτάτη Παναγιότης νὰ ἀποστείλει Ἐκπρόσωπον Αὐτῆς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως.

3. Ταῦτα μόνον, πρὸς ἀπόδειξιν ὅτι ἡ Θρονικὴ Έορτὴ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἶναι Κανονικὴ καὶ Ὁφειλετικὴ, γι' αὐτὸ καὶ θὰ τελεῖται ἀπαρεγκλίτως, ὡς κατὰ τὸ παρελθόν, οὔτω καὶ εἰς τὸ μέλλον, μετὰ πάσης λαμπρότητος καὶ εὐλαβείας ὀφειλετικῶς.

**Οί προοπτικές
του έθελοντισμού
στην Ελλάδα
με πυρήνα δράσης
την οικογένεια
μέσα στα πλαίσια
της εκκλησιαστικής
ζωής
με σκοπό
τη διαμόρφωση
ένος σύγχρονου
πλαισίου
κοινωνικής
φροντίδας**

1. Εισαγωγικά - 'Ο όρος «έθελοντισμός»

Ός «έθελοντισμός» νοείται κάθε ανθρώπινη δραστηριότητα, ή οποία ασκείται με πλήρη έλευθερία και χωρίς την προσδοκία οποιουδήποτε είδους οικονομικού ανταλλάγματος και διαφοροποιείται από κάθε μορφή εργασίας ή άσκησης επαγγέλματος. Το χαρακτηριστικό του έθελοντισμού είναι ή έλευθερία δράσης ως έκφραση του προσώπου του έθελοντή και όχι ή προσφορά υλικών αγαθών, τὰ όποια πάντως μπορεί να έπονται της προσφοράς του ίδιου του προσώπου. Για την έθελοντική δράση απαιτείται ή προσωπική παρουσία, μόνον ή προσφορά χρημάτων ή υλικών αγαθών δεν δίνει την ιδιότητα του έθελοντή, αλλά του δωρητή. Η οποιασδήποτε μορφής έπιβολή αίρει τον χαρακτήρα του έθελοντισμού. Έπίσης όταν υπάρχει νομική ύποχρέωση για παροχή ύπηρεσιών π.χ. μέσα στα πλαίσια της γονικής μέριμνας, τότε αποκλείεται ή έθελοντική δράση. Θα πρέπει επίσης να γίνει διάκριση μεταξύ νομικής και ήθικης ύποχρέωσης, καθότι πολλές μορφές νομικών ύποχρεώσεων έχουν ήθικό έρεισμα, αλλά ή ήθική βάση τους δεν καθιστά έθελοντική τή σχετική δράση. Έθελοντισμός στην εύρεία έννοια του όρου είναι κάθε δραστηριότητα προσώπου εν έλευθερία, χωρίς ανταλλάγμα και με κίνητρα αποκλειστικώς άλτρουιστικά.

Έφ όσον ό έθελοντισμός στηρίζεται στην ήθική έπιταγή και τó χρέος κάθε ανθρώπου να βοηθήσει τον πλησίον τόσο η “οικογένεια” ως πρωταρχικό κοινωνικό κύτταρο, όσον και ή Έκκλησία σε όλες της τις νομικές εκφάνσεις (έννορία, Ί. Μητρόπολη, Ί. Αρχιεπισκοπή, αυτόκέφαλη ή αυτόνομη εκκλησία ή πατριαρχείο), όταν προσφέρουν όποιασδήποτε μορφής κοινωνικό έργο, είναι από τή φύση τους έθελοντικές όργανώσεις και λειτουργούν στα πλαίσια τών προαναφερόμενων γενικών άρχών του έθελοντισμού, που άναγνωρίζονται τόσο διεθνώς όσον και στην Ελλάδα του 21ου αιώνα.

2. Άτυπη κοινωνική φροντίδα: Προς έναν ένοριακό οικογενειακό έθελοντισμό

Κατά τὰ κρατούντα στη νομική και κοινωνιολογική έπιστήμη¹ «άτυπη κοινωνική φροντίδα» είναι ή βοήθεια και ή στήριξη που προσφέρουν τὰ λεγόμενα «άτυπα δίκτυα» δηλαδή τὰ οικογενειακά σχήματα, οί συγγενείς,

1. Βλ. Π. Σταθόπουλος, Κοινωνική Πρόνοια- Μία γενική θεώρηση, Άθήνα 1996, σελ. 160, καθώς γενικότερα για την κοινωνική πρόνοια και τις δομές βλ. και Κ. Κρεμαλής, Κοινωνική Πρόνοια, Άθήνα 1990 και του ίδιου, Τό Δικαίωμα του άτομου για κοινωνική πρόνοια, Άθήνα-Κομοτηνή 1991. Ειδικότερα για τὰ κοινωνικά δικαιώματα, τὰ όποια δυνατόν να είναι αντικείμενο έθελοντικής δράσης, όπως τó δικαίωμα στην εκπαίδευση, J. Iliopoulos-Stranga, La protection des droits sociaux fondamentaux dans l' ordre juridique de la Grece, in: Iliopoulos-Stranga, La protection des droits sociaux fondamentaux dans les Etats Membres de l' Union Europeenne, Athenes 1997.

οί φίλοι στην κοινωνική ζωή, οί συνάδελφοι στο χώρο εργασίας². Όπως προκύπτει από διάφορες έρευνες ή οικογένεια είναι το πιο σημαντικό άτυπο κοινωνικό δίκτυο, όχι μόνο στη χώρα μας αλλά και σε χώρες με διευρυμένα συστήματα κοινωνικού κράτους πρόνοιας³.

Η επέκταση της οικογένειας είναι κατά την ορθόδοξη πίστη ή «έκκλησιαστική οικογένεια», ή ένορία, ή όποια άποτελεί επίσης ένα υπόδειγμα άτυπου δικτύου έθελοντισμού μέσα στην Έκκλησία. Οί άρχές της Όρθόδοξης πίστης και της έννοιας του “προσώπου”⁴ στη ζωή της οικογένειας (κυρίως όπως

2. Η κύρια θέση της Όρθόδοξης πίστης άπέναντι στην φιλανθρωπία γενικότερα προκύπτει και από την Καινή Διαθήκη τόσο από το συνολικό θαυματουργό θεραπευτικό έργο του Κυρίου όσο και σχετικά με τη στάση της Μαρίας και της Μάρθας (Ίω. 12, 1-11) Σύμφωνα με αυτή τη θέση ή Όρθόδοξη Έκκλησία προσεγγίζει με πνεύμα διακονίας τα ανθρώπινα κοινωνικά προβλήματα, πλην όμως σε καμία περίπτωση όμως δέν παύει να πιστεύει ότι «ένός έστι χρεία». Βλ. Γ. Μαντζαρίδης, Χριστιανική Ήθική, Θεσσαλονίκη 1991, σελ. 376. Του ίδιου, Πρόσωπο και θεσμοί, Θεσσαλονίκη 1997.

3. Επίσης τα άτυπα δίκτυα φροντίδας καλοϋνται και ως «άνεπίσημη φροντίδα», βλ. επί τούτου Ό. Στασινοπούλου, Η ανάδιάρθρωση των κοινωνικών ύπηρεσιών και ή επίκαιρότητα της Άνεπίσημης Φροντίδας, στον τόμο Κοινωνικό Κράτος και Κοινωνική Πολιτική: Η σύγχρονη προβληματική. Επιμέλεια Π. Γετίμης - Δ. Γράβαρης, Άθήνα 1993 σελ. 271-311, επίσης της ίδιας, Άτυπα Δίκτυα Φροντίδας και Σύγχρονος Πρόνοιακός Πλουραλισμός. Έκλογή, Άπρίλιος-Μάιος 1992, σόλ. 109-122.

4. Βλ. ένδεικτικά Στ. Ράμφος, Ό καημός του ένός. Κεφάλαια της ψυχικής ιστορίας των Έλλήνων, Άθήνα 2000, Χρήστος Γιανναράς, Το πρόσωπο και ό έρωσ, 4η έκδοση, Άθήνα 1987. Ίωάννης Ζιζιούλας, Άπό το προσώπειο στο πρόσωπον. Η συμβολή της πατερικής θεολογίας εις την έννοια του προσώπου, στον τόμο Χαριστήρια εις τιμήν του γέροντος Χαλκηδόνας Μελίτωνος, Θεσσαλονίκη 1977, σελ. 287-323. Σάββας Άγουρίδης, Μπορούν τα πρόσωπα της Τριάδας να δώσουν τη βάση για персонаλιστικές άπόψεις περι του Άνθρώπου;, Άθήνα 1991. Β. Γιούλτσης, Θεολογία και Κοινωνική Έρευνα, Διαβάζω άρ. 251:11:60-63. Και στη Ρωμαιοκαθολική και Προτεσταντική Θεολογία έχει μελετηθεί το ζήτημα του προσώπου κυρίως σε άναφορά με τα θέματα της βιοηθικής. Ένδεικτικά G. Rager (Hg.), Beg inn, Personalitat und Würde des Menschen, 2 Aufl., Freiburg / Munchen 1998. C. Breuer, Person von Anfang an? Der Mensch aus der Retorte und die Frage nach dem Beg inn des menschlichen Lebens, Paðrbom u.a., 1995. T. Kobusch, Die Entdeckung der Person. Metaphysik der Freiheit und modernes Menschenbild 2. Aufl., Darmstadt, 1997.

διαμορφώνεται σήμερα στην Έλλάδα) έχουν καθοριστική σημασία για τη στάση τόσο της Έκκλησίας όσο και της χριστιανικής οικογένειας άπέναντι στον έθελοντισμό. Η περι «προσώπου» θεολογία και ανθρωπολογία της Όρθόδοξης Έκκλησίας, ή όποια βλέπει τον άνθρωπο ως ψυχοσωματική ένότητα, συμπίπτει σε μεγάλο βαθμό με τη νομική έννοια του έθελοντισμού. Στην καθημερινή πράξη το έθελοντικό δίκτυο της ένορίας λειτουργεί σε διάφορα επίπεδα με τα κατηχητικά για τους νέους, αλλά και για όλες τις ηλικίες, τις σχολές γονέων και τους διαφόρους κύκλους προσώπων με κοινά ενδιαφέροντα, αλλά και με το έκκλησιαστικό φιλανθρωπικό έργο, το όποιο προσφέρεται κατ' έξοχήν έθελοντικά.

Έπί τούτου θα πρέπει να σημειωθεί ότι ή στήριξη της οικογένειας άποτελεί άναμφισβήτητα τον πρωταρχικό στόχο και της σύγχρονης κοινωνικής μέριμνας, γιατί ή οικογένεια θεωρείται το κύτταρο της κοινωνικής δομής. Η οικογένεια έξάλλου άποτελεί και το κύτταρο της έκκλησιαστικής ζωής μέσα στην ένορία και ή διασφάλιση της ένότητάς της άποτελεί κύριο μέλημα της ένοριακής ζωής. Έφ' όσον όμως, τόσο ή οικογένεια όσο και ή ένορία είναι άτυπα δίκτυα έθελοντισμού, ό έθελοντισμός πού άσκειται μόν από την οικογένεια, αλλά πραγματώνεται μέσα στα πλαίσια της ευρύτερης έκκλησιαστικής ζωής, άποτελεί όχι μόνο έργο κοινωνικής προσφοράς τεράστιας σημασίας για τους ανθρώπους πού έχουν ανάγκη και το κοινωνικό σύνολο γενικότερα, αλλά και παράγοντα συσπείρωσης της ένότητας της οικογένειας και τη βάση της άποτελεσματικότητάς της. Το μικρό μέγεθος της έθελοντικής προσφοράς (οικογένεια) δρᾶ μέσα στο μεγαλύτερο (ένορία), ύποστηρίζεται από αυτό και μαθαίνει τις διαδικασίες του με σκοπό να γίνει συστηματικότερο και άποτελεσματικότερο.

Είναι σημαντικό για την άποτελεσματικότητα της κοινωνικής προσφοράς τόσο της ένορίας όσο και της οικογένειας να γίνει κατανοητό, αλλά και «νά βιωθεί» το γεγονός ότι ό έθελοντισμός, ό όποιος παρέχεται είτε άτομικά, από τα φυσικά πρόσωπα είτε από οργανωμένες ομάδες, ως νομικά πρόσωπα (ιδρύματα, σωματεία κ.λπ.) όπως ήταν πάντα και είναι ό κανόνας σήμερα, είναι δυνατόν και σε μερικές περι-

πτώσεις είναι αναγκαίο να αναδιαμορφωθεί ως «ένορικός έθελοντισμός», στον οποίο να συμμετέχουν οι οικογένειες με τη μορφή των δικτύων άτυπης φροντίδας⁵. Πρὸς έπίτευξη αὐτοῦ τοῦ στόχου πρέπει σὲ κάθε περίπτωση ξεχωριστὰ νὰ ἐρευνᾶται ἡ δυνατότητα μίας οἰκογένειας «ὑπὸ τὴν αἰγίδα καὶ στήριξη τῆς ένορίας» νὰ ἀναλάβει γιὰ παράδειγμα τὴ συμπαράσταση νέου προσώπου πού εὐρίσκεται στὸ στάδιο τῆς ἀπεξάρτησης, ἢ γενικότερα νέους «ἐν κινδύνῳ» καὶ εἰδικότερα γιὰ τὴν καταπολέμηση τοῦ κοινωνικοῦ ἀποκλεισμοῦ⁶ ἢ μὲ ψυχοσωματικὰ νοσήματα, ἢ πρόσωπα τρίτης ἡλικίας πού ἔχουν ἀνάγκη βοήθειας⁷ ἢ

5. Ό. Στασινοπούλου, Ζητήματα σύγχρονης κοινωνικῆς πολιτικῆς, Ἀθήνα 1996, καθὼς καὶ τῆς ἰδίας, Κράτος Πρόνοιας ἱστορικὴ εξέλιξη- σύγχρονες θεωρητικὲς προσεγγίσεις, Ἀθήνα 1992, ἐπίσης τῆς ἰδίας, Ζητήματα σύγχρονης Κοινωνικῆς Πολιτικῆς - Ἀπὸ τὸ κράτος Πρόνοιας στὸν νέο προνοιακὸ πλουραλισμὸ, Ἀθήνα 2002.

6. βλ. Σχετικὰ μὲ τὸ νομικὸ πλαίσιο, Ξ. Κοντιάδης - Γ. Κατρούγκαλος, Κοινωνικὰ δικαιώματα εὐάλωτων πληθυσμιακῶν ὁμάδων: Οἱ κανονιστικὲς δεσμεύσεις τοῦ κοινοῦ νομοθέτη, στὸν τόμο: Δίκτυα Κοινωνικῆς Προστασίας: Μορφὲς Παρέμβασης σὲ εὐπαθεῖς ὁμάδες καὶ σὲ πολυπολιτισμικὲς κοινότητες, Ἐπιμέλεια Γιάννης Ζαϊμάκης, Ἀγάπη Κανδυλάκη, Ἀθήνα 2005, σελ. 373-390. Καθὼς Θ.Χ. Ἀνθόπουλος, Ἐθελοντισμὸς, Ἀλληλεγγύη καὶ Δημοκρατία. Ἡ Ἐθελοντικὴ Δράση στὴν Συνταγματικὴ Προοπτικὴ, Ἀθήνα 2000. Εἰδικότερα γιὰ τὸ θέμα, Μ. Σταυρινάκης, Κοινωνικὲς προσεγγίσεις γιὰ τὴν πρόληψη καὶ ἀντιμετώπιση τῆς κακοποίησης παραμέλησης παιδιοῦ: Μὲ ποιὲς προϋποθέσεις, στὸν ἴδιο τόμο: Δίκτυα Κοινωνικῆς Προστασίας: Μορφὲς Παρέμβασης σὲ εὐπαθεῖς ὁμάδες καὶ σὲ πολυπολιτισμικὲς κοινότητες, Ἐπιμέλεια Γιάννης Ζαϊμάκης, Ἀγάπη Κανδυλάκη, Ἀθήνα 2005, σελ. 514-532.

7. Σχετικὰ μὲ τὰ ἄτυπα δίκτυα φροντίδας (οἰκογένεια, εὐρύτερο συγγενικὸ περιβάλλον, φίλοι γείτονες καὶ τίς προτεινόμενες λύσεις, βλ. Σ. Κουκούλη, Ὁ προνοιακὸς πλουραλισμὸς στὴν κοινοτικὴ φροντίδα-Μοντέλα φροντίδας τῶν ἡλικιωμένων στὴν ΕΕ., στὸν τόμο: Δίκτυα Κοινωνικῆς Προστασίας: Μορφὲς Παρέμβασης σὲ εὐπαθεῖς ὁμάδες καὶ σὲ πολυπολιτισμικὲς κοινότητες, Ἐπιμέλεια Γιάννης Ζαϊμάκης, Ἀγάπη Κανδυλάκη, Ἀθήνα 2005, σελ. 306 ἔπ. Εἰδικότερα Ἀ. Τετέρογλου, Ὁ Ἡλικιωμένος καὶ ἡ Οἰκογένειά του, στὸν τόμο Ζητήματα Οἰκογενειακῆς Πολιτικῆς: Θεωρητικὲς Ἀναφορὲς καὶ Ἐμπειριὲς Διερεύνησης, Ἐπιμέλεια Λ.Μ.Μουσοῦρου καὶ Μ. Στρατηγάκη, Πάντειο Πανεπιστήμιο Ἀθηνῶν, Ἀθήνα, 2004, Ἀ. Ἀμυρά, Ἀ. Στουρνάρα, Ἀ. Μανάρα, (ἐπιμέλεια) Πρόγραμμα Βοήθειας στὸ σπίτι. Ἐκθεση Ἐφαρμογῆς, ΚΕΔΚΕ, Ἀθήνα, 2002. Α. Κανδυλάκη, Β. Καραγκούνης. Φροντίδα στὴν Κοινότητα, καὶ «Βοήθεια στὸ Σπίτι» μία πρόκληση γιὰ τὴν Τοπικὴ Αυτοδιοίκηση, στὸν

πρόσωπα νοσοῦντα μὲ ἀνίατες ἀσθένειες⁸.

Ἡ πρακτικὴ ἐφαρμογὴ αὐτοῦ ἔγκειται στὸ ἐρώτημα ἐὰν θὰ μπορούσαν νὰ διαμορφωθοῦν πολιτικακὲς καὶ ἐκκλησιαστικὲς πολιτικὲς σχετικὰ μὲ τὴ διεύρυνση τῶν ἐφαρμογῶν καὶ τῆς δράσης τῶν ἀναδόχων οἰκογενειῶν, ὅπως αὐτὴ καθορίζεται ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴ ἔννομη τάξη⁹, μέσα στὶς ἀρχὲς τῆς Ὁρθόδοξης πίστεως. Καὶ τοῦτο γιὰ τὴν Ἑλλάδα γινόμαστε θυσιά γιὰ νὰ ἐξυπηρετήσουμε τοὺς δικούς μας καὶ νὰ βοηθήσουμε αὐτοὺς πού ἀνήκουν στοὺς δικούς μας, γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ καὶ οἱ ἐκκλήσεις γιὰ συμμετοχὴ σὲ ἀπρόσωπες ἐθελοντικὲς ὀργανώσεις, σὲ ἐράνους καὶ ἄλλες μορφὲς φιλανθρωπίας ὅπως εἶναι ὁ θεσμὸς τῆς ἀνάδοξης οἰκογένειας ἔχουν περιορισμένη ἀπήχηση γιὰ τὴν λείπει ἀπὸ τὸ στοιχεῖο τῆς προσωπικῆς σχέσης, ἢ ἔγνοια γιὰ κάποιον δικό μας¹⁰. Γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ ἔνα ἄτυπο δίκτυο οἰκογενειῶν μὲ σκοπὸ τὴν παροχὴ ἐθελοντικῶν ὑπηρεσιῶν σὲ μειονότητες καὶ μετανάστες γιὰ τὴν παροχὴ κοινωνικῆς φροντίδας, ἀποτελεῖ ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη στὴ σύγχρονη ἐποχὴ γιὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ εἰδικότερα ἐνδυναμώνοντας τὴ σχέση ένορίας¹¹ καὶ οἰκογένειας¹².

τόμο: Δίκτυα Κοινωνικῆς Προστασίας: Μορφὲς Παρέμβασης σὲ εὐπαθεῖς ὁμάδες καὶ σὲ πολυπολιτισμικὲς κοινότητες, Ἐπιμέλεια Γιάννης Ζαϊμάκης, Ἀγάπη Κανδυλάκη, Ἀθήνα 2005, σελ. 325-348.

8. Βλ. Ν. Τσέργας, Καρκίνος καὶ Δίκτυα ψυχοκοινωνικῆς ὑποστήριξης: Μία πρόκληση γιὰ τὴν οἰκογένεια καὶ τὴ θεραπεία στὸν τόμο: Δίκτυα Κοινωνικῆς Προστασίας: Μορφὲς Παρέμβασης σὲ εὐπαθεῖς ὁμάδες καὶ σὲ πολυπολιτισμικὲς κοινότητες, Ἐπιμέλεια Γιάννης Ζαϊμάκης, Ἀγάπη Κανδυλάκη, Ἀθήνα 2005, σελ. 353-369.

9. Ὅπως ἀναφέρονται ἀνωτέρω οἱ σχετικὲς διατάξεις στὸ Ν. 3106/2003. γιὰ τὴν ἐπικέντρωση σὲ δομὲς πούδεν ἔχουν ἐπίκεντρο τὴν ἀτομικὴ καὶ οἰκογενειακὴ παθολογία, ἀλλὰ ἐστιάζονται σὲ παρεμβάσεις πούστοχεύουν στὸ κοινωνικὸ τους περιβάλλον.

10. Χ. Κατάκη, Οἱ τρεῖς ταυτότητες τῆς Ἑλληνικῆς Οἰκογένειας, Ἀθήνα 1984. Βλ. ἐπίσης Ἀ. Καλλιμακίη, «Σημείωμα Ἐπιμελήτριας», Ἀνάδοξη φροντίδα, Ἀθήνα 2001, καθὼς καὶ Δ. Σωτηρόπουλος, Κοινωνία Πολιτῶν στὴν Ἑλλάδα: Ἀτροφικὴ ἢ ἀφανής, στὸν τόμο Ἡ ἄγνωστη Κοινωνία τῶν Πολιτῶν, Ἀθήνα 2004, σελ. 117-162.

11. Εἰδικότερα γιὰ τὴν ένορία ὡς δίκτυο ἐπικοινωνίας μεταξὺ τῶν ένοριτῶν, βλ. Α. Blanncet - Α. Τρογ non, Ψυχολογία Ὁμάδων: Θεωρητικὲς προσεγγίσεις καὶ ἐφαρμογὲς τῶν ὁμαδικῶν μοντέλων, 2η ἔκδοση Σαββάλας, Ἀθήνα 1994.

12. Α. Μ. Μουσοῦρος, Κοινωνιολογία τῆς Σύγχρονης Οἰκογένειας, Ἀθήνα 1996, βλ. ἐπίσης Κ. Κορώσης, Ἐφηβοὶ καὶ Οἰκογένειες

Κατά τη γνώμη μου, τόσον τὸ μόρφωμα τῆς ἀνάδο-
χης οἰκογένειας ὅσον καὶ τὸ δίκτυο οἰκογενειῶν ὑπὸ
τὴν φροντίδα καὶ στήριξη τῆς ἐνορίας ἐὰν ἐφαρμο-
σθοῦν εὐρέως μποροῦν νὰ λειτουργήσουν πρὸς ὄφε-
λος τόσον τῶν ἀνθρώπων ποῦ ἔχουν ἀνάγκη, ὅσο καὶ
γιὰ τὸ καλὸ τῆς οἰκογένειας καὶ τῆς Ἐκκλησίας. Γιὰ
τὴν ἐφαρμοσιμότητα τῆς πρότασης αὐτῆς θὰ μπο-
ροῦσε νὰ ἀναφερθεῖ ὡς παράδειγμα καὶ νὰ χρησιμο-
ποιηθεῖ ὡς πρότυπο γιὰ τὴ λειτουργία τῆς ἐθελον-
τικῆς προσφορᾶς τῆς οἰκογένειας μέσα στὰ πλαίσια
τῆς ἐνορίας ἢ ἤδη προσφερόμενη ἀπὸ πολλὰς ἐνορίες
ἐθελοντικὴ ἐργασία σὲ πολύτεκνες οἰκογένειες στὸ
χώρο τους ἢ κατὰ περίπτωση σὲ ἄλλους χώρους
οἰκογένειας.

Γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ πρέπει νὰ ἐνισχυθεῖ καὶ νὰ κατα-
νοηθεῖ ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴ Πολιτεία καὶ τὴν Εὐρω-
παϊκὴ Ἐνωση ἢ τεράστια κοινωνικὴ σημασία τοῦ
ρόλου, τὸν ὁποῖο μπορεῖ νὰ “διαδραματίσει”, ἢ σύγ-
χρονη οἰκογένεια, *πληροφορημένη γιὰ τὶς ἀρχές τῆς*
ὀρθόδοξης πίστεως καὶ ἐνταγμένη στὸν ἐθελοντικὸ
τομέα δράσης, ὅχι τὸ κάθε μέλος τῆς ἀτομικά, ἀλλὰ
μὲ τὴν ιδιότητα τοῦ κάθε προσώπου ὡς μέλους τῆς
οἰκογένειας.

2. Θεσμοθετημένη ἐθελοντικὴ φροντίδα: Τὸ ἰσχυρὸν νομικὸ καθεστῶς στὴν ἑλληνικὴ καὶ εὐρωπαϊκὴ ἔννομη τάξη

Πέρα ἀπὸ τὴν ἄτυπη φροντίδα, ἢ ὁποία ὡς προσω-
πικὴ δὲν μπορεῖ καὶ ἴσως δὲν πρέπει νὰ μπεῖ σὲ
νομικὰ στερεότυπα, καλεῖται τόσον ἡ Ἐκκλησία ὅσον
καὶ ἡ Πολιτεία νὰ ὀρίσουν τὸ νομικὸ πλαίσιο στήρι-
ξης τῆς συλλογικῆς ἐθελοντικῆς δράσης. Ἡ σημερινὴ
πολιτειακὴ νομοθεσία περὶ ἐθελοντισμοῦ εἶναι γενι-
κὴ, ἀλλὰ παρέχει τὴ βάση γιὰ ἐθελοντικὴ δράση σὲ
συλλογικὸ καὶ θεσμοθετημένο ἐπίπεδο. Συγκεκριμέ-
να μὲ βάση τὸ ἄρθρο 11 παρ.1 τοῦ Ν. 3106/2003 παρέ-
χεται ἡ δυνατότητα σύναψης προγραμματικῶν συμ-
βάσεων μεταξὺ τοῦ Ὑπουργείου Ὑγείας καὶ Πρόνοι-
ας, τῶν λοιπῶν Ὑπουργείων, τῶν Π.Ε.Σ.Υ., τοῦ

Ε.Κ.Α.Β. καὶ τῶν Ο.Τ.Α. α' καὶ β' βαθμοῦ, μεταξύ
τους ἢ μὲ ὁποιοδήποτε δημόσιο ἢ ἰδιωτικὸ φορεᾶ μὴ
κερδοσκοπικοῦ χαρακτήρα, ποῦ ἔχει εἰδικῶς πιστο-
ποιηθεῖ (σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ
Ν. 2646/1998) ἢ μὴ Κυβερνητικῆς Ὁργάνωσης, ἐγγε-
γραμμένης στὸ εἰδικὸ μητρώο ἐθελοντισμοῦ τοῦ
Ὑπουργείου Ὑγείας καὶ Πρόνοι-ας (ἄρθρο 12 τοῦ
ἴδιου νόμου), γιὰ τὸν καλύτερο συντονισμὸ δράσης
καὶ τὴν ἀποτελεσματικότερη παρέμβαση σὲ κοινὸς
τομεῖς ἀρμοδιοτήτων. Οἱ συμβαλλόμενοι φορεῖς γιὰ
τὴν ἐκτέλεση τῶν προγραμματικῶν συμβάσεων μπο-
ρεῖ νὰ χρηματοδοτοῦνται ἀπὸ τὸ Πρόγραμμα Δημο-
σίων Ἐπενδύσεων, τὸν Τακτικὸ Κρατικὸ Προϋπολο-
γισμὸ καὶ ἀπὸ τοὺς προϋπολογισμοὺς τους.

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ ἴδιου νόμου
ἀναφέρεται στοὺς σκοποὺς τῶν ἀνατέρω προγραμ-
ματικῶν συμβάσεων, ὅπως εἶναι ὁ συντονισμὸς δρά-
σης καὶ ἡ ἀποτελεσματικότερη παρέμβαση σὲ κοι-
νοὺς τομεῖς ἀρμοδιοτήτων, ἡ μελέτη καὶ ἐκτέλεση
προγραμμάτων κοινωνικῆς φροντίδας καὶ εἰδικῶν
προγραμμάτων ἐθελοντισμοῦ.

Μὲ τὶς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Ν. 3106/2003
καθιερώνεται ἡ δυνατότητα σύστασης καὶ λειτουρ-
γίας Ἑραρικῶν Συστημάτων Μακρᾶς Διάρκειας,
(Ε.Σ.Μ.Δ.) προκειμένου νὰ ἀντιμετωπιστεῖ ἡ ὑπάρ-
χουσα σήμερα πραγματικότητα. Καθορίζονται οἱ
φορεῖς ἀπὸ τοὺς ὁποίους ὀργανώνονται Ε.Σ.Μ.Δ.
καὶ ἡ διάρκεια αὐτῶν.

Μὲ τὶς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν. 2646/1998
ὀρίζεται ρητὰ ὅτι ὅλοι οἱ ἰδιωτικοὶ μὴ κερδοσκοπικοῦ
χαρακτήρα φορεῖς, προκειμένου νὰ λαμβάνουν ἐπι-
χορηγήσεις ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖο Ὑγείας καὶ Πρόνοι-ας,
τὴν Περιφέρεια, τὴν Νομαρχιακὴ καὶ Τοπικὴ Αὐτοδι-
οίκηση, ὀφείλουν, ἀμέσως μετὰ τὴν ἔκδοση ἄδειας
λειτουργίας ποῦ προβλέπεται στὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου
1 τοῦ Ν. 2345/1995, νὰ ἐγγράφονται σὲ Μητρώο
Φορέων Ἰδιωτικοῦ Τομέα μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρα-
κτήρα ποῦ τηρεῖται σὲ κάθε νομαρχιακὴ Αὐτοδιοίκη-
ση, στὸ ὁποῖο ἀναφέρεται καὶ τὸ εἶδος τῶν παρεχό-
μενων ὑπηρεσιῶν¹³.

νεια. Πῶς βλέπουν τὴν οἰκογένεια οἱ μαθητὲς β' καὶ γ' τάξης
Λυκείου, Ἀθήνα 1997, καθὼς καὶ Ἰ. Ματινοπούλου, Ἐμπειρίες,
προβλήματα καὶ ἀπόψεις οἰκογενειῶν ποῦ ἀνέθρεψαν παιδὶ μὲ
νοσηριὰ ὑστέρηση, Κοινωνικὴ Ἐργασία, Ἀθήνα 1990, σελ. 145-157.

13. Ἡ ἐν λόγω ὑπηρεσία τοῦ Ὑπουργείου Ὑγείας καὶ Πρό-
νοι-ας ἔχει δραστηριοποιηθεῖ καὶ προβαίνει στὶς σχετικὰς πιστο-
ποιήσεις γιὰ τὴ χρηματοδότηση τῶν πιστοποιούμενων Μ.Κ.Ο.

Άναφορικά με τὸ ἑλληνικὸ ἐκκλησιαστικὸ δίκαιο πρέπει νὰ σημειωθεῖ ὅτι ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία ὅσον ἀφορᾷ στὸ κοινωνικὸ ἔργο, εἶναι φορέας ἀτομικῶν δικαιωμάτων καὶ δὲν ἀποτελεῖ προέκταση τῶν χειρῶν τοῦ Κράτους, δὲν ἀσκεῖ πράξεις ἄσκησης δημόσιας ἐξουσίας. Ἡ Ἐκκλησία καὶ οἱ λειτουργοὶ της (ἂν καὶ μισθοδοτοῦνται ἀπὸ τὸ Δημόσιο) ἔχουν πρῶτιστα ἔργο πνευματικὸ καὶ φιλανθρωπικὸ¹⁴.

Ὅσον ἀφορᾷ στὸ Κοινοτικὸ Δίκαιο, ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος καὶ τὰ ἐκκλησιαστικὰ ἰδρύματα εἶναι Μὴ Κυβερνητικὲς Ὁργανώσεις καὶ ὡς τέτοιες συνεργάζονται μετὰ τὴν Ε.Ε. Ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὴ νομικὴ μορφή πού ἔχουν κατὰ τὸ ἐσωτερικὸ δίκαιο τὰ συνεργαζόμενα μετὰ τὴν Ε.Ε. νομικὰ πρόσωπα, (ἐξ αἰτίας τῶν διαφορῶν τῶν νομοθεσιῶν τῶν Κρατῶν-Μελῶν) ἐξετάζεται κατ' οὐσίαν ἀπὸ τὰ κοινοτικὰ ὄργανα, ἐὰν ὑπάγονται στὸ δημόσιο ἢ στὸν ἰδιωτικὸ τομέα, σύμφωνα μετὰ τὴν ἀναγνωριζόμενη ἀπὸ τὴν Ε.Ε. πλουραλιστικὴ ἀντιμετώπιση τῶν ἐννόμων τάξεων τῶν Κρατῶν-Μελῶν. Τοῦτο ἀναφέρεται στὴν Ἀνακοίνωση τῆς Ἐπιτροπῆς γιὰ τὴν Προώθηση τοῦ Ρόλου τῶν Σωματείων καὶ τῶν Ἰδρυμάτων στὴν Εὐρώπη τοῦ 1992 καὶ γίνεται δεκτὸ ἀπὸ τὴν πάγια Νομολογία τοῦ Ε.Ε.

Ἔτσι κατὰ τὴν ἐπιστήμη καὶ τὴ νομολογία τοῦ κοινοτικοῦ δικαίου, τόσο ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος στὸ σύνολό της, παρότι ν.π.δ.δ. (παρὰ τοὺς νομικοὺς προβληματισμοὺς ἐξαιτίας τῶν ἄρθρων 3 καὶ 13 τοῦ Σ.), ὅσο καὶ τὰ ἐπιμέρους ἰδρύματά της θὰ πρέπει νὰ θεωρηθοῦν ἀπέναντι στὰ Κοινοτικὰ Ὁργανα καὶ κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ Κοινοτικοῦ Δικαίου, ὡς μὴ κυβερνητικὲς ὁργανώσεις πού δὲν διαφέρουν σὲ τίποτε ἀπὸ τὶς ἄλλες ὁργανώσεις κοινωφελοῦς χαρακτῆρα καὶ ὡς τέτοιες νὰ συμμετάσχουν ἰσότιμα στὴν κατανομή τῶν εὐρωπαϊκῶν κονδυλίων ἀνάλογα μετὰ τὰ προγράμματα πού καταθέτουν καὶ κυρίως τὴν ἐφαρμοσιμότητα καὶ βιωσιμότητά τους, ἐπὶ τῆ βάσει μόνο οἰκονομικῶν καὶ κοινωνικῶν κριτηρίων καὶ ὄχι νομικῶν περιορισμῶν.

14. Ἐνδεικτικὰ Ε.Σ. Πρακτικὸ Ὀλομελείας 5-10-1983, Ἰωάννης Σαρμάς, Ἡ Συνταγματικὴ Νομολογία τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, Ἀθήνα 1997, σελ. 485-487, Σχετικὰ μετὰ τὸ θέμα αὐτὸ βλ. - Πρακτικὰ Ε' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς, Ἀθ. Κανελλόπουλος σελ. 416, καθὼς καὶ Φ. Σπυρόπουλος, Die Beziehungen zwischen Staat und Kirche in Griechenland Φριβούργο 1981.

Σημειώνεται ὅτι καὶ ἀμιγῶς στὴν ἔννομη τάξη πού ἀφορᾷ στὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, οἱ προβληματισμοὶ γιὰ τὸν καθορισμὸ τοῦ τρίτου τομέα εἶναι μεγαλύτεροι, ἐξαιτίας τῆς ὁργάνωσης τῶν ἐκκλησιαστικῶν φορέων ὡς ν.π.δ.δ., χωρὶς ὅμως νὰ ἐντάσσονται μέσα στὴν κυβερνητικὴ-κρατικὴ πολιτικὴ τῆς κοινωνικῆς προστασίας. Γιὰ τοῦτο, γίνεται δεκτὸ ἀπὸ τὴν κρατοῦσα ἄποψη στὴν ἐπιστήμη, ἡ ὁποία ἐπικυρώνεται ἀπὸ τὴ νομολογία¹⁵, ὅτι ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, (κατὰ τὰ ἄρθρα 3 καὶ 13 τοῦ Σ) δὲν εἶναι Κρατικὴ Ἐκκλησία, καὶ κατὰ συνέπεια, ὅλα τὰ κατὰ τὸν Καταστατικὸ Χάρτη τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐκκλησιαστικὰ ν.π.δ.δ. (ἢ ἡ ἴδια ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, οἱ Ἱ. Μητροπόλεις, Ἱ. Μονές, κ.λπ.

Τόσον οἱ Ἱερὲς Μονές ὅσον καὶ τὰ ἰδρύματα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καὶ τῶν Ἱ. Μητροπόλεων ὑπάγονται στὴν πνευματικὴ ἐποπτεία τοῦ τοπικοῦ ἀρχιεπισκόπου ἢ μητροπολίτη (ἄρθρο 39/2) Καταστατικοῦ Χάρτη τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος), ὄχι στὴν ἐποπτεία τοῦ Κράτους, καὶ συνεπῶς εἶναι νομικὰ πρόσωπα διάφορα τοῦ Κράτους, ἀπὸ τὸ ὁποῖο εἶναι ἐντελῶς ἀνεξάρτητα.

Τόσον οἱ Ἱερὲς Μονές κατὰ τὴν ἀπόφαση 10/1993/405/483-484 τῆς 09.12.1994 τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Δικαστηρίου Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων ὅσον καὶ κατὰ συνέπεια τὰ ἰδρύματα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καὶ τῶν Ἱ. Μητροπόλεων πού ἀποτελοῦν τὸν πυρήνα τοῦ ἐθελοντικοῦ ἔργου τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος πρέπει ὡς ἐκ τούτου νὰ θεωρηθοῦν μὴ κυβερνητικὲς ὁργανώσεις (Μ.Κ.Ο) μετὰ τὴν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 25 τῆς Συμβάσεως τῶν Δικαιωμάτων τοῦ Ἀνθρώπου καὶ ἀπολαμβάνουν συνταγματικὴν προστασία, ὅπως ὅλα τὰ ἄλλα ἰδρύματα καὶ σωματεία πού ἰδρύονται ἀπὸ ἰδιωτικοὺς φορεῖς ἢ λειτουργοῦν ἐπὶ τῆ βάσει τῶν γενικῶν διατάξεων πού διέπουν τὰ κοινωφελῆ ἰδρύματα τοῦ ἰδιωτικοῦ δικαίου. Τὰ κατοχυρωμένα στὸ Σύνταγμα ἀτομικὰ δικαιώματα ἐφαρμόζονται γιὰ τὰ ἰδρύματα αὐτὰ μετὰ τοὺς περιορισμοὺς πού ἰσχύουν γιὰ τὰ νομικὰ πρόσωπα ἰδιωτικοῦ

15. Ἑλληνικὴ μετάφραση στό: Νο Β 44 (1996), σελ. 293 ἐπ. = Κωνσταντῖνος Ραμιώτης, Ἡ Ἐκκλησία μέσα στὴν ἑλληνικὴ πολιτεία, Ἀθήνα 1997, σελ. 322 ἐπ.

δικαίου που δραστηριοποιούνται στον κοινωνικό τομέα. Συγκεκριμένα απολαμβάνουν της συνταγματικής προστασίας των ακόλουθων ατομικών δικαιωμάτων¹⁶:

α) Θρησκευτική ελευθερία (άρθρο 13 Συντάγματος). Η έμπρακτη εκδήλωση της αγάπης προς τον συνάνθρωπο αποτελεί συστατικό κομμάτι της χριστιανικής θρησκείας. Η άσκηση της χριστιανικής αγάπης αποτελεί αναμφίβολα τμήμα της έκφρασης και της εκπλήρωσης της θρησκευτικής ελευθερίας. Τόσο οι ιδιώτες μεμονωμένα όσο και οι χριστιανικές ή εκκλησιαστικές οργανώσεις μπορούν να επικαλεστούν τη θρησκευτική ελευθερία και μάλιστα ανεξάρτητα από τη νομική μορφή, με την οποία επιλέγουν να ασκήσουν το δικαίωμά τους αυτό.

β) Έλευθερία ενώσεως και ιδρύσεως σωματείων (άρθρο 12 παρ. 1 Συντάγματος). Όλοι οι Έλληνες πολίτες έχουν δικαίωμα τα δημιουργούν ενώσεις, να ιδρύουν σωματεία και να προσδιορίζουν ελεύθερα το περιεχόμενό τους τηρώντας τους νόμους του κράτους. Η δυνατότητα ίδρυσης και λειτουργίας σωματείων και οργανώσεων χριστιανικού περιεχομένου είναι αναμφισβήτητη. Το δικαίωμα αυτό αποτελεί άλλωστε κατά μία άποψη το κατ'έξοχην συνταγματικό υπόβαθρο της συλλογικής έθελοντικής δράσης, της «κοινωνίας των πολιτών» στην Ελλάδα, ή βάση για την αυτονομία τους τόσο απέναντι στο Κράτος όσο και στην Άγορά¹⁷.

γ) Το δικαίωμα προστασίας της εργασίας (άρθρο 22 παρ. 1 Συντάγματος). Ίδιαιτέρως άμφισβητούμενο

στην έλληνική θεωρία και νομολογία είναι το κατά πόσον ή κοινωφελής δράση μπορεί να θεωρηθεί εργασία κατά την έννοια του Συντάγματος, έφόσον δέν άποσκοπεί στο κέρδος, αλλά στο κοινό καλό. Στην εργασία αυτή, ακολουθώντας την αντίστοιχη γερμανική θεωρία και νομολογία, ύποστηρίζω την άποψη ότι για τον χαρακτηρισμό μιās δραστηριότητας ως εργασίας δέν πρέπει να λαμβάνεται ύπ όψιν, μόνο το εάν ή δραστηριότητα άποσκοπεί στο κέρδος, αλλά να συμπεριλάβει και τις περιπτώσεις εκείνες, που με τη συγκεκριμένη δραστηριότητα άποσκοπείται ή άποφυγή ζημίας και ή κάλυψη των έξόδων όπως αυτή των κοινωφελών ιδρυμάτων και οργανώσεων.

δ) Το δικαίωμα της ελεύθερης ανάπτυξης της προσωπικότητας και συμμετοχής στην κοινωνική, οικονομική και πολιτική ζωή της Χώρας (άρθρο 5 παρ. 1 Συντάγματος). Η άτομική και ή συλλογική άσκηση της χριστιανικής αγάπης είναι τμήμα της ελεύθερης ανάπτυξης της προσωπικότητας και συμμετοχής στην κοινωνική, οικονομική και πολιτική ζωή της Χώρας. Λόγω όμως της πλήρους συνταγματικής προστασίας που τυγχάνουν τα ιδρύματα αυτά από τις προαναφερόμενες συνταγματικές διατάξεις και του έπικουρικού χαρακτήρα του δικαιώματος αυτού, δέν μπορεί να γίνει ευθεία, αλλά μόνο έπικουρική έφαρμογή του δικαιώματος αυτού, αναφορικά με τα κοινωφελή ιδρύματα χριστιανικού περιεχομένου και την πραγμάτωση της χριστιανικής αγάπης εν γένει.

16. Άνάργυρος Άναπλιώτης, *Kirchliche und gesellschaftliche Initiativen im Sozialbereich und gesellschaftliche Gesundheitspolitik*, 2η έκδοση, Μόναχο 2006, σελ. 24 έπ. Σχετικά με το γερμανικό δικαιο που ισχύει παρόμοιο καθεστώς πρβλ. Paul Kirchhof, *Die Kirchen als Körperschaften des öffentlichen Rechts* στον τόμο *HdbStKirchR*, σελ. 670. Ulrich Scheuner, *Die karitative Tätigkeit der Kirchen im heutigen Sozialstaat*, στον τόμο: Axel-

von Campenhausen, H. Erhard, *Kirche - Staat - Diakonie. Zur Rechtsprechung des Bundesverfassungsgerichtes im diakonischen Bereich*, Hannover 1982, σελ. 175 έπ. BVerfGE 24,236,249. Konrad Hesse, *Das Selbstbestimmungsrecht der Kirchen*, στον τόμο: *HdbStKirchR II*, σελ. 543.

17. Γεώργιος Σωτηρέλης, *Σύνταγμα και Δημοκρατία στην έποχή της Παγκοσμιοποίησης*, Άθήνα 2006, σελ. 391.

**Η ΕΚΔΗΜΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒ. ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΡΗΤΗΣ
ΚΥΡΟΥ ΤΙΜΟΘΕΟΥ**

Σε βαθύ πένθος βυθίστηκε η Έκκλησία της Κρήτης, ύστερα από την προς Κύριον έκδημία του 91 ἐτῶν Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κρήτης κυροῦ Τιμοθέου.

Πληροφορηθεὶς τὸν θάνατον τοῦ ἀειμνήστου Ἱεράρχου ὁ Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος ἀπέστειλε τὸ ἀκόλουθο τηλεγράφημα (27.7.2006), πρὸς τὸν Τοποτηρητὴ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Κρήτης, Μητροπολίτη Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου κ. Εἰρηναίου:

«Κατώδυνοι ἐπληροφορήθημεν τὴν τελευτὴν τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κρήτης κυροῦ Τιμοθέου. Μετέχοντες τοῦ πένθους τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κρήτης, ἐπὶ τ. ἡ στερήσει προσφιλοῦς ἡμῖν ἀδελφοῦ καὶ συλλειτουργοῦ, ἐκφράζομεν ὑμῖν θερμότητα συλλυπητήρια, συνπενθούσης τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡμῶν προσωπικῶς.

Ὁ ἀπελθὼν ὑπῆρξε μέγα τέκνον τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς πατρίδος καὶ ἐτίμησε τὴν Ὁρθοδοξία καὶ τὸ Γένος, διακριθεὶς καὶ ὡς Δ/ντῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Διεποίμανε ἐν σοφία Θεοῦ καὶ Ἀποστολικῶ ζήλῳ τὸ ποίμνιον τῆς Ἐκκλησίας ὑμῶν ἐπὶ ὀλόκληρον πεντηκονταετίαν.

Δεόμεθα ἐκτενῶς, ὅπως ὁ Κύριος ἀναπαύσει τὴν ψυχὴν αὐτοῦ μετὰ τῶν Ἁγίων καὶ Δικαίων, παραμυθήσει δὲ τὴν Ἱεραρχίαν, τὸν Κλῆρον καὶ τὸν λαὸν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κρήτης διὰ τῆς ταχείας ἀναδείξεως ἀξίου διαδόχου τοῦ κοιμηθέντος Ἱεράρχου».

Κατὰ τὴν ἐξόδιο ἀκολουθία, ἡ ὁποία ἐτελέσθη στὸ Ἡράκλειο στὶς 29.7.2006 τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος ἐξεπροσώπησαν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κυθήρων κ. Σεραφεῖμ καὶ ὁ Ἀρχιμ. Κύριλλος Μισιακούλης, Α΄ Γραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Ἡ ἐκλογή νέου Ἀρχιεπισκόπου Κρήτης

Στὶς 30.8.2006 ἡ Ἁγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἐξέλεξε νέο Ἀρχιεπίσκοπο Κρήτης τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου κ. Εἰρηναῖο (Γαλανάκη).

**Η ΕΚΔΗΜΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΟΡΙΝΘΟΥ
ΚΥΡΟΥ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΟΝΟΣ**

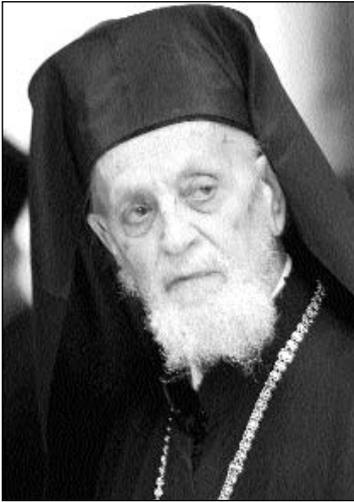
**ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΥΠΟΥ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

Μετὰ βαθυτάτης θλίψεως, ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἀναγγέλλει τὴν έκδημία εἰς Κύριον τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κορίνθου, Σικυῶνος,

**Η ΕΚΔΗΜΙΑ
ΤΟΥ ΣΕΒ.
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ
ΚΡΗΤΗΣ ΚΥΡΟΥ
ΤΙΜΟΘΕΟΥ
(27.7.2006)**

**Η ΕΚΔΗΜΙΑ
ΤΟΥ ΣΕΒ.
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΚΟΡΙΝΘΟΥ
ΚΥΡΟΥ
ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΟΝΟΣ
(16.8.2006)**

**Η ΕΚΔΗΜΙΑ
ΤΟΥ
ΙΩΑΝΝΗ
ΧΑΤΖΗΦΩΤΗ
(18.7.2006)**

Ζεμενοῦ, Ταρσοῦ καὶ Πολυφέγγους, κυροῦ Παντελεήμονος. Ὁ ἐκλιπὼν, ἐκοιμήθη στὶς 16.8.2006 ὥρα 6:30 τὸ πρωί, στὴν κατοικία του στὸ Σίγρι τῆς Δυτικῆς Λέσβου, πλήρης ἡμερῶν, σὲ ἡλικία 87 ἐτῶν.

Συμφώνως πρὸς τὴν ἐπιθυμία τοῦ Μακαριστοῦ Ἱεράρχου, ἡ ἐξό-

διος Ἀκολουθία καὶ ἡ ταφὴ ἐτελέσθησαν εἰς τὴν Ἱερὰ Μονὴ Λειμῶνος τῆς Λέσβου, παρουσία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδοῦλου, στὶς 17 Αὐγούστου περὶ ὥραν 12:00ην μεσημβρινήν.

Ὁ Μακαριώτατος Μητροπολίτης Κορίνθου, Ζεμενοῦ, Ταρσοῦ καὶ Πολυφέγγους, κατὰ κόσμον Παντελεήμων Καρανικόλας, ἐγεννήθη τὸ 1919 στὸ Κρανίδι Ἑρμιονίδος. Σπούδασε στὴν Θεολογικὴ Σχολὴ τῶν Ἀθηνῶν καὶ συνέχισε τὶς σπουδές του στὸ Βασιλικὸ Πανεπιστήμιο τοῦ Λονδίνου. Διηκόνησε τὴν Ἐκκλησία ἀπὸ τὴν θέση τοῦ Πρωτοσυγγέλλου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χίου, καθὰς καὶ τοῦ Προϊσταμένου σὲ Ἱεροῦς Ναοὺς τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν. Διετέλεσε Γενικὸς Διευθυντὴς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας καὶ ὑπῆρξε μέλος τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν. Ὑπηρέτησε ὡς Καθηγητὴς τῆς Σχολῆς Ἀξιωματικῶν Χωροφυλακῆς καὶ Στρατιωτικὸς Ἱεροκῆρυξ στὸν Ἑλληνοϊταλικὸ πόλεμο τοῦ 1940.

Τὸ 1958 ἐξελέγη Βοηθὸς Ἐπίσκοπος στὴν Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν, ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἀχαΐας» ἐνῶ τὸ 1965 ἐξελέγη Μητροπολίτης Κορίνθου, Σικυῶνος, Ζεμενοῦ, Ταρσοῦ καὶ Πολυφέγγους, Μητρόπολη τὴν ὁποῖαν διεποίμανε μὲ ἀγάπη καὶ ἐνδιαφέρον. Στὶς 12 Ἰουνίου 1990, ἀνεκηρύχθη Ἐπίτιμος Διδάκτωρ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τῶν Ἀθηνῶν. Στὶς 29 Δεκεμβρίου 1995, ἡ Ἀκαδημία τῶν Ἀθηνῶν τὸν βράβευσε γιὰ τὸ πλούσιο καὶ περισπούδαστο συγγραφικὸ του ἔργο. Διετέλεσε δέ, μέλος τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ παρελθόντος ἔτους.

(16.8.2005)

Η ΕΚΛΗΜΙΑ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ ΧΑΤΖΗΦΩΤΗ

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΤΟΥ ΕΚΛΙΠΟΝΤΟΣ

Ὁ Ἰ. Μ. Χατζηφώτης γεννήθηκε τὸ 1944 στὴν Ἀλεξάνδρεια τῆς Αἰγύπτου ἀπὸ γονεῖς Δωδεκανησίους. Ἐκανε σπουδὲς φιλολογίας στὴν Ἀθήνα καὶ κοινωνιολογίας τῆς θρησκείας στὴν Κατάνη τῆς Σικελίας.

Εἶναι Μέγας Ἄρχων Ὑπομηματογράφος τοῦ

Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας καὶ Μέγας Ἄρχων Ἱερομνήμων τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων. Ἀπὸ τὸ 1982 ὡς τὸ 1988 Σύμβουλος καὶ Ἐκπρόσωπος Τύπου καὶ Δημοσίων Σχέσεων τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Σεραφεῖμ καὶ ἀπὸ τὸ 1983 Διευθυντὴς τοῦ ἐπισήμου ὄργανου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Ἐκκλησιαστικὴ Ἀλήθεια». Διευθυντὴς καὶ ἐκπρόσωπος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἀπὸ τὸ 1984 ὡς τὸ 1995.

Μέλος τῆς Ἐθνικῆς Ἐταιρείας Ἑλλήνων Λογοτεχνῶν, τῆς Ἐταιρείας Ἱστορικῶν Μελετῶν ἐπὶ τοῦ Νεοτέρου Ἑλληνισμοῦ, τοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου «Παρνασσός», τακτικὸς ἑταῖρος τῆς Ἐταιρείας Βυζαντινῶν Σπουδῶν, τῆς Μεσογειακῆς Ἀκαδημίας τῆς Ρώμης, τῆς Ἑλληνικῆς Βιβλιογραφικῆς Ἐταιρείας, τοῦ Δ.Σ. τῆς Δωδεκανησιακῆς Ἱστορικῆς καὶ Λαογραφικῆς Ἐταιρείας, Ἀντιπρόεδρος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀκρόπολης, Γενικὸς Γραμματέας τῆς Ἑνώσεως Δημοσιογράφων - Ἰδιοκτητῶν Ἐπιστημονικοῦ Περιοδικοῦ Τύπου, μέλος τῆς Ἑλληνικῆς Ἐταιρείας Συμβούλων Δημοσίων Σχέσεων, Ἀν. Γεν. Γραμματέας τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Φίλων τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Ἀλεξάνδρειας.

Ἀσχολήθηκε μὲ τὴν ποίηση, τὴν κριτικὴ βιβλίου, τὸ ραδιόφωνο, τὴν τηλεόραση, τὸ θέατρο. Μελετήματά του ἔχουν δημοσιευθεῖ σὲ διάφορα ἱστορικά, λογοτεχνικά καὶ ἐπιστημονικά περιοδικά. Ἐκανε διαλέξεις σὲ ὁλόκληρη τὴν Ἑλλάδα, τὴν Κύπρο, τὴν Ἰταλία, τὴν Μάλτα, τὴ Μ. Βρετανία, τὴ Ρωσία, τὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες κ.λπ. καὶ συμμετεῖχε σὲ διεθνῆ καὶ ἑλληνικὰ ἐπιστημονικά συνέδρια. Ἔργα του ἔχουν μεταφραστεῖ

στά ισπανικά, ιταλικά, γαλλικά, γερμανικά και ρωσικά. Ποιήματά του έχουν μελοποιηθεί από τον Χρήστο Τσιαμούλη, τον Γ. Βούκανο και τον Μαρσέλ Σπινέι. Θεατρικά του έργα παρουσιάστηκαν από το Άττικό Θέατρο, την ΕΤ1 και την ΕΡΑ. Μέλος της Συνάντησης της Μεσογείου από το 1985 ως το 1990.

Κυριότερα έργα του αναφέρονται στην Άλεξάνδρεια, τὰ Δωδεκάνησα, τὸ Άγιον Όρος, τὸ Βυζάντιο, τὸν Νέο Έλληνισμό, τὴν ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία, τὴν ἑλληνορθόδοξη παράδοση, τὸν λαϊκὸ πολιτισμὸ, τὴ νεοελληνικὴ λογοτεχνία κ.λπ. Βραβεύθηκε ἀπὸ τὴν Άκαδημία Ἀθηνῶν καὶ τὴν Άκαδημία τῆς Λιγυρίας, τὴν ἀρχαιότερη τῆς Ἰταλίας πὸν βρῖσκεται στὴ Γένοβα.

Ύπῃρξε τακτικὸς συνεργάτης ὄλων σχεδὸν τῶν ἡμερησίων ἀθηναϊκῶν ἑφημερίδων καὶ περιοδικῶν: «Έθνος», «Νέων», «Έλευθεροτυπίας», «Βραδυνῆς», «Έστίας», «Καθημερινῆς», «Άπογευματινῆς», «Άκρόπολης», «Εἰκόνων», «Έπικαίρων», «Ἰστορίας εἰκονογραφημένης», «Έλευθέρου Τύπου».

Τελευταῖα κυκλοφορήθηκαν τὰ βιβλία του «Τὰ θαύματα τοῦ Πανοριμίτη», «Ἡ σκῆτη τῆς Θεοπρομήτορος Ἁγίας Ἄννης» καὶ τὸ «Γλωσσάρι τοῦ Ἁγίου Όρους».

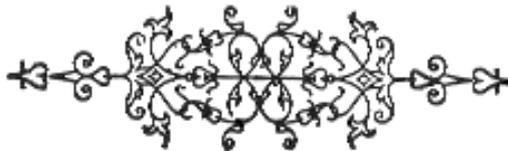
Δήλωση Μακαριώτατου γιὰ τὴν ἐκδημία τοῦ Ἰωάννη Χατζηφώτη

Ἀθήνα, 18 Ἰουλίου 2006

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος μόλις ἐπληροφορήθη τὴν ἐκδημία τοῦ Ἰωάννη Χατζηφώτη ἔκανε τὴν ἀκόλουθη δήλωση:

«Ἡ στρατευομένη Ἐκκλησία ἔχασε ἓνα σπουδαῖο παιδί Της καὶ ἓναν ἱκανὸ ἐργάτη Της. Ἡ αἰφνίδιος ἐκδημία τοῦ ἀγαπητοῦ Ἰωάννη Χατζηφώτη ἔφερε θλίψη στὴν καρδιά μας. Ὁ Ἰωάννης Χατζηφώτης ὑπηρετήσε τὴν Ἐκκλησία σὲ νευραλγικὲς θέσεις μὲ ὄλη του τὴ δύναμη καὶ ὄλο τὸ πάθος τῆς ψυχῆς του τόσο μὲ τὴ γραφίδα του, ὅσο καὶ μὲ τὸν λόγο του. Τὰ προϊόντα τοῦ γόνιμου καλάμου του ἀποπνέοντα ἄρωμα ἑλληνορθοδοξίας θὰ ἀποτελοῦν ζῶσα μαρτυρία Της. Εὐχόμεθα ὁ Θεὸς νὰ ἀναπαύσει τὴν ψυχὴ του καὶ νὰ δώσει παρηγορία εἰς τὴν οἰκογένειά του».

Σημ. Ἡ Συντακτικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Περιοδικοῦ ΕΚΚΛΗΣΙΑ συλλυπεῖται θερμῶς τὴν οἰκογένεια τοῦ ἐκλιπόντος, ὁ ὁποῖος διετέλεσε ἐπὶ πολλὰ ἔτη τακτικὸς συνεργάτης τοῦ περιοδικοῦ.

**ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ
ΣΧΟΛΙΑ****Νέα συνάντηση Πατριάρ-
χου και Ἀρχιεπισκόπου
στή Σάμο****Τὰ 70 χρόνια τῆς Ἀποστο-
λικῆς Διακονίας****Ἡ «Ἀλληλεγγύη»
παροῦσα καὶ στὸν Λίβανο****Τὰ Ὁρθόδοξα Θρησκευ-
τικὰ ἐπιστρέφουν
στήν Ρωσία****Ἡ Ἐκδημία τοῦ Μητροπο-
λίτου Πισιδίας Μεθοδίου****Ἐπιστολὴ Ἀναγνώστου μας
περὶ τοῦ μαθήματος τῶν
θρησκευτικῶν****Νέα συνάντηση Πατριάρχου καὶ Ἀρχιεπισκόπου στή Σάμο**

Μέσα σὲ διάστημα δύο μηνῶν, συναντήθηκαν, γιὰ δεύτερη φορά, σὲ ιδιαίτερα ἐγκάρδιο κλίμα, ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος καὶ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος, στή Σάμο (16-17.8.2006), ὅπου ὁ Παναγιώτατος πραγματοποιεῖ επίσημη ἐπίσκεψη.

Ἀναμένοντας τὸν κ. Βαρθολομαῖο, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος ἔκανε τὴν ἀκόλουθη δήλωση πρὸς τὰ Μέσα Μαζικῆς Ἐνημέρωσης: «Βρίσκομαι στὸ ὠραῖο νησί σας προκειμένου νὰ παραστώ στὴν ἐπίσημη ὑποδοχὴ τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου. Θεώρησα πὼς αὐτὸ εἶναι τὸ καθήκον μου ἐπειδὴ, κατὰ κάποιον τρόπο, εἶμαι καὶ ὁ φιλοξενῶν τὸν Πατριάρχη στή χώρα μας καὶ στὴν Ἐκκλησία μας, τὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος...».

Τὰ 70 χρόνια τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

Συμπληρώθηκαν ἐφέτος 70 χρόνια ἀπὸ τὴν ἴδρυση τοῦ ἱεραποστολικοῦ, καὶ ἐκδοτικοῦ ὄργανισμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τῆς γνωστῆς σὲ ὅλους ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ. Σὲ σχετικὸ ἐπετειακὸ φυλλάδιο ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος ἐπισημαίνει: «Ἡ κατ' ἀρχὴν σύστασίς της τὸ 1936, μὲ τὴν δημιουργίαν τοῦ πρώτου πυρῆνος της, πού ἦτο τὸ Θεολογικὸν Οἰκοτροφεῖον, καὶ ἡ ὕστερον ἐξέλιξις της εἰς εὐρῶστον Ἐκκλησιαστικὸν Ὄργανισμὸν, τῆς ἔδωκε τὴν δυνατὴτητα νὰ δραστηριοποιεῖται σήμερον μὲ ἐπιτυχίαν, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, εἰς τὸν ἱεραποστολικόν, κατηχητικόν, μορφωτικόν καὶ ἐκδοτικόν τομέα». Στὸ ἴδιο ἔντυπο ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τῆς ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Φαναρίου κ. Ἀγαθάγγελος ὑπογραμμίζει: «Ἡ Ἐκκλησία δὲν ξεχώρισε ποτὲ τὴν ἀλήθειά της ἀπὸ τὴ ζωὴ της... Οἱ ἐκδόσεις καὶ οἱ ἱεραποστολικὲς δραστηριότητες τῆς ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ, κατὰ συνέπειαν, ἐξυπηρετοῦν αὐτὴ τὴν ἀνάγκη: Νὰ περιγράψουν, χωρὶς αὐτὴ ἢ περιγραφὴ νὰ ἐξαντλεῖ ἢ νὰ ὑποκαθιστᾷ τὴν πληρότητα τῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας, τὴν ἀγαπητικὴ, φιλανθρωπικὴ στάση της ἀπέναντι στὸν ἄνθρωπο, ὡς ἀποτέλεσμα τῆς νίκης πάνω στὸ θάνατο καὶ τῆς Ἀναστάσεως ἐν Χριστῷ». Στὸ καλαίσθητο ἔντυπο πού προαναφέραμε παρουσιάζονται οἱ περιοδικὲς ἐκδόσεις, ὅπως ἡ πολὺ δημοφιλὴς «Φωνὴ τοῦ Κυρίου», τὰ βιβλία, τὸ Ἱερὸ Προσκύνημα τῆς Ἁγίας Βαρβάρας στὸν ὁμώνυμο Δῆμο, τὸ Θεολογικὸ Οἰκοτροφεῖο δίπλα στὸ προσκύνημα, τὰ βιβλιοπωλεῖα καὶ ἄλλες δραστηριότητες, μὲ τίς ὁποῖες ἡ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ διακονεῖ κυριολεκτικὰ τὸν λαὸ τοῦ Θεοῦ. Τὸ περιοδικὸ ΕΚΚΛΗΣΙΑ, τὸ ὁποῖο τυπώνεται στίς ἐγκαταστάσεις τῆς Α.Δ. εὔχεται τὴν συνέχιση τῆς καρποφόρου δραστηριότητός της μὲ τὴν βοήθεια τοῦ Θεοῦ.

K.X.

Ἡ «Ἀλληλεγγύη» παροῦσα καὶ στὸν Λίβανο

Ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή τῶν συγκρούσεων μεταξὺ Ἰσραὴλ καὶ Χεζμπολλά στὸν Λίβανο, ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος εὐαισθητοποιήθηκε γιὰ τὸ δράμα τῶν ἀμά-

χων και ανέλαβε πρωτοβουλίες. Η Μ.Κ.Ο. ΑΛΛΗΛΕΓ-
 ΓΥΗ, ο ανθρωπιστικός βραχίων της Έκκλησίας της
 Ελλάδος, συγκέντρωσε μεγάλη ποσότητα βοήθειας
 μέσω των Ένοριων και φρόντισε για τη μεταφορά της με
 ελληνικά πολεμικά πλοία προς τον Λίβανο. Ο Μακα-
 ριώτατος Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος
 κ. Χριστόδουλος μετέβη προσωπικώς στην γειτονική
 προς τον Λίβανο Συρία και συνόδευσε σημαντική ποσό-
 τητα φαρμάκων και τροφίμων, τα όποια θα διοχετευ-
 θούν προς τους έχοντες ανάγκη. Κατά την επίσκεψή του
 ο Μακαριώτατος διένειμε μέρος της ανθρωπιστικής
 βοήθειας και στον εκπρόσωπο των Σιτών Μουσουλμά-
 νων αποδεικνύοντας έτσι ότι μπροστά στον ανθρώπινο
 πόνο ή Ορθόδοξη Έκκλησία δεν κάνει διακρίσεις και
 θρησκευτικούς διαχωρισμούς. Υπενθυμίζουμε ότι στην
 Συρία ή ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ έχει εγκαταστήσει κλιμάκιο
 με άραβομαθή στελέχη, το όποιο προωθεί κάθε βοήθεια
 που έρχεται από την Ελλάδα προς τις χώρες της ευρύτε-
 ρης Μέσης Ανατολής. Πρέπει επίσης να εξαρθεί για
 άλλη μία φορά ή άριστη συνεργασία της
 ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ με τις αρμόδιες υπηρεσίες του
 Υπουργείου Έξωτερικών, οι όποιες συντονίζουν την
 διεθνή ανθρωπιστική παρουσία της χώρας μας. Και
 φυσικά πρέπει να υπογραμμίσουμε την πάντοτε πρόθυ-
 μη ανταπόκριση του ελληνικού λαού και των κατά
 τόπους Ιερών Μητροπόλεων στις διάφορες εκκλήσεις
 της ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ για την συγκέντρωση των άπα-
 ραιτήτων υλικών που δίνουν λίγη ανακούφιση στα θύμα-
 τα των πολέμων και των φυσικών καταστροφών.

K.X.

Τά Ορθόδοξα Θρησκευτικά έπιστρέφουν στην Ρωσία

Από τον Τύπο και το Διαδίκτυο πληροφορηθήκαμε
 ότι με την έναρξη της νέας σχολικής χρονιάς στην Ρωσία
 τα βασικά στοιχεία της Ορθόδοξης Χριστιανικής
 Πίστεως θα είναι υποχρεωτικό μάθημα στα σχολεία τεσ-
 σάρων περιοχών της χώρας, ενώ στις υπόλοιπες
 περιοχές θα είναι μάθημα έπιλογής. Συγκεκριμένα το
 μάθημα εισάγεται στα σχολεία των περιοχών Μπελγκο-
 ρόντ (στα σύνορα με την Ουκρανία), Μπριάνκ και
 Καλούγκα (νοτιοδυτικά της Μόσχας) και Σμολένκ (στην
 βορειοδυτική Ρωσία). Οί υπεύθυνοι του Υπουργείου
 Παιδείας, οι όποιοι έλαβαν αυτήν την ιστορική απόφα-

ση, εξήγησαν ότι με την διδασκαλία των θεμελιωδών
 αρχών της Ορθοδοξίας θα διατηρηθούν ζωντανές οι
 πνευματικές αξίες της Ρωσίας. Είναι όντως ιστορική
 αυτή ή απόφαση, διότι επί πολλές δεκαετίες –λόγω της
 ιδεολογίας του σοβιετικού καθεστώτος– όχι άπλως το
 σχολείο είχε αποκοπεί τελείως από την θρησκευτική
 διδασκαλία, αλλά κατά περιόδους υπήρχε και ειδικό
 μάθημα άθεισμού. Αξίζει να θυμηθούμε ότι τα όρθόδο-
 ξα Θρησκευτικά έπανήλθαν στην Ρουμανία και στην
 Βουλγαρία και στις σλαβικές περιοχές των Σκοπίων. Οί
 κοινωνίες που δοκίμασαν την άθεία και την άθείστική
 διδασκαλία επαναφέρουν την Ορθόδοξη διδασκαλία
 στο σχολείο. Χρήσιμο δίδαγμα προς πολλές κατευθύν-
 σεις.

K.X.

Ή έκδημία του Μητροπολίτου Πισιδίας Μεθόδιου

Στις 6 Ιουλίου τ.έ. εξέδημησεν εις Κύριον ο Μητρο-
 πολίτης Πισιδίας του Οικουμενικού Πατριαρχείου
 κυρός Μεθόδιος (Φούγιας). Ο εκλιπών ήταν γνωστός
 για το συγγραφικό του έργο, είχε διατελέσει Αρχιεπί-
 σκοπος Θυατείρων, δηλαδή Μεγάλης Βρετανίας, ενώ
 είχε διατελέσει και Μητροπολίτης Αξώμης στο
 Πατριαρχείο Αλεξανδρείας. Γεννήθηκε το 1925 στα
 Καλύβια Κορινθίας, διάκονος χειροτονήθηκε το 1947
 και πρεσβύτερος το 1950. Ο Μακαριώτατος Αρχιεπί-
 σκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Χριστόδουλος
 προέστη στην Έξόδιο Ακολουθία στον Ιερό Ναό Μαρ-
 μαριωτίσης Χαλανδρίου και μίλησε επαινετικά για το
 έργο και την προσφορά του αιδίμου Μητροπολίτου.

K.X.

Ήπιστολή Αναγνώστου μας περί του μαθήματος των θρησκευτικών

Προς

Τον Έλλογιμώτατο κ. Γ. Τσιάκαλο
 Πρόεδρο Παιδαγωγικού Τμήματος Α.Π.Θ.

(Κέρκυρα, 6.8.2006)

Κοιν.: Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπο
 Αθηνών και πάσης Ελλάδος

Έλλογιμώτατε,
 επιτρέψατέ μου να άπασχολήσω τον πολύτιμο χρόνο
 σας για να σας αναφέρω κάποιες σκέψεις που μου δημι-

ουργήθηκαν, όταν μόλις προχθές διάβασα στο περιοδικό ΕΚΚΛΗΣΙΑ, του οποίου είμαι συνδρομητής, την από 20.2.2006 επιστολή σας προς τον Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπο Αθηνών και πάσης Ελλάδος.

Δέν πρόκειται βεβαίως να παραστήσω τον δικηγόρο του Αρχιεπισκόπου, άλλωστε δέν έχει τέτοια ανάγκη. Διαβάζοντας όμως την επιστολή σας, αὐθόρμητα μου ἦρθαν στό μυαλό κάποιες σκέψεις καί θεωρώ σκόπιμο νά σᾶς τίς κοινοποιήσω.

Τό νά μήν θέλετε «ἀπό πεποίθηση καί ἀπό θέση» νά δεχθεῖτε τήν ἐκκληση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, εἶναι δικαίωμά σας καί εἶναι ἀπόλυτα σεβαστό, ἄσχετα ἐάν ἐγώ συμφωνῶ ἢ ὄχι μαζί σας. Ἄλλωστε ὁ κάθε ἄνθρωπος εἶναι ἐλεύθερος νά κάνει ὅ,τι θέλει. Καλό θά εἶναι βέβαια νά ἀναλογίζεται τό τοῦ Ἀποστόλου Παύλου «πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει». Παρόλα αὐτά δέν θά σᾶς ἔστελνα αὐτή τήν επιστολή, ἐάν μιλοῦσε μόνο γιά τό Πανεπιστήμιό σας, μόνο γιά τή σχολή σας, ἀπό τήν ὁποία δέν ἔχει περάσει οὔτε σάν φοιτητής, οὔτε μέ ἄλλη ιδιότητα. Μιλᾶτε ὅμως στήν επιστολή σας γιά τό Πανεπιστήμιο γενικά. Ἐπειδή ὅμως α) τυχαίνει νά ἔχω σπουδάσει σέ δύο Πανεπιστημιακές σχολές, στή μία στήν ἡλικία τῶν 18-22 ἐτῶν καί στήν ἄλλη στήν ἡλικία τῶν 40-44 ἐτῶν, β) εἶμαι γονέας μαθητῆ πού μόλις ἀπεφοίτησε ἀπό τό Δημοτικό σχολεῖο, τούς διδάσκοντες τοῦ ὁποίου ἐσεῖς (μέ τήν γενική ἔννοια) βγάξετε, γ) εἶμαι Ἑλληνας καί Ὁρθόδοξος Χριστιανός καί ὑπερασπίζομαι μέχρις τελευταίας ρανίδος τοῦ αἵματός μου τούς δύο αὐτούς τίτλους μου, νομίζω ὅτι δικαιούμαι νά ἀναφέρω τὰ παρακάτω.

Ὅταν μπαίνει κανεῖς στό Πανεπιστήμιο στά 18 του χρόνια, τοῦ φαίνονται ὅλα ὠραῖα. Ἐντυπωσιάζεται ἀπό τήν «ἐλευθερία» του, ἀπό τήν ἐπιστήμη του, ἔχει τή δυναμικότητα τοῦ ἐφήβου, πλὴν ὅμως δέν ἔχει τή κρίση τοῦ ὄριμου ἀνθρώπου, οὔτε τήν ἐμπειρία τῆς ζωῆς. Ὅταν κάποιος πάει νά φοιτήσει στά 40 του χρόνια, πάει γιατί τό ἔχει ἐπιλέξει συνειδητά καί δέν ἔτυχε νά σπουδάσει κάπὶ καί ἔχει τήν κρίση νά δεῖ, δυστυχῶς, τό χάλι τῶν Πανεπιστημίων μας σήμερα, ὅσον ἀφορᾶ στή διανομή

συγγραμμάτων, τό πρόγραμμα σπουδῶν, τίς κτιριακές ἐγκαταστάσεις, τήν ἀσυδοσία κάποιων φοιτητικῶν παρατάξεων, τίς ἐκλογές τῶν καθηγητῶν, τή συμπεριφορὰ κάποιων καθηγητῶν, τήν διδακτική ἰκανότητα τῶν κατὰ τὰ ἄλλα ἀξίων ἐπιστημόνων καί τόσα ἄλλα.

Ἔτσι λοιπόν καλό θά εἶναι ἐσεῖς οἱ πανεπιστημιακοὶ δάσκαλοι νά μήν κρύβεστε πίσω ἀπό τήν «αὐτονομία στὰ θέματα διδασκαλίας» τῶν Ἰδρυμάτων σας καί νά τήν «ὑπερασπίζετε» «ἀπέναντι σέ κάθε ἐξωτερική ἐπιβολή, παρέμβαση ἢ ὑπόδειξη» μέ τό νά μήν δέχεστε συμβουλές ἀπό κανέναν ἐκτός τοῦ χωροῦ σας. Ἄν σᾶς προστατεύει ὁ νόμος καί δέν δέχεστε συμβουλές ἀπό κανέναν ἄλλο θεσμό, παρὰ μόνον μεταξύ σας ἀποφασίζετε τό τι θά κάνετε, ἔ, καιρός εἶναι νά ἀλλάξει ὁ νόμος.

Μετά ἀπό αὐτὲς τίς γενικὲς διαπιστώσεις, σᾶς πληροφορῶ ἐπίσης ὅτι προφανῶς δέν παίρνετε ὑπόψιν τίς ἐμπειρίες τῶν ἀποφοίτων σας, ὅπως ἰσχυρίζεστε, ἢ αὐτοὶ δέν ἔχουν διδαχτεῖ καλά, ὥστε νά ἀποκτοῦν καί νά σᾶς μεταφέρουν τίς ἐμπειρίες τους. Τὰ λέω αὐτά γιατί ἀπό τὰ χρόνια πού ὁ γιός μου ἦταν στό Δημοτικό καί πού ἀσχολούμουν μέ τό τί καί τό πῶς διδάσκεται, ὄχι μόνο στήν αἴθουσα διδασκαλίας, ἀλλά καί στή γενικότερη σχολική ζωή, διαπίστωσα ὅτι ἐλαχιστώτατοι διδάσκαλοι καί μάλιστα οἱ μεγαλύτερων ἡλικιῶν, δίδασκαν τό ἦθος καί τίς ἀρχές τοῦ Χριστιανισμοῦ στὰ παιδιά μας.

Μέ πόνο καρδιάς σᾶς τὰ λέω ὅλα αὐτά γιατί, ἂν ἀγαπᾶτε τήν πατρίδα μας καί ἂν μπορεῖτε, πού εἶμαι σίγουρος ὅτι μπορεῖτε, ἀλλά δέν γνωρίζω ἂν θέλετε, νά δεῖτε μακριά, τότε πιστεύω ὅτι θά ἐπανεξετάσετε τή σίαση σας. Ἀπό ἐσᾶς ἐξαρτᾶται ἐν πολλοῖς τό μέλλον τῆς Πατρίδας μας. Εὐχόμαι ὀλόψυχα ὁ Θεός νά σᾶς φωτίζει γιά νά συνεχίσετε τό δύσκολο ἔργο σας τῆς καταρτίσεως τῶν μελλοντικῶν διδασκάλων καί προτύπων τῶν παιδιῶν μας μέ ἀκούραστο ζῆλο καί πάντα πρὸς δόξαν Θεοῦ.

Μέ ἐκτίμηση

Εὐστροφίος Σημαντήρης
Οἰκονομολόγος-Θεολόγος

**ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

Οι εργασίες της Δ.Ι.Σ. μηνός Αυγούστου 2006

Ίερά Σύνοδος

«Ἀθήνηλεγγύη»

Ίερά Ἀρχιεπισκοπή
Ἀθηνῶν

Ίεραὶ Μητροπόλεις

Σύρου

Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον

Συνήλθε στις 30 και 31 Αυγούστου ἔ.ἔ. στην τακτική κατά μήνα Αυγούστου ἡ Διαρκῆς Ίερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῆς 149ης Συνοδικῆς Περιόδου, ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν και πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδοῦλου.

Α. Στις Συνεδρίες τῆς Δ.Ι.Σ. μηνός Αυγούστου κλήθηκε νὰ συμμετάσχει ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καρυστίας και Σκύρου κ. Σεραφεῖμ, σὲ ἀντικατάσταση τοῦ πρὸς Κύριον μεταστάντος Συνοδικοῦ Μητροπολίτου Κορίνθου κυροῦ Παντελεήμονος.

Β. Ὁ Μακαριώτατος:

– Ἀναφέρθηκε στὴν πρὸς Κύριον ἐκδημία τοῦ Μητροπολίτου Κορίνθου κυροῦ Παντελεήμονος και μίλησε γιὰ τὴν προσωπικότητα τοῦ μακαριστοῦ Ίεράρχου, ὁ ὁποῖος προσέφερε τις πολύτιμες ὑπηρεσίες του στὴν Ἐκκλησία, τὸ Ἔθνος και τὴν Κοινωνία.

Ἡ κηδεῖα τοῦ μεταστάντος Ἀρχιερέως σύμφωνα με δική του ἐπιθυμία, τελέσθηκε στὴν Ίερά Μονὴ Λειμῶνος Λέσβου, ὅπου και ἐτάφη. Γιὰ τὴν ἀνάπαυση τῆς ψυχῆς τοῦ μακαριστοῦ Ίεράρχου τελέσθηκε Τρισάγιο ἀπὸ τὸν Μακαριώτατο και τὰ Μέλη τῆς Δ.Ι.Σ. στὸ Συνοδικὸ Παρεκκλήσιο.

Ἐνημέρωσε τὴ Δ.Ι.Σ.:

– Γιὰ τὸ Σχέδιο τοῦ νέου Νόμου περὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων, τὸ ὁποῖο ἡ Δ.Ι.Σ. ἀφοῦ ἐνέκρινε κατ' ἀρχὴν παρέπεμψε πρὸς τὴν Ίερά Σύνοδο τῆς Ίεραρχίας πρὸς ψήφισιν.

– Γιὰ τὴν εἰρηνικὴ ἐπίσκεψή του στὴν Ἐκκλησία τῆς Φινλανδίας ἀπὸ 2 ἕως 8 Αυγούστου 2006.

– Γιὰ τὴν ἐπίσκεψή του στὴ Δαμασκὸ τῆς Συρίας και τὸ Ἑλληνορθόδοξο Πατριαρχεῖο Ἀντιοχείας τὴν 19η Αυγούστου 2006, γιὰ νὰ παραδώσει ἐξ ὀνόματος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος και τῆς Μ.Κ.Ο. «ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ» 81 τόνους ἀνθρωπιστικῆς βοήθειας γιὰ τοὺς ἐμπερίστατους συνανθρώπους μας ἀπὸ τὸν πόλεμο τοῦ Λιβάνου, καθὼς και γιὰ τὴν ἐκεῖ συνάντησή του με τὸν Μακαριώτατο Πατριάρχη Ἀντιοχείας κ. Ἰγνάτιο. 40 τόνοι ἀπὸ τὸ ὑλικὸ τῆς βοήθειας ἐστάλησαν ἀπὸ τὴ Δαμασκὸ στὴ Βηρυττὸ τοῦ Λιβάνου, 30 τόνοι παραδόθηκαν στοὺς Σίτες Μουσουλμάνους και οἱ ὑπόλοιποι 10 τόνοι στὴν Ἐρυθρὰ Ἠμισέληνο.

– Γιὰ τὴν ἐκλογή τοῦ νέου Ἀρχιεπισκόπου Κρήτης κ. Εἰρηνναίου. Στὸ νέο Ἀρχιεπίσκοπο ἡ Δ.Ι.Σ. ἀπέστειλε συγχαρητήριο Τηλεγράφημα.

Γ. Ἡ Δ.Ι.Σ.:

– Κατήρτισε τὸν τελικὸ πῖνακα Κληρικῶν ὑποψηφίων πρὸς ἐγγραφὴν στὸν Κατάλογο τῶν πρὸς Ἀρχιερατεῖαν Ἐκλογίμων. Ὁ Κατάλογος ἔχει ὡς ἑξῆς:

1. Ἀρχιμ. Νικηφόρος Ἀσπρογέρακας, τῆς Ίερᾶς Μητροπόλεως Λευκάδος και Ἰθάκης.
2. Ἀρχιμ. Ἀλέξιος Γιαννιός, τῆς Ίερᾶς Μητροπόλεως Καστορίας.
3. Ἀρχιμ. Ἐλευθέριος Εὐδοκίδης, τῆς Ίερᾶς Μητροπόλεως Ἐλευθερουπόλεως.
4. Ἀρχιμ. Νικηφόρος Εὐσταθίου, τῆς Ίερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος.
5. Ἀρχιμ. Χριστοφόρος Καρδατζῆς, τῆς Ίερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος και Ἀθμυροῦ.
6. Ἀρχιμ. Ἰερώνυμος Κάρμας, τῆς Ίερᾶς Μητροπόλεως Καθαβρύτων και Αἰγιαλῆας.
7. Ἀρχιμ. Καλλίνικος Κορομπόκης, τῆς Ίερᾶς Μητροπόλεως Ἀργολίδος.
8. Ἀρχιμ. Κοσμάς Λαμπρινός, τῆς Ίερᾶς Μητροπόλεως Φλώρινης, Πρεσπῶν και Ἑορδαίας.

9. Άρχιμ. Παῦλος Ντανᾶς, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας.

10. Άρχιμ. Μάξιμος Παπαϊωάννου, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος καὶ Ἀθμυροῦ.

11. Άρχιμ. Σπυρίδων Σκορδίλης, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κερκύρας καὶ Παξῶν.

12. Άρχιμ. Διονύσιος Στυλιανίδης, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σιδηροκάστρου.

13. Άρχιμ. Χριστόδουλος Στυλιανός, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἱερισσοῦ, Ἁγίου Ὑόρου καὶ Ἀρδαμερίου.

14. Άρχιμ. Ἰγνάτιος Σωτηριάδης, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κίτρους καὶ Κατερίνης.

15. Άρχιμ. Δωρόθεος Χαρτομασίδης, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερβίων καὶ Κοζάνης.

Δ. Ἡ Δ.Ι.Σ. ἐνημερώθηκε:

– Γιὰ τὴν ἐκ νέου σύλληψη καὶ φυλάκιση τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀχρίδος κ. Ἰωάννου. Περί τοῦ θέματος αὐτοῦ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐξέδωσε σχετικὸ Ἀνακοινωθέν.

– Γιὰ τὴν Ἐξόδιο Ἀκολουθία τοῦ Μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κρήτης κυροῦ Τιμοθέου, καὶ γιὰ τὴν ἐκπροσώπηση σὲ αὐτὴν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Κυθήρων κ. Σεραφεῖμ καὶ τὸν Ἀ΄ Γραμματέα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Ἀρχιμ. κ. Κύριλλο Μισιακούλη.

Ἀπὸ τὶς πορισματικὲς ἐκθέσεις τῆς Διευθύνσεως τῆς Γενικῆς Ἐκκλησιαστικῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιθεωρήσεως, ἀναφορικὰ μὲ τοὺς διενεργηθέντες οἰκονομικοὺς ἐλέγχους στὶς ἐξῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεις: α) Ἀλεξανδρουπόλεως, β) Ἄρτης καὶ γ) Τρίκκης καὶ Σταγῶν, ἀπὸ τοὺς ὁποίους προκύπτει ὅτι ἡ διαχείριση τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων γιὰ τὸ διάστημα τοῦ ἐλέγχου διεξήχθη σύννομα, κανονικὰ καὶ μὲ ἐντιμότητα. Οἱ πόροι τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων διατίθενται γιὰ τὴν ἀσκηση τοῦ πνευματικοῦ καὶ κυρίως τοῦ σημαντικοῦ φιλιανθρωπικοῦ τους ἔργου.

Ε. Ἡ Δ.Ι.Σ. ἀπεφάσισε:

–Νὰ ἐκπροσωπήσουν τὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος:

Στὴ συγκληθησόμενη Μικτὴ Θεολογικὴ Ἐπιτροπὴ Διαλόγου Ὁρθοδόξων καὶ Ρωμαιοκαθολικῶν, ἀπὸ 18ης ἕως 25ης Σεπτεμβρίου 2006 στὸ Βελιγράδι, ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ἀχαΐας κ. Ἀθανάσιος καὶ ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτης κ. Χρυσόστομος Σαββάτος, Καθηγητὴς Πανεπιστημίου.

Στὴν Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν, ἀπὸ 29ης Αὐγούστου ἕως 7ης Σεπτεμβρίου 2006 στὴ Γενεύη, ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Θερμοπυλῶν κ. Ἰωάννης, ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. Γαβριὴλ Παπανικολάου καὶ ὁ Ἑλληλογιμώτατος κ. Γεώργιος Μαρτσέλιος.

Στὴ συγκληθησόμενη Γενικὴ Συνέλευση τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἀκαδημιῶν καὶ Πνευματικῶν Κέντρων τῆς Εὐρώπης, ἀπὸ 4ης ἕως 10ης Σεπτεμβρίου 2006 στὴ Σigtuna τῆς Σουηδίας, ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Θερμοπυλῶν κ. Ἰωάννης.

Στὴ συγκληθησόμενη Δ΄ Γενικὴ Συνάντηση τοῦ Παγκοσμίου Δημοσίου Βήματος μὲ θέμα: «Ὁ Διάλογος τῶν Πολιτισμῶν», ἀπὸ 27ης Σεπτεμβρίου ἕως 1ης Ὀκτωβρίου 2006 στὴ Ρόδο, ὡς Παρατηρητὴς ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Θερμοπυλῶν κ. Ἰωάννης.

Τὴν σύσταση καὶ λειτουργία τῶν ἐξῆς Ἐκκλησιαστικῶν Ἰδρυμάτων:

«ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΙΣ», τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἐδέσσης, Πέλλης καὶ Ἀθμωπίας.

«ΓΕΝΙΚΟΝ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ», τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἐλευθερουπόλεως.

«ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ἸΔΡΥΜΑ ΥΠΟΤΡΟΦΙΩΝ - “Ὁ ἍΓΙΟΣ ΜΗΝΑΣ”», τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἐλευθερουπόλεως.

«ἸΔΡΥΜΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ - ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ “Ἡ ΓΕΝΝΗΣΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ” ΠΑΙΑΝΙΑΣ», τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς.

– Τὴν ἴδρυση Ἐνορίας ἐντὸς τῆς πόλεως καὶ τοῦ Δήμου Μαρκόπουλου μὲ τὴν ἐπωνυμία «ΕΝΟΡΙΑΚΟΣ ἸΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ἍΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ ΑΤΤΙΚΗΣ», τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς.

– Νὰ πραγματοποιηθεῖ Ἡμερίδα μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς συμπληρώσεως 25 ἐτῶν ἀπὸ τὴν εἴσοδο τῆς Ἑλλάδος στὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωση.

– Νὰ πραγματοποιηθεῖ Ἡμερίδα μὲ θέμα τὶς μεθόδους Ἱατρικῶς Ὑποβοηθουμένων Ἀναπαραγωγῆς καὶ τὰ ἀναφυόμενα ἠθικὰ διλήμματα καὶ προβλήματα. Ἡ ὀργάνωση καὶ ἡ εὐθύνη τῆς Ἡμερίδος ἀνατέθηκε στὴν Ἐπιτροπὴ Βιοηθικῆς.

– Νὰ ἐκδοθεῖ, μὲ τὴν ἐπιμέλεια τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατρῶν κ. Χρυσόστομου, τιμητικὸς τόμος γιὰ τὸν ἀειμνήστο Ἀρχιμανδρίτη Γερβάσιο Παρασκευόπουλο, ὁ ὁποῖος ἐξῆσε καὶ ἔδρασε στὴν Πάτρα καὶ ἄφησε μνήμη μεγάλου πνευματικοῦ Πατρός. Τὸ μεγαλύτερο μέρος τοῦ ὑλικοῦ γιὰ τὸν τόμο θὰ προέλθει ἀπὸ τὸ προσωπικὸ ἀρχειο τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου πρ. Ὑδρας κ. Ἱεροθέου, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε πνευματικὸν τέκνον τοῦ ἀειμνήστου π. Γερβασίου.

– Νὰ διοργανωθοῦν ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἑορταστικὲς ἐκδηλώσεις στὴν Πάτρα, στὰ πλαίσια τῶν Πρωτοκλητείων, κατὰ μῆνα Νοέμβριο ἔ.ἔ., πρὸς τιμὴν τοῦ Ἐθνεγέρτου Μητροπολίτου Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανοῦ, μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς συμπληρώσεως 180 ἐτῶν ἀπὸ τὴν κοίμηση τοῦ ἀοιδίμου Ἱεράρχου.

ΣΤ. Ἡ Δ.Ι.Σ. συζήτησε καὶ ἔλαβε ἀποφάσεις σχετικὰ μὲ τρέχοντα ὑπηρεσιακὰ ζητήματα.

Ζ. Ἡ Συνεδρία τῆς 31ης μηνὸς Αὐγούστου ἔ.ἔ. ἦταν ἡ τελευταία τῆς 149ης Συνδικῆς Περιόδου. Μετὰ τὸ πέρας τῆς Συνεδρίας ὁ Μακαριώτατος εὐχαρίστησε τὰ Μέλη τῆς Δ.Ι.Σ. καὶ εὐχήθηκε δεόντως. Στὴ συνέχεια ἀντιφώνησε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομος, Ἀντιπρόεδρος τῆς Δ.Ι.Σ. τῆς 149ης Συνδικῆς Περιόδου.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, πληροφρονηθεῖσα τὴν ἐκ νέου φυλάκιση τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀχρίδος καὶ Μητροπολίτου Σκοπίων κ. Ἰωάννου, ἐκφράζει, πρὸς κάθε ἀρμόδια Διπλωματικὴ, Ἐκκλησιαστικὴ

ἡ ἄλλη Ἀρχή, τὴν ἔντονη διαμαρτυρία Της γιὰ τὴν νέα αὐτὴ ἀπόφαση τῆς Κυβερνήσεως τῆς Πρώτης Γιουγκοσλαβικῆς Δημοκρατίας τῆς Μακεδονίας (Π.Γ.Δ.Μ.), μὲ τὴν ὁποία ὄχι μόνο καταστρατηγοῦνται τὰ ἀπαράγραπτα ἀνθρώπινα δικαιώματα ἐνὸς ἐκάστου ἐκ τῶν ἐλευθέρων πολιτῶν, ἀλλὰ τίθεται ἐν ἀμφιβόλῳ τόσο ἡ ἀπρόσκοπτη λειτουργία τοῦ Δημοκρατικοῦ Πολιτεύματος στὴν γείτονα Χώρα, ὅσο καὶ ἡ ἀξιοπιστία τῆς ἀναφορᾶς του στὴν ἐπίσημη ὄνομασίᾳ της.

Ἡ ἀπαράδεκτη ἀντιμετώπιση, δι' ἀτέρμονων διώξεων τοῦ Κανονικοῦ Ἀρχιεπισκόπου κ. Ἰωάννου, πρὸς τὸ ὁποῖον ἀπαγγέλλονται, κατ' ἐπανάληψιν, κατηγορίες στερούμενες λογικῶν καὶ ἀντικειμενικῶν ἐρεισμάτων καὶ γιὰ τὶς ὁποῖες ἔχει ἤδη κριθεῖ ἀθῶος, καθὼς καὶ ἡ στέρνηση τῆς προσωπικῆς του ἐλευθερίας, ἀποτελοῦν σαφῆ παραβίαση τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων καὶ ἀνεπίτρεπτη στέρνηση τῆς ἐλευθερίας ἀσκήσεως τῶν καθηκόντων Ἐρησκευτικοῦ Λειτουργοῦ, γεγονός τὸ ὁποῖο δυσχεραίνει, μᾶλλον, παρὰ διευκολύνει τὴν ἐναρμόνιση τοῦ κράτους τῶν Σκοπιῶν πρὸς τὶς ἐπιταγὲς τῆς Εὐρωπαϊκῆς προοπτικῆς του. Ἐπιπροσθέτως, κλονίζει τὴν ἀπαραίτητη, γιὰ τὴν κοινωνικὴ συνοχή, εὐημερία καὶ πρόοδο τῆς Χώρας, ἐμπιστοσύνη τῶν πιστῶν - πολιτῶν, ποὺ ἀποτελοῦν τὸ Ὁρθόδοξο ποίμνιο τῆς μόνης διεθνῶς ἀναγνωρισμένης καὶ Κανονικῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας, στὴν ἀπρόσκοπτη καὶ ἀσφαλῆ λειτουργία τῶν Θεσμῶν, ἐπιφέροντας βαρὺ καὶ σοβαρὸ πλῆγμα στὶς προσπάθειες τῆς Χώρας, ποὺ καταβάλλονται πρὸς τὴν κατεύθυνση τῆς τήρησης τῆς νομιμότητας, τῆς προάσπισης τῶν Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων καὶ τῆς ἐλευθερίας τῶν πολιτῶν, γεγονός ποὺ ἀποτελεῖ καὶ τὴν πεμπτοσύνη τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ κεκτημένου, ὅπως ὑπαγορεύεται ἀπὸ τὸ Διεθνὲς Δίκαιο καὶ τὶς συναφθεῖσες συνθήκες.

Ἡ ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος προσεύχεται καὶ εὐχεται γιὰ τὴν ἄμεση ἀποφυλάκιση τοῦ ὡς ἄνω Ποιμενάρχου καὶ εὐελπιστεῖ ὅτι ἡ νέα Κυβέρνηση τῆς Χώρας, πρὸς τὴν ὁποία εὐχεται κάθε ἐπιτυχία στὸ δύσκολο ἔργο της, θὰ ἐγκύψει, μὲ τὴν δέουσα προσοχή, πάνω στὸ μείζον αὐτό, διεθνῶν προεκτάσεων, ζήτημα, ἀποκαθιστώντας τὴν Νομιμότητα, ἀλλὰ καὶ τὴν Ἐκκλησιαστικὴ καὶ Κανονικὴ τάξη.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου τῆς ἱερᾶς Συνόδου)

Οἱ ἐργασίες τῆς Δ.Ι.Σ. μὲνὸς Σεπτεμβρίου 2006

Ἀθήνα 12η Σεπτεμβρίου 2006

Συνήλθε στὶς 4, 5, 6 καὶ 7 Σεπτεμβρίου ἔ.ἔ. στὴν τακτικὴ κατὰ μῆνα Σεπτέμβριο σὲ πρώτη Συνεδρία ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῆς 150ης Συνοδικῆς Περιόδου. Κατὰ τὴν διάρκειά τῶν ἐργασιῶν:

Α. Στὴν ἀρχὴ τελέσθηκε ἡ εἰδικὴ Ἱερὰ Ἀκοιλουθία ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῶν ἐργασιῶν τῆς ἱερᾶς Συνόδου καὶ στὴ συνέχεια ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος καλωσόρισε τὰ νέα Μέλη τῆς Δ.Ι.Σ.,

εὐχίθηκε εὐδόωση τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνόδου σὲ πνεῦμα ἀγάπης καὶ συνεργασίας καὶ τόνισε τὶς βασικὲς ἀρχὲς ποὺ διέπουν τὴ λειτουργία τῶν Συνεδριάσεων τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου, ὅπως εἶναι ἡ ἐλεύθερη ἔκφραση τῶν ἀπόψεων τῶν Μελῶν, ἡ ὁποία βεβαίως πρέπει νὰ διακρίνεται γιὰ τὴν εὐπρέπειά της.

Κατόπιν ἀντιφώνησε ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου, Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ κ. Σπυρίδων, ὁ ὁποῖος, ἀφοῦ εὐχαρίστησε τὸν Μακαριώτατο, διαβεβαίωσε γιὰ τὴν ἐπιθυμία ὄλων τῶν Μελῶν τῆς ἱερᾶς Συνόδου νὰ ἐργασθοῦν μὲ πνεῦμα ὁμόνοιας καὶ ἀγάπης γιὰ τὴν καλλίτερη ἀντιμετώπιση τῶν Ἐκκλησιαστικῶν θεμάτων.

Μετὰ τὴν ἐπικύρωση τῶν Πρακτικῶν τῆς Ἐξουσιοδοτήσεως ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς προηγουμένης Συνόδου ἔως σήμερα, συγκροτήθηκαν τὰ Συνοδικὰ Δικαστήρια σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τοῦ Νόμου 5383/1932 «Περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καὶ τῆς πρὸ Αὐτῶν διαδικασίας». Στὴ συνέχεια διορίσθηκαν οἱ Σεβασμιώτατοι Συνοδικοὶ Σύндесμοι - Μέλη τῶν Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν κατὰ τὶς διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Νόμου 590/1977, καθὼς καὶ τὰ Συνοδικὰ Μέλη στὰ Διοικητικὰ Συμβούλια Ἀποστολικῆς Διακονίας, Τ.Π.Ο.Ε.Κ.Ε., Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς Βιβλιοθήκης τῆς ἱερᾶς Συνόδου καὶ Ὑποεπιτροπῆς «Διπτύχων». Ἐπίσης ἔγινε ἡ συγκρότησις τοῦ Α.Υ.Σ.Ε. καὶ τῶν λοιπῶν Ὑπηρεσιακῶν Συμβουλιῶν.

Εἰδικότερα, ὡς Συνοδικοὶ Σύндесμοι τῶν Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν, διορίσθηκαν :

– Στὴν Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῆς Ἀρχιγραμματείας ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μεγάρων καὶ Σαλαμίνος κ. Βαρθολομαῖος.

– Στὴν Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Ἐκκλησιαστικῆς Τέχνης καὶ Μουσικῆς ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πολυανῆς καὶ Κιθκισίου κ. Ἀπόστολος.

– Στὴν Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Θεῖας Λατρείας καὶ Ποιμαντικοῦ Ἔργου ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δράμας κ. Παῦλος.

– Στὴν Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Δογματικῶν καὶ Νομοκανονικῶν Ζητημάτων ὁ Σεβασμιώτατος Καρυστίας καὶ Σκύρου κ. Σεραφεῖμ.

– Στὴν Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τοῦ Μοναχικοῦ Βίου ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Παροναξίας κ. Ἀμβρόσιος.

– Στὴν Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Χριστιανικῆς Ἀγωγῆς τῆς Νεότητος ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σισανίου καὶ Σιατίστας κ. Παῦλος.

– Στὴν Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Διορθοδόξων καὶ Διαχριστιανικῶν Σχέσεων ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἄνθιμος.

– Στὴν Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαίδευσως καὶ Ἐπιμορφώσεως Ἐφημεριακοῦ Κλήρου ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως κ. Βαρνάβας.

– Στὴν Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Τύπου καὶ Δημοσίων Σχέσεων ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σταγῶν καὶ Μετεώρων κ. Σεραφεῖμ.

– Στην Συνοδική Έπιτροπή ἐπὶ τῶν Αἰρέσεων ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ κ. Σπυρίδων.

– Στην Συνοδική Έπιτροπή Κοινωνικῆς Πρόνοιας καὶ Εὐποιίας ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Περιστερίου κ. Χρυσόστομος.

– Στην Συνοδική Έπιτροπή ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κεφαλληνίας κ. Σπυρίδων.

Ἐκπρόσωπος Τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου γιὰ τὴ Νέα Περίοδο ὁρίσθηκε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἄνθιμος.

Κατόπιν ἀναγνώσθηκε ὁ Κανονισμὸς Ἔργασιῶν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου.

Β. Ὁ Μακαριώτατος ἐξήρε τὸ γεγονός, ὅτι ἡ παροῦσα Συνοδικὴ περίοδος εἶναι ἡ 150ῃ κατὰ τὴν σειρά τῆς ἀριθμῆσεων, τῶν ἐργασιῶν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, σταθμὸς ἀξίος μνείας γιὰ τὴν ζωὴ καὶ τὸ ἔργο τοῦ Διοικητικοῦ τούτου Ὁργάνου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Στὴ συνέχεια ἐνημέρωσε τὸ Σῶμα γιὰ τὰ θέματα τὰ ὁποῖα ἐπεξεργάστηκε ἡ Δ.Ι.Σ. κατὰ τὴν παρελθούσα περίοδο καὶ ἐκεῖνα μὲ τὰ ὁποῖα θὰ ἀσχοληθεῖ ἡ νέα Δ.Ι.Σ.

Γ. Ἡ Δ.Ι.Σ. ἐνημερώθηκε:

– Ἀπὸ τὴν ἔκθεση τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Παρακολουθήσεως Εὐρωπαϊκῶν Θεμάτων, σχετικὰ μὲ τὴν Ἡμερίδα γιὰ τοὺς Ἱεροκήρυκες, ἡ ὁποία πραγματοποιήθηκε στὸ Διορθόδοξο Κέντρο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὴν Ἱερὰ Μονὴ Πεντέλης, τὴν 30ῃ μὲνός Μαΐου 2006.

– Ἀπὸ τὴν Ἐκθεση τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Πολιτιστικῆς Ταυτότητος, σχετικὰ μὲ τὴν πραγματοποιηθεῖσα Ἡμερίδα, στὴν Ἀθήνα τὴν 22α Μαΐου 2006, ἀφιερωμένη στὸ θέμα τῆς νεοελληνικῆς γλῶσσας καὶ εἰδικώτερα στὸν τονισμὸ αὐτῆς, μὲ κεντρικὸν θέμα : «*Μονοτονικό: ἐμπειρία 24 ἐτῶν*».

– Ἀπὸ τὴν ἔκθεση τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Ποιμαντικῶν Θεμάτων καὶ Καταστάσεων, σχετικὰ μὲ τὴν πραγματοποιηθεῖσα Ἡμερίδα - Σεμιναρίου τῶν Κληρικῶν - Πνευματικῶν Πατέρων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης.

Δ. Ἡ Δ.Ι.Σ. ἐνέκρινε:

– Τὴν Εἰσήγηση τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Λειτουργικῆς Ἀναγεννήσεως γιὰ τὴν ἔκδοση ὑπὸ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τοῦ Γ΄ Τόμου τῶν «*Τελετουργικῶν Θεμάτων*» τοῦ Ὁμοτίμου Καθηγητοῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κ. Ἰωάννη Φουντούλη.

– Τὴν πρόταση τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Πολιτικῆς Ταυτότητος περὶ διοργανώσεως Ἡμερίδος - ἑορτίου ἐκδηλώσεως, ἐπὶ εὐκαιρίᾳ τῆς συμπληρώσεως, κατὰ τὸ ἔτος 2007, 180 χρόνων ἀπὸ τοῦ ἡρωικοῦ θανάτου τοῦ ἀγωνιστῆ Γεωργίου Καραϊσκάκη.

Ε. Ἡ Δ.Ι.Σ. ἀποφάσισε:

Τὴν ἀνάθεση στὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Περιστερίου κ. Χρυσόστομο τῆς μελέτης τῶν ποιμαντικῶν προβλη-

μάτων ποὺ προκύπτουν ἀπὸ τὴ μετανάστευση ἀλλοθρήσκων οἰκονομικῶν προσφύγων.

Τὴν ἀνάθεση στὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Κεφαλληνίας κ. Σπυρίδωνα τῆς μελέτης τοῦ ζητήματος τῶν σχέσεων Ἰγουμενῶν Ἱερῶν Μονῶν καὶ τῶν Μοναστικῶν Ἀδελφοτήτων μὲ τὸν ἐπίχωριο Μητροπολίτη, ἐξ ἀπόψεως Ἱερῶν Κανόνων καὶ τῆς ὑφισταμένης ἐκκλησιαστικῆς νομοθεσίας.

Τὴν ἀνάθεση στὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως κ. Βαρνάβα τῆς μελέτης τοῦ ζητήματος τῆς παρουσίας καὶ συμμετοχῆς τῶν Κληρικῶν τῆς Ἐκκλησίας στὸ σύγχρονο κοινωνικὸ γίγνεσθαι.

Τὴν ἀνάθεση στὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Σισανίου καὶ Σιατίστης κ. Παῦλο τῆς μελέτης τοῦ προβλήματος τοῦ ἀλκοολισμοῦ καὶ τῶν ἐπιπτώσεών του στὴν κοινωνία.

– Τὴν ἀνάθεση στὴν Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Παρακολουθήσεως Εὐρωπαϊκῶν Θεμάτων τῆς πραγματοποιήσεως ἐκδηλώσεως, ἐκδόσεως ἢ ἀλλοῦ τινὸς μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς συμπληρώσεως 50 χρόνων ἀπὸ τῆς πρώτης συλλήψεως τῆς ἰδέας τῆς δημιουργίας τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητας (Ε.Ο.Κ.) καὶ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως (Ε.Ε.).

– Τὴν διοργάνωση Διεθοῦς Διορθοδόξου Λειτουργικοῦ Συμποσίου.

– Τὴν ἐπιχορήγηση 833 χριστιανικῶν οἰκογενειῶν τῆς Θράκης μὲ τρίτο τέκνο. Τὸ ποσὸ ἀνέρχεται γιὰ τὸ δίμηνο Ἰουλίου-Αὐγούστου 2006 στὰ 193.746,00 €.

ΣΤ. Ὁ Μακαριώτατος καὶ τὰ Μέλη τῆς Δ.Ι.Σ., ὑποδέχθηκαν τὴν Τετάρτη, 6 Σεπτεμβρίου, καὶ τίμησαν τὴν Ἐθνικὴ Ὀμάδα Καλαθοσφαίρισης τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία κατέκτησε τὴν δευτέρη θέση καὶ τὸ ἀργυρὸ μετάλλιο στὸ Παγκόσμιο Πρωτάθλημα Καλαθοσφαίρισης, ποὺ διεξήχθη στὴν Ἰαπωνία.

Ζ. Τέλος ἡ Δ.Ι.Σ. συζήτησε καὶ ἔλαβε ἀποφάσεις σχετικὰ μὲ τρέχοντα ὑπηρεσιακὰ ζητήματα.

Η. Ἡ Δ.Ι.Σ. σχετικὰ μὲ τὸ ζήτημα τῆς ἀπαγορεύσεως τῆς ἐξομολογήσεως τῶν μαθητῶν στὰ Σχολεῖα ἐξέδωσε τὰ ἀκόλουθα Ἀνακοινωθέντα:

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

Ἀθήνα 5 Σεπτεμβρίου 2006

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀναφερομένη στὴν ἀπόφαση τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων τὴ σχετικὴ μὲ τὴν ἀπαγόρευση τῆς Ἐξομολογήσεως τῶν παιδιῶν μέσα στὰ σχολεῖα θεωρεῖ ὅτι ἡ ἀνωτέρω ἀπόφαση στρέφεται ἐναντίον τῶν ἰδίων τῶν παιδιῶν καὶ ἔρχεται νὰ τοὺς στερήσει τὴν μοναδικὴ δυνατότητα νὰ «ἀκουμπήσουν» στὸν ἱερέα τὰ πολλὰ δύσκολα καὶ ἐνίοτε ἐκρηκτικὰ προβλήματα τούς. Οἱ μαρτυρίες πολλῶν ἱερέων γιὰ τὰ ὅσα τὰ παιδιά τοὺς ἐμπιστεύονται καὶ τὰ ὁποῖα τὰ ἀγνοοῦν καὶ αὐτοὶ οἱ γονεῖς τοὺς, εἶναι συγκλονιστικῆς, ἐνῶ ἡ παρέμβασή τοὺς ἔχει προλάβει πολλὰς δυσάρεστες ἐξελίξεις. Ὑπάρχουν ἐπίσης περιπτώσεις ὅπου Διευθυντὲς τῶν Σχολικῶν Μονάδων βλέποντας τὴν ἐμπιστοσύνη τῶν παιδιῶν στὸν Ποιμένα, ἐζήτησαν τὴν συνδρομὴ του γιὰ τὴν

άντιμετώπιση δύσκολων περιστατικών και τὰ ὁποῖα εἶχαν εὐλογημένη κατάληξη.

Σὲ μία ἐποχὴ ποὺ ἡ παραβατικότητα τῶν μαθητῶν αὐξάνεται ἐντυπωσιακὰ καὶ ἐκρηκτικὰ καὶ μάλιστα ἔφθασε στὶς πρόσφατες σκληρὲς συμπεριφορὲς τῶν παιδιῶν ποὺ προβληματίζουν τοὺς γονεῖς καὶ τὴν κοινωνία, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐκπαιδευτικὴ κοινότητα ἡ παρουσία τοῦ πνευματικοῦ Πατέρα στὸ σχολεῖο, ἡ δυνατότητά του νὰ συζητᾷ μὲ τὰ παιδιά, ἐφ' ὅσον αὐτὰ τὸ ἐπιθυμοῦν, νὰ ἀκούει τὰ ἐρωτήματά τους καὶ νὰ διεγείρει τὸ ἐνδιαφέρον τους εἰς τρόπον ὥστε στὸ πρόσωπό του νὰ ἀνακαλύπτονται ἕνα πνευματικὸ σύμβουλο καὶ νὰ τὸν ἀναζητοῦν καὶ ἐκτὸς τοῦ σχολείου κρίνεται ἄκρως ἀπαραίτητη.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος δι' ἐιδικοῦ ἐγγράφου τῆς πρὸς τὴν Καν Ὑπουργὸν Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων ἐκφράζει τὴν εὐχὴ νὰ τεθεῖ τὸ πραγματικὸ συμφέρον τῶν παιδιῶν ὑπεράνω πάσης ἀλλῆς σκοπιμότητος.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

Ἀθήνα 6 Σεπτεμβρίου 2006

Τὴν ἐκπληξὴν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου καὶ τῶν μελῶν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου προκάλεσε ὁ τρόπος προβολῆς ἀπὸ μερίδα τοῦ Τύπου τοῦ χθεσίου Ἀνακοινωθέντος τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου σχετικῶς πρὸς τὸ ἀνακῦψαν ζήτημα τῆς πνευματικῆς σχέσεως τῶν Ἱερέων - Πνευματικῶν μὲ τὶς σχολικὲς μονάδες τῆς Χώρας.

Ἀναφορὲς στὸν Τύπο, ὅπως *«ἐχθρική πράξη τὴν χαρακτηρίσει ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, ἀντεπίθεση γιὰ τὴν ἐξομολόγηση, κρίση στὶς σχέσεις Ἐκκλησίας μὲ τὸ Ὑπουργεῖο Παιδείας, κεραυνοὶ τῆς Ἐκκλησίας, ὀξεία ἀντίδραση, ἱερὰ βέλη, ἱερὸς πόλεμος γιὰ τὴν ἐξομολόγηση, ἀντιπαράθεση Κράτους - Ἐκκλησίας, ἀνάθεμα στὴν ἐγκύκλιό τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, ἱεροὶ κεραυνοὶ»* κ.ἄ., δεικνύουν κακὴ ἐνημέρωση ἢ καὶ παραπληροφόρηση μερίδος τῶν δημοσιογράφων, μὴ διασταύρωση τῶν ὁποίων *«πληροφοριῶν»*, ἀλλὰ καὶ ἐπίκληση μᾶλλον ἀναξιόπιστων πηγῶν. Ἐπιπλέον, περιγράφουν σκηνικὸ ἐμφυλίου πολέμου, ὁ ὁποῖος οὔτε ἔχει ξεσπάσει, οὔτε πρόκειται νὰ ξεσπάσει, μεταξύ Ἐκκλησίας καὶ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, ἡ συνεργασία μὲ τὸ ὁποῖο, γιὰ πλεῖστα ὄσα ζητήματα, βρῖσκεται σὲ πολὺ καλὸ δρόμο.

Μὲ τὸ χθεσινὸ Ἀνακοινωθὲν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, μὲ τρόπο ἀπολύτως ἤρεμο καὶ νηφάλιο, ἐξέφρασε τὶς ἀπόψεις τῆς (ἄραγε εἶναι τόσο κακὸ αὐτό;) καὶ τοποθετήθηκε ἐπὶ ἐνὸς ζητήματος, τὸ ὁποῖο ἀφορᾷ στὴν πνευματικὴ σχέση τῆς Ἐκκλησίας μὲ τὰ μέλη τῆς, σχέση ποὺ δὲν περιορίζεται οὔτε ἀπὸ χωρικούς, οὔτε ἀπὸ χρονικούς περιορισμούς καὶ δεσμεύσεις, καὶ δὲν ὑποχωρεῖ ἐνώπιον τῶν ὁποίων κοσμικῶν ἀντιδραστικῶν δυνάμεων καὶ σκοπιμοτήτων. Ἡ σχέση αὐτὴ λειτουργεῖ διαρκῶς μὲ σκοπὸ τὴν πνευματικὴ στήριξη καὶ ἠθικὴ συμπαράσταση τοῦ ἀνθρώπου, ἐν προ-

κειμένῳ τοῦ νέου, ὁ ὁποῖος βάλῃται ἀνελέητα, στὴν ἐποχὴ μας, ἀπὸ *«πυρά»*, σὰν καὶ αὐτὰ ποὺ ἀπασχολοῦν, μὲ τρόπο τραγικὸ, τὴν Ἑλληνικὴ ἐπικαιρότητα, τοὺς τελευταίους μῆνες. Στὸν ἀγῶνα αὐτὸ ἡ Ἐκκλησία περιμένει νὰ ἔχει ἀρωγὸ τὴν Ἐκπαιδευτικὴ κοινότητα, ὅπως συμβαίνει στὴν Εὐρώπη, ὅπου ἡ συνεργασία τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ τῶν Ἐκπαιδευτικῶν θεωρεῖται αὐτονόητη, συμβάλλουσα στὴν ψυχικὴ ἰσορροπία τῶν νέων, στὴν κατανόηση τῆς κρισιμότητος τῶν καιρῶν καὶ στὴν ἀντιμετώπιση τῶν προκλήσεων ἀπέναντι στὶς ὁποῖες βρίσκονται ἔκθετα τὰ παιδιά.

Ἄντι, λοιπόν, τόσο εὐκόλη, ἀπερίσκεπτα, ἐπιπόθια καί, δυστυχῶς ἀντιδεοντολογικὰ –καθὼς ἡ ἐπίσημη ἐνημέρωση ὑπάρχει καὶ εἶναι σαφὴς– νὰ ἀποφασίζουμε νὰ πηλῆξουμε τὴν Ἐκκλησία, ἡ ὁποία τὸ μόνο ποὺ ἔπραξε χθὲς ἦταν νὰ εὐχηθεῖ *«νὰ τεθεῖ τὸ πραγματικὸ συμφέρον τῶν παιδιῶν ὑπεράνω πάσης ἀλλῆς σκοπιμότητος»* καὶ νὰ δημιουργήσουμε προβλήματα ἐκ τοῦ μὴ ὄντος, καλὸ θὰ ἦταν νὰ συνειδητοποιήσουμε ὅτι ἡ πορεία πρὸς τὴν πρόοδο καὶ τὴν ἐξέλιξη ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ σημαίνει σύγκρουση ἢ κατάργηση τῶν παραδεδομένων, ἀλλὰ σεβασμὸ σὲ ἀρχές, ἀξίες καὶ ἱερὰς συνθήκες καὶ παραδόσεις, ἀπὸ τὶς ὁποῖες μόνο τὸ καλὸ, τὸ ὑγιὲς καὶ τὸ ἀγαθὸ ἐκπορεύονται.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου)

Διημερίδα γιὰ τὴν «Ἱερατικὴ Οἰκογένεια»

Ἀθήνα, 2 Σεπτεμβρίου 2006

Διημερίδα μὲ θέμα «Ἡ Ἱερατικὴ Οἰκογένεια» ὁργανώθηκε ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου στὶς 1 καὶ 2 Σεπτεμβρίου 2006 στὸ Διορθόδοξο Κέντρο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὴν Ἱ. Μ. Πεντέλης.

Οἱ ἐργασίες τῆς Διημερίδος, φορεὺς διοργανώσεως τῆς ὁποίας ἦταν ἡ Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Γάμου καὶ Οἰκογενείας, ἄρχισαν στὶς 17.00 μὲ εἰσήγηση τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς, Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Χαλκίδος κ. Χρυσόστομου.

Ὁ Σεβασμιώτατος τόνισε μεταξύ ἄλλων ὅτι: *«Ἡ Ἱερατικὴ οἰκογένεια δικαιούται νὰ βλέπει τὸν στοργικὸ πατέρα στὸ πρόσωπο τοῦ Ἐπισκόπου. Καὶ ὁ Ἐπίσκοπος ἐπιθυμεῖ νὰ τοῦ δίδουν τὴν χαρὰ, νὰ ἀναγνωρίζει στὰ πιστὰ καὶ ἀφοσιωμένα παιδιά του στὰ πρόσωπα τῶν μελῶν τῆς Ἱερατικῆς οἰκογενείας. Αὐτὴ ἡ θεάρεστη σχέση ἀρχίζει πρὶν ἀπὸ τὴ χειροτονία καὶ μὲ τὴ χάρι τοῦ Θεοῦ διατηρεῖται καὶ μετὰ. Ἡ Ἱερατικὴ οἰκογένεια πρέπει ἀρμονικὰ νὰ εἶναι ἐνωμένη μὲ τὸν Ἐπίσκοπο, ὅπως οἱ χορδὲς στὴν κιθάρα, ὥστε νὰ μελωδεῖται ἡ δοξολογία τοῦ Μεγάλου Ἀρχιερέως καὶ αἰωνίου Ἱερέως Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀλλὰ κι ἐκεῖνη κάτω ἀπὸ τὸ ὠμοφόριο τοῦ Ἐπισκόπου τῆς θέλει νὰ αἰσθάνεται τὴν ἀσφάλεια καὶ τὴν ζεστασιά ποὺ νοιώθουν τὰ νοσσία ὑπὸ τὰς πτέρυγας τῆς ὄρνιθας».*

Ἀκολουθῶς ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος κατὰ τὴ διάρκειά τοῦ σύντομου χαιρετισμοῦ του τόνισε, μεταξύ ἄλλων, ὅτι «*ἡ Διημερίδα αὐτὴ εἶναι τὸ προῖόν καὶ ὁ καρπὸς μίας ἀξίοχρεου μερίμνης τῆς Ἱεραρχίας γιὰ τὴν ἱερατικὴ οἰκογένεια καὶ τὰ προβλήματα τῆς*». «*Εἶναι γνωστὸ καὶ ἀποδεκτό*», εἶπε, «*ὅτι αὐτὰ τὰ προβλήματα, ὁποιαδήποτε καὶ ἐὰν εἶναι, πρωτίστως καλοῦνται νὰ τὰ ἀντιμετωπίσουν καὶ νὰ τὰ ἐπιλύσουν τὰ μέλη τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν*». «*Ὅμως*», σημείωσε, «*καὶ οἱ Ἐπίσκοποι καὶ ὅλοι μαζὶ ἔχουμε χρέος νὰ ἐγκύψουμε πάνω σὲ αὐτὰ τὰ προβλήματα καὶ νὰ καταθέσει ὁ καθένας τὴ μαρτυρία του γιὰ τὴν ἀντιμετώπισή τους*». «*Βεβαίως*», πρόσθεσε, «*ἡ παθολογία καὶ παθογένεια ποὺ παρατηρεῖται στοὺς κόλπους τῆς ἱερατικῆς οἰκογένειας δὲν θὰ πρέπει μὲ κανέναν τρόπο νὰ ἐπικαλύψει τὴ μεγάλη εὐλογία καὶ τὴ χάρι τῆς ὑπαρχῆς της μέσα στοὺς κόλπους τῆς Ἁγίας Ἐκκλησίας*». «*Θεωροῦμε ὅτι τὸ γεγονός ὅτι ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία ἐπέληξε νὰ ἔχει καὶ ἔγγαμο βίο ἀποτελεῖ μία ὄλιως ἰδιαιτέρη εὐλογία τοῦ Θεοῦ στὴν προσπάθεια τῆς Ἐκκλησίας νὰ ἔχει ἓνα παρὸν μέσα στὴ σύγχρονη κοινωνία*» ἐπεσήμανε χαρακτηριστικά. Ὁ Προκαθήμενος τῆς Ἑλληδικῆς Ἐκκλησίας ἀναφέρθηκε ἐπιπλέον στὰ προβλήματα ποὺ ἀντιμετωπίζει στὴ σύγχρονη κοινωνία ἡ ἱερατικὴ οἰκογένεια. Τὰ αἴτια αὐτῆς τῆς κρίσης, ὅπως ὑπογράμμισε, εἶναι πνευματικά, κοινωνικά καὶ ψυχολογικά.

Τὸ κυρίως μέρος τῆς Διημερίδας ἄρχισε μὲ τὴν εἰσήγηση τοῦ Σεβ. Μητροπολίτη Σισανίου καὶ Σιατίστης κ. Παύλου θέμα τῆς ὁποίας ἦταν: α) «*Ὁ ὑποψήφιος Ἱερέας καὶ ἡ μέλλουσα σύζυγός του*». Ὁ Σεβασμιώτατος ἀναφέρθηκε ἀναλυτικὰ στὰ κριτήρια ἐπιλογῆς συζύγου ἀπὸ ἓνα ὑποψήφιο κληρικό, στὸ πῶς μιὰ νέα κοπέλα ὑποψήφια πρεσβυτέρα βλέπει τὴν ἱερωσύνη, τοὺς φόβους τῆς ζωῆς καὶ τὰ βάρη μιᾶς ἱερατικῆς οἰκογενείας, καθὼς καὶ στὰ θλιβερὰ περιστατικά ποὺ μπορεῖ νὰ συμβοῦν (χρεῖα, ἐγκατάληψη ἀπὸ τὴν πρεσβυτέρα τῆς οἰκογενείας τῆς κ.ἄ.). Ὁ Σεβασμιώτατος ἀναφέρθηκε ἐπίσης στὴν εὐθύνη τοῦ Ἐπισκόπου γιὰ τὴν ἱερατικὴ οἰκογένεια καὶ τὴν ἀντιμετώπιση τοῦ νεαροῦ ἱερατικοῦ ζεύγους ἀπὸ τοὺς παλαιούς ἱερεῖς.

Στὴ συνέχεια ἔγιναν οἱ ἀκόλουθες εἰσηγήσεις:

β) «*Ἡ ἱερατικὴ οἰκογένεια ἐκτὸς τῶν Ἑλληνικῶν συνόρων*», ἀπὸ τοὺς Πρεσβ. κ. Στέφανο Ἀλεξόπουλο τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καὶ Πρεσβ. κ. Δημήτριο Μπαθρέλλο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς.

γ) «*Ψυχοδυναμικὲς καὶ πνευματικὲς διαστάσεις τοῦ ἱερατικοῦ ζεύγους*», ἀπὸ τὸν Πρωτοπρ. κ. Βασίλειο Θερμό.

δ) «*Ἡ ματιὰ τῆς πρεσβυτέρας*», ἀπὸ τὴν Πρεσβυτέρες κ. Νικολέττα Γκαραγκούνη, ὀδοντίατρο, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νικοπόλεως, κ. Φωτεινὴ Καλλιμακίανη, Θεολόγο, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως καὶ ἡ κ. Ἐλισάβετ Γανωτῆ, Δημ. Ὑπάλληλος, τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

ε) «*Ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῶν παιδιῶν*», μὲ ὁμιλητὲς τρία παιδιά ἱερέων, τοὺς κ. Κωνσταντῖνο Μπλάθρα, Θεολόγο - Δημοσιογράφου, κ. Βασιλικὴ Κέλλη, Πτυχ. ΤΕΙ Ἡλεκτρονικῆς

καὶ κ. Σωτήριο Κωστάκη, Ἀξιωματικὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ.

στ) «*Σχέσεις ἱερατικοῦ ζεύγους καὶ Ἐπισκόπου*», μὲ ὁμιλητὴ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Χαλκίδος κ. Χρυσόστομο.

Μετὰ ἀπὸ κάθε εἰσήγηση ἀκολούθησε συζήτηση ἐπὶ αὐτῆς. Ἡ Διημερίδα ἐκλήισε μὲ γενικὴ συζήτηση, διατύπωση προτάσεων καὶ ἐξαγωγή συμπερασμάτων.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου)

Ἀντιπροσωπεία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὶς ἑορτὲς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Οὐκρανίας

Σαράντα χρόνια Ἀρχιερωσύνης συμπλήρωσε ὁ Μητροπολίτης Κιέβου καὶ πάσης Οὐκρανίας κ. Βλαδίμηρος καὶ ἡ Ἐκκλησία τῆς Οὐκρανίας διοργάνωσε πρὸς τιμὴν του τριήμερες ἑορταστικὲς ἐκδηλώσεις (8-10/7/2006).

Μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς ἐπετείου, ἀδελφικὸ χαιρετισμὸ ἀπέστειλε ὁ Μακαριώτατος κ. Χριστόδουλος, στὸν ὁποῖο, μεταξύ ἄλλων, ἀναφέρει καὶ τὰ ἑξῆς: «*Ἐπὶ τεσσαράκοντα ἔτη, Σεβασμιώτατε Ἅγιε Ἀδελφέ, ἠξιώθητε ὑπεσελεῖθιν τὸν Εὐαγγελικὸν ζυγὸν καὶ τὴν Ἀρχιερατικὴν ἀξίαν. Ἐνδυναμώθητε τῇ δυνάμει καὶ ἐπιφοιτήσῃ καὶ τῇ χάριτι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, γενόμενος μιμητὴς τοῦ ἀληθινοῦ Ποιμένος, θέσαντες τὴν ψυχὴν ὕμῶν ὑπὲρ τῶν προβάτων. Κατέστητε «ὁδηγὸς τυφλῶν, φῶς τῶν ἐν σκότει, παιδευτὴς ἀφρόνων, διδάσκαλος νηπίων καὶ φωστὴρ ἐν κόσμῳ...».*

Τὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος στὶς ἑορταστικὲς ἐκδηλώσεις ἐκπροσώπησαν ὁ Μητροπολίτης Κυθήρων κ. Σεραφεῖμ καὶ ὁ Ἀρχιμ. Προκόπιος Πετρίδης.

Ἀνθρωπιστικὴ πρωτοβουλία τοῦ Μακαριωτάτου γιὰ τὸν Λίβανο

«*Εὐχαριστοῦμε θερμὰ γιὰ τὴν ἀνθρωπιστικὴ βοήθεια ποὺ προσφέρετε στὸν Λιβανικὸ λαό. Ἐκπροσωπεῖτε τὸν Χριστὸ στὸ ἔργο αὐτὸ γιὰ τὴν ἀνακούφιση τῶν προσφύγων. Ἡ προσωπικὴ ἐπίσκεψή Σας ἐδῶ, ἐκ μέρους τῆς Ἑλληδικῆς Ἐκκλησίας, ἀποτελεῖ γιὰ ἐμᾶς μεγάλη τιμὴ. Οἱ ἄνθρωποι πρέπει νὰ βρίσκονται ὁ ἓνας δίπλα στὸν ἄλλο, ὅπως καὶ οἱ ἐκπρόσωποι ὄλων τῶν θρησκειῶν καὶ νὰ συμβάλλουν ὥστε νὰ μὴν ὑπάρχουν πόλεμοι στὴν ἀνθρωπότητα καὶ εἰδικὰ σὲ τούτη τὴν περιοχὴ, ὅπου ὁ Θεὸς ἔστειλε τοὺς προφήτες του*». Μὲ αὐτὰ τὰ θερμὰ λόγια εὐγνωμοσύνης καὶ εὐχαριστιῶν, πρὸς τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλο, ἐπικεφαλῆς κλιμακίου τῆς Ἑλληδικῆς Ἐκκλησίας γιὰ τὴν παράδοση 80 τόνων ἀνθρωπιστικῆς βοήθειας πρὸς τὰ θύματα τοῦ πολέμου στὴ Μέση Ἀνατολή, ὑπεδέχθη, ὁ πρόεδρος τῶν Σιϊτῶν, Σοφολογιότατος Ἀμπντάλα Νιζάμ, τὸν Προκαθήμενο τῆς Ἑλληδικῆς Ἐκκλησίας στὸν Ὄργανισμὸ All Muhish, γιὰ τὴν πρώτη σὰ χρονικὰ ἐπίσκεψη Ὁρθοδόξου Προκαθημένου, σὲ Κέντρο Μουσουλμάνων Σιϊτῶν, στὴν εὐφλεκτὴ περιοχὴ τῆς Μέσης Ἀνατολῆς.

Ὁ Προκαθήμενος τῆς Ἑλληδικῆς Ἐκκλησίας, ἀφίχθη στὴ Δαμασκό, στὶς 19.8.2006 συνοδευόμενος ἀπὸ τοὺς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτες Νικαίας κ. Ἀλέξιο, Πατρῶν κ. Χρυσόστομο, τὸν Πανοσιολογιότατο Ἀρχιμανδρίτη κ. Τιμόθεο Ἄνθη, Ἐκπρόσωπο Τύπου τοῦ Μακαριωτάτου, τὸν ἱεροδιάκονο κ. Ἀνθίμο Ρεγγίδη, τὸν Γενικὸ Διευθυντὴ τῆς Μ.Κ.Ο. «Ἀλληλεγγύη» κ. Δημήτρη Φουρλημάδη καθὼς καὶ στελέχη τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν. Ἡ Ἑλληνικὴ Ἀποστολὴ κατευθύνθηκε ἀρχικῶς στὴν ἔδρα τοῦ Πατριαρχείου Ἀντιοχείας, ὅπου καὶ ἔγινε δεκτὴ μὲ ἰδιαίτερη ἐγκαρδιότητα καὶ ἀγάπη, ἀπὸ τὸν Μακαριώτατο Πατριάρχην Ἀντιοχείας καὶ πάσης Ἀνατολῆς κ. Ἰγνάτιο. Μετὰ τὶς ἐπιμακρὸν συνομιλίαις ποὺ εἶχαν οἱ δύο Προκαθήμενοι, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος παρέδωσε στὸν Μακαριώτατο Πατριάρχην κ. Ἰγνάτιο, ἐπιταγὴ ὕψους 17.500 εὐρώ, ὡς οικονομικὴ βοήθεια στὸ Πατριαρχεῖο, καθὼς, ὅπως εἶπε, «αὐτὸ τὸ χρηματικὸ ποσό, ἔρχεται νὰ ἐκπληρώσει τὴν ὑπόσχεση καὶ ὑποχρέωση ποὺ εἶχε ἀναλάβει ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὸ Πατριαρχεῖο Σας, γιὰ τὴν οικονομικὴ ἐνίσχυση πρὸς ἀποπεράτωση τῶν ἔργων ποὺ γίνονται. Εὐχόμεθα αὐτὴ ἡ συνεργασία νὰ ἀποφέρει τοὺς ἀναμενόμενους καρποὺς καὶ νὰ διαλαλεῖ τοὺς ἰσχυροὺς δεσμοὺς ποὺ συνδέουν τὸ Ἑλληνορθόδοξο Πατριαρχεῖο Ἀντιοχείας μὲ τὴν Αὐτοκέφαλη Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος». Ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης κ. Ἰγνάτιος εὐχαρίστησε τὸν Προκαθήμενο τῆς Ἑλληδικῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία καλύπτει «οὐσιαστικὲς ἀνάγκες», ὑπογραμμίζοντας: «Σὰς εὐχαριστοῦμε Μακαριώτατε, γιὰ τὴν πρῶτην Ἐσεῖς ἤρθατε στὴν πολὺπαθὴ αὐτὴ περιοχὴ καὶ μᾶς παραδώσατε αὐτὴ τὴν ἀνθρωπιστικὴ βοήθεια, τὴν ὁποία ἔχουμε τόσο μεγάλη ἀνάγκη, ὥστε νὰ τὴν παραδώσουμε στοὺς ἀνθρώπους ποὺ τὴν χρειάζονται. Στους πρόσφυγες ποὺ ἤρθαν ἐδῶ ἀπὸ τὸ Λίβανο, ἀλλὰ καὶ σὲ ἐκείνους ποὺ ἔμειναν ἐκεῖ, στὴν κατεστραμμένη γῆ. Εὐχαριστοῦμε θερμὰ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος».

Στὴν συνέχεια, ὁ Μακαριώτατος, κατευθύνθηκε πεζὸς ἀπὸ τὸ Πατριαρχεῖο Ἀντιοχείας στὸ Κέντρο All Muhish, καὶ παρέδωσε στὸν πρόεδρο τῶν Μουσουλμάνων Σιιτῶν, Σοφολογιότατο Ἀμπντάλα Νιζάαμ τοὺς 30, ἀπὸ τοὺς 80 συνοδικὰ τόνους ἀνθρωπιστικῆς βοήθειας, σὲ φαρμακευτικὸ ὑλικό, εἶδη τροφίμων καὶ ρουχισμοῦ, τὰ ὁποία ἐξασφάλισε ἡ Μ.Κ.Ο. τῆς Ἐκκλησίας «Ἀλληλεγγύη» μὲ τὴν ἄμεση ἀνταπόκριση τῶν πιστῶν στὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν συνδρομὴ τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν «Ἡ Ἑλλάδα ὑπῆρξε ἀπὸ τὶς πρῶτες χώρες ποὺ δραστηριοποιήθηκε ὑπὲρ τοῦ τερματισμοῦ τοῦ φαύλου κύκλου τῆς βίας», τόνισε ὁ κ. Νιζάαμ καὶ ἀναφερόμενος στὸν ρόλο τῶν θρησκευτικῶν ἡγετῶν, ἔφηρε τὴν καλὴ σχέση τῶν Μουσουλμάνων στὴν Δαμασκὸ μὲ τὸν Πατριάρχην Ἀντιοχείας.

Τάχθηκε δὲ ὑπὲρ τῶν πρωτοβουλιῶν καὶ τῆς δραστηριοποίησης τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας καὶ εἰδικὰ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τὸν Μακαριώτατο, στὴν προώθηση καὶ τὴν ἐδραίωση τῆς συναλληλιῆς καὶ τῆς συνεργασίας μεταξὺ τῶν θρησκευτικῶν Ταγῶν καὶ τῶν θρησκειῶν, γιὰ τὸ καλὸ τῆς ἀνθρωπότητας, χαρακτηρίζοντας «πολὺ σπου-

δαῖο τὸν δεσμὸ ποὺ ὑπάρχει μεταξὺ τῶν θρησκευτικῶν ἡγετῶν».

Ἀπὸ τὴν πλευρὰ τοῦ ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος ἀναφέρθηκε στὸ συμβολισμὸ τῆς ἐπίσκεψής του: «Ὁ σκοπὸς τοῦ ταξιδιοῦ μας ἐδῶ εἶναι ἀνθρωπιστικὸς ἀλλὰ καὶ θρησκευτικὸς, ἀφοῦ μὲ τὴν παρουσία μας ἐδῶ, ἐκπροσωποῦμε τὴν Ὁρθόδοξην Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος. Ὡς ἐκπρόσωποι τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας, δὲν κλείνουμε μάτια καὶ αὐτὰ μπροστὰ στὸ μεγάλο κακὸ τοῦ πολέμου, ποὺ δὲν εὐλογεῖ ὁ Θεός. Χαίρω διότι συναντῶμαι μὲ τὸν ἡγέτη τῶν Σιιτῶν τῆς Συρίας καὶ ἐπειδὴ πιστεύω ὅτι ἡ παράδοση τῆς βοήθειας αὐτῆς, ἐνέχει καὶ βαθύτερο συμβολισμὸ τῶν θρησκειῶν ὀφείλουμε νὰ διακηρύσσουμε πρὸς πᾶσα κατεύθυνση τὴν ἐνότητα τοῦ ἀνθρώπινου γένους, ὅτι δηλαδὴ ὅλοι εἴμαστε παιδιὰ τοῦ Θεοῦ καὶ ποτὲ τὸ λῆδι τῆς θρησκείας μας δὲν πρέπει νὰ ἀνάβει φωτιὰς πολέμου. Ἀντιθέτως, ὀφείλει νὰ χρησιμοποιεῖται ὡς πρωταρχικὴ ὕλη στὸ καντήλι τῆς προσευχῆς πρὸς τὸ Θεό».

Ὁ Μακαριώτατος, ἀφοῦ τόνισε πὼς ἡ μετάβαση τοῦ κλημακίου τῆς Ἑλληδικῆς Ἐκκλησίας στὴ Δαμασκὸ, δηλώνει τὴν συμπάρασταση, τὴν ἀλληλεγγύη καὶ τὴν συμπάθεια, πρὸς τὰ θύματα τοῦ πολέμου, ἀναφέρθηκε μὲ ἰδιαίτερη ἔμφαση στὴν ἀμετάκλητη καὶ σταθερὴ θέση τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία στηλιτεύει κάθε εἶδους διάκριση μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων, τονίζοντας: «Γιὰ τὴν Ἐκκλησίαν δὲν νοεῖται κανενὸς εἶδους διάκριση μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων, ἀνεξαρτήτως φυλῆς καὶ θρησκείας. Δὲν εἶναι δυνατόν οἱ μὲν νὰ χαίρουν καὶ οἱ ἄλλοι νὰ δακρύζουν, οἱ μὲν νὰ εὐτυχοῦν καὶ οἱ ἄλλοι νὰ δυστυχοῦν, γι' αὐτὸ ὅ,τι περισσεύει ἀπὸ τοὺς μὲν πρέπει νὰ προσφέρεται γιὰ νὰ καλύψει τὶς ἀνάγκες τῶν δέ. Σὲ αὐτὴ τὴν κίνηση δὲν δικαιολογεῖται καμία διάκριση καὶ ἀποκλεισμός. Σὰς παραδίδουμε αὐτὴ τὴν ἀνθρωπιστικὴ βοήθεια καὶ παρακαλοῦμε νὰ τὴν διαθέσετε στοὺς ἀνθρώπους ποὺ ἔχουν ἀνάγκη. Ὅ,τι παραδίδεται στὰ χέρια σας ἀποσκοπεῖ στὴν κάλυψη τῶν ἀναγκῶν τοῦ λαοῦ σας. Τὸ μήνυμα τῶν θρησκειῶν εἶναι εἰρήνη».

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, δήλωσε τὴν ἱκανοποίησιν ἐκ μέρους τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, γιὰ τὴν «ἀπόφαση κατάπαυσης τοῦ πυρός» καὶ ὑπογράμμισε μὲ νόημα, πὼς «εὐχὴ μας εἶναι αὐτὴ ἡ ἀπόφαση νὰ διαρκέσει καὶ νὰ ἀποτελέσει γέφυρα πρὸς τὴν μετάβαση στὴν ἐγκαθίδρυση τῆς εἰρήνευσης στὴν πολὺπαθὴ αὐτὴ περιοχὴ. Εἴθε ὁ Θεὸς νὰ εὐλογῆσιν τὴν προσπάθειαν αὐτὴν, εἰσακούγοντας τὶς προσευχὰς ὄλων».

Ὡστόσο ἀπὸ πλευρᾶς τοῦ ὁ κ. Νιζάαμ δήλωσε ἐπιφυλακτικὸς, ἀφοῦ ὅπως εἶπε «παρ' ὅλη τὴν κατάπαυση τοῦ πυρός δὲν πιστεύουμε ὅτι ἔχουμε φτάσει στὸ τέλος καὶ ἡ εἰρήνη δὲν ἔχει ἐπέλθει. Τὸ πρόβλημα εἶναι ὅτι οἱ Μεγάλαις Δυνάμεις νομίζουν πὼς μόνοι αὐτοὶ ζοῦν στὸν κόσμον, γι' αὐτὸ θέλουν μὲ τὰ ὄπλα νὰ δηλώνουν τὴν ὑπεροχὴ τους. Ἐμεῖς καὶ ἐσεῖς στὴ χώρα σας, ὑποφέραμε ἀπὸ τοὺς πολεμους στὴν ἱστορίαν, γι' αὐτὸ καὶ ἐσεῖς καταλαβαίνετε αὐτὸ ποὺ γίνεται στὴν χώρα μας. Εὐχομαι νὰ δοθεῖ ἡ εὐκαιρία νὰ μᾶς ἐπισκεφθεῖτε κάτω ἀπὸ διαφορετικὰ συνθήκες».

Στην συνέχεια ο Προκαθήμενος της Ἑλλησδικῆς Ἐκκλησίας μετέβη στο Κέντρο Συγκέντρωσης ἀνθρωπιστικῆς βοήθειας της «Ἐρυθρᾶς Ἡμισελίνου», ὅπου καὶ προσέφερε ἄλλους 10 τόνους ἀνθρωπιστικοῦ ὑλικοῦ, ἐνῶ οἱ υπόλοιποι 40 τόνοι της ἀνθρωπιστικῆς βοήθειας πρὸς τοὺς πληγέντες τοῦ πολέμου, θὰ διοχετευθοῦν ἀπευθείας στὸ ἐσωτερικὸ τοῦ Λιβάνου, ἀπὸ τὴν Μ.Κ.Ο. της Ἐκκλησίας «Ἀλληλεγγύη».

Ὁ Πρόεδρος της Ἐρυθρᾶς Ἡμισελίνου, Δρ. Ἀμπντουήλ Ραχμὰν Ἀττάρ, εὐχαρίστησε τὸν Μακαριώτατο καὶ τὴν Ἐκκλησία της Ἑλλάδος, ἐκφράζοντας τὴν χαρὰ καὶ τὴν εὐγνωμοσύνη του, ζητώντας ἐκ παραλλήλου νὰ προσεῦχεται «γὰ τὴν εἰρήνευση στὴν περιοχή», ἐνῶ ὑπογράμμισε μὲ ἔμφαση: «Ἡ Συρία εἶναι ὑπερήφανη γὰ τὴν φιλοξενία τοῦ ἀνθρωπιστικοῦ ὑλικοῦ καὶ εἴμαστε ὑπερήφανοι γὰ τὸ λαὸ σας ποὺ πρῶτος μᾶς συμπαράσταθηκε».

Λίγο ἀργότερα ὁ Προκαθήμενος της Ἑλλησδικῆς Ἐκκλησίας ἐπαναλαμβάνει στὰ Τοπικὰ ΜΜΕ τὴν εὐαισθησία ποὺ ἔχει ἡ Ἑλλάδα ἀπέναντι στοὺς κατατρεγμένους ἀπὸ τοὺς πολέμους, ἐξηγώντας τοὺς λόγους γὰ τοὺς ὁποίους πρωτοστατεῖ στὴν ἀποστολὴ ἀνθρωπιστικῆς βοήθειας: «Εἴμαστε λαὸς ποὺ ἔχουμε ὑποστῆ πολέμους καὶ ἔχουμε μεγάλη εὐαισθησία στοὺς ἀνθρώπους ποὺ ταλαιπωροῦνται ἀπὸ τέτοια δεινά, στοὺς πρόσφυγες καὶ τὰ θύματα. Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία της Ἑλλάδος, ἔχει τεθεῖ ἐπικεφαλῆς προσπάθειας ἀνθρωπιστικῆς βοήθειας, ἕνα μέρος της ὁποίας, φέραμε σήμερα ἐδῶ. Ἡ παρουσία μας στὴν Δαμασκὸ ἔχει τόσο νὰ δηλώσει τὴν ἀγάπη καὶ τὴν συμπαράστασή μας πρὸς τοὺς πληγέντες. Εὐχόμαστε ἡ «κατάπαυση τοῦ πυρὸς ποὺ ἀπεφασίσθη ἀπὸ τὰ Ἡνωμένα Ἔθνη, νὰ ὁδηγήσει στὴν ἀσφαλῆ ἐγκαθίδρυση της εἰρήνης, χωρὶς περαιτέρω ταραχὲς καὶ ἐπιπλοκές».

(20.8.2006)

Συμπαράσταση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου στὴ Μητροπολιτὴ Μαντινείας

Τὴν ἀμέριστη συμπαράστασή του στὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Μαντινείας καὶ Κυνουρίας κ. Ἀλέξανδρο ἐξέφρασε, μὲ Συνοδικὸ τηλεγράφημα, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος στὴν δοκιμασία ποὺ βιώνει ὁ ἴδιος καὶ ἡ Μητρόπολή του, ἐξ ἀφορμῆς τῆς κλοπῆς τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνας τῆς Παναγίας ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μονὴ Ἑλῶνας.

Συγκεκριμένα, ὁ Μακαριώτατος στὸ τηλεγράφημά του ἀναφέρει: «Διὰ τὸ θλιβερὸν συμβὰν τῆς κλοπῆς τῆς περιπτύστου καὶ θαυματοουργοῦ Ἱερᾶς Εἰκόνας τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῆς ἐπονομαζομένης «Ἑλῶνας», Προστάτιδος καὶ Ἐφόρου τῆς ὁμωνύμου Ἱερᾶς Μονῆς τῆς καθ' ὑμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ ἀπάσης τῆς περιχώρου, ἐκφράζομεν ὑμῖν τὴν βαθυτάτην συμπάθειαν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ ἡμῶν προσωπικῶς, εὐχόμενοι ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς παράσχη πᾶσαν παραμυθίαν τῇ τε Ἀδελφότητι καὶ τῷ εὐσεβεῖ

λαῷ καὶ πᾶσαν ἐνίσχυσιν πρὸς ταχεῖαν ἀνεύρεσιν Αὐτῆς καὶ ἀποκατάστασιν ἐν τῷ ἱερῷ Αὐτῆς Σεβασματι».

(21.8.2006)

Μ.Κ.Ο. ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Ἀθήνα, 19 Ἰουλίου 2006

Φιλοξενία στοὺς Ἑλλήνες ποὺ ἀφίχθησαν στὴν Ἀθήνα ἀπὸ τὸ Λίβανο προσφέρει ὁ ἀναπτυξιακὸς Μὴ Κυβερνητικὸς Ὄργανισμὸς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Ἀλληλεγγύη».

Ὁ Μ.Κ.Ο. «Ἀλληλεγγύη», μὲ πρωτοβουλία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου, ἀνέλαβε νὰ παράσχει προσωρινὴ φιλοξενία σὲ ξενοδοχεῖα στὸν Πειραιᾶ στοὺς Ἑλλήνες ποὺ ἔφτασαν σήμερα τὸ πρωὶ στὸ ἀεροδρόμιο «Ἐλ. Βενιζέλος» καὶ οἱ ὁποῖοι βρισκόνταν στὴ Λάρνακα, ὅπου τοὺς εἶχε μεταφέρει ἡ φρεγάτα «Ψαρά» τοῦ Πολεμικοῦ ναυτικοῦ. Στὸ ἀεροδρόμιο τοὺς ὑποδέχθηκε ὁ Ὑφυπουργὸς Ἐξωτερικῶν Θεόδωρος Κασσίμης καὶ ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ Μ.Κ.Ο. «Ἀλληλεγγύη» κ. Δ. Φουρλημάδης.

Ὁμάδα κοινωνικῶν λειτουργῶν καὶ ψυχολόγων ἔχει ἀναλάβει τὴν ψυχολογικὴ ὑποστήριξη τῶν Ἑλλήνων ποὺ ἔφτασαν ἀπὸ τὸ Λίβανο. Ὁ Μ.Κ.Ο. «Ἀλληλεγγύη» σὲ συνεργασία μὲ τὸ ἐλληνικὸ Ὑπουργεῖο Ἐξωτερικῶν παραμένει σὲ ἐτοιμότητα προκειμένου νὰ προσφέρει ὅποιαδήποτε βοήθεια τοῦ ζητηθεῖ.

(Ἀπὸ τὸ Γραφεῖο Τύπου)

Δύο νέες ἀποστολὲς ἀνθρωπιστικῆς βοήθειας γὰ τοὺς πρόσφυγες τοῦ Λιβάνου

Ἀθήνα, 9 Αὐγούστου 2006

Δύο νέες ἀνθρωπιστικὲς ἀποστολὲς γὰ τὴν κάλυψη τῶν ἀναγκῶν τοῦ λιβανικοῦ λαοῦ πραγματοποίησε ἡ Μὴ Κυβερνητικὴ Ὄργανωση τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Ἀλληλεγγύη».

Ἀνθρωπιστικὸ ὑλικὸ συνολικοῦ βάρους 81.050 κιλῶν (φάρμακα, γάλα, ζυμαρικά, ἐμφιαλωμένο νερό) μεταφέρθηκε μὲ πλοῖο στὴ Λατάκια τῆς Συρίας καὶ ἀπὸ ἐκεῖ διανεμήθηκε στοὺς πρόσφυγες τοῦ Λιβάνου ποὺ ἔχουν καταφύγει στὴ χώρα. Ἐξάλλου, ἀεροσκάφος C-130 μετέφερε στὴ Λάρνακα ἐπιπλέον 5 τόνους ἀνθρωπιστικῆς βοήθειας, ἡ ὁποία ἀκολουθῶς θὰ μεταφερθεῖ μὲ πλοῖο στὴ Βηρυτὸ.

Ἡ «Ἀλληλεγγύη» ἔχει ἀποστείλει μέχρι σήμερα περισσότερους ἀπὸ 96 τόνους ἀνθρωπιστικοῦ ὑλικοῦ, ἐνῶ τὴν ἐπόμενην ἑβδομάδα κλιμάκιο τῆς ὀργάνωσης μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Γενικὸ Διευθυντὴ τῆς κ. Δ. Φουρλημάδης θὰ ἐπισκεφθεῖ καταυλισμοὺς προσφύγων στὴ Συρία καὶ θὰ παραδώσει τὸ σύνολο τῆς ἀνθρωπιστικῆς βοήθειας.

Ἡ Μ.Κ.Ο. «Ἀλληλεγγύη» συνεχίζει τὴ συγκέντρωση ἀνθρωπιστικοῦ ὑλικοῦ μὲ τὶς Νομαρχίες (ΕΝΑΕ) καὶ τοὺς Δήμους (ΚΕΔΚΕ) τῆς χώρας, ἐνῶ παρέχει ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή στέγη στοὺς πρόσφυγες τοῦ Λιβάνου ποὺ ἔρχονται στὴν Ἑλλάδα.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΒΟΗΘΕΙΑ: Ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ ἐνισχύσουν τοὺς συνανθρώπους μας στὸ Λίβανο, μποροῦν νὰ καταθέτουν τὰ χρήματα στοὺς ἀκόλουθους τραπεζικοὺς λογαριασμούς:

EUROBANK: 053 0200 156 646

ΠΕΙΡΑΙΩΣ: 5054 018 129 257

ALPHA BANK: 18 800 200 2000 802

ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΘΗΝΩΝ

Ὁμιλία τοῦ Μακαριωτάτου στὸ Α΄ Βαλκανικὸ Βυζαντινολογικὸ Συνέδριο στὶς Πρέσπες

Τὴν ἔναρξη τῶν ἐργασιῶν τοῦ Α΄ Βαλκανικοῦ Βυζαντινολογικοῦ Συνεδρίου μὲ θέμα «Βυζαντινὴ καὶ Μεταβυζαντινὴ Πρέσπα» ποὺ διοργανῶνται ἡ Ἱερά Μητρόπολις Φλωρίνης, Πρεσπῶν καὶ Ἑορδαίας καὶ ὁ Δήμος Πρεσπῶν κήρυξε στὶς 14.7.2006 τὸ ἀπόγευμα στὸ Θεματικὸ Κέντρο Δήμου Πρεσπῶν ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος.

Ὁ Προκαθήμενος τῆς Ἑλληδικῆς Ἐκκλησίας κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ὁμιλίας του ἐξέφρασε τὴ χαρὰ καὶ τὴ συγκίνησή του γιὰ τὸ γεγονός ὅτι βρίσκεται στὶς ἀκριτικές καὶ ἱστορικές Πρέσπες, γιὰ τοὺς ἑορτασμοὺς τῆς χιλιετηρίδος ἀπὸ τὴν ἴδρυση τοῦ Ἱ. Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Γερμανοῦ, στοὺς ὁποίους ἐντάσσεται καὶ τὸ Α΄ Βαλκανικὸ Βυζαντινολογικὸ Συνέδριο «Βυζαντινὴ καὶ Μεταβυζαντινὴ Πρέσπα».

«Βρισκόμαστε σὲ μιὰν ἀληθῶς πανέμορφη περιοχή», εἶπε ὁ Μακαριώτατος, «τὴν ὁποία δὲν ἀρκεῖ νὰ τὴ θαυμάζουμε καὶ νὰ τὴν ἐπισκεπτόμαστε ὡς τουρίστες. Ὅφειλουμε νὰ συνειδητοποιήσουμε ὅτι πρόκειται γιὰ θησαυρὸ πολιτιστικῆς καὶ οἰκολογικῆς κληρονομιάς». «Ἀλλὰ δὲν εἴμαστε ἄξιοι κληρονόμοι», σημείωσε, «ἐὰν δὲν τὴν ὑπερασπιζόμαστε. Ἔχουμε εὐθύνη νὰ ὑπερασπιζόμαστε πρῶτα ἀπ' ὅλα τὴν εἰρήνη τῆς περιοχῆς, καὶ νὰ ἐργαζόμαστε γι' αὐτήν». Καὶ συνέχισε: «Θὰ πρέπει νὰ διευρύνουμε τοὺς ὀρίζοντές μας, καὶ νὰ συναισθανθοῦμε ὅτι ἡ προστασία τοῦ εὐρύτερου χώρου τῶν Πρεσπῶν ἀποτελεῖ κοινὸ χρέος ὄλων τῶν λαῶν καὶ τῶν κρατῶν τῆς περιοχῆς». «Εἰδικότερα ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες» τόνισε ὁ Μακαριώτατος, «πρέπει νὰ στηρίζουμε τοὺς ἀξιαγάπητους ἀκρίτες τῆς Φλώρινας καὶ τῶν Πρεσπῶν, ὥστε νὰ εὐμερῆσουν καὶ νὰ παραμείνουν στὸν τόπο τους».

Δήλωση Μακαριωτάτου γιὰ τὴν ἀνέγερση τεμένους στὸν Ἑλαιώνα

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος ἔκανε τὴν ἀκόλουθη δήλωση:

«Ἡ τελικὴ ἐπίσημη ἀναγγελία τῆς ὀριστικῆς τοποθεσίας γιὰ τὴν ἀνέγερση τοῦ τεμένους στὸν Ἑλαιώνα μᾶς εὐρίσκει σύμφωνους, ὅπως ἀλλῶστε τοῦτο πλειστάκις ἔχουμε δηλώσει. Τὸ δικαίωμα τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας εἶναι ἀναφαίρετο γιὰ κάθε πολίτη εὐνομούμενης χώρας, ὅπως εἶναι ἡ Ἑλλάδα, καὶ ἐκφράζεται μὲ τὸ δικαίωμα λατρείας τοῦ Θεοῦ ἐντὸς εἰδικῶν χώρων. Κατὰ συνέπεια χαιρετίζουμε τὴν ἀπόφαση αὐτὴ ὡς θετικὴ καὶ δικαία ταυτιζομένη μὲ τὶς πάγιες θέσεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

(25 Ἰουλίου 2006)

Ὁ Μακαριώτατος στὴν «Παναγία Σουμελά» γιὰ τὸν ἑορτασμὸ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου

Ἀθήνα, 15 Αὐγούστου 2006

Μὲ ἰδιαίτερη λαμπρότητα καὶ μεγαλοπρέπεια τελέσθηκε στὸ Ἱερὸ Προσκύνημα τῆς «Παναγίας Σουμελά» στὴ Βέροια, ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, πολυαρχιερατικὸ συλλειτουργοῦ, προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου καὶ συνιερουργούντων τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν, Βεροίας, Ναούσης καὶ Καμπανίας κ. Παντελεήμονος, Σιδηροκάστρου κ. Μακαρίου, Σερρῶν καὶ Νιγρίτης κ. Θεολόγου καὶ Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου κ. Ἱεροθέου.

«Σήμερα ἑορτάζει ἡ Μητέρα τοῦ Θεοῦ, ἡ Γέφυρα τῆς ζωῆς, ἡ Σωτηρία καὶ ἡ Ἑλπίδα τοῦ κάθε ἀνθρώπου ποὺ ἔρχεται μπροστὰ στὴν εἰκόνα Της νὰ καταθέσει τοὺς προβλήματα του, τὶς ἀπορίες του, τὸν καημὸ του» σημείωσε ὁ Μακαριώτατος. «Ποῦ ἀλλοῦ ὁ ἀνθρώπος μπορεῖ νὰ ἐμπιστευθεῖ τὰ προβλήματα τῆς ψυχῆς του;» ἀναρωτήθηκε. Καὶ συνέχισε: «Ἡ Παναγία εἶναι ἡ κοινὴ μας Μητέρα ποὺ ἐνώνει ὅλο τὸν κόσμο. Δὲν δικαιολογοῦνται πάθη καὶ ἐκδικητικότητες. Μᾶς ἐνώνει Ἐκείνη κάτω ἀπὸ τὸ χέρι Της, μέσα στὴν ἀγκαλιά Της».

Ὁ Προκαθήμενος τῆς Ἑλληδικῆς Ἐκκλησίας ἐπέλεξε τὸ ὄνομα «Μητέρα» ἀπὸ τὰ 7.000 προσωνύμια ποὺ ἀποδίδονται στὴν Παναγία, «διότι», ὅπως εἶπε, «δὲν ὑπάρχει κανένα ἄλλο πρόσωπο πρὸς τὸ ὁποῖο νὰ αἰσθανόμαστε τέτοια οἰκειότητα».

Σὲ ἄλλο σημεῖο τῆς ὁμιλίας του ἔκανε λόγο γιὰ τὶς δυσκολίες ποὺ ἀντιμετωπίζει ὁ ἀνθρώπος στὴν καθημερινότητά του. Καὶ ὑπογράμμισε: «Εἴμαστε ὄλοι φοβισμένοι ἀπὸ τὴν κακία, τὴ διαφθορά, τὴν κατάχρηση ἀπὸ τὸν ἀνθρώπο τῶν δυνατοτήτων του, τὴν ἀθεοφοβία τῶν ἰσχυρῶν. Ὅλα αὐτὰ διώχνουν ἀπὸ μέσα μας τὴν ἐλπίδα. Καὶ δὲν θὰ ὑπῆρχε χώρος γιὰ ἐλπίδα ἐὰν δὲν ὑπῆρχε Πίστη. Μόνο μὲ τὴν Πίστη παίρνουμε δύναμη γιὰ νὰ πορευθοῦμε στὴ ζωὴ».

Τέλος, ὁ Μακαριώτατος ἀναφέρθηκε στὴν τραγικὴ κατάσταση ποὺ ἐπικρατεῖ τὴν περίοδο αὐτὴ στὴν Μ. Ἀνατολή, καθὼς καὶ στὶς προσπάθειες ποὺ καταβάλλει ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος μέσῳ τῆς Μ.Κ.Ο. «Ἀλληλεγγύη», ἐπισημαίνοντας χαρακτηριστικὰ ὅτι πρώτη ἡ Ἐκκλησία ἔδωσε τὸ «παρὼν» μὲ τὴν ἀνθρωπιστικὴ βοήθεια ποὺ ἀπέστειλε στοὺς ἀμάχους. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, εἶπε, εἶναι σεβα-

στη σ' ὀλόκληρο τὸν Ὀρθόδοξο κόσμο. Εἶναι μιὰ Ἐκκλησία, κατέληξε, μὲ ὄνομα καὶ δύναμη, ἡ ὁποία ἔχει ἀναπτύξει ἕνα τεράστιο πνευματικό, κοινωνικό καὶ φιλιανθρωπικό ἔργο, εἶναι ἡ μάνα τοῦ λαοῦ μας, ἀλλὰ καὶ πολλῶν ἀλλῶν λαῶν.
(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

Πολιτειαρχιερατικὸ συλλεῖτουργο στὸν Μητροπολιτικὸ Ἱ. Ναὸ Τιμίου Προδρόμου Ξάνθης

Στὴν πλάνη τῶν ἀνθρώπων ποὺ ἰσχυρίζονται ὅτι εἶναι Χριστιανοί, ἀλλὰ δίδουν διαφορετικὲς ἀπαντήσεις γιὰ τὸ τί ἦταν ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἀναφέρθηκε ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ κηρύγματός του ἀπὸ τὸν Μητροπολιτικὸ Ἱ. Ναὸ Τιμίου Προδρόμου Ξάνθης.

«Υπάρχουν ἀνάμεσά μας κάποιοι ποὺ ἰσχυρίζονται ὅτι εἶναι Χριστιανοί», εἶπε ὁ Μακαριώτατος, «ἀλλὰ ἐὰν τοὺς ρωτήσεις τί ἦταν ὁ Χριστὸς, θὰ πάρεις διαφορετικὲς ἀπαντήσεις». «Ἄλλοι θὰ σοῦ ποῦν ὅτι ἦταν δάσκαλος, ἄλλοι ὁ πρῶτος κομμουνιστής, ἐπαναστάτης τὸν ὁποῖο οἱ σκοτεινὲς δυνάμεις τῆς ἐποχῆς του ἀνέβασαν στὸν Σταυρό, καὶ ἴσως κάποιοι ἄλλοι ποῦν ὅτι ἦταν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, στὸν ὁποῖο πιστεύουν» σημείωσε. «Αὐτὸ τὸ τελευταῖο εἶναι ἡ πραγματικότητα», πρόσθεσε, «καὶ, νομίζω, ὅτι ὅσοι λένε ἄλλα πράγματα βρίσκονται σὲ πλάνη». «Στὴ θρησκεία μας», τόνισε «μπαίνουμε γιὰ νὰ “καλοπιαστοῦμε” ἐμεῖς καὶ ὄχι γιὰ νὰ τὴ βάλουμε στὸ δικό μας καλούπι». «Στὸν Τίμιο Πρόδρομο, τὴ μνήμη τοῦ ὁποίου ἐορτάζουμε», ὑπογράμμισε ὁ Μακαριώτατος, «ὀφείλουμε τὸ γεγονός ὅτι πρῶτος ὁμολόγησε καὶ διακήρυξε ὅτι ὁ Χριστὸς ἦταν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ». «Στὸ ἐρώτημα λοιπὸν τί εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς δὲν χωράει νὰ ποῦμε τί πιστεύει ὁ καθένας, σημασία ἔχει τί πιστεύει ἡ Ἐκκλησία. Καὶ αὐτὸ ποὺ πιστεύει ἡ Ἐκκλησία εἶναι τὸ ὀρθό» ἀνέφερε χαρακτηριστικά.

(29.8.2006)

ΙΕΡΑΙ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΣ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΣΥΡΟΥ

Πανελλήνιο Ἱερό Ἰδρυμα Εὐαγγελιστρίας Τήνου

Ἱερά Νῆσος Τήνος, 4 Αὐγούστου 2006

Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ τοῦ Πανελληνίου Ἱεροῦ Ἰδρύματος Εὐαγγελιστρίας Τήνου (ΠΙΙΕΤ), πιστὴ στὴ διαθήκη τῶν Κτητόρων καὶ στοὺς σκοποὺς τοῦ Ἰδρύματος, βλέποντας, ὅπως ὅλος ὁ κόσμος ποὺ δὲν ἔχει χάσει ἀκόμη τὰ συναισθήματα καὶ τὴν ἀνθρωπιά του, τὸ Λίβανο νὰ ἰσοπεδώνεται, ἀμάχους νὰ σκοτώνονται, παιδιὰ νὰ σβήνουν στὰ ἐρείπια τῶν οἰκιῶν τους, οἰκογένειες νὰ ἐξοντώνονται ἀπὸ ἰσραηλινὲς βόμβες καὶ τὴν διεθνή Κοινότητα νὰ ἀδιαφορεῖ προκλητικὰ καὶ νὰ στρέφει τὴν πλάτη στὰ φοβισμένα πρόσωπα,

στὶς ἀπεγνωσμένες φωνὲς καὶ στὰ τρομαγμένα μάτια ποὺ καλοῦν σὲ βοήθεια γιὰ ἄμεση κατάπαυση τοῦ πυρός καὶ ἐκεχειρία, διαμαρτύρεται γιὰ τὴ στάση τῶν ἰσχυρῶν τῆς γῆς καὶ ὁμόφωνα ἀποφασίζει στὴ συνεδρίαση τῆς 2ας Αὐγούστου 2006, νὰ προσφέρει τὸ ποσὸ τῶν 30.000 € ὡς ἀνθρωπιστικὴ βοήθεια, μέσῳ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, στὸ βασανισμένο λαὸ τοῦ Λιβάνου.

Γιὰ τὴ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ τοῦ ΠΙΙΕΤ

Ὁ Πρόεδρος

† Ὁ Μητροπολίτης Σύρου καὶ Τήνου
κ. Δωρόθεος Β΄

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΕΞΑΡΧΙΑ ΠΑΤΜΟΥ

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Ἀνακήρυξη τῆς Πάτμου ὡς Μνημείου Παγκόσμιας Πολιτιστικῆς Κληρονομιάς ἀπὸ τὴν Unesco

Μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς ἀνακήρυξης τῆς Πάτμου ὡς Μνημείου Παγκόσμιας Πολιτιστικῆς Κληρονομιάς ἀπὸ τὴν Unesco, τὴν Κυριακὴ 27 Αὐγούστου 2006, στὶς 7.00 τὸ ἀπόγευμα, ἐγκαινιάσθηκε στὴ νῆσο τὸ πρῶτο στὴν Ἑλλάδα Κέντρο Ὀρθόδοξου Πολιτισμοῦ καὶ Πληροφόρησης.

Τὸ Κέντρο διαθέτει σύστημα ταυτόχρονης προβολῆς εἰδικῶν εἰκονογράμματος σὲ 5 διαφορετικὲς γλώσσες (Ἑλληνικά, Ἀγγλικά, Γαλλικά, Ἰταλικά καὶ Γερμανικά), ὀθόνες ἀφῆς (touch screen info kiosk) μὲ πληροφοριακὸ ὑλικό, ἐνημερωτικὰ DVD καὶ ἐντυπα, καθὼς καὶ δυνατότητα πρόσβασης σὲ διαδικτυακοὺς τόπους συναφοῦς θεματολογίας καὶ ἐνημέρωσης σχετικὰ μὲ τὸν Ὀρθόδοξο Πολιτισμὸ σὲ παγκόσμιο ἐπίπεδο.

Ὁ Ἕλληνας καὶ ξένος ἐπισκέπτης σὲ διάστημα 15 λεπτῶν θὰ ἔχει τὴν εὐκαιρία νὰ γνωρίσει τὴν Ἱστορία, τὴν Ἱερότητα, τὸν Μοναχισμό καὶ τὴν Θεία Λατρεία, τὴν Πολιτιστικὴ Κληρονομιά καὶ τὴν Λαογραφία τῆς Πάτμου, καθὼς καὶ τὴν Προσφορὰ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Θεολόγου ἀνὰ τοὺς αἰῶνες μέχρι καὶ τὶς ἡμέρες μας. Παράλληλα, προτείνονται ἐνδιαφέροντα ἀξιοθέατα τῆς Πάτμου καὶ τῆς εὐρύτερης περιοχῆς γιὰ ἐπισκέψεις καὶ περιηγήσεις, καθὼς καὶ ἄλλες χρήσιμες πληροφορίες γιὰ μετακινήσεις καὶ ὑπηρεσίες.

Ἡ πρωτοβουλία τῆς δημιουργίας τοῦ Κέντρου Ὀρθόδοξου Πολιτισμοῦ καὶ Πληροφόρησης τῆς Πάτμου, καθὼς καὶ τῆς ἀναβάθμισης τοῦ Μεγάλου Σκευοφυλακίου τῆς Μονῆς –τοῦ μεγαλύτερου καὶ σπουδαιότερου Μουσείου τοῦ Αἰγαῖο– ἀνήκει στὸν Καθηγούμενο καὶ Πατριαρχικὸ Ἐξαρχο Πάτμου Ἀρχιμανδρίτη κ. Ἀντίπα.

Ὁ πρωτοποριακὸς αὐτὸς θεσμὸς ἀποτελεῖ τὸ πρῶτο κομβικὸ σημεῖο στὸ ὑπὸ δημιουργία δίκτυο ψηφιακῆς διασύνδεσης τῶν σημαντικότερων τόπων τῆς Ὀρθοδοξίας (Φανάρι, Ἱεροσόλυμα, Ἀλεξάνδρεια, Ἅγιον Ὄρος, Μονὴ Σινᾶ, κ.ἄ.).

Περὶ συστάσεως Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «ΓΕΝΙΚΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΣΕΡΡΩΝ ΚΑΙ ΝΙΓΡΙΤΗΣ»

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἔχουσα ὑπ' ὄψει:

1) Τὰς Διατάξεις τῶν ἀρθρῶν: 1 παρ. 4, 29 παρ. 2 καὶ 59 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

2. Τὰς ὑποχρεώσεις τῆς Ποιμανούσης Ἐκκλησίας τὰς ἀπορροεύσας ἐκ τῶν Θείων Εὐαγγελικῶν Ἐπιταγῶν, τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ τῶν Νόμων τοῦ Κράτους πρὸς τὸ Χριστεπώνυμον τῆς Ἐκκλησίας πλήρῳμα.

3. Τὰς ὑφισταμένας Κοινωνικὰς, Ποιμαντικὰς καὶ Φιλανθρωπικὰς ἀνάγκας τοῦ ποιμνίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερρῶν καὶ Νιγρίτης.

4. Τὴν ἀπὸ 1.2.1985 Πρᾶξιν τοῦ Μητροπολίτου Σερρῶν καὶ Νιγρίτης κυροῦ Μαξίμου «περὶ Συστάσεως καὶ λειτουργίας τοῦ "Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Φιλανθρωπικοῦ Ταμείου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερρῶν καὶ Νιγρίτης"», καὶ τοῦ ἀπὸ 1.2.1985 Κανονισμοῦ λειτουργίας αὐτοῦ (Φ.Ε.Κ. 192/τ.Β'/9.4.1985).

5. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 74/19.5.2006 Ἀπόφασιν τοῦ Μητροπολίτου Σερρῶν καὶ Νιγρίτης κ. Θεολόγου καὶ τὴν ὑπ' ἀριθμ. 587/19.5.2006 πρότασιν αὐτοῦ, περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ «Κανονισμοῦ Συστάσεως καὶ λειτουργίας τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Φιλανθρωπικοῦ Ταμείου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερρῶν καὶ Νιγρίτης».

6. Τὴν ἀπὸ 31.5.2006 Γνωμάτευσιν τοῦ Γραφείου Δικηγόρων τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

7. Τὴν ἀπὸ 9.6.2006 Ἀπόφασιν Αὐτῆς.

Ἀποφασίζει

Τὴν τροποποίησιν, συμπλήρωσιν καὶ ἀντικατάστασιν τῆς ἀπὸ 1.2.1985 Ἀποφάσεως τοῦ Μητροπολίτου Σερρῶν καὶ Νιγρίτης κυροῦ Μαξίμου, «περὶ Συστάσεως καὶ λειτουργίας τοῦ "Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Φιλανθρωπικοῦ Ταμείου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερρῶν καὶ Νιγρίτης"», καὶ τοῦ ἀπὸ 1.2.1985 Κανονισμοῦ λειτουργίας αὐτοῦ (Φ.Ε.Κ. 192/τ.Β'/9.4.1985) διὰ τοῦ ἐπομένου Κανονισμοῦ λειτουργίας αὐτοῦ ἔχοντος ὡς ἑξῆς:

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΠΩΝΥΜΙΑΝ: «ΓΕΝΙΚΟΝ
ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΚΑΙ ΕΝΟΡΙΑΚΑ ΤΟΙΑΥΤΑ "ΠΑΝΑΓΙΑ Η ΠΟΝΟΛΥΤΡΙΑ"
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΣΕΡΡΩΝ ΚΑΙ ΝΙΓΡΙΤΗΣ»

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄
Σύστασις - Ἔδρα - Σκοπὸς

Ἄρθρον 1

Συνιστᾶται εὐαγὲς Ἐκκλησιαστικὸν Ἴδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «ΓΕΝΙΚΟΝ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΚΑΙ ΕΝΟΡΙΑΚΑ ΤΟΙΑΥΤΑ "ΠΑΝΑΓΙΑ Η ΠΟΝΟΛΥΤΡΙΑ" ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΣΕΡΡΩΝ ΚΑΙ ΝΙΓΡΙΤΗΣ».

Τὸ Ἴδρυμα τοῦτο τελεῖ ὑπὸ τὴν διοίκησιν καὶ τὴν ἐποπτεῖαν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερρῶν καὶ Νιγρίτης, ἀποτελεῖ ἰδιαιτέραν Ὑπηρεσίαν αὐτῆς, αὐτοτελοῦς διαχειρίσεως καὶ μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρα καὶ ἔχει ἔδραν τὴν πόλιν τῶν Σερρῶν, στεγάζεται δὲ εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Άρθρον 2

Οι σκοποί του Ίδρύματος είναι:

1. Η οικονομική ενίσχυσις καὶ ἡ περίθαλψις ἐνδεῶν καὶ ἀπόρων οἰκογενειῶν καὶ προσώπων.

2. Ἡ ἰατροφαρμακευτικὴ περίθαλψις ἀσθενῶν παρεχομένη τόσον διὰ τὸ ἐσωτερικὸν ὅσον καὶ διὰ τὸ ἐξωτερικόν.

3. Ἡ οικονομικὴ ενίσχυσις ἀπόρων ὀρφανῶν ἀριστῶν μαθητῶν καὶ σπουδαστῶν καὶ τέκνων πολυτέκνων.

4. Ἡ ενίσχυσις Φιλανθρωπικῶν καὶ εὐαγῶν Ἰδρυμάτων, τὰ ὁποῖα ἤδη ὑφίστανται ἢ πρόκειται νὰ συσταθοῦν εἰς τὸ μέλλον.

5. Ἡ ενίσχυσις Συλλόγων ἀτόμων, τὰ ὁποῖα πάσχουν ἢ ἔχουν ἀνάγκην ἀνθρωπιστικῆς συνδρομῆς (π.χ. Σύλλογοι ἀτόμων μὲ κινητικὰ προβλήματα, νεφροπαθῶν, κωφῶν κ.τ.λ.).

6. Ἡ μισθοδοσία τῶν ἀπαραιτῶν Κοινωνικῶν Λειτουργῶν καὶ λοιπῶν συνεργατῶν, οἱ ὁποῖοι ἐργάζονται διὰ τὴν ὑλοποίησιν τῶν σκοπῶν τοῦ Κέντρου στηρίξεως προβλημάτων νέων καὶ οἰκογενείας, καθὼς καὶ ἡ ἐν γένει οικονομικὴ στήριξις αὐτοῦ.

7. Ἡ λειτουργία τῆς τυχόν ἰδρυθσομένης κεντρικῆς «Τραπεζῆς τῆς Ἀγάπης» καὶ τῶν ἐνοριακῶν «Τραπεζῶν τῆς Ἀγάπης».

8. Ἡ οικονομικὴ ενίσχυσις τοῦ Βρεφονηπιακοῦ ἢ τοῦ Παιδικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

9. Ἡ πνευματικὴ καὶ οικονομικὴ στήριξις ἱεραποστολικῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ διὰ παροχῆς ὑποτροφιῶν, ενισχύσεως διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν Ἱερῶν Ναῶν κ.τ.λ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄

Διοίκησις

Άρθρον 3

1. Τὸ Γενικὸν Φιλόπτωχον Ταμεῖον (Γ.Φ.Τ.) διοικεῖται ὑπὸ Πενταμελοῦς Διοικητικοῦ Συμβουλίου (Δ.Σ.) ἀποτελούμενου ἐκ τῶν: α) τοῦ ἐκάστοτε Μητροπολίτου Σερρών καὶ Νιγρίτης, ὡς Προέδρου, β) τοῦ Πρωτοσυγκέλλη ἢ τοῦ Γενικοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου, ὡς Ἀντιπροέδρου, γ) ἐνὸς Κληρικοῦ τῆς Μητροπόλεως καὶ δ) δύο λαϊκῶν (ἀνδρῶν ἢ γυναικῶν) μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν των, διοριζομένων ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου.

2. Ἡ θτεία τῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ. εἶναι τριετής, τὸ ἀξίωμα των τιμητικὸν καὶ ἄμισθον καὶ δύναται νὰ ἐπαναδιορισθοῦν μετὰ τὴν λήξιν τῆς θτείας των. Μέλος τοῦ Δ.Σ. ἐκλείπον ἢ παραιτούμενον πρὸ τῆς λήξεως τῆς θτείας του ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου. Μέλος ἀπέ-

χον ἀδικαιολογήτως ἐκ τριῶν συνεδριῶν τοῦ Δ.Σ. δύναται νὰ ἀντικατασταθῇ ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου.

Άρθρον 4

Πρόεδρος - Ἀντιπρόεδρος

1. Ὁ Πρόεδρος ἐκπροσωπεῖ νομίμως τὸ Γενικὸν Φιλόπτωχον Ταμεῖον ἐνώπιον πάσης δικαστικῆς ἢ διοικητικῆς ἀρχῆς, συμβάλλεται ἐξ ὀνόματος καὶ διὰ τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμεῖου, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

2. Ὁ Ἀντιπρόεδρος ἀναπληρῶνει τὸν Πρόεδρο, ὅταν οὗτος ἀπουσιάζει ἢ κωλύεται νὰ παρευρεθῇ.

Άρθρον 5

1. Ὁ Ταμίας καὶ ὁ Γραμματεὺς ἐκλέγονται κατὰ τὴν πρώτην Συνεδρίασιν τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμεῖου ἀπὸ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον.

2. Ὁ Γραμματεὺς φυλάσσει ὅλα τὰ βιβλία Διοικήσεως, τὴν σφραγίδα τοῦ Ἰδρύματος, συντάσσει τὰ πρακτικὰ τοῦ Δ.Σ. καὶ τὴν ἀλληλογραφίαν, τὴν ὁποῖαν συνυπογράφει μὲ τὸν Πρόεδρον.

3. Ὁ Ταμίας κρατεῖ τὰ διαχειριστικὰ βιβλία καὶ τὸ ταμεῖον τοῦ Γ.Φ.Τ., εἶναι δὲ ὑπόλογος ἐναντι τοῦ Δ.Σ. Οἱ εἰσπράξεις τοῦ Γ.Φ.Τ. κατατίθενται ὑπὸ τοῦ Ταμεῖου εἰς τραπεζικὸν λογαριασμὸν ἐπ' ὀνόματι τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμεῖου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερρών καὶ Νιγρίτης, κρατεῖ δὲ εἰς χεῖρας του μέχρι τὸ ποσὸν τῶν χιλίων (1.000) εὐρῶ διὰ τὰς τρεχούσας ἀνάγκας.

Άρθρον 6

1. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον συνέρχεται τακτικῶς ἀνὰ τρίμηνον, κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ Ἀντιπροέδρου, ὡς ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ, ἐκτάκτως δὲ ὅταν κρίνει ἀναγκαῖον ὁ Πρόεδρος ἢ ζητηθῇ ἐγγράφως ἀπὸ τρία τουλάχιστον μέλη, ἀναφέροντας τὰ θέματα διὰ τὰ ὁποῖα ζητεῖται ἡ σύγκλησις τοῦ Συμβουλίου. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον εὐρίσκεται εἰς ἀπαρτίαν, ὅταν παρευρίσκωνται τουλάχιστον τὰ τρία ἀπὸ τὰ πέντε μέλη αὐτοῦ.

2. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου λαμβάνονται μὲ ἀπλήν πλειοψηφίαν, εἰς περίπτωσιν δὲ ἰσοψηφίας κατισχύει ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου.

3. Τὰ πρακτικὰ ἀναγιγνώσκονται καὶ ὑπογράφονται ὑπὸ τῶν παρόντων εἰς τὴν ἀμέσως ἐπόμενην συνεδρίασιν τοῦ Συμβουλίου.

4. Τὸ Συμβούλιον ἀποφασίζει δι' ὁτιδήποτε θέμα ἀφορῶν εἰς τὸ Γενικὸν Φιλόπτωχον Ταμεῖον καὶ δὲν περι-

λαμβάνεται εις τὸν παρόντα Κανονισμόν, ὡς καὶ διὰ τὰ ἀνακύπτοντα προβλήματα τῶν Ἐνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄ Οικονομικὴ Διαχείρισις

ἄρθρον 7

1. Ἡ Διαχείρισις τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου ἐνεργεῖται βάσει τῆς κειμένης νομοθεσίας συμφώνως πρὸς τὸ σύστημα τῆς λογιστικῆς διαχειρίσεως τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Νομικῶν Προσώπων. Τὰ βιβλία διαχειρίσεως ὡς καὶ τὰ ἐντάγματα εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν θεωροῦνται ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ ἐλέγχονται ἀπὸ τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον εἰς τὸ τέλος ἐκάστου οἰκονομικοῦ ἔτους.

2. Ἡ ἐκμίσθωσις ἀκινήτων ὡς καὶ ἡ ἐκποίηση τούτων ἐνεργεῖται κατὰ τὰς διατάξεις «περὶ ἐκμίσθωσεως καὶ ἐκποιήσεως Ἐκκλησιαστικῶν ἀκινήτων».

3. Διὰ πᾶσαν εἰσφορὰν εἰς χρῆμα ἐκδίδεται γραμμάτιον εἰσπράξεως ὑπογραφόμενον ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Ταμίου, διὰ πᾶσαν δὲ εἰσφορὰν τρίτων εἰς εἶδος καταχώρησις εἰς τὰ οἰκεῖα βιβλία.

ἄρθρον 8

Πόροι τοῦ Γ.Φ.Τ.

1. Πόροι τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου εἶναι:

α) Οἱ ὑπὲρ αὐτοῦ ἐκάστοτε ἐπιχορηγήσεις διαφόρων φορέων, διὰ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερρῶν καὶ Νιγρίτης.

β) Τὰ ἐκ τῶν ἱεροπραξιῶν αὐτοπροαιρέτως διδόμενα «φιλότιμα» τοῦ Μητροπολίτου.

γ) Ποσοστὸν τριάντα ἐπὶ τοῖς ἑκατόν (30%) ἐκ τῶν εἰσπράξεων τῶν Ἐνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων.

δ) Τὸ ἐφ' ἅπαξ καταβαλλόμενον ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Ναῶν ποσὸν ὡς εἰσφορά, βάσει τοῦ ὑπὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου ἐγκρινόμενου ἐτησίου προϋπολογισμοῦ τῶν Ἱερῶν Ναῶν καὶ Μονῶν.

ε) Πᾶσαν προσφορὰ ἰδιωτῶν ἢ Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, κληρονομίες, κληροδοσίες καὶ τόκοι καταθέσεων.

στ) Οἱ πρόσοδοι ἐκ τῶν ἐκουσίων εἰσφορῶν τῶν πιστῶν εἰς τὴν κεντρικὴν «Τράπεζαν τῆς Ἀγάπης».

ζ) Ποσοστὸν πενήντα ἐπὶ τοῖς ἑκατόν (50%) ἐκ δισκοφορίας διενεργουμένης δύο φορὰς κατ' ἔτος, εἰς τοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ παρόντος Ἰδρύματος.

η) Ἐκ δισκοφορίας διενεργουμένης εἰς τοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς εἰς περιπτώσεις ἐκτάκτων ἀναγκῶν ἢ περιστατικῶν

καὶ πρὸς ἐκπλήρωσιν συγκεκριμένου σκοποῦ φιλοanthρωπίας.

θ) Ποσοστὸν ἑβδομήντα ἐπὶ τοῖς ἑκατόν (70%) ἐπὶ τῶν προσόδων τοῦ Γενικοῦ Ἐτησίου «Ἐράνου τῆς Ἀγάπης».

ι) Πᾶν ἕτερον ἔσοδον προερχόμενον ἐκ νομίμου καὶ χρηστῆς πηγῆς.

2. Οἱ πόροι τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου διατίθενται διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν αὐτοῦ, τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄

ΣΥΣΤΑΣΙΣ ΕΝΟΡΙΑΚΩΝ ΦΙΛΟΠΤΩΧΩΝ ΤΑΜΕΙΩΝ

ἄρθρον 9

Διοίκησις

Πρὸς εὐχερέστεραν ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου δύναται νὰ συσταθῆ παρ' ἐκάστην Ἐνορία, ἄνω τῶν πενήντα οικογενειῶν, Εἰδικὸν Ταμεῖον ὀνομαζόμενον «Ἐνοριακὸν Φιλοπτώχων Ταμείον» (Ε.Φ.Τ.), μὲ ἔδραν τὸν κεντρικὸν Ναὸν τῆς Ἐνορίας.

ἄρθρον 10

Ἐκαστὸν Ἐνοριακὸν Φιλοπτώχων Ταμεῖον, τὸ ὁποῖον στερεῖται ἰδίας νομικῆς ὑποστάσεως, διοικεῖται ὑπὸ Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς (Δ.Ε.) ἀποτελουμένης ἐκ: α) τοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ναοῦ, ὡς Προέδρου, β) ἐνὸς Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου, ὡς Ἀντιπροέδρου καὶ γ) τριῶν κυριῶν ἢ δεσποινίδων, διοριζομένων ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου κατόπιν προτάσεως τοῦ Ἐφημερίου. Ταμίαν καὶ Γραμματέα τῆς Ἐπιτροπῆς ἐκλέγει ἡ Δ.Ε. κατὰ τὴν πρώτην αὐτῆς συνεδρίαν.

ἄρθρον 11

Τὰ μέλη τῆς Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἐνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων διορίζονται ἐπὶ τριετῆ θτεία ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου, τούτου δυναμένου καὶ πρὸ τῆς λήξεως τῆς θτείας αὐτῶν νὰ ἀντικαταστήσῃ τὰ μέλη, ἅτινα διὰ λόγους ἀπασχολήσεως ἢ ὑγείας ἢ ἄλλης τινὸς αἰτίας δὲν δύναται νὰ προσφέρουν τὰς ὑπηρεσίας των. Μετὰ τὴν λήξιν τῆς τριετοῦς αὐτῶν θτείας, τὰ μέλη τῶν Ε.Φ.Τ. δύναται νὰ ἐπαναδιορίζωνται.

ἄρθρον 12

Ἡ Διαχειριστικὴ Ἐπιτροπὴ τῶν Ε.Φ.Τ. συνέρχεται τακτικῶς μὲν ἅπαξ τοῦ μηνὸς καὶ ἐπιλαμβάνεται τῶν

ένδιαφερουσών αυτήν υποθέσεων, ἐκτάκτως δὲ συγκαλεῖται ὅταν κληθεῖ ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτῆς ἢ ζητήσουν τοῦτο τὰ δύο ἐκ τῶν πέντε μελῶν αὐτῆς. Ἡ Δ.Ε. εὐρίσκειται ἐν ἀπαρτίᾳ ἐὰν παρίστανται τρία τουλάχιστον μέλη καὶ ἀποφασίζει διὰ σχετικῆς πλειοψηφίας τῶν παρόντων, ἐν ἰσοψηφίᾳ δὲ ὑπερισχύει ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου. Πᾶν ἔγγραφο τῆς Δ.Ε. ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου.

ἄρθρον 13 Πόροι τῶν Ε.Φ.Τ.

Πόροι τῶν Ἐνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων εἶναι:

α) Αἱ ἐκούσiai εἰσφοραὶ ἀπὸ τὸ κυτίον τοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου.

β) Αἱ ἐκούσiai εἰσφοραὶ ἀπὸ τοὺς περιαγομένους εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν δίσκους τῆς πρώτης Κυριακῆς ἐκάστου μηνός.

γ) Αἱ δωρεαὶ εἰς χρῆμα ἢ εἰς εἶδος ἀπὸ τοὺς πιστοὺς, ὡς καὶ πάσης φύσεως ἐπιχορηγήσεις.

δ) Τὰ εἰσπραττόμενα ποσὰ ἀπὸ φιλανθρωπικὰς ἀγορὰς κατ' ἔτος εἰς τοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς, ὡς ἀνωτέρω.

ε) Ποσοστὸν πενήντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (50%) ἐκ δυσκοφίας διενεργουμένης δύο φορὰς κατ' ἔτος εἰς τοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς, ὡς ἀνωτέρω.

στ) Ποσοστὸν τριάντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (30%) ἐπὶ τῶν προσόδων τοῦ Γενικοῦ ἔτησιου «Ἐράνου τῆς Ἀγάπης».

ζ) Πᾶν ἕτερον ἔσοδον προερχόμενον ἐκ νομίμου καὶ χρηστῆς πηγῆς.

ἄρθρον 14

Οἱ πόροι τῶν Ἐνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων διατίθενται:

α) Πρὸς περίθαλψιν καὶ ἐνίσχυσιν ἐνδεῶν τῆς Ἐνορίας διὰ παροχῆς εἰς αὐτοὺς τακτικοῦ ἢ ἐκτάκτου βοηθήματος, εἰδῶν ἐνδύσεως, ἰατρικῆς περιθάλψεως, φαρμάκων κ.τ.λ.

β) Δι' ἀγορὰν βιβλίων, σχολικῶν εἰδῶν καὶ διὰ τὴν παροχὴν χρηματικῶν βοηθημάτων εἰς ἀπόρους μαθητὰς τῆς Ἐνορίας.

γ) Δι' ἐπισκέψεις εἰς φυλακισμένους καὶ διαβιούντας εἰς εὐαγῆ ἰδρύματα πρὸς ἐνίσχυσίν των.

δ) Εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν εἰς ἓνα Ἱερὸν Ναὸν δὲν ὑφίστανται ἀνάγκαι καὶ δὲν χορηγοῦνται βοηθήματα, δύναται τὸ προῖον τῶν πόρων νὰ ἀποσταλῆ εἰς τὸ Γενικὸν Φιλοπτώχων Ταμεῖον.

ἄρθρον 15 Διαχείρισις τῶν Ε.Φ.Τ.

Ἡ διαχείρισις τῶν Ἐνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων ἐνεργεῖται διὰ τῆς τηρήσεως τῶν ἑξῆς:

α) Διπλοτύπων Γραμματίων Εἰσπράξεων καὶ Πληρωμῶν, δεόντως ἀριθμημένων καὶ τεθεωρημένων ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

β) Φακέλλου διαφυλάξεως τιμολογίων, ἀποδείξεων καὶ λοιπῶν διαχειριστικῶν στοιχείων.

γ) Βιβλίου Πρακτικῶν, τεθεωρημένου ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

δ) Βιβλίον Κτηματολογίου.

ε) Βιβλίου κινήτων πραγμάτων.

στ) Αἱ εἰσπράξεις ἐκ τῶν κυτίων καὶ ἐκ τῶν δίσκων θὰ καταμετρῶνται εἰς εἰδικὸν Πρακτικὸν Καταμετρήσεως, τὸ ὁποῖον θὰ ὑπογράφεται τουλάχιστον ὑπὸ δύο μελῶν τῆς Δ.Ε. Αἱ ἐκδιδόμεναι ἀποδείξεις διὰ δωρεὰς ἢ προαιρετικὰς εἰσφορὰς θὰ ὑπογράφωνται ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Ταμείου.

1. Ἡ ἐξακρίβωσις τῆς οικονομικῆς καταστάσεως ἐκάστου ἐνδεοῦς ἐνορίτου πρέπει νὰ γίνεται τὸ ταχύτερον δυνατόν καὶ μετὰ μεγίστης προσοχῆς. Τὸν βαθμὸν ἀπορίας καὶ τὸ ἀναλογοῦν πρὸς ἐνίσχυσιν ποσὸν ἐγκρίνει ἡ Διαχειριστικὴ Ἐπιτροπὴ κατόπιν προτάσεως τοῦ οἰκείου ἐφημερίου. Τὴν πληρωμὴν καὶ τὴν εἰσπραξίν ἐκάστου ποσοῦ ἐνεργεῖ ὁ Ταμίας, κατόπιν ἐντολῆς τοῦ Προέδρου, ἐκδίδεται δὲ σχετικὸν ἔνταλμα πληρωμῆς ὑπογραφομένο ἐξ αὐτῶν. Δι' ὁ,τιδήποτε εἰς εἶδος χορηγούμενον, ἐκδίδεται διατακτικὴ ὑπογραφομένη ἐκ τῶν ἀνωτέρω.

2. Ἐὰν τὸ πρὸς ἐνίσχυσιν ποσόν, τὸ ὁποῖον χορηγεῖ τὸ Ἐνοριακὸν Φιλοπτώχων Ταμεῖον ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν τριακοσίων (300) Εὐρώ, ἀπαιτεῖται ἔγκρισις ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως κατόπιν ἡτιολογημένης ἐκθέσεως τοῦ οἰκείου Ἐφημερίου τῆς Ἐνορίας, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκει ὁ δικαιούχος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄ «Ἡ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ»

ἄρθρον 16

1. Εἰς τὰ πλαίσια λειτουργίας τοῦ Γ.Φ.Τ. ἐντάσσεται καὶ ἡ λειτουργία τῆς κεντρικῆς «Τραπεζῆς τῆς Ἀγάπης» καὶ ἀντιστοίχως εἰς τὰ πλαίσια τῆς λειτουργίας τῶν Ἐνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων ἐντάσσεται ἡ λειτουργία τῶν Ἐνοριακῶν «Τραπεζῶν τῆς Ἀγάπης», αἱ ὁποῖαι ὡς ἔσοδα ἔχουν ἐκουσίας εἰσφορὰς τῶν πιστῶν καὶ ὡς στόχον τὴν παροχὴν σιτίσεως εἰς ἄτομα, τὰ ὁποῖα εἴτε ἔχουν

οικονομικήν ἀδυναμίαν νὰ σιτιστοῦν, εἴτε πραγματικὴν ἀδυναμίαν διὰ τὴν συντήρησίν των.

2. Ἡ εἴσπραξις τῶν ἐκουσίων εἰσφορῶν πραγματοποιεῖται διὰ τῆς ἐκδόσεως ἀποδείξεων κατὰ τὰ ὀριζόμενα εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

3. Ἡ ἐπιλογή τῶν προσώπων εἰς τὰ ὁποῖα παρέχεται ἡ σίτισις καὶ ἡ ἐξόφλησις τῶν προμηθευομένων ἀγαθῶν τῶν ἀναγκαίων διὰ τὴν παρασκευὴν τοῦ σισιτίου γίνεται κατὰ τὰ ὀριζόμενα εἰς τὸ ἄρθρον 15 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ΄ ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ἄρθρον 17

Γενικὴ Συνέλευσις καὶ Λογοδοσία

Ἐπισημασθέντος ὅτι ἡ ἀναγκαστικὴ ἀνάγκη τοῦ Μητροπολίτου Γενικὴ Συνέλευσις, εἰς τὴν ὁποίαν συμμετέχουν ἅπαντα τὰ μέλη τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου καὶ τῶν Ἐνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων, κατὰ τὴν ὁποίαν γίνεται ἡ ἐκθεσις τῶν πεπραγμένων καὶ προγραμματισμῶν τῶν περαιτέρω δραστηριοτήτων τοῦ Ἰδρύματος, συντάσσεται δὲ σχετικὸν Πρακτικὸν ὑπογραφομένον ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Γ.Φ.Τ. καὶ ὑπὸ τῶν Προέδρων τῶν Διαχειριστικῶν Ἐπιτροπῶν τῶν Ε.Φ.Τ.

ἄρθρον 18

Προϋπολογισμὸς - Ἀπολογισμὸς

1. Ὁ Προϋπολογισμὸς καὶ Ἀπολογισμὸς τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου καταρτίζεται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐγκρίνεται ὑπὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερρῶν καὶ Νιγρίτης, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν διατάξεων «Περὶ ἐγκρίσεως Προϋπολογισμοῦ - Ἀπολογισμοῦ Ἱερῶν Ναῶν».

2. Ὁ Προϋπολογισμὸς καὶ Ἀπολογισμὸς τῶν Ἐνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων καταρτίζεται ὑπὸ τῆς Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ὑποβάλλεται πρὸς ἐγκρίσιν εἰς τὸ Γενικὸν Φιλόπτωχον Ταμεῖον.

ἄρθρον 19

Ἐλεγχος Ἐτησίας Διαχειρίσεως

Ὁ ἐλεγχος τῆς ἐτησίας διαχειρίσεως τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου ἐνεργεῖται ὑπὸ τῆς Γενικῆς Ἐκκλησιαστικῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιθεωρήσεως, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 163/2004 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

ἄρθρον 20

Περιουσία μετὰ τὴν διάλυσιν

1. Εἰς περίπτωσιν διαλύσεως τοῦ Γ.Φ.Τ. ἅπαντα τὰ περιουσιακὰ στοιχεῖα αὐτοῦ περιέρχονται αὐτοδικαίως εἰς τὸ Νομικὸν Πρόσωπον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερρῶν καὶ Νιγρίτης καὶ διατίθενται πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν αὐτῶν ἢ παρεμφερῶν σκοπῶν.

2. Εἰς περίπτωσιν διαλύσεως τοῦ Ε.Φ.Τ. ἅπαντα ἡ περιουσιακὴ κατάστασις αὐτοῦ περιέρχεται εἰς τὸ Γενικὸν Φιλόπτωχον Ταμεῖον.

ἄρθρον 21

Σφραγίς

Ἐκαστὸν Ἐνοριακὸν Φιλόπτωχον Ταμεῖον φέρει σφραγίδα μὲ τίτλον: «*ΕΝΟΡΙΑΚΟΝ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΕΝΟΡΙΑΣ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ...*» τὸ δὲ Γενικὸν Φιλόπτωχον Ταμεῖον: «*ΓΕΝΙΚΟΝ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΣΕΡΡΩΝ ΚΑΙ ΝΙΓΡΙΤΗΣ*», εἰς τὸ κέντρον δὲ αὐτῶν φέρουν παράστασιν τῆς «*Παναγίας Πανομήτριας*».

ἄρθρον 22

Ὁ παρὼν Κανονισμὸς τροποποιεῖται ἢ καταργεῖται ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου, εἰς συνεδρίασιν ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Μητροπολίτου.

ἄρθρον 23

Ὁ Κανονισμὸς οὗτος ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὸ ἐπίσημον Δελτίον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» καὶ τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

ἄρθρον 24

Κάλυψη δαπάνης

Ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερρῶν καὶ Νιγρίτης, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προσδιορισθῇ.

Ἀθῆναι, 9 Ἰουλίου 2006

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

† Ἀρχιμ. Διονύσιος Μάνταλος

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Ἡ Διарκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἔχουσα ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς Διατάξεις τῶν ἄρθρων: 29 παρ. 2, καὶ 59 παρ. 2, τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

2. Τὰς ὑποχρεώσεις τῆς Ποιμανούσης Ἐκκλησίας τὰς ἀπορροεύσας ἐκ τῶν Θείων Εὐαγγελικῶν Ἐπιταγῶν, τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ τῶν Νόμων τοῦ Κράτους, πρὸς τὸ Χριστεπώνυμον τῆς Ἐκκλησίας πλήρωμα.

3. Τὰς ὑφισταμένας Κοινωνικάς, Ποιμαντικάς, Πνευματικάς καὶ Φιλανθρωπικάς ἀνάγκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης.

4. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 5/5.10.2005 Ἀπόφασιν τοῦ Μητροπολίτου Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης κ. Ἐφραίμ καὶ τὴν ὑπ' ἀριθμ. 1018/508/11.10.2005 πρότασιν αὐτοῦ.

5. Τὴν ἀπὸ 6.2.2006 Γνωμοδότησιν τοῦ Γραφείου Δικηγόρων τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

7. Τὴν ἀπὸ 13.3.2006 Ἀπόφασιν Αὐτῆς.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

Τὴν σύστασιν καὶ λειτουργίαν εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης καὶ εἰς τὴν κωμόπολιν τοῦ Κρανιδίου Ἐκκλησιαστικὸν Πνευματικὸν Ἴδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ ΚΡΑΝΙΔΙΟΥ «ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΑΝΑΡΓΥΡΟΙ», τὸ ὁποῖον τελεῖ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν καὶ τὸν ἔλεγχον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως. Σκοπὸς τοῦ Ἰδρύματος θὰ εἶναι ἡ ἐξυπηρέτησις τοῦ Πνευματικοῦ, Κατηχητικοῦ, Ἱεραποστολικοῦ, Φιλανθρωπικοῦ, Κοινωνικοῦ, Πολιτιστικοῦ καὶ Ἀθλητικοῦ ἔργου ἐντὸς τῶν πλαισίων τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Ἑλληνοχριστιανικῆς παραδόσεως.

Τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν λειτουργίαν τοῦ Ἰδρύματος τούτου ρυθμίζονται διὰ τοῦ κατωτέρου Κανονισμοῦ.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΠΩΝΥΜΙΑΝ «ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ
ΚΕΝΤΡΟΝ ΚΡΑΝΙΔΙΟΥ "ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΑΝΑΡΓΥΡΟΙ" ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ
ΥΔΡΑΣ - ΣΠΕΤΣΩΝ ΚΑΙ ΑΙΓΙΝΗΣ»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄

Ἄρθρον 1
Σύσταση - Ἐπωνυμία - Ἔδρα

Στὴν πόλιν τοῦ Κρανιδίου τῆς περιφέρειας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης καὶ ὑπὸ τὴν πνευματικὴ καὶ διοικητικὴ ἐποπτεία αὐτῆς συνιστᾶται Ἐκκλησιαστικὸν Ἴδρυμα, μὲ τὴν ἐπωνυμία «ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ ΚΡΑΝΙΔΙΟΥ ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΑΝΑΡΓΥΡΟΙ» τὸ ὁποῖο θὰ λειτουργεῖ ὡς ὑπηρεσία τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς οἰκείας Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἐξηρητημένη ἀπὸ αὐτό,

«Περὶ συστάσεως καὶ λειτουργίας Ἐκκλησιαστικοῦ Πνευματικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν:
«ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ ΚΡΑΝΙΔΙΟΥ «ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΑΝΑΡΓΥΡΟΙ» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης

αυτοτελοῦς διαχείρισης και μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρα καὶ θὰ διέπεται ἀπὸ τὶς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ. Ἐδρα τοῦ Ἰδρυματος τούτου εἶναι ἡ πόλη τοῦ Κρανιδίου. Τὸ Ἴδρυμα θὰ στεγάζεται καὶ θὰ λειτουργεῖ σὲ κτίριο ἰδιοκτησίας τῆς οἰκείας Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ποὺ ἀνηγέρθη γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτό, καὶ εὐρίσκεται στὴν πόλη τοῦ Κρανιδίου.

ἄρθρον 2 Σκοπὸς

Σκοπὸς τοῦ Ἰδρυματος εἶναι νὰ συμβάλῃ στὴν πληρέστερη καὶ ἀρτιότερη πνευματικὴ, ποιμαντικὴ, κατηχητικὴ, ἱεραποστολικὴ, φιλανθρωπικὴ, κοινωνικὴ, καὶ ἐν γένει πολιτιστικὴ διακονία τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας στὴν πόλη τοῦ Κρανιδίου καὶ στὴν εὐρύτερη περιοχὴ τοῦ πλῆθους τῆς Ὁρθόδοξης Πίστεως, Παράδοσης καὶ Διδασκαλίας.

ἄρθρον 3 Μέσα γιὰ τὴν ἐπίτευξη τοῦ σκοποῦ

1. Ἡ κινητοποίηση καὶ ἀξιοποίηση τοῦ ἀνθρώπινου δυναμικοῦ τῆς περιοχῆς καὶ ἡ συνδρομὴ ἱκανῶν πνευματικῶν ἀνθρώπων, κληρικῶν καὶ λαϊκῶν.

2. Ἡ ἐνίσχυση τῆς λειτουργίας τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων καὶ ἡ ἀνάπτυξη τῶν πνευματικῶν, κηρυγματικῶν καὶ ἐν γένει ποιμαντικῶν δραστηριοτήτων τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας (*διοργάνωση ἑορταστικῶν, πολιτιστικῶν, ἐπιμορφωτικῶν, κοινωνικῶν, φιλανθρωπικῶν, ἀθλητικῶν καὶ ψυχαγωγικῶν ἐκδηλώσεων καὶ ἰδίως ὁμιλιῶν, διαλέξεων, συζητήσεων, σεμιναρίων, συνεδρίων, προβολῶν κινηματογραφικῶν παραστάσεων, συναυσιῶν, ἐκθέσεων, διοργάνωση ἐκδρομῶν, ἔκδοση καὶ διάθεση διαφόρων βιβλίων ἐκκλησιαστικοῦ καὶ πολιτιστικοῦ περιεχομένου, ἐντύπων, μαγνητοταινιῶν, ψηφιακῶν δίσκων μουσικῆς, δημιουργία καὶ λειτουργία δανειστικῆς βιβλιοθήκης καὶ διαρκοῦς ἐκθέσεως βιβλίου, δημιουργία καὶ λειτουργία Ἐκκλησιαστικοῦ καὶ Λαογραφικοῦ Μουσείου κατόπιν συγκεντρώσεως, καταγραφῆς καὶ ταξινομήσεως τοῦ σχετικοῦ ὑλικοῦ καὶ ἰδίως Ἱερῶν Σκευῶν, Ἱερῶν Ἀμφίων, παραδοσιακῶν στολῶν, ὑφαντῶν κ.ἄ.*) μὲ σκοπὸ τὴν προβολὴν καὶ συνέχιση τῆς Ἑλληνορθόδοξης παράδοσής μας.

3. Ἡ δημιουργία καὶ λειτουργία Σχολῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς, χορωδιῶν παιδιῶν καὶ ἐνηλίκων, Σχολῆς Παραδοσιακῶν Χορῶν, Σχολῆς Ἀγιογραφίας τμημάτων ἐκμάθησης τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσας γιὰ τοὺς ἀλλοδαποὺς ἀδελφοὺς μας ποὺ διαμένουν στὴν περιοχὴ, τμημάτων ἐκμάθησης Ἀρχαίων Ἑλληνικῶν, τμημάτων ἐκμά-

θησης ξένων γλωσσῶν, χώρου ἐπιτραπέζιων παιχνιδιῶν καὶ ἄλλων χώρων σύναξης τῶν πιστῶν, ὁμάδων ἀθλοπαιδιῶν κ.λπ.

4. Ἡ λειτουργία συσσιτίου γιὰ τοὺς ἐμπερίστατους ἀδελφοὺς μας καὶ ὑπηρεσιῶν μέριμνας καὶ ἀγάπης καὶ ἰδίως γιὰ τοὺς γέροντες καὶ τοὺς πάσχοντες, πρὸς τὴν κατεύθυνση τῆς συμπαράστασης στὶς βαθύτερες ἀνάγκες πνευματικῆς ἀναζήτησης τοῦ ποιμνίου, τῆς προαγωγῆς τῆς πνευματικῆς κατάρτισης καὶ οἰκοδομῆς του, τῆς καλλιέργειας τοῦ Ὁρθοδόξου προβληματισμοῦ καὶ φρονήματός του, τῆς δημιουργικῆς ἀπασχόλησης καὶ ποιοτικῆς ψυχαγωγίας του, μὲ ἰδιαίτερη ἔμφαση στὴ νεότητα καὶ στὴ δημιουργία κλίματος θρησκευτικῆς, ἠθικῆς καὶ κοινωνικῆς ἀνάτασής του.

5. Ἡ καλλιέργεια τῆς συμμετοχῆς τῶν πιστῶν στὴ ἱατρευτικὴ καὶ μυστηριακὴ ζωὴ τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας.

6. Ἡ καθιέρωση ἀπονομῆς ἐπάθλων σὲ ἀριστεύσαντες μαθητὲς κάθε ἐκπαιδευτικῆς βαθμίδος καὶ σὲ φοιτητὲς τῶν ἀνωτέρων καὶ ἀνωτάτων ἐκπαιδευτικῶν Ἰδρυμάτων τῆς χώρας.

7. Ὅποιοδήποτε ἄλλο πρόσφορο μέσο ἤθελε ἀποφασίσει τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιον τοῦ Ἰδρυματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄

ἄρθρον 4

Ὁργάνωση - Διοίκηση - Διοικητικὸ Συμβούλιον

1. Τὸ Ἴδρυμα τελεῖ ὑπὸ τὴν πνευματικὴ καὶ διοικητικὴ ἐποπτεία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὑδρας, Σπετσῶν, Αἰγίνης, Ἑρμιονίδος καὶ Τροιζηνίας καὶ διοικεῖται ἀπὸ ἑπταμελὲς Διοικητικὸ Συμβούλιον (ἐφεξῆς Δ.Σ.), τὸ ὁποῖο ἀπαρτίζεται ἀπὸ: α) Τὸν ἐκάστοτε Μητροπολίτη Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης, ὡς Πρόεδρο, β) Τὸν ἐκάστοτε Ἀρχιερατικὸ Ἐπίτροπο ἢ Ἱεροκήρυκα ἢ ἕτερο προσοντοῦχο κληρικὸ τῆς περιοχῆς ὡς ἀντιπρόεδρος, ὁ ὁποῖος σὲ περίπτωση ἀπουσίας ἢ κωλύματος τοῦ Μητροπολίτου, θὰ ἀναπληροῖ αὐτὸν καὶ θὰ προεδρεύει τοῦ Δ.Σ. κατόπιν γραπτῆς ἀδείας τοῦ Μητροπολίτου, γ) πέντε πρόσωπα κληρικούς ἢ λαϊκοὺς (ἄδρες ἢ γυναῖκες) ποὺ κατοικοῦν στὴν περιφέρεια τῆς οἰκείας Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ διακρίνονται γιὰ τὸ ἦθος, τὴν πνευματικὴν κατάρτιση καὶ ὠριμότητά τους, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὸ ἐνδιαφέρον τους γιὰ τὴν ζωὴ καὶ τὸ ἔργο τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας.

2. Τὰ ὡς ἄνω πέντε τακτικὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. (τῆς παρ. 1 γ) διορίζονται γιὰ μία τρίτη ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη, ἐπιλεγόμενα ὑπ' αὐτοῦ. Οἱ διορισθέντες δύνανται νὰ ἐπαναδιορισθοῦν. Τὸ ἀξίωμα τῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ. εἶναι τιμητικὸ καὶ ἄμισθο.

3. Τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. ποὺ δὲν ἀνταποκρίνονται εἰς τὰ καθήκοντά τους ἢ κωλύονται στὴν ἀσκηση αὐτῶν ἢ δὲν συμβάλλουν στὴν εὐρυθμὴ, ὁμαλὴ, ἀπρόσκοπτη καὶ ἀποτελεσματικὴ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος ἢ προβαίνουν σὲ ἐνέργειες ποὺ ἔρχονται σὲ ἀντίθεση μὲ τοὺς σκοποὺς τοῦ Ἰδρύματος, ἀντικαθίστανται ἀπὸ τὸν Μητροπολίτη.

4. Τὸ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος συγκροτεῖται σὲ σῶμα κατὰ τὴν πρώτη συνεδρίασή του καὶ ἐκλέγει τὸν Γραμματέα καὶ τὸν Ταμία.

5. Τὸ Δ.Σ. συνέρχεται τακτικὰ κάθε δῆμινο καὶ ἐκτάκτως ὅταν παρίσταται ἀνάγκη, ὕστερα ἀπὸ πρόσκληση τοῦ Προέδρου ἢ σὲ περίπτωση ἀπουσίας ἢ κωλύματος αὐτοῦ, ὑπὸ τοῦ Ἀντιπροέδρου ἢ ὕστερα ἀπὸ ἐγγραφὴ αἴτηση πρὸς τὸν Πρόεδρο τριῶν τουλάχιστον μελῶν τοῦ Δ.Σ.

6. Τὸ Δ.Σ. εὐρίσκεται σὲ ἀπαρτία ὅταν παρίσταται ὀπωσδήποτε ὁ Πρόεδρος ἢ σὲ περίπτωση ἀπουσίας ἢ κωλύματος αὐτοῦ καὶ μὲ ἐντολή του, ὁ Ἀντιπρόεδρος (ἢ ἄλλο νόμιμα ἐξουσιοδοτημένο μέλος) καὶ τρία τουλάχιστον ἀπὸ τὰ μέλη του, οἱ δὲ ἀποφάσεις αὐτοῦ λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφία τῶν παρόντων μελῶν. Σὲ περίπτωση ἰσοψηφίας ὑπερισχύει ἡ ψήφος τοῦ Προέδρου.

ἄρθρον 5

Ἀρμοδιότητες Διοικητικοῦ Συμβουλίου

Τὸ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος ἔχει τὶς ἀκόλουθες ἀρμοδιότητες:

α) Ἀποφασίζει γιὰ κάθε θέμα ποὺ ἀφορᾷ στὴν ὀργάνωση, διοίκηση καὶ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος, τὴν διαχείριση καὶ ἀξιοποίηση τῶν πάσης φύσεως περιουσιακῶν στοιχείων, ποὺ ἔχουν διατεθεῖ σὲ χρῆση τοῦ Ἰδρύματος, καθὼς καὶ γιὰ κάθε ζήτημα ποὺ σχετίζεται μὲ τὴν ἐκπλήρωση τῶν σκοπῶν αὐτοῦ,

β) Συνεργάζεται γιὰ ὅλα τὰ σχετικὰ ζητήματα μὲ τὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, μὲ τὰ Ἐκκλησιαστικὰ Συμβούλια τῶν Ἱερῶν Ναῶν, τὰ Ἡγουμενοσυμβούλια τῶν Ἱερῶν Μονῶν καὶ τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια τῶν φιλιανθρωπικῶν, κοινωνικῶν καὶ λοιπῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἰδρυμάτων τῆς περιφέρειᾶς τῆς οἰκείας Ἱερᾶς Μητροπόλεως, μὲ διαφόρους πολιτιστικούς, ἐπιστημονικούς καὶ φιλιανθρωπικούς συλλόγους, καθὼς καὶ μὲ τὴν Νομαρχιακὴ καὶ Τοπικὴ Αὐτοδιοίκηση, τοὺς τοπικοὺς φορεῖς καὶ ἐν γένει τὶς ἀρμόδιες κρατικὲς ὑπηρεσίες γιὰ τὴν προαγωγή καὶ ἐπίτευξη τῶν σκοπῶν τοῦ Ἰδρύματος.

γ) Μεριμνᾷ γιὰ τὴν ἐξεύρεση οικονομικῶν πόρων καὶ γιὰ τὴν εὐρυθμὴ, ὁμαλὴ, ἀπρόσκοπτη καὶ ἀποτελεσματικὴ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος.

δ) Προτείνει στὸ οἰκείο Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο, τὸ ὁποῖο καὶ ἀποφασίζει σχετικά, τὴν πρόσληψη ἀπὸ τὸ Νομικὸ Πρόσωπο τῆς οἰκείας Μητροπόλεως τυχόν ἐμμίσθου προσωπικοῦ (μόνο ἐφ' ὅσον τὸ ἐθελοντικὸ προσωπικὸ δὲν ἐπαρκεῖ γιὰ τὴν κάλυψη τῶν ἀναγκῶν λειτουργίας του), σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τῆς κείμενης νομοθεσίας,

ε) Καταρτίζει τὸν ἐτήσιο Προϋπολογισμὸ καὶ Ἀπολογισμὸ τοῦ Ἰδρύματος, τοὺς ὁποίους ὑποβάλλει γιὰ ἐγκριση στὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο,

στ) Ἀποφασίζει γιὰ τὴν τυχόν σύσταση Τομέων ἢ τμημάτων Διακονίας ἢ Ἐπιτροπῶν, καθορίζει τὶς ἀρμοδιότητές τους καὶ εἰσηγεῖται στὴ Μητρόπολη τὸν διορισμὸ τῶν ἐθελοντῶν ὑπευθύνων καὶ ἐν γένει τὰ μέλη τοῦ προσωπικοῦ των, ποὺ προέρχονται ἀπὸ τοὺς πιστοὺς τῆς περιοχῆς, ἄνδρες ἢ γυναῖκες, οἱ ὁποῖοι διακρίνονται γιὰ τὴν ὠριμότητά τους καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τους γιὰ τὴ ζωὴ καὶ τὸ ἔργο τῆς Τοπικῆς Ἐκκλησίας,

ζ) Ἀποφασίζει γιὰ τὴν ἀνακήρυξη σὲ ἐπίτιμα μέλη τοῦ Ἰδρύματος, πρόσωπα, τὰ ὁποῖα προσέφεραν ἢ προσφέρουν μεγάλες ὑπηρεσίες σὲ αὐτὸ καὶ τὰ ὁποῖα δύναται νὰ συμμετέχουν στὶς συνεδριάσεις τοῦ Δ.Σ. μὲ δικαίωμα λόγου, ἀλλὰ ὄχι ψήφου,

η) Ἀποφασίζει γιὰ κάθε ἄλλο θέμα, τὸ ὁποῖο ἀνακύπτει κατὰ τὴν ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ καὶ δὲν προβλέπεται ρητὰ σὲ αὐτόν, μὲ τὴν ἐπιφύλαξη τῆς ἐγκρίσεως τῶν Πράξεων του ἀπὸ τὸ οἰκείο Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο.

ἄρθρον 6

Ἀρμοδιότητες τοῦ Προέδρου, τοῦ Ἀντιπροέδρου, τοῦ Γραμματέα καὶ τοῦ Ταμῆ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου

1. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ.:

α) ἔχει τὴν εὐθύνη ὄλων τῶν δραστηριοτήτων καὶ τῆς λειτουργίας τοῦ Ἰδρύματος καὶ συντονίζει τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. γιὰ τὴν ὑλοποίηση τῶν σκοπῶν αὐτοῦ.

β) Ἐκπροσωπεῖ τὸ Ἰδρυμα ἐνώπιον κάθε Διοικητικῆς, Δικαστικῆς, Ἐκκλησιαστικῆς καὶ ὁποιασδήποτε ἄλλης νόμιμης Ἀρχῆς, καθὼς καὶ σὲ ὅλες του τὶς σχέσεις μὲ τὰ ἄλλα Ἰδρύματα, Ὄργανισμούς, Νομικὰ καὶ φυσικὰ πρόσωπα εἴτε δημοσίου εἴτε ἰδιωτικοῦ δικαίου,

γ) Λαμβάνει γνῶση ὄλων τῶν εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων τοῦ Ἰδρύματος. Συνυπογράφει μὲ τὸν Γραμματέα ὅλη τὴν ἀλληλογραφία αὐτοῦ καὶ μὲ τὸν Ταμία τὰ πάσης φύσεως οικονομικὰ ἔγγραφα.

δ) Συγκαλεί τὸ Δ.Σ. σὲ τακτικὲς ἢ ἔκτακτες Συνεδριάσεις. Διευθύνει τὶς συζητήσεις σὲ αὐτὲς καὶ συνυπογράφει μὲ τὸν Γραμματέα τὰ Πρακτικὰ τῶν Συνεδριάσεων,

ε) Ἐν γένει μεριμνᾷ γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τῶν Διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Δ.Σ.

2. Ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Δ.Σ. ἀναπληρώνει τὸν Πρόεδρο, σὲ περίπτωσι ἀπουσίας ἢ κωλύματος, σὲ ὅλῃς τὶς ὡς ἄνω ἀρμοδιότητες αὐτοῦ καὶ ἐνεργεῖ κατόπιν ἐντολῆς του.

3. Ὁ γραμματέας τοῦ Δ.Σ. τηρεῖ τὸ Βιβλίον Πρωτοκόλλου τοῦ Ἰδρύματος καὶ συντάσσει ὅλα τὰ ἔγγραφα καὶ ὅλη τὴν ἀλληλογραφία αὐτοῦ, γιὰ τὴν ὁποία ἐνημερώνει τὸν Πρόεδρο καὶ τὴν ὁποία συνυπογράφει μὲ αὐτόν. Ἐπίσης, τηρεῖ τὸ βιβλίον Πρακτικῶν τῶν συνεδριάσεων τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος, συνυπογράφει μὲ τὸν Πρόεδρο τὰ ἐν λόγῳ Πρακτικά, συντάσσει καὶ φυλάσσει σὲ ἀσφαλῆς μέρος τὰ ἔγγραφα, τὴν ἀλληλογραφία, τὰ βιβλία καὶ τὴν σφραγίδα τοῦ Ἰδρύματος.

4. Ὁ Ταμίας τοῦ Δ.Σ. ἐνεργεῖ γιὰ λογαριασμό τοῦ Δ.Σ., ἔναντι τοῦ ὁποίου εἶναι ὑπόλογος, τὶς διαχειριστικὲς πράξεις ἀναφορικὰ μὲ τὰ πάσης φύσεως περιουσιακὰ στοιχεῖα ποὺ ἔχουν διατεθεῖ σὲ χρῆσι τοῦ Ἰδρύματος. Τηρεῖ τὸ Βιβλίον Ταμείου καθὼς καὶ τὰ διπλότυπα γραμμάτια εἰσπράξεων καὶ ἐντάληματα πληρωμῶν τοῦ Ἰδρύματος εἰσπράττει δὲ κάθε ἔσοδο μὲ διπλότυπα γραμμάτια εἰσπράξεως θεωρημένα ἀπὸ τὴν οἰκεία Ἱερὰ Μητρόπολη μὲ τὴν ἐνδειξη: «*Διὰ τὸ Πνευματικὸ Κέντρο Κρανιδίου "Οἱ Ἄγιοι Ἀνάργυροι"*», τὰ ὁποία συνυπογράφει μὲ τὸν Πρόεδρο, διενεργεῖ δὲ τὶς πληρωμὲς γιὰ κάθε εἶδους δαπάνη ποὺ προβλέπεται στὸν ἐγκεκριμένο Προϋπολογισμό, βάσει διπλοτύπων ἐνταλημάτων πληρωμῶν τοῦ Ἰδρύματος, θεωρημένα ἀπὸ τὴν οἰκεία Ἱερὰ Μητρόπολη, τὰ ὁποία ἐπίσης συνυπογράφει, ὅπως ἄλλῳστε καὶ ὅλα τὰ οικονομικῆς φύσεως ἔγγραφα μὲ τὸν Πρόεδρο, εὐθύνεται ἐπίσης γιὰ τὴν ἀσφαλῆ φύλαξη τῶν χρημάτων τοῦ Ἰδρύματος, τὰ ὁποία κατατίθενται σὲ ἰδιαιτέρο λογαριασμό μιᾶς ἀπὸ τὶς Τράπεζες ποὺ λειτουργοῦν στὴν πόλη τοῦ Κρανιδίου ἐπ' ὀνόματι τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς οἰκείας Ἱερᾶς Μητροπόλεως μὲ τὴν ἐνδειξη: «*Διὰ τὸ Πνευματικὸ Κέντρο Κρανιδίου "Οἱ Ἄγιοι Ἀνάργυροι"*», ἔχει τὴν εὐχέρεια νὰ παρακρατεῖ ἐξ' αὐτῶν ποσὸ μέχρι τῶν τριακοσίων εὐρώ (300,00 €) γιὰ τὴν κάλυψη τῶν ἐκτάκτων καὶ ἐπείγουσῶν δαπανῶν τοῦ Ἰδρύματος καὶ διενεργεῖ ἀναλήψεις χρημάτων κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ., γιὰ τὴν λήψη τῆς ὁποίας εἶναι ἀπαραίτητη ἡ ψήφος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου, ὡς Προέδρου καὶ σχετικῆς πρὸς τοῦτον ἐξουσιοδοτήσεως. Ἐπίσης, τηρεῖ τὸ Βιβλίον Κτηματολογίου καὶ τὸ Βιβλίον Ὑλικοῦ.

ἄρθρον 7 Τηρούμενα βιβλία

Τὸ Ἰδρυμα ἔχει αὐτοτελῆ διαχείριση καὶ τηρεῖ μὲ τὴν μέριμνα τοῦ Γραμματέα καὶ τοῦ Ταμία τοῦ Δ.Σ. τὰ γενικὰ καὶ διαχειριστικὰ τοῦ βιβλία μὲ τὴν ἴδια ἀρίθμηση τὸ καθένα κατὰ φύληλο καὶ θεωρημένα γιὰ κάθε νόμιμη χρῆσι ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μητρόπολη, δηλαδή:

1) Βιβλίον Πρωτοκόλλου εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων,

2) Βιβλίον Πρακτικῶν τῶν Συνεδριάσεων τοῦ Δ.Σ.

3) Βιβλίον Ταμείου καὶ ἀριθμημένα κατ' αὐξοντα ἀριθμὸ διπλότυπα γραμμάτια εἰσπράξεως καὶ ἐντάληματα πληρωμῆς, τὰ ὁποία εἶναι ἐκτελεστέα ἐφ' ὅσον φέρουν τὴν ὑπογραφή τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Ταμία τοῦ Ἰδρύματος.

4) Βιβλίον Κτηματολογίου στὸ ὁποῖο θὰ καταγράφονται ὅλα τὰ ἀκίνητα περιουσιακὰ στοιχεῖα, ποὺ ἔχουν διατεθεῖ σὲ χρῆσι τοῦ Ἰδρύματος.

5) Βιβλίον Ὑλικοῦ, στὸ ὁποῖο καταγράφονται ὅλα τὰ κινητὰ περιουσιακὰ στοιχεῖα ποὺ ἔχουν διατεθεῖ σὲ χρῆσι τοῦ Ἰδρύματος.

ἄρθρον 8 Πόροι τοῦ Ἰδρύματος

1. Πόροι τοῦ Ἰδρύματος εἶναι:

α) Ἡ Ἐτήσια ἐπιχορήγηση τῶν Ἐνοριῶν τῆς πόλεως τοῦ Κρανιδίου, ὅπως αὐτὴ προσδιορίζεται ἀπὸ τὸ οἰκείον Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο,

β) Πρόσοδοι ἀπὸ τὴν πραγματοποίηση διαφόρων ἐκδηλώσεων τοῦ Ἰδρύματος (π.χ. λαχειοφόρων ἀγορῶν, ἐράνων νομίμως διενεργουμένων, φιλοanthρωπικῶν ἢ πολιτιστικῶν ἐκθέσεων κ.ἄ.).

γ) Δωρεῆς ἀπὸ ζῶντες, κληρονομίες καὶ κληροδοσίες κινητῶν καὶ ἀκινήτων φυσικῶν καὶ νομικῶν προσώπων, ποὺ παραχωροῦνται σὲ αὐτὸ καὶ περιέρχονται κατὰ πλήρη κυριότητα στὸ Νομικὸ Πρόσωπο τῆς οἰκείας Ἱερᾶς Μητροπόλεως,

δ) Εἰσφορὲς σὲ εἶδος ἢ σὲ χρῆμα, φίλων τοῦ Ἰδρύματος,

ε) Κρατικὲς ἐπιχορηγήσεις, ἐπιχορηγήσεις ἀπὸ Προγράμματα τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνωσης, ἐπιχορηγήσεις τῆς Νομαρχιακῆς ἢ τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοίκησης, ἐπιχορηγήσεις Ὄργανισμῶν καὶ ἄλλων Νομικῶν Προσώπων τοῦ Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, ἐπιχορηγήσεις φυσικῶν προσώπων, καθὼς καὶ κάθε ἄλλη νόμιμη καὶ χρηστὴ ἐπιχορήγηση,

στ) Πρόσοδοι ἀπὸ Ἱερὰ Παρεκκλήσια ποὺ ἀνήκουν στὸ Ἰδρυμα,

ζ) Κάθε ἄλλη προσοδος, σύμφωνη με τὸ Ὁρθόδοξο Χριστιανικὸ Πνεῦμα, ποὺ προέρχεται ἀπὸ κάθε εἶδους δραστηριότητες τοῦ Ἰδρύματος καὶ κάθε ἄλλη νόμιμη πηγή ποὺ δὲν κατονομάζεται ρητὰ στὸν παρόντα κανονισμό.

2. Ἡ δωρεὰ οἰουδήποτε κινητοῦ ἢ ἀκινήτου πράγματος γιὰ χρήση τοῦ Ἰδρύματος γίνεται πάντα ἐπ' ὀνόματι τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς οἰκείας Ἱερᾶς Μητροπόλεως, στὸ ὁποῖο μεταβιβάζεται ἡ κυριότητα, νομὴ καὶ κατοχὴ τοῦ πράγματος. Στὴν πράξη τῆς μεταβίβασης γίνεται εἰδικὴ μνεία καὶ ἀναφορὰ μετὰ τὴν ἐνδειξη: «*Διὰ τὸ Πνευματικὸ Κέντρο Κρανιδίου "Οἱ Ἅγιοι Ἀνάργυροι"*», τὸ ὁποῖο ὡς Ἐκκλησιαστικὸ Ἰδρυμα θὰ ἔχει τὴν χρήση γιὰ ὅσο χρόνο ὑφίσταται, πρὸς ἐκπλήρωση τῶν σκοπῶν του.

ἄρθρον 9

Διάθεση τῶν πόρων

Οἱ ἀνωτέρω πόροι τοῦ Ἰδρύματος διατίθενται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. αὐτοῦ, ἐγκρινομένων ἀπὸ τὸ οἰκεῖο Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο:

α) Διὰ τὴν ἀποπεράτωση, τὴν ἀγορὰ τοῦ ἀναγκαίου ἐξοπλισμοῦ καὶ τὴν κάλυψη τῶν δαπανῶν, τὴ συντήρηση καὶ τὴν ἐπισκευὴ τοῦ Ἰδρύματος.

β) Γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῶν ποικίλων παγίων, ἐκτάκτων καὶ λοιπῶν ἐξόδων λειτουργίας τοῦ Ἰδρύματος.

γ) Γιὰ τὴν εὐρυθμὴ λειτουργία τῶν Κατηχητικῶν Σχολεῖων, γιὰ τὴ διοργάνωση διαφόρων ἐκδηλώσεων τοῦ Ἰδρύματος, γιὰ τὴν χρηματοδότηση ὄλων τῶν ἐν γένει δραστηριοτήτων τοῦ Ἰδρύματος καὶ γιὰ τὴν κάλυψη κάθε ἄλλης δαπάνης αὐτοῦ, ποὺ προβλέπεται στὸν ἐγκεκριμένο Προϋπολογισμὸ αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ κάθε δαπάνης ποὺ ἀνακύπτει, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς μισθοδοσίας τοῦ τυχόν ἔμμισθου προσωπικοῦ.

ἄρθρον 10

Σφραγίδα τοῦ Ἰδρύματος

Τὸ Ἰδρυμα ἔχει δική του σφραγίδα με δύο ἐπάλληλους κύκλους, ἡ ὁποία φέρει στὸ κέντρο τὴν εἰκόνα τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων. Στὸν μὲν ἐξωτερικὸ κύκλον ἀναγράφονται οἱ λέξεις «ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΥΔΡΑΣ, ΣΠΕΤΣΩΝ,

ΑΙΓΙΝΗΣ, ΕΡΜΙΟΝΙΔΟΣ ΚΑΙ ΤΡΟΙΖΗΝΙΑΣ», ἐνῶ στὸν ἐσωτερικὸ ἢ ἐπωνυμία τοῦ Ἰδρύματος «ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ ΚΡΑΝΙΔΙΟΥ ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΑΝΑΡΓΥΡΟΙ».

ἄρθρον 11

Τροποποίηση καὶ Κατάργηση τοῦ Κανονισμοῦ

1. Τὸ παρὸν Ἰδρυμα μετὰ τὴν ὡς ἄνω μορφή καὶ ὀργάνωση, τροποποιεῖται μετὰ ἀπόφαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου κατόπιν αἰτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος, γιὰ τὴν λήψη τῆς ὁποίας εἶναι ἀπαραίτητη ἡ ψήφος τοῦ Μητροπολίτου, ὡς Προέδρου, ἡ ὁποία ἐγκρίνεται ἀπὸ τὸ οἰκεῖο Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο,

2. Τὸ Ἰδρυμα τοῦτο καταργεῖται δι' ἀποφάσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου κατόπιν αἰτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ., ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Μητροπολίτου, ὅταν δὲν ἐκπληρώνει τὶς ἐκκλησιολογικὰς αὐτοῦ προϋποθέσεις καὶ ὅταν παρεκκλίνει τοῦ κοινωφελοῦς σκοποῦ του ἢ ὅταν καταστῆ ἀνέφικτη ἡ λειτουργία του.

3. Σὲ περίπτωσι καταργησῆς του ἡ χρήση τῶν κάθε φύσεως περιουσιακῶν στοιχείων, ἡ ὁποία εἶχε παραχωρηθεῖ στὸ Ἰδρυμα ἐπανερχεται αὐτοδικαίως στὸ Νομικὸ Πρόσωπο τῆς οἰκείας Ἱερᾶς Μητροπόλεως, στὴν πλήρη κυριότητα τοῦ ὁποίου ἄλλωστε καὶ αὐτὰ ἀνήκουν καὶ διατίθενται σὲ παρεμφερεῖς σκοπούς.

ἄρθρον 12

Ἰσχύς τοῦ Κανονισμοῦ

Ὁ παρὼν Κανονισμὸς ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ στὸ Ἐπίσημο Δελτίο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» καὶ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

ἄρθρον 13

Ἀπὸ τὶς διατάξεις τοῦ παρόντος κανονισμοῦ προκαλεῖται δαπάνη σὲ βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προσδιοριστεῖ.

Ἀθήνα 13 Μαρτίου 2006

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

† Ἀρχιμ. Διονύσιος Μάνταλης

**Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἔχουσα ὑπ' ὄψει:

1) Τὰς Διατάξεις τῶν ἄρθρων 1 παρ. 4, 29 παρ. 2, καὶ 59 παρ. 2, τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

2. Τὰς ὑποχρεώσεις τῆς Ποιμαντορίας Ἐκκλησίας τὰς ἀπορροεούσας ἐκ τῶν Εὐαγγελικῶν Ἐπιταγῶν, τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ τῶν Νόμων τοῦ Κράτους, πρὸς τὸ Χριστεπώνυμον τῆς Ἐκκλησίας πλήρωμα.

3. Τὰς ὑφισταμένας Κοινωνικάς, Ποιμαντικάς, Πνευματικάς καὶ Φιλανθρωπικάς ἀνάγκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης.

4. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 230/21.3.2006 Πράξιν τοῦ Μητροπολίτου Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης κ. Ἱεροθέου, περὶ: «Ἰδρύσεως Κατασκηνώσεων εἰς «Κουβέρταν» Ἐρμιόνης, εἰς «Τοῦρλον» Βαγίας Αἰγίνης καὶ «Στάνες» Ἰ. Μ. Ζωοδόχου Πηγῆς Πόρου», καὶ τοῦ ἀπὸ 30.3.1968 Ὄργανισμοῦ λειτουργίας αὐτῶν (Περιοδικό «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» 17/1.9.1979).

5. Τὸ ὑπ' ἀριθμ. 32/2005 Πρακτικὸν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κατασκηνώσεων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης.

6. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 4/4.10.2005 Ἀπόφασιν τοῦ Μητροπολίτου Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης κ. Ἐφραίμ καὶ τὴν ὑπ' ἀριθμ. 1022/510/12.10.2005 πρότασιν αὐτοῦ, περὶ «τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ Ὄργανισμοῦ λειτουργίας τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κατασκηνώσεων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης.

7. Τὴν ἀπὸ 9.2.2006 Γνωμοδότησιν τοῦ Γραφείου Δικηγόρων τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

8. Τὴν ἀπὸ 6.4.2006 Ἀπόφασιν Αὐτῆς.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

Τὴν τροποποίησιν, συμπλήρωσιν καὶ ἀντικατάστασιν τῆς ὑπ' ἀριθμ. 6/6.3.1968 Ἀποφάσεως τοῦ Μητροπολίτου Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης κ. Ἱεροθέου, περὶ: «Ἰδρύσεως Κατασκηνώσεων εἰς «Κουβέρταν» εἰς «Τοῦρλον» Βαγίας Αἰγίνης καὶ «Στάνες» Ἰ. Μ. Ζωοδόχου Πηγῆς Πόρου», καὶ τοῦ ἀπὸ 30.3.1968 Ὄργανισμοῦ λειτουργίας αὐτῶν (Περιοδικόν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» 17/1.9.1979), διὰ τοῦ ἐπομένου Κανονισμοῦ λειτουργίας τῶν «Ἐκκλησιαστικῶν Κατασκηνώσεων», ἔχοντος ὡς ἑξῆς:

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΠΩΝΥΜΙΑΝ: «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑΙ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΥΔΡΑΣ, ΣΠΕΤΣΩΝ ΚΑΙ ΑΙΓΙΝΗΣ»

Ἄρθρον 1

Σύστασις - Ἐπωνυμία - Ἔδρα

Εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης καὶ ὑπὸ τὴν ἄμεσον πνευματικὴν καὶ διοικητικὴν ἐποπτεῖαν αὐτῆς συνίσταται Ἐκκλησιαστικὸν Ἴδρυμα, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «Ἐκκλησιαστικαὶ Κατασκηνώσεις», τὸ ὁποῖον θὰ λειτουργῇ ὡς ἐξηρτημένη ὑπηρεσία τοῦ Νομικοῦ Προσώπου

«Περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ Ὄργανισμοῦ λειτουργίας τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Κατασκηνώσεων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης»

της οικείας Ἱερᾶς Μητροπόλεως, αὐτοτελοῦς διαχειρίσεως καὶ μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτήρος καὶ θὰ διέπεται ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ. Ἔδραι τοῦ Ἰδρύματος τούτου εἶναι ἡ Νῆσος Αἴγινα καὶ ἡ Νῆσος Πόρος. Τὸ Ἴδρυμα εἰς τὴν Αἴγινα θὰ στεγάζεται καὶ θὰ λειτουργῇ εἰς τὴν παραχωρηθεῖσαν ἔκτασιν 130 στρεμμάτων, εἰς θέσιν «Τοῦρλο» Αἰγίνης, ἰδιοκτησίας τοῦ Ταμείου Ἐθνικοῦ Στόλου (Τ.Ε.Σ.), εἰς δὲ τὸν Πόρον εἰς ἰδιόκτητον ἔκτασιν, εὕρισκομένην ἄνωθεν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ζωοδόχου Πηγῆς Πόρου, δωρηθεῖσαν εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν διὰ τὸν ὡς ἄνω σκοπὸν μὲ τὸ ὑπ' ἀριθμ. 8895/14.10.2005 Δωρητήριον Συμβόλαιον.

ἄρθρον 2 Σκοπὸς

Σκοπὸς τοῦ Ἰδρύματος εἶναι ἡ διοργάνωσις καὶ λειτουργία κατὰ τοὺς θερινοὺς μῆνας ἐκάστου ἔτους «Ἐκκλησιαστικῶν Κατασκηνώσεων» εἰς ὑγιεινὸν παραθαλάσσιον ἢ ὄρεινόν θέρετρον, καταλλήλως διαμορφούμενον καὶ πληροῦν τὰς ἀπαραίτητους συνθήκας ἀναπαύσεως, σίσεως καὶ καθόλου διαίτης, ἡ παροχὴ εἰς τοὺς κατασκηνωτάς, μαθητάς, σπουδαστάς ἢ ἐργαζομένους εἰς ἀτμόσφαιραν θείας ἀγάπης καὶ στοργῆς τῆς προσκοῦσης χριστιανικῆς ἀγωγῆς καὶ τοῦ ἀπλανοῦς προσανατολισμοῦ αὐτῶν πρὸς τὰς Ἑλληνορθόδοξους ἀρχὰς καὶ παραδόσεις.

ἄρθρον 3 Διοίκησις

α) Ἐφ' ὅσον λειτουργοῦν δύο κατασκηνώσεις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ἐν Αἴγινη καὶ ἐν Πόρῳ, αὗται διοικοῦνται ὑπὸ ἰδίων Διοικητικῶν Πενταμελῶν Συμβουλίῳν, ἀπαρτιζομένων ὡς ἑξῆς:

1. Διοικητικὸν Συμβούλιον Κατασκηνώσεως Αἰγίνης:

Ἐκ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης, ὡς Προέδρου, τῆς Ἡγουμένης τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίας Τριάδος - Ἁγίου Νεκταρίου ὡς Ἀντιπροέδρου, τριῶν ἐτέρων μελῶν, Κληρικῶν ἢ λαϊκῶν, ἐπιλεγομένων μετὰ προσοχῆς καὶ διοριζομένων ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου, δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ, ἐπὶ τετραετῇ θητείᾳ δυναμένη νὰ ἀνανεωθῇ.

2. Διοικητικὸν Συμβούλιον Κατασκηνώσεως Πόρου:

Ἐκ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης, ὡς Προέδρου καὶ ἐτέρων τεσσάρων μελῶν, Κληρικῶν, ἢ λαϊκῶν, ἐπιλεγομένων καὶ διοριζομένων ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου, δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τετραετῇ θητείᾳ δυναμένη νὰ ἀνανεωθῇ.

Τὸν Ἀντιπρόεδρον ὀρίζει ἐκ τῶν Κληρικῶν μελῶν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης.

β) Τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια τοῦ Ἰδρύματος συγκροτοῦνται εἰς σῶμα κατὰ τὴν πρώτην Συνεδρίασίν των καὶ ἐκλέγουν τὸν Γραμματέα καὶ τὸν Ταμίαν.

γ) Τὰ Δ.Σ. ἀποφασίζουν περὶ παντὸς θέματος ἀφορῶντος εἰς τὴν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τοῦ Ἰδρύματος. Συνέρχονται εἰς τακτικὴν Συνεδρίαν κατόπιν προσκλήσεως ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Προέδρου, ἐκτάκτως, δέ, μετ' ἔγγραφον αἴτησιν, τοῦ ἡμίσεως πλείον ἐνὸς τουλάχιστον τῶν μελῶν αὐτοῦ ἀναγράφουσαν τὴν αἰτίαν τῆς ἐκτάκτου συγκλήσεως. Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν κατιστασιούσης ἐν ἰσοψηφίᾳ τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου. Τὸν Πρόεδρον, ἀπόντα ἢ κωλυόμενον, ἀναπληροῖ ὁ κανονικὸς καὶ νόμιμος ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ ἐγγράφως πρὸς τοῦτο ἐξουσιοδοτούμενος. Τὰ Δ.Σ. εὕρισκονται ἐν ἀπαρτίᾳ ἐφ' ὅσον οἱ παρόντες εἶναι πλείονες τῶν ἀπόντων.

δ) Μέλη τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίῳν, τὰ ὅποια δὲν ἀνταποκρίνονται ἢ κωλύονται εἰς τὴν ἄσκησιν τῶν καθηκόντων των ἢ δὲν συμβάλλουσι εἰς τὴν εὐρυθμίαν, ὁμαλήν, ἀπόσκοπον καὶ ἀποτελεσματικὴν λειτουργίαν τῶν «Ἐκκλησιαστικῶν Κατασκηνώσεων» ἢ προβαίνουν εἰς ἐνεργείας ἐρχομένας εἰς ἀντίθεσιν πρὸς τοὺς σκοποὺς αὐτῶν ἢ παραιτοῦνται πρὸ τῆς λήξεως τῆς θητείας των, παύονται καὶ ἀντικαθίστανται ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου.

ε) Κατὰ τὰς συνεδρίας τῶν Δ.Σ. δύναται νὰ παρίσταται καὶ οἱ Ἀρχηγοὶ τῶν Κατασκηνώσεων ἢ οἱ ἐξουσιοδοτούμενοι ὑπ' αὐτῶν, ἄνευ ψήφου, εἰσηγούμενοι τὰ ἀπασχολοῦντα αὐτοὺς θέματα. Τὰ πρακτικὰ τῶν Συνεδριάσεων τῶν Δ.Σ. ἀναγινώσκονται εἰς τὴν ἀμέσως προσεχῆ συνεδρίαν ὑπογραφόμενα ὑπὸ τῶν μελῶν. Πᾶσα συνεδρία τοῦ Δ.Σ. λογίζεται ἄκυρος ἐφ' ὅσον εἰς αὐτὴν δὲν παρέστη ὁ Σεβασμιώτατος Πρόεδρος ἢ νόμιμος αὐτοῦ ἀναπληρωτὴς.

ἄρθρον 4

Ἀρμοδιότητες τῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ.

1. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ. ἢ ὁ νομίμως ἐξουσιοδοτούμενος ὑπ' αὐτοῦ πρὸς τοῦτο, ἐκπροσωπεῖ τὸ Ἴδρυμα ἐνώπιον κάθε Ἀρχῆς, διοικητικῆς ἢ δικαστικῆς, συμβάλλεται διὰ λογαριασμόν τοῦ Ἰδρύματος, λαμβάνει γνώσιν πάντων τῶν εἰσερχομένων ἐγγράφων, ὑπογράφει τὴν ἀλληλογραφίαν, ἐπικυροῖ τὰ ἀντίγραφα ἢ τὰ ἀποσπάσματα τῶν πρακτικῶν τῶν συνεδριῶν τοῦ Δ.Σ.

2. Ὁ Γραμματεὺς ἐκάστου Δ.Σ. τηρεῖ τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριῶν αὐτοῦ, διεξάγει πᾶσαν τὴν ἀλληλογραφίαν,

τηρεί τα βιβλία και τους λοιπούς φακέλους (Άρχεϊον τοῦ Ἰδρύματος). Καθόντα ειδικοῦ Γραμματέως δύναται νά ἀνατεθοῦν εἰς ἓνα τῶν Ὑπαλλήλων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ὡς ἕτερον συνεργάτην.

3. Ὁ Ταμίης ἐκάστου Δ.Σ. διαχειρίζεται τὰ περιουσιακὰ στοιχεῖα τοῦ Ἰδρύματος συμφώνως τῷ Νόμῳ, εἶναι ὑπόλογος ἔναντι τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Δ.Σ. καὶ τηρεῖ τὰ βιβλία Διαχειρίσεως, μὴ δυνάμενος νά ἔχη εἰς χεῖρας αὐτοῦ ποσὸν πλεόν 500 Εὐρώ. Καθόντα ειδικοῦ Ταμείου δύναται νά ἀνατεθοῦν εἰς τῶν Ὑπαλλήλων ἢ καὶ ἕτερον τῶν συνεργατῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως τιμητικῶς ἢ ἐπὶ μικρὰ ἀντιμισθία.

4. Τὰ Δ.Σ. συντάσσουν διὰ τοῦ Ταμείου καὶ ψηφίζουν Προϋπολογισμὸν καὶ Ἀπολογισμὸν τοῦ Ἰδρύματος καὶ ὑποβάλλουν τούτους εἰς τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον πρὸς ἔγκρισιν.

ἄρθρον 5

Τηρούμενα βιβλία

Ἐκαστον Διοικητικὸν Συμβούλιον τῶν «Ἐκκλησιαστικῶν Κατασκηνώσεων» τηρεῖ τὰ ὡς κάτωθι Βιβλία:

α) Πρωτόκολλον Ἀλληλογραφίας εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων.

β) Βιβλίον Πρακτικῶν ἔνθα καταχωρίζονται τὰ Πρακτικὰ τῶν συνεδριῶν τοῦ Δ.Σ. καὶ εἰς τὰ ὁποῖα καταγράφονται αἱ λειψθεῖσαι ὑπ' αὐτοῦ ἀποφάσεις.

γ) Βιβλίον Ταμείου καὶ λοιπὰ κατὰ Νόμων ὀριζόμενα διαχειριστικὰ Βιβλία (Γραμμάτια εἰσπράξεως, ἐντάλματα πληρωμῶν κ.λπ.).

δ) Βιβλίον Κτηματολογίου, εἰς τὸ ὁποῖον καταγράφονται ἅπαντα τὰ ἀκίνητα περιουσιακὰ στοιχεῖα τοῦ Ἰδρύματος κατὰ χρονολογικὴ σειρὰν κτίσεως, ὡς καὶ Βιβλίον κινητῶν πραγμάτων.

ε) Πᾶν ὅ,τι διὰ Νόμου ἢ δι' Ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὀρίζεται.

ἄρθρον 6

Πόροι τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Κατασκηνώσεων

α) Αἱ ἐκάστοτε Κρατικαὶ Ἐπιχορηγήσεις.

β) Εἰσφοραὶ ἐκ τοῦ Τοπικοῦ παραρτήματος τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, ἐκ τοῦ Γενικοῦ καὶ τῶν Ἐνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων.

γ) Εἰσφοραὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἱερῶν Μονῶν, Δήμων καὶ Κοινοτήτων, Ὁργανισμῶν κ.λπ.

δ) Προσφοραὶ φυσικῶν προσώπων, κληρονομία καὶ κληροδοσίαι.

ε) Πρόσοδοι ἐκ τῆς περιφορᾶς δίσκου εἰς τοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ἅπαξ τοῦ ἔτους, τῆς

ἡμερομηνίας εἰσηγουμένης ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

στ) Αἱ ἐν «Τούρῳ» Βαγίας Αἰγίνης Κατασκηνώσεις ἐπιχορηγοῦνται ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίας Τριάδος - Ἁγίου Νεκταρίου Αἰγίνης.

ζ) Αἱ τυχόν εἰσφοραὶ συμμετοχῆς εἰς τὰς Κατασκηνώσεις, αἱ ὁποῖα καταβάλλονται ὑπὸ τῶν Γονέων ἢ τῶν ἐχόντων μὲ ἀπόφασιν Δικαστηρίου τὴν ἐπιμέλειαν τῶν Κατασκηνωτῶν.

η) Πᾶν ἕτερον ἔσοδον προερχόμενον ἐκ νομίμου καὶ χρηστῆς πηγῆς.

ἄρθρον 7

Τρόφιμοι

1. Γίνονται δεκτοὶ εἰς τὰς Κατασκηνώσεις μαθηταὶ καὶ μαθήτριά: α) ἀπόφοιτοι τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως, β) Μέσης καὶ Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως φοιτήσαντες κατὰ τὴν σχολικὴν περίοδον εἰς τὰ Κατηχητικὰ Σχολεῖα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης, εἰς τὴν ὁποίαν διαμένουν ἢ ἐκ τῆς ὁποίας κατὰγονται, γ) Μαθηταὶ καὶ μαθήτριά τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων καὶ ἐξ ἄλλων περιφερειῶν προερχόμενοι, διακρινόμενοι διὰ τὸ ἦθος αὐτῶν.

2. Εἰς τὰς «Ἐκκλησιαστικὰς Κατασκηνώσεις» συμμετέχουν κατὰ προτεραιότητα εὐλαβῆ τέκνα Ἱερῶν, ὀρφανὰ τέκνα πολυτέκνων ἢ ἀπόρων οἰκογενειῶν, ἀριστοῦχοι μαθηταὶ καὶ μαθήτριά. Ἡ συμμετοχὴ γίνεται τῇ αἰτήσει τοῦ γονέως, συμμαρτυροῦντος τοῦ οἰκείου Ἐφημερίου περὶ τῆς χρηστοθείας τοῦ κατασκηνωτοῦ. Ἀποκλείονται τῆς συμμετοχῆς οἱ πάσχοντες ἐκ μεταδοτικοῦ νοσήματος ἢ ἐκ παθήσεων ἀπαιτουσῶν εἰδικὴν δίαιταν ἢ νοσηλευτικὴν μέριμναν. Ἐκαστος κατασκηνωτῆς εἰσέρχεται εἰς τὰς κατασκηνώσεις φέρων τὰ ὑπὸ τοῦ Ἰδρύματος ὀριζόμενα εἶδη.

3. Τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια ρυθμίζουν τὰς κατ' ἔτος κατασκηνωτικὰς περιόδους, κεχωρισμένως δι' ἄρρενας καὶ θήλεις, τὸν ἀριθμὸν τῶν κατασκηνωτῶν ἐκάστης περιόδου, ὡς καὶ τὸ διοικητικὸν καὶ ὑπηρετικὸν προσωπικόν.

ἄρθρον 8

Προσωπικὸν τῶν Κατασκηνώσεων

1. Τὸ Προσωπικὸν ἐκάστης Κατασκηνώσεως ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ Ἀρχηγοῦ, τοῦ Ὑπαρχηγοῦ, τοῦ Διαχειριστοῦ, τοῦ Ἱατροῦ μετὰ τῆς Νοσοκόμου, ἀναλόγου ἀριθμοῦ ὀμαδάρχων, κατὰ προτίμησιν Ἐπιστημόνων ἢ φοιτητῶν, ἐνὸς μαγείρου μετὰ τῶν βοηθῶν αὐτοῦ καὶ τῆς ὀμάδος ἐθειλοντριῶν Κυριῶν.

2. Όρίζεται πρωτίστως ό Πνευματικός σύμβουλος τής Κατασκηνώσεως, όστις κατά κανόνα έπιτελεί τήν διακοινίαν τής Έξομολογήσεως.

3. Καθήκοντα άρχηγού άνατίθενται είς Έεροκήρυκα ή έτερον λόγιον Κληρικόν ή Έεραποστολικόν πρόσωπον, έχον τὰ πρὸς τοῦτο διοικητικά, μορφωτικά καί πνευματικά προσόντα. Η έκλογή τοῦ προσώπου έπαφίεται είς τήν διακριτικὴν άρμοδιότητα τοῦ Σεβασμιωτάτου Προέδρου.

4. Ό Άρχηγός διευθύνει τήν κατασκίνωσιν, έποπτεύει διὰ τήν καλήν λειτουργίαν αὐτῆς, προΐσταται τοῦ λοιποῦ προσωπικοῦ ὅπερ καί έλέγχει διὰ τήν καλήν εκτέλεσιν τῆς ύπηρεσία αὐτοῦ εισηγίεται είς τὸ Δ.Σ. περὶ τοῦ άριθμοῦ τῶν κατασκηνωτῶν καί λοιπῶν θεμάτων πρὸς λήσιν άποφάσεων, έπιμελείται τῆς τηρήσεως τοῦ έσωτερικοῦ Κανονισμοῦ, μεριμνᾷ διὰ τήν χρηστὴν συμπεριφοράν, διαγωγήν καί άγνήν άναστροφήν τῶν τροφίμων καί γενικώτερον διὰ τήν πραγματοποιήσιν τῶν σκοπῶν τῶν Έκκλησιαστικῶν κατασκηνώσεων.

5. Ό Ύπαρχηγός δέον νὰ έχει άνάλογον ικανότητα καί πείραν, βοηθεῖ ή άναπληροῖ τὸν Άρχηγόν, άρμόδιος ὦν διὰ τήν τήρησιν τοῦ Προγράμματος, έποπτεύει διὰ τήν τάξιν, ήσυχίαν καί καθαριότητα, έχει τήν ευθύνην τῆς διαφυλάξεως τῶν ὀργάνων τῆς ψυχαγωγίας, ένημερώνει τὸν άρχηγόν διὰ πᾶσαν φθοράν, ζημίαν, παράλειψιν ή παρεκτροπήν τῶν κατασκηνωτῶν, έπιβλέπει διὰ τήν ασφάλειαν τῆς κινητῆς καί άκινήτου περιουσίας τοῦ Ίδρύματος.

6. Ό Διαχειριστῆς τηρεῖ τήν διαχείρισιν καί τὰ διαχειριστικά βιβλία, παρακολουθεῖ τήν εισαγωγήν καί έξαγωγήν τροφίμων εκ τῆς άποθήκης, προμηθεύεται έγκαίρως τὰ άπαιτούμενα έφόδια, τρόφιμα καί πᾶν χρσιμον ὑλικόν διὰ τήν άπρόσκοπον λειτουργίαν τῆς Κατασκηνώσεως καί λαμβάνει προνοητικῶς τὰ εκάστοτε άναγκαῖα μέτρα διὰ νὰ μὴ σημειωθεῖ έλλειψις ή άνωμαλία διαχειριστική.

7. Οι Όμαδάρχει κατὰ προτίμησιν μεταξὺ προσώπων έμπορουμένων ὑπὸ ίεραποστολικοῦ ζήλου καί έλλείψει τοιοῦτων, προσλαμβάνονται επί συμβάσει δι' έργασίαν ὠρισμένης χρονικῆς διάρκειας. Συνεργάζονται στενῶς μετὰ τοῦ άρχηγοῦ καί τοῦ ύπαρχηγοῦ πρὸς έπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ τῆς κατασκηνώσεως, άσκούντες μετὰ ζήλου τὸ έργον τῆς πνευματικῆς καλλιιεργείας τῶν μικρῶν κατασκηνωτῶν τῆς ὀμάδος των καί φροντίζοντες εκ παραλήλου νὰ τέρπουν τὰς καρδίας αὐτῶν με τήν Έκκλησιαστικὴν καί Έλληνηκὴν μουσικὴν καί με άλλους τρόπους καί μέσα ψυχαγωγίας.

8. Ό Μάγειρας καί οι βοηθοὶ αὐτοῦ εκτελοῦν τὰ καθήκοντά των, έπιμελοῦνται τῆς καθαριότητος τῶν σκευῶν, τοῦ μαγειρείου καί τοῦ έστιατορίου, τηροῦν τὸ έγκεκριμένον διαιτολόγιον καί συμμορφοῦνται πρὸς τὰς έντολὰς τοῦ Άρχηγοῦ.

9. Τὰς ὑπολοίπους ὑπηρεσίας είς τὰς κατασκηνώσεις άναλαμβάνουν εκ περιτροπῆς οι κατασκηνωταὶ τῆ ὑποδείξει τοῦ Άρχηγοῦ ή τοῦ Ύπαρχηγοῦ.

ΤΕΛΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρον 10

Αὶ «Έκκλησιαστικαὶ Κατασκηνώσεις» έχουν ίδίαν σφραγίδα φέρουσαν κυκλιωτερῶς έξωθεν μὲν τήν ένδειξιν: «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑΙ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΙΣ ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΥΔΡΑΣ, ΣΠΕΤΣΩΝ ΚΑΙ ΑΙΓΙΝΗΣ», έξωθεν δὲ τὸν ὑπότιτλον εκάστης καί είς τὸ κέντρον τὸν Προσάτην "Άγιον.

Άρθρον 11

α) Ό παρὼν Κανονισμὸς τροποποιεῖται ή καταργεῖται ὑπὸ τῆς Έεράς Συνόδου τῆς Έκκλησίας τῆς Έλλάδος, κατόπιν ήτιολογημένης άποφάσεως άπάντων τῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ίδρύματος, λαμβανομένης έν συνεδριάσει, παρισταμένου αὐτοπροσώπως τοῦ Σεβασμιωτάτου Προέδρου.

β) Έν περιπτώσει καταργήσεως τοῦ Ίδρύματος τῶν «Έκκλησιαστικῶν Κατασκηνώσεων», ἅπασα ή άκίνητος περιουσία τούτου, ὡς καί πάντα τὰ έπιπλά, σκεῦη καί λοιπὰ κινητὰ στοιχεῖα, περιέρχονται είς τὸ Νομικόν Πρόσωπον τῆς Έεράς Μητροπόλεως Ύδρας, Σπετσῶν καί Αιγίνης, δυναμένης νὰ διαθέσει μέρος ή ὅλην τήν περιουσίαν, δι' οἰονδήποτε παρεμφερῆ σκοπόν.

Άρθρον 12

α) Πᾶν θέμα, μὴ διαλαμβανομένου είς τὸν παρόντα Κανονισμόν, έπιλαμβάνεται πρὸς έπίλυσιν αὐτοῦ τὸ Δ.Σ. τοῦ Ίδρύματος.

β) Έσωτερικὸς Κανονισμὸς, ψηφιζόμενος ὑπὸ τοῦ Δ.Σ. καθορίζει τὰ τῆς Έσωτερικῆς ζωῆς καί λειτουργίας τοῦ Ίδρύματος τῶν «Έκκλησιαστικῶν Κατασκηνώσεων».

Άρθρον 13

α) Η ισχύς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ είς τὸ έπίσημον δεητίον τῆς Έεράς Συνόδου τῆς Έκκλησίας τῆς Έλλάδος περιοδικὸ «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» καί είς τήν Έφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

β) Από τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ παύει πᾶσα διάταξις ἀντικείμενη εἰς τούτον.

Ἄρθρον 10
Κάλυψις δαπάνης

Ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ Κανονισμοῦ τούτου προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὑδρας,

Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προσδιορισθῇ.

Ἀθῆναι, 6 Ἀπριλίου 2006

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
† Ἀρχιμ. Διονύσιος Μάνταλος

**ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ**

Ἀπόσπασμα Πράξεως 165/24.7.2006
τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως
Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ

**Περὶ συστάσεως Τεχνικῆς
Ὑπηρεσίας τῆς Ἱερᾶς Μη-
τροπόλεως Καισαριανῆς,
Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ**

Ἐν Καισαριανῇ σήμερον τὴν 24ην τοῦ μηνὸς Ἰουνίου, ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος Δευτέραν τοῦ δισχιλίοστοῦ ἔκτου ἔτους (2006) καὶ ὥραν 11ην πρὸ μεσημβρινῆν συνήλθεν ἐν τοῖς γραφείοις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ, κειμένοις εἰς τὸν β' ὄροφον τοῦ ἐπὶ τῆς λεωφόρου Ὑμηττοῦ ἀριθμοῦ 47-51 πολυορόφου κτηρίου εἰς συνεδρίασιν τὸ μητροπολιτικὸν συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως συγκροτουμένου δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 35 ἄρθρου τοῦ Ν. 590/1977 (Φ.Ε.Κ. τ.α' 146) «Περὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 2 παραγράφου τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Ν. 3149/2003 (Φ.Ε.Κ. τ.Α' 141/10.6.2003) κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Σεβασμιωτάτου Προέδρου αὐτοῦ Μητροπολίτου Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ κ. Δανιὴλ καὶ ὑπὸ τὴν προεδρίαν αὐτοῦ παρόντων καὶ τῶν μελῶν αὐτοῦ:

1) Αἰδεσιμολογιωτάτου πρωτοπρεσβυτέρου κ. Εὐσταθίου Ἀρκαμούζη, προέδρου τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ συμβουλίου τοῦ μητροπολιτικοῦ ἱεροῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου Νικολάου Καισαριανῆς·

2) Αἰδεσιμολογιωτάτου πρωτοπρεσβυτέρου κ. Γεωργίου Κέφης, ἐφημερίου τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Καισαριανῆς·

3) Ἐντιμωτάτου κ. Κωνσταντίνου Τράκα, ἐπιτίμου ἀντιπροέδρου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου·

4) Ἐριτίμου κ. Ἐλευθερίας Ζαφείρη, ὑποδιευθύντριας τῆς Δ.Ο.Υ. Βύρωνος, ἀναπληρούσης τὸν Ἀξιότιμον κ. Νικόλαον Ἀντωνίου, διευθυντὴν Δ.Ο.Υ. Βύρωνος·

5) Ἐριτίμου κ. Μαρίας Νικολάου, ἐκκλησιαστικοῦ συμβούλου τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τῶν ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν Καισαριανῆς·

παρασάντος καὶ τοῦ αἰδεσιμολογιωτάτου πρωτοπρεσβυτέρου κ. Βασιλείου Φέσσα, ἐφημερίου τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου Γεωργίου Καρέα Βύρωνος, γραμματέως αὐτοῦ, πρὸς συζήτησιν καὶ λήψιν ἀποφάσεως ἐπὶ τῶν ἐν συνεχείᾳ ἀναφερομένων θεμάτων τῆς ἡμερησίας διατάξεως:

α.

β.

γ. Σύστασις Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ Κανονισμὸς λειτουργίας αὐτῆς.

δ.

ε.

Διαπιστωθεῖσης ἀπαρτίας καὶ γενομένης προσευχῆς ὑπὸ τοῦ σεβασμιωτάτου προέδρου ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως τοῦ μητροπολιτικοῦ συμβουλίου, ἅτινα ἐπεκυρώθησαν καὶ ὑπεγράφησαν.

Μεθ' ὃ τὸ μητροπολιτικὸν συμβούλιον εἰσήλθεν εἰς τὴν συζήτησιν τῶν θεμάτων τῆς ἡμερησίας διατάξεως.

γ) Σύστασις Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ Κανονισμὸς λειτουργίας αὐτῆς.

Ὁ Σεβασμιώτατος Πρόεδρος ἀνέφερεν εἰς τὰ μέλη τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου ὅτι ἐν ὄψει τῆς ἐντάξεως τοῦ προγραμματιζομένου ἔργου «*Ἀνέγερσις νέας πτέρυγος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Προδρόμου Καισαριανῆς*» εἰς τὰ «*Περιφερειακὰ Εὐρωπαϊκὰ Προγράμματα*» (Π.Ε.Π.) τοῦ 3ου «*Κοινοτικοῦ Πλαιοῦ Στηρίξεως*» (Κ.Π.Σ.) καὶ τῆς χρηματοδοτήσεως αὐτοῦ ἀπὸ κονδύλια τῆς «*Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως*», ἀλλὰ καὶ τῆς ἀνάγκης υπάρξεως Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς ἐκτελέσεως ἔργων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ τὴν ἐπιβλέψιν ὧσων ἐκτελοῦντων ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Ναῶν, ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Μονῶν καὶ ὑπὸ τῶν Ἰδρυμάτων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως προκύπτει ἀνάγκη συστάσεως Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας παρὰ τῆ Ἱερᾶ Μητροπόλεως, ἡ ὁποία θὰ λειτουργῇ ἐπὶ τῆ βᾶσει ἰδιαιτέρου Κανονισμοῦ.

Τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον ἰδόν:

α) Τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων τοῦ Ν. 590/1977 (Φ.Ε.Κ. τ. α' 146) «*Περὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος*».

β) Τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 55/1974 (Φ.Ε.Κ. τ. α' 185) Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «*Περὶ μελέτης καὶ ἐκτελέσεως ἀπάντων τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἔργων*».

γ) Τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 58/1975 (Φ.Ε.Κ. τ. α' 4) Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «*Περὶ ἀρμοδιοτήτων καὶ τρόπου λειτουργίας τῶν Μητροπολιτικῶν Συμβουλίων*».

δ) Τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 8/1979 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (Φ.Ε.Κ. τ. α' 1/1980) «*Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐνοριῶν*».

ε) Τὴν ἀνάγκην συστάσεως καὶ ὀργανώσεως Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας παρὰ τῆ Ἱερᾶ Μητροπόλεως διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἔργων.

στ) Τὴν ἀνάγκην καθορισμοῦ τῶν Ὀργάνων τῆς συσταθσομένης Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας, ὅπως αὐτὰ προβλέπονται ἀπὸ τὸν Ν. 1418/29.2.1984 (Φ.Ε.Κ. τ. α' 23), τὸ Π.Δ. 609/31.12.1985 (Φ.Ε.Κ. τ. α' 223) καὶ τὸ Π.Δ. 23/5.2.1993 (Φ.Ε.Κ. τ. α' 8) διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, τὰ ὁποῖα χρηματοδοτοῦνται εἴτε ἀπὸ τῆς Δημόσιας Ἐπενδύσεως εἴτε ἐκ τῶν κονδυλίων τοῦ Γ' καὶ Δ' «*Κοινοτικοῦ Πλαιοῦ Στηρίξεως*» (Κ.Π.Σ.).

ζ) Τὸ γεγονός, ὅτι ἀπὸ τὴν ἀπόφασιν αὐτὴ δὲν προκύπτει δαπάνη σὲ βάρος τοῦ Κρατικοῦ Προϋπολογισμοῦ

ΨΗΦΙΖΕΙ

τὴν σύστασιν Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας παρὰ τῆ Ἱερᾶ Μητροπόλεως, ἡ ὁποία θὰ λειτουργεῖ μὲ τὸν ὡς ἀκοιούθως ἐκτιθέμενον Κανονισμό λειτουργίας.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ, ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ

Ἄρθρον 1 Σύστασι

Συνιστᾶται Τεχνικὴ Ὑπηρεσία στὴν Ἱερὰ Μητρόπολιν Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ γιὰ τὸν προγραμματισμό, τὴν μελέτη, τὴν παρακολούθησιν, καὶ τὴν ἐκτέλεσιν ἐκκλησιαστικῶν ἔργων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, σύμφωνα μὲ τῆς διατάξεις τοῦ Ν. 1418/29.2.1984 (Φ.Ε.Κ. τ. α' 23), Π.Δ. 609/31.12.1985 (Φ.Ε.Κ. τ. α' 223), Π.Δ. 23/5.2.1993 (Φ.Ε.Κ. τ. α' 8) καὶ τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 55/1974 (Φ.Ε.Κ. τ. α' 185) Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «*Περὶ μελέτης καὶ ἐκτελέσεως τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἔργων*».

Ἄρθρον 2 Σκοπὸς - Ἀρμοδιότητες

Οἱ ἀρμοδιότητες τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας εἶναι:

1. Ἡ σύνταξι προγράμματος γιὰ ὅλα τὰ ἐκτελούμενα καὶ προγραμματιζόμενα ἐκκλησιαστικὰ ἔργα καὶ ἡ παρακολούθησιν τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ προγράμματος αὐτοῦ στὴν περιφέρεια πνευματικῆς δικαιοδοσίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ.

2. Ὁ ἐλεγχος τῶν ὑποβαλλομένων πρὸς ἔγκρισιν ἀπὸ τοὺς Προέδρους τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Συμβουλίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν, τῶν Ἡγουμενοσυμβουλίων καὶ τῶν Ἰδρυμάτων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως:

α) Οἰκονομικῶν μελετῶν γιὰ τὴν ἐκτέλεσιν τεχνικῶν ἔργων.

β) Λογαριασμῶν, συγκριτικῶν πινάκων (Σ.Π.), πρωτοκόλλων κανονισμοῦ τιμῶν μονάδος νέων ἐργασιῶν (Π.Κ.Τ.Μ.Ν.Ε), ἐνστάσεων, αἰτήσεων θεραπειῶν.

3. Ἡ διενέργεια διαγωνισμῶν γιὰ τὴν ἀνάθεσιν συντάξεως μελετῶν καὶ γιὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἔργων.

4. Ἡ παρακολούθησιν τῶν ἐκτελουμένων ἐκκλησιαστικῶν ἔργων.

5. Ἡ συγκρότησιν ἐπιτροπῶν προσωρινῆς καὶ ὀριστικῆς παραλαβῆς τῶν ἀποπερατωμένων ἔργων.

6. Ἡ σύνταξι εἰσηγήσεων πρὸς τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον γιὰ ὅλα τὰ παραπάνω θέματα.

7. Ἡ παροχὴ τεχνικῆς ἀρωγῆς πρὸς τὰ Ἐκκλησιαστικὰ Συμβούλια τῶν Ἱερῶν Ναῶν, τὰ Ἡγουμενοσυμβούλια τῶν Ἱερῶν Μονῶν καὶ τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια τῶν Ἰδρυμάτων, τὰ ὁποῖα ὑπάγονται στὴν Ἱερὰ Μητρόπολιν Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ.

8. Στις αρμοδιότητες της Τεχνικής Υπηρεσίας είναι ακόμην να έκπονεϊ τις μελέτες τών τεχνικών και καλλιτεχνικών έργων, να παρακολουθεϊ, να έλεγει και να έγκρινει τις μελέτες, τις όποιες έκπονουñ ιδιώτες μηχανικοί για τὰ έργα της Ίερās Μητροπόλεως, να έπιβλέπει και να έλεγει τις κατασκευές, τις έπισκευές και τις συντηρήσεις τών έργων της Ίερās Μητροπόλεως, οι όποιες έκτελοũνται με αυτεπιστασία, σύμφωνα με τις διατάξεις του ύπ' αριθμόν Κανονισμού 55/1974 (Φ.Ε.Κ. τ. α' 185) της Ίερās Συνόδου της Έκκλησίας της Ελλάδος, τις συμπληρωματικές διατάξεις τών αντίστοιχων Νόμων 716/5.10.1977 (Φ.Ε.Κ. τ. α' 295) και 1418/29.2.1984 (Φ.Ε.Κ. τ. α' 23) μετά τών έκτελεστικών του Προεδρικών Διαταγμάτων και τών συμπληρωματικών και τροποποιητικών τους Νόμων, όπως ισχύουν έως σήμερα.

Άρθρον 3 Όργάνωσι

1. Η Τεχνική Υπηρεσία διαρθρώνεται ως εξής:

α. Από τόν Προϊστάμενό της, ό όποιος είναι πολιτικός μηχανικός ή αρχιτέκτονας μηχανικός, διπλωματούχος Α.Ε.Ι με άνεγνωρισμένη έμπειρία. Ό Προϊστάμενος διορίζεται από τὸ Μητροπολιτικό Συμβούλιο και είναι αρμόδιος εισηγητής πρὸς αυτό για τὰ θέματα της Τεχνικής Υπηρεσίας. Πρέπει επίσης να διαθέτει τὰ ουσιαστικά και τυπικά προσόντα, τὰ όποία απαιτοũνται από τις κείμενες διατάξεις περι δημοσίων και εκκλησιαστικών υπαλλήλων.

β. Από διπλωματούχους μηχανικούς, οι όποιοι διορίζονται από τὸ Μητροπολιτικό Συμβούλιο μετά από εισήγησι του Προϊσταμένου και στελεχώνουν την Τεχνική Υπηρεσία. Οι μηχανικοί αυτοί μπορεί να είναι στελέχη μόνιμα, έπι συμβάσει ή να αναλαμβάνουν έργα κατ' άνάθεσι.

γ. Από ένα διοικητικό υπάλληλο, χειριστή ήλεκτρονικού υπολογιστοũ (Η/Υ), για την γραμματειακή έξυπνήτση του γραφείου.

2. Ό Προϊστάμενος της ύπηρεσίας, σε περίπτωση άπουσίας ή κωλύματός του, όρίζει ό ίδιος τὸν άναπληρωτή του.

3. Με την έναρξι λειτουργίας της Τεχνικής Υπηρεσίας, ή πρόσληψι του προσωπικού έμμισθου ή έθελοντικοũ, θα γίνει με σύμβασι εργασίας όρισμένου ή άοριστου χρόνου ή με σύμβασι έργου.

4. Ός Άναθέτουσα Άρχη κατὰ την έννοια του Π.Δ. 23/5.2.1993 (Φ.Ε.Κ. τ. α' 8), όρίζεται τὸ Μητροπολιτικό Συμβούλιο της Ίερās Μητροπόλεως Καισαριανής, Βύρωνος και Ύμπτου.

5. Ός Προϊσταμένη Άρχη κατὰ την έννοια του Ν. 1418/29.2.1984 (Φ.Ε.Κ. τ. α' 23) και του Π.Δ. 609/31.12.1985 (Φ.Ε.Κ. τ. α' 223), όρίζεται επίσης τὸ Μητροπολιτικό Συμβούλιο της Ίερās Μητροπόλεως Καισαριανής, Βύρωνος και Ύμπτου.

6. Ός Έπιβλέπουσα Υπηρεσία όρίζεται ή Τεχνική Υπηρεσία της Ίερās Μητροπόλεως, τὰ μέλη της όποιας άσκοũν και καθήκοντα έπιβλέποντος μηχανικοũ κατ' άνάθεσι. Έπιπλέον καθήκοντα έπιβλέποντος μηχανικοũ, δύνανται να άνατεθοũν και σε άλλα πρόσωπα, ιδιώτες μηχανικούς, οι όποιοι δύνανται να προσληφθοũν από την Ίερὰ Μητρόπολι με σύμβασι όρισμένου έργου ή όρισμένου χρόνου, για να καλύψουν τις προκύπτουσες άνάγκες τών εργολαβιών, οι όποιες δέν δύνανται να καλυφθοũν από την Τεχνική Υπηρεσία.

7. Ός Τεχνικό Συμβούλιο όρίζεται τὸ Τεχνικό Συμβούλιο της Έκκλησιαστικής Κεντρικής Υπηρεσίας Οικονομικών (Ε.Κ.Υ.Ο.) της Ίερās Συνόδου της Έκκλησίας της Ελλάδος, τὸ όποιο συνεστήθη με τὸν ύπ' αριθμόν 158/2003 (Φ.Ε.Κ. τ. α' 290/18.12.2003) Κανονισμό της (Ε.Κ.Υ.Ο.) και συνεκροτήθη με την από 16.1.2004 άπόφασιν της Διαρκούς Ίερās Συνόδου (Δ.Ι.Σ.).

Άρθρον 4 Έφαρμογή θεσμικοũ πλαισίου

1. Η έφαρμογή του θεσμικοũ πλαισίου έκτελέσεως τών δημοσίων έργων διέπει τις συμβάσεις έκτελέσεως έργων, οι όποιες θα καταρτισθοũν από την Ίερὰ Μητρόπολι, με την έννοια της ισχύος τών διατάξεών του ως συμβατικών ρητρών.

2. Διαφωνίες, οι όποιες τυχόν θα προκύψουν, έπιλύονται στα αρμόδια Δικαστήρια με βάσι την καθ' ύλη και τόπο αρμοδιότητά τους, όπως αυτή όρίζεται από τὸν «Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας» (Κ.Π.Δ.), μετά από την έξάντλησι της προδικασίας, όπως αυτή προβλέπεται από τὸν νόμο 1418/29.2.1984 (Φ.Ε.Κ. τ. α' 23) και τὸ Π.Δ. 609/31.12.1985 (Φ.Ε.Κ. τ. α' 223), άποφαινομένου έπι τών αιτήσεων θεραπείας του Μητροπολιτικοũ Συμβουλίου μετά από γνώμη του Τεχνικοũ Συμβουλίου της Έκκλησιαστικής Κεντρικής Υπηρεσίας Οικονομικών (Ε.Κ.Υ.Ο.) της Ίερās Συνόδου της Έκκλησίας της Ελλάδος.

Άρθρον 5

Μελέτες και δημοπράτησι έργων

1. Η σύνταξι μελετών τών πρὸς έκτέλεσι έργων πραγματοποιείται από την Τεχνική Υπηρεσία και ή θεώρησι τους από τὸν Προϊστάμενό της.

2. Για την δημοπράτηση τών έργων οί συνταχθησόμενες μελέτες θα έγκρίνονται από την Προϊσταμένη Αρχή, δηλαδή τὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο, τὸ ὁποῖο ἐγκρίνει καὶ τὴν σχετικὴ διακήρυξι.

3. Σὲ περίπτωσι κατὰ τὴν ὁποία ἡ Τεχνικὴ Ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ἀδυνατεῖ νὰ συντάξει καὶ νὰ ἐκπονήσει τὶς σχετικὲς μελέτες, εἶναι δυνατόν νὰ ἀνατεθεῖ ἢ ἐκπὸνῆσι τοὺς σὲ εἰδικό, ἔμπειρο ἐπὶ τοῦ πρὸς ἐκτέλεσι ἔργου, μηχανικό, κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Προϊσταμένης Ἀρχῆς, σὴν ὁποία εἰσηγεῖται ἡ Τεχνικὴ Ὑπηρεσία. Οἱ μελέτες, οἱ ὁποῖες συντάσσονται ἀπὸ τρίτους θεωροῦνται ἀπὸ τὴν Τεχνικὴ Ὑπηρεσία καὶ ἐγκρίνονται ἀπὸ τὴν Προϊσταμένη Αρχή.

4. Σύμφωνα μετὰ τὰ ἀνωτέρω, ἡ ὀργάνωσι τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας γιὰ τὴν ἐκτέλεσι ἐκκλησιαστικῶν ἔργων σὴν Ἱερᾷ Μητρόπολι Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ καθορίζεται ὡς κάτωθι:

α. Ἡ Προϊσταμένη Αρχή καὶ ἡ Ἀναθέτουσα Αρχή εἶναι τὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ.

β. Ἡ Διευθύνουσα Ὑπηρεσία καὶ ἡ Ἐπιβλέπουσα Ὑπηρεσία, εἶναι ἡ Τεχνικὴ Ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ.

ἄρθρον 6

Ἰσχύς - Τροποποίησι

1. Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης ἀποφάσεως ἄρχεται ἀπὸ τὴν ἡμέρα ποὺ θὰ δημοσιευθεῖ σὲ «Φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως» (Φ.Ε.Κ.) καὶ σὲ περιοδικό «Ἐκκλησία» ποὺ εἶναι τὸ ἐπίσημο δεητῖο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

2. Ὁ Κανονισμὸς λειτουργίας τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ δύναται νὰ τροποποιηθεῖ ἢ νὰ συμπληρωθεῖ μετὰ ἀπὸ ἀπόφασιν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου. Οἱ μελλοντικὲς τροποποιήσεις καὶ οἱ συμπληρώσεις ἔχουν ἰσχὺ μετὰ ἀπὸ τὴν δημοσίευσίν τοὺς σὲ «Φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως» (Φ.Ε.Κ.) καὶ σὲ περιοδικό «Ἐκκλησία», ποὺ εἶναι τὸ ἐπίσημο δεητῖο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

ἄρθρον 7

Τελικὲς διατάξεις

1. Ἡ Τεχνικὴ Ὑπηρεσία δύναται νὰ καταργηθεῖ κατόπιν αἰτιολογημένης καὶ δημοσιευμένης ἀποφάσεως τοῦ

Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου. Ἡ ἀπόφασιν αὐτὴ ἰσχύει μετὰ τὴν δημοσίευσίν τῆς σὲ «Φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως» (Φ.Ε.Κ.) καὶ σὲ περιοδικό «Ἐκκλησία», ποὺ εἶναι τὸ ἐπίσημο δεητῖο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

2. Ἔτερο καὶ ἕκαστο θέμα, τὸ ὁποῖο δὲν προβλέπεται ἀπὸ τὶς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ λειτουργίας, ἀλλὰ βασίζεται καὶ δὲν ἀντιβαίνει σ' αὐτές, ρυθμίζεται μετὰ ἰδιαίτερη ἀπόφασιν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, ἢ ὁποία ὀφείλει νὰ εἶναι πάντοτε σύμφωνη μετὰ τοὺς Ἱεροὺς Κανόνες τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, τὶς διατάξεις καὶ τοὺς Νόμους, οἱ ὁποῖοι διέπουν τὴν Ὁρθόδοξην Ἐκκλησίαν σὴν Ἑλληνικὴ Ἐπικράτεια, τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς Νόμους τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας.

Ἡ παροῦσα ἀπόφασιν νὰ δημοσιευθεῖ σὲ «Φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως» (Φ.Ε.Κ.) καὶ σὲ περιοδικό «Ἐκκλησία», ποὺ εἶναι τὸ ἐπίσημο δεητῖο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

καὶ Πρόεδρος τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου
† Ὁ Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ Δανιὴλ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

† Ὁ Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ
ΔΑΝΙΗΛ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

Πρωτοπρεσβύτερος
Βασίλειος Φέσσας

ΤΑ ΜΕΛΗ

Πρωτοπρεσβύτερος
Εὐστάθιος Ἀρκαμουζῆς

Πρωτοπρεσβύτερος
Γεώργιος Κέφης

Κωνσταντῖνος Τράκας,
Ἐπίτιμος ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου

Ἐλευθερία Ζαφεῖρη
Ὑποδιευθύντρια Δ.Ο.Υ. Βύρωνος

Μαρία Νικολάου
Ἐκκλησιαστικὸς ἐπίτροπος
τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τῶν ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν
Καισαριανῆς

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΓΟΡΤΥΝΗΣ ΚΑΙ ΑΡΚΑΔΙΑΣ

Ἄριθμ. Πρωτ. 1420
Ἄριθμ. Διεκπ. 773 Ἄριθμ. Φ. 1

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΓΟΡΤΥΝΗΣ ΚΑΙ ΑΡΚΑΔΙΑΣ

Περὶ ἰδρύσεως καὶ λειτουργίας «Πολιτιστικοῦ - Πνευματικοῦ Κέντρου Ἱ. Ναοῦ Ἁγ. Βαρβάρας Ἁγ. Βαρβάρας» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας. (Κρήτης)

Λαβὼν ὑπ' ὄψιν:

- 1) Τοὺς Θείους καὶ Ἱεροὺς Κανόνες τῆς Ἐκκλησίας, οἱ ὁποῖοι ἐπιβάλλουσι εἰς τὸν Ἐπίσκοπον νὰ μεριμνᾷ διὰ τὴν πνευματικὴν καὶ ἠθικὴν καλλιέργειαν τοῦ ποιμνίου αὐτοῦ,
- 2) Τὰς ἱερὰς ὑποχρεώσεις τῆς Ἐκκλησίας πρὸς τὸ εὐσεβὲς Πλήρωμα αὐτῆς,
- 3) Τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 4149/1961 (Φ.Ε.Κ. 41/ 16-3-1961, τ. Α') «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς ἐν Κρήτῃ Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας»,
- 4) Τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 590/1977 (Φ.Ε.Κ. 146/ τ. Α') «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», τὰς ἰσχυοῦσας διὰ τοῦ 54ου ἄρθρου τοῦ Νόμου 4149/1961 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς ἐν Κρήτῃ Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας» καὶ ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας Κρήτης,
- 5) Τὰς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ 58/1975 (Φ.Ε.Κ. 4 τ. Α') τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περὶ Ἀρμοδιοτήτων καὶ Τρόπου Λειτουργίας τῶν Μητροπολιτικῶν Συμβουλίῶν», ἰσχύον διὰ τοῦ 54ου ἄρθρου τοῦ Νόμου 4149/1961 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς ἐν Κρήτῃ Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας» καὶ ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας Κρήτης,
- 6) Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 22/6.7.2006 Ἀπόφασιν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας

Ἀποφασίζομεν

Ἐγκρίνομεν: Τὴν ἴδρυσιν καὶ λειτουργίαν «Πολιτιστικοῦ - Πνευματικοῦ Κέντρου Ἱ. Ναοῦ Ἁγ. Βαρβάρας Ἁγ. Βαρβάρας» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας.

Ἐν Μοίραις, τῇ 11ῃ Αὐγούστου 2006

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ Ο ΓΟΡΤΥΝΗΣ ΚΑΙ ΑΡΚΑΔΙΑΣ ΜΑΚΑΡΙΟΣ
ΤΟ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΓΟΡΤΥΝΗΣ
ΚΑΙ ΑΡΚΑΔΙΑΣ

(Ἀπόφασις 22/6-7-2006)

Ἰδρυση καὶ λειτουργία
«Πολιτιστικοῦ - Πνευματικοῦ Κέντρου
Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγ. Βαρβάρας Ἁγ. Βαρβάρας» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γορτύνης
καὶ Ἀρκαδίας.

Τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας, κατὰ τὴν συνεδρίασίν του στὶς 6-7-2006

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ
ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ «ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ -
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΕΝΟΡΙΑΣ ΑΓ. ΒΑΡΒΑΡΑΣ ΤΗΣ
ΚΩΜΟΠΟΛΕΩΣ ΑΓ. ΒΑΡΒΑΡΑΣ»

Άρθρον 1

Σύσταση - Έπωνυμία - Έδρα - Σφραγίδα

Συνιστάται κοινωφελές Πολιτιστικό-Πνευματικό Κέντρο της Ένορίας Άγ. Βαρβάρας της όμωνύμου Κωμοπόλεως Άγ. Βαρβάρας της Ίερās Μητροπόλεως Γορτύνης και Άρκαδίας, τó όποιο θά λειτουργεί ως Νομικό Πρόσωπο Ίδιωτικού Δικαίου (Ν.Π.Ι.Δ.) μñ κερδοσκοπικού χαρακτήρα.

Τó Κέντρο θά φέρει τñν έπωνυμία «Πολιτιστικό-Πνευματικό Κέντρο, Ένορίας Άγ. Βαρβάρας» και θά διέπεται από τισ διατάξεις του παρόντος Κανονισμού. Έδρα του Κέντρου θά είναι, ή αίθουσα πολìληπλών δραστηριοτήτων του Ίεροϋ Ναοϋ Άγ. Βαρβάρας.

Τó Κέντρο θά έχει κυκλική σφραγίδα, με δυó επάληθλους κύκλους, ή όποία στο κέντρο θά φέρει τñν εικόνα της Άγ. Βαρβάρας, στον έξωτερικό κύκλο τισ λέξεις «Πολιτιστικό-Πνευματικό Κέντρο Ένορίας Άγ. Βαρβάρας» και στον έσωτερικό «Ίερά Μητρόπολη Γορτύνης και Άρκαδίας».

Άρθρον 2

Σκοπός

Σκοπός του Κέντρου είναι νά συμβάλει στο άρτίότερο Πολιτιστικό, Ποιμαντικό, Κατηχητικό, Κοινωνικό και Φιλανθρωπικό έργο της Ένορίας μέ: α) Τή μελέτη και σπουδή της Όρθόδοξης Παράδοσης β) Τή συμπαράσταση στις βαθύτερες ανάγκες της πνευματικής αναζήτησης και καλλιέργειας των νέων γ) Τή σωστή αξιοποίηση του έλευθερου χρόνου των νέων της Ένορίας.

Άρθρον 3

Μέσα για τñν έπίτευξη των σκοπών

1) Η λειτουργία Νεανικού Κέντρου για τñν πνευματική κατάρτιση, οίκοδομή και τή δημιουργική άπασχόληση και ψυχαγωγία των νέων.

2) Η αξιοποίηση του ανθρώπινου δυναμικού της Ένορίας που έμφορείται από εκκλησιαστική συνείδηση και Όρθόδοξο εκκλησιαστικό φρόνημα.

3) Η συγκέντρωση, ταξινόμηση, συντήρηση και αξιοποίηση ηλαογραφικού και εκκλησιαστικού υλικού με τñν όργάνωση Μουσείου.

4) Η διοργάνωση όμιλίων και διαλέξεων κοινωνικού, οικογενειακού και θρησκευτικού περιεχομένου και σεμιναρίων.

5) Η δημιουργία παραδοσιακών τμημάτων για τή διάσωση, διατήρηση και διάδοση της πολιτιστικής μας παράδοσης.

6) Η όργάνωση δανειστικής βιβλιοθήκης, τμήματος πληροφορικής, άγιογραφίας, ξυλογλυπτικής και έργαστηρίων.

7) Η ίδρυση και λειτουργία Τράπεζας Αίματος.

8) Η όργάνωση έκδρομών, ξεναγήσεων και έπισκέψεων.

9) Η παροχή συσσιτίου σε άτομα που έχουν ανάγκη, ανεξάρτητα από έθνική και θρησκευτική προέλευση.

10) Ένεργώντας τισ έπιβαλλόμενες συνεργασίες με άλλα πνευματικά κέντρα για τñν προώθηση του έργου των μελών, άλλα και για τñν ανταλλαγή άπόψεων και ιδεών για τñν αναβάθμιση της πνευματικής ποιότητας των μελών. Όποιοσδήποτε άμεσος ή έμμεσος σκοπός του Κέντρου με κίνητρο τñν συνεργασία με άλλους συλλόγους ή φορείς που άπτονται πολιτικών, συντεχνιακών ή αίρετικών σκοπών άπαγορεύεται.

Άρθρον 4

Διοίκηση

Τó Πολιτιστικό - Πνευματικό Κέντρο και όργανα αυτού τελούν υπό τñν άμεση έποπτεία του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Γορτύνης και Άρκαδίας.

Διοικείται από πενταμελές Διοικητικό Συμβούλιο και άπαρτίζεται από:

α) Τόν Προϊστάμενο του Ίεροϋ Ναοϋ, ως Πρόεδρο, αναπληρούμενο από ένα έκ των Έφημερίων της Ένορίας Άγ. Βαρβάρας.

β) Ένα μέλος του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου της Ένορίας, αναπληρούμενο από άλλο μέλος του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου.

γ) Από τρεις ένοριτες, άνδρες και γυναίκες που διακρίνονται για τñν πνευματική τους κατάρτιση, ώριμότητα και ένδιαφέρον τους για τó έργο της Ένορίας.

Τά μέλη του Διοικητικού συμβουλίου διορίζονται για 3χρονια από τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Γορτύνης και Άρκαδίας.

Τó Διοικητικό Συμβούλιο του Πολιτιστικού - Πνευματικού Κέντρου συγκροτείται σε σώμα κατά τñν πρώτη συνεδρίασή του, εκλέγοντας τόν αντιπρόεδρο και τόν Γραμματέα-Ταμία. Η προσφορά των μελών είναι τιμητική και άμισθη. Μέλη του Δ. Σ. μñ ανταποκρινόμενα στα

καθήκοντά τους ή δημιουργούν προβλήματα, παύονται και αντικαθίστανται με Απόφαση του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Γορτύνης και Άρκαδίας.

Άρθρον 5 Άρμοδιότητες

Το Δ. Σ. του Πολιτιστικοῦ-Πνευματικοῦ Κέντρου αποφασίζει για κάθε θέμα που αφορά στη λειτουργία και την συντήρηση του Κέντρου με σχετική πληροψηφία των παρόντων μελών. Σε περίπτωση ισοψηφίας υπερισχύει ή ψήφος του Προέδρου.

Συνεργάζεται με το Έκκλησιαστικό Συμβούλιο του Άιερου Ναοῦ και μπορεί να αποφασίζει τη σύσταση Τομέων ή Τμημάτων Διακονίας, να καθορίζει τις άρμοδιότητες των και να όρίζει υπευθύνους έκτιμώντας το ήθος και την προσφορά των προς την Ένορία.

Μεριμνά για την έξευρεση οικονομικῶν πόρων και την καλή και σωστή λειτουργία του.

Συντάσσει τον προϋπολογισμό και τον απολογισμό του Κέντρου και υποβάλλει αυτόν για έγκριση στο Μητροπολιτικό Συμβούλιο της Άιερας Μητρόπολης Γορτύνης και Άρκαδίας και στη συνέχεια δημοσιεύει αυτόν στα τοπικά μέσα ενημέρωσης.

Συνέρχεται τακτικά μία φορά το μήνα και έκτάκτως μετά από πρόσκληση του Προέδρου του, όσάκις παρίσταται ανάγκη. Για την ύπαρξη άπαρτίας πρέπει να παρευρίσκονται ό Πρόεδρος ή με έντολή του ό Άντιπρόεδρος και δύο τουλάχιστον τακτικά μέλη.

Το Δ. Σ. μπορεί να το καλέσει, σε έκτακτη περίπτωση, σε συνεδρίαση ό Σέβ. Μητροπολίτης Γορτύνης και Άρκαδίας και να προεδρεύσει αυτού.

Άρθρον 6 Καθήκοντα των μελών του Δ. Σ.

Ό Πρόεδρος του Δ. Σ. εκπροσωπεί το Κέντρο ενώπιον κάθε Άρχης, Δημόσιας ή Δημοτικής και σε όποιαδήποτε Έκκλησιαστική, Δικαστική, Διοικητική, Οικονομική, Φορολογική, σε κάθε Όργανισμό και σε περίπτωση κωλύματος αυτού, το Κέντρο εκπροσωπεί ό Άντιπρόεδρος άρμοδιώς έξουσιοδοτημένος μετά από άδεια του Σεβ. Μητροπολίτη Γορτύνης και Άρκαδίας. Ό Πρόεδρος επίσης, προεδρεύει των συνεδριάσεων του Κέντρου, υπογράφει τη σχετική άλληλογραφία, καθώς και τα γραμμάτια εισπράξεων και έντάληματα πληρωμῶν σε συνεργασία με τον Γραμματέα-Ταμία, τα όποια θεωρούνται από την Άιερά Μητρόπολη.

Ό Άντιπρόεδρος αναπληρώνει τον Πρόεδρο, όταν εκείνος άπουσιάζει ή κωλύεται.

Ό Γραμματέας-Ταμίας τηρεί το άρχείο του Κέντρου, διακινεί την άλληλογραφία, συντάσσει τα πρακτικά των συνεδριάσεων, συνυπογράφει με τον Πρόεδρο τα έντάληματα πληρωμῶν και τα λοιπά έγγραφα, τηρεί τα βιβλία έσόδων και έξόδων, καταχωρεί τα γραμμάτια εισπράξεων και τα έντάληματα πληρωμῶν, καταθέτει και αναλαμβάνει χρήματα από τράπεζες μετά από έξουσιοδότηση του Προέδρου, συνυπογράφει με τον Πρόεδρο κάθε δικαιολογητικό που τον αφορά.

Άρθρον 7 Βιβλία

Η οικονομική διαχείριση του Κέντρου είναι ενιαία και αφορά σε όλη τα τμήματά του. Διατηρεί βιβλίο πρακτικῶν, βιβλίο έσόδων-έξόδων, βιβλίο πρωτοκόλλου, διπλότυπα άποδείξεων, γραμμάτια εισπράξεων, έντάληματα πληρωμῶν, καθώς και σχετικούς φακέλους άρχείων. Τα βιβλία αυτά θεωρούνται από την Άιερά Μητρόπολη Γορτύνης και Άρκαδίας, ή όποια άσκει τον οικονομικό έλεγχο διαχείρισης του Κέντρου.

Άρθρον 8

Πόροι του Πολιτιστικοῦ-Πνευματικοῦ Κέντρου

α) Οι έπιχορηγήσεις από τον Ά. Ένοριακό Ναό αναλόγως των αναγκῶν του Κέντρου και των οικονομικῶν δυνατοτήτων του Ά. Ναοῦ.

β) Από κάθε φύσεως προαιρετικές εισφορές, δωρεές, κληρονομίες ή κληροδοτήματα.

γ) Από πάσης φύσεως έσοδα, διοργάνωση έκδηλώσεων, παραστάσεων, οικονομικές ενισχύσεις διαφόρων φορέων και συλλόγων, δωρεῶν, έράνους και λαχειοφόρους άγορές.

δ) Από Κρατικές ή Εὐρωπαϊκές έπιχορηγήσεις, έπιχορηγήσεις Νομαρχιακής και Τοπικής Αυτόδιοίκησης, Όργανισμῶν και κάθε άλλη νόμιμη έπιχορήγηση, εισφορά ή οικονομική ενίσχυση.

Άρθρον 9 Διάθεση πόρων

Οι πόροι του Κέντρου διατίθενται:

α) Για τις ανάγκες συντήρησης και λειτουργίας του Κέντρου και τον έξοπλισμό του.

β) Για την άγορά βιβλίων, διοργάνωση συνεδρίων, έορτῶν, έκδηλώσεων και συσσιτίων άπόρων.

γ) Για την άμοιβη της καθαρίστριας ή άλλου έμμισθου προσωπικού.

Άρθρον 10
Διάλυση

Το Πολιτιστικό - Πνευματικό Κέντρο καταργείται με απόφαση του Μητροπολιτικού Συμβουλίου, όταν δεν εκπληρώνει την αποστολή του ή παρεκκλίνει του σκοπού του. Κάθε κινητό και ακίνητο του στοιχείο ακόμα και οικονομικό μεταβιβάζεται χωρίς καμία άλλη ενέργεια στον Ίερό Ναό Αγ. Βαρβάρας, στον οποίο και ανήκει άμεσα κάθε περιουσιακό στοιχείο του Κέντρου.

Άρθρον 11
Έναρξη λειτουργίας - τροποποίηση κανονισμού

Ο Κανονισμός αυτός ισχύει από τότε που θα δημοσιευθεί στην Έφημερίδα της Κυβερνήσεως, στο περιοδικό «Απόστολος Τίτος», επίσημο δελτίο της Έκκλησίας της

Κρήτης και στο περιοδικό «Έκκλησία», επίσημο δελτίο της Έκκλησίας της Ελλάδος.

Κάθε τροποποίησή του μπορεί να γίνει με Απόφαση της Ίερās Μητρόπολης ή με πρόταση του Δ. Σ. του Κέντρου και μετά από έγκριση από το Μητροπολιτικό Συμβούλιο της Ίερās Μητρόπολης Γορτύνης και Άρκαδίας.

Άκροτελεύτιον Άρθρον
Κάλυψη δαπάνης

Άπό τις διατάξεις του παρόντος δεν προκαλείται δαπάνη σε βάρος του Κρατικού Προϋπολογισμού, προκαλείται όμως δαπάνη σε βάρος του Ί. Ναού Αγ. Βαρβάρας, το ύψος της οποίας δεν μπορεί να προσδιοριστεί.

Μοΐρες 11 Αύγουστου 2006

Για το Μητροπολιτικό Συμβούλιο

Ό Πρόεδρος

Ό Μητροπολίτης

† Ό Γορτύνης και Άρκαδίας Μακάριος

ΤΟ ΝΕΟ ΘΕΟΛΟΓΙΚΟ ΦΟΙΤΗΤΙΚΟ ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

Η Άποστολική Διακονία φέρει σε γνώση των ευλαβών αναγνωστών της «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ», πώς, με τη Χάρη του Θεού, το Θεολογικό φοιτητικό Οικοτροφείο της μεταστεγάστηκε (από την περιοχή του Καρέα), και ήδη λειτουργεί, στο προσφάτως ανακαινισθέν ιδιόκτητο κτίριό της, πλησίον του Ίερού Προσκυνημάτων της Αγ. Βαρβάρας, του όμωνύμου Δήμου Άττικής, το οποίο έχει πλέον τη δυνατότητα να φιλοξενεί ακόμη περισσότερους φοιτητές (περί τους 100). Το κόστος, όμως, για τα επί πλέον λειτουργικά έξοδα του νέου Θεολογικού Οικοτροφείου, σε συνδυασμό με τις πρόσφατες δαπάνες για την ανακαίνιση του κτιρίου και του Ίερού Προσκυνηματικού Ναού της Αγ. Βαρβάρας, κατέστη δυσβάστακτο για το ταμείο του Ίεραποστολικού Όργανισμού της Άποστολικής Διακονίας. Για το λόγο αυτό, παρακαλούμε θερμά, όσοι επιθυμούν να συνδράμουν οικονομικά στα έξοδα λειτουργίας του νέου Θεολογικού Οικοτροφείου να αποστείλουν τη χρηματική τους ένίσχυση, όσο μικρή κι αν είναι, στη διεύθυνση: Άποστολική Διακονία, Ίασιού 1, 115 21 Άθήνα, με τη σημείωση: για το Θεολογικό Οικοτροφείο, ή να την καταθέσουν στο λογαριασμό 146/546024-74 της Έθνικης Τραπεζής. Τηλέφωνο επικοινωνίας: 210.7272323.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΓΟΡΤΥΝΗΣ ΚΑΙ ΑΡΚΑΔΙΑΣ

Ἄριθμ. Πρωτ. 1444

Ἄριθμ. Διεκπ. 790 Ἄριθμ. Φ. 1

Σύσταση «Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας». (Κρήτης)

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΓΟΡΤΥΝΗΣ ΚΑΙ ΑΡΚΑΔΙΑΣ

Λαβὼν ὑπ' ὄψιν:

1) Τοὺς Θείους καὶ Ἱεροὺς Κανόνες τῆς Ἐκκλησίας, οἱ ὁποῖοι ἐπιβάλλουσι εἰς τὸν Ἐπίσκοπον νὰ μεριμνᾷ διὰ τὴν πνευματικὴν καὶ ἠθικὴν καλλιέργειαν τοῦ ποιμνίου αὐτοῦ,

2) Τὰς ἱερὰς ὑποχρεώσεις τῆς Ἐκκλησίας πρὸς τὸ εὐσεβὲς Πλήρωμα αὐτῆς,

3) Τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 4149/1961 (Φ.Ε.Κ. 41/ 16-3-1961, τ. Α') «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς ἐν Κρήτῃ Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας»,

4) Τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 590/1977 (Φ.Ε.Κ. 146/ τ. Α') «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», τὰς ἰσχυοῦσας διὰ τοῦ 54ου ἄρθρου τοῦ Νόμου 4149/1961 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς ἐν Κρήτῃ Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας» καὶ ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας Κρήτης,

5) Τὰς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ 58/1975 (Φ.Ε.Κ. 4 τ. Α') τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περὶ Ἀρμοδιοτήτων καὶ Τρόπου Λειτουργίας τῶν Μητροπολιτικῶν Συμβουλίων», ἰσχύον διὰ τοῦ 54ου ἄρθρου τοῦ Νόμου 4149/1961 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς ἐν Κρήτῃ Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας» καὶ ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας Κρήτης,

6) Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 921/502/Φ1/26-5-2006, ἐν σχεδίῳ, Ἀπόφασιν ἡμῶν καὶ

7) Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 28/8-6-2006 Ἀπόφασιν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας

Ἀποφασίζομεν

Ἐγκρίνομεν: Τὴν ἴδρυσιν καὶ λειτουργίαν «Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας».

Ἐν Μοίραις, τῇ 14ῃ Αὐγούστου 2006

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
Ο ΓΟΡΤΥΝΗΣ ΚΑΙ ΑΡΚΑΔΙΑΣ ΜΑΚΑΡΙΟΣ

ΤΟ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΓΟΡΤΥΝΗΣ
ΚΑΙ ΑΡΚΑΔΙΑΣ

(Ἀπόφασις 28/8.6.2006)

Σύσταση «Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας
Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας»

Τὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης, κατὰ τὴν συνεδρίασιν αὐτοῦ τὴν 8.6.2006, ἔχον ὑπ' ὄψιν:

Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 921/502/Φ1/26-5-2006 Ἀπόφαση τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας κ. Μακαρίου περὶ «τὴν σύστασιν Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας» καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ ἀναφερομένους Νόμους καὶ διατάξεις:

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

ἄρθρον 1 Σύσταση

α) Συνιστᾶ Τεχνικὴ Ὑπηρεσία στὴν Ἱερὰ Μητρόπολιν Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης, γιὰ τὸν προγραμματισμό, τὴν παρακολούθησιν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν Ἐκκλησιαστικῶν ἔργων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως σύμφωνα μὲ τὰς διατάξεις τοῦ κανονισμοῦ ὑπ' ἀριθμ. 55/1974 «Περὶ μελέτης καὶ ἐκτελέσεως ἀπάντων τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἔργων».

β) Ὡς Ἀναθέτουσα Ἀρχή, κατὰ τὴν ἔννοια τοῦ Π.Δ. 23/1993, ὀρίζεται τὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας.

γ) Ὡς Προϊσταμένη Ἀρχή, κατὰ τὴν ἔννοια τοῦ Νόμου 1418/1984 καὶ τοῦ Π.Δ. 609/1985, ὀρίζεται ἐπίσης τὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας.

δ) Ὡς Διευθύνουσα Ὑπηρεσία, κατὰ τὴν ἔννοια τοῦ Νόμου 1418/1984 καὶ τοῦ Π.Δ. 609/1985, ὀρίζεται ἡ Τεχνικὴ Ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας.

ε) Ὡς Ἐπιβλέπουσα Ὑπηρεσία ὀρίζονται τὰ μέλη τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας, τὰ ὁποῖα ἀσκοῦν καὶ καθήκοντα Ἐπιβλέποντος Μηχανικοῦ κατ' ἀνάθεσιν. Ἐπὶ πλεόν καθήκοντα Ἐπιβλέποντος Μηχανικοῦ, μποροῦν νὰ ἀνατεθοῦν καὶ σὲ ἄλλα πρόσωπα, ἰδιώτες μηχανικούς, οἱ ὁποῖοι μποροῦν νὰ προσληφθοῦν ἀπὸ τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν μὲ σύμβαση ὀρισμένου ἔργου ἢ ὀρισμένου χρόνου, γιὰ τὴν κάλυψιν τῶν ἀναγκῶν ἐργολαβιῶν, οἱ ὁποῖες δὲν μποροῦν νὰ καλυφθοῦν ἀπὸ τὴν Τεχνικὴ Ὑπηρεσία.

στ) Ὡς Τεχνικὸ Συμβούλιον, κατὰ τὴν ἔννοια τοῦ Νόμου 1418/1984 καὶ τοῦ Π.Δ. 609/1985, ὀρίζεται τὸ Τεχνικὸ Συμβούλιον τῆς οἰκείας Νομαρχίας, τὸ ὁποῖο γνωματεύει, εἰσηγεῖται καὶ ἐποπτεύει γιὰ τὰ ὑπὸ ἐκτέλεσιν ἔργα καὶ τὰς τυχόν διαφορὰς καὶ προβλήματα ποὺ θὰ ἀνακύψουν σχετικά μὲ αὐτὰ.

ἄρθρον 2

Ἐφαρμογὴ θεσμικοῦ πλαισίου

α) Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ θεσμικοῦ πλαισίου ἐκτελέσεως τῶν Δημοσίων Ἔργων διέπει τὰς Συμβάσεις ἐκτελέσεως Ἔργων ποὺ θὰ καταρτιστοῦν ἀπὸ τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν, ὑπὸ τὴν ἔννοια τῆς ἰσχύος τῶν διατάξεων του, ὡς συμβατικῶν ρητῶν.

β) Διαφωνίες, οἱ ὁποῖες τυχόν θὰ προκύψουν, ἐπιλύονται στὰ Ἀρμόδια Δικαστήρια, μὲ βάση τὴν κἀθ' ὕλην καὶ τόπον ἀρμοδιότητα, ὅπως αὐτὴ ὀρίζεται ἀπὸ τὸ Κ.Π.Α., μετὰ ἀπὸ τὴν ἐξάντησιν τῆς Προδικασίας, ὅπως αὐτὴ προβλέπεται ἀπὸ τὸ Νόμο 1418/1984 καὶ τὸ Π.Δ. 609/1985, ἀποφαινομένου ἐπὶ τῶν αἰτήσεων θεραπείας τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, μετὰ ἀπὸ γνώμην τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου τῆς οἰκείας Νομαρχίας.

ἄρθρον 3

Μελέτες καὶ δημοπράτησιν ἔργων

α) Ἡ σύνταξιν μελετῶν τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργων πραγματοποιεῖται ἀπὸ τὴν Τεχνικὴ Ὑπηρεσία, ἡ δὲ θεώρησίν τους ἀπὸ τὸν Προϊστάμενό τους.

β) Γιὰ τὴν δημοπράτησιν τῶν ἔργων οἱ συνταχθεῖσες μελέτες, ἐγκρίνονται ἀπὸ τὴν Προϊσταμένη Ἀρχή, δηλαδὴ τὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιον, τὸ ὁποῖο ἐγκρίνει καὶ τὴν σχετικὴ Διακήρυξιν.

γ) Στὴν περίπτωσιν, κατὰ τὴν ὁποία ἡ Τεχνικὴ Ὑπηρεσία ἀδυνατεῖ νὰ συντάξῃ καὶ νὰ ἐκπονήσῃ τὰς σχετικὰς Μελέτες, μπορεῖ νὰ ἀνατεθεῖ ἡ ἐκπόνησίν τους σὲ εἰδικό, ἐμπειρο ἐπὶ τοῦ πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργου μηχανικό, κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Προϊσταμένης Ἀρχῆς, καὶ μετὰ ἀπὸ εἰσηγήσιν τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου. Οἱ μελέτες, οἱ ὁποῖες συντάσσονται ἀπὸ τρίτους, θεωροῦνται ἀπὸ τὴν Τεχνικὴ Ὑπηρεσία ἐντὸς μηνὸς καὶ ἐγκρίνονται ἀπὸ τὴν Προϊσταμένη Ἀρχή. Σὲ περίπτωσιν ἀδυναμίας τῆς τεχνικῆς ὑπηρεσίας πρέπει αἰτιολογημένα νὰ γνωστοποιηθῇ αὐτῇ στὴν Προϊσταμένη Ἀρχή. Ἐφ' ὅσον παρέλθῃ ὁ μῆνας καὶ δὲν ἔχουν θεωρηθεῖ ἀπὸ τὴν Τεχνικὴ Ὑπηρεσία τότε θὰ ζητεῖται ἀπὸ τὴν Προϊσταμένη Ἀρχή ἡ συνδρομὴ τῶν σχετικῶν κρατικῶν ὑπηρεσιῶν.

δ) Σύμφωνα μὲ τὰ παραπάνω, ἡ ὀργάνωσιν τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας γιὰ τὴν ἐκτέλεσιν Ἐκκλησιαστικῶν Ἔργων στὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας, καθορίζεται ὡς παρακάτω:

- Ἡ Προϊσταμένη Ἀρχή καὶ ἡ Ἀναθέτουσα Ἀρχή εἶναι τὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας.

- Η Διευθύνουσα Υπηρεσία, είναι η Τεχνική Υπηρεσία της Ίερās Μητροπόλεως, η οποία στελεχώνεται από πτυχιούχους μηχανικούς, οι οποίοι διορίζονται από το Μητροπολιτικό Συμβούλιο της Ίερās Μητροπόλεως Γορτύνης και Άρκαδίας μετά από εισήγηση του Προϊστάμενου. Οι μηχανικοί αυτοί μπορεί να είναι στελέχη μόνιμα, επί συμβάσει ή να αναλαμβάνουν έργα κάτ' ανάθεση.

- Ο Προϊστάμενος της Τεχνικής Υπηρεσίας είναι πολιτικός μηχανικός ή Αρχιτέκτονας μηχανικός, πτυχιούχος Α.Ε.Ι. με άναγνωρισμένη έμπειρία στις μελέτες και προβλήψεις τεχνικών έργων και με άρτια γνώση. Ο Προϊστάμενος διορίζεται από το Μητροπολιτικό Συμβούλιο και είναι ο άρμόδιος εισηγητής. Ο Προϊστάμενος πρέπει να διαθέτει τα ούσιαστικά και τυπικά προσόντα που απαιτούνται από τις κείμενες διατάξεις περι Δημοσίων και Έκκλησιαστικών Υπαλλήλων.

- Ο διοικητικός Υπάλληλος για την γραμματειακή έξυπνηρήτηση της Τεχνικής Υπηρεσίας είναι γνώστης χρήσεως και προγραμμάτων του ήλεκτρονικού ύπολογιστή (Η/Υ).

Άρθρον 4

Σκοπός- Άρμοδιότητες

Οι άρμοδιότητες της Τεχνικής Υπηρεσίας της Ίερās Μητροπόλεως Γορτύνης και Άρκαδίας, είναι οι ακόλουθες:

α) Η σύνταξη προγράμματος για όλα τα εκτελούμενα προς έκτέλεση Έκκλησιαστικά έργα και η παρακολούθηση της έφαρμογής του προγράμματος αυτού στην Περιφέρεια της Ίερās Μητροπόλεως Γορτύνης και Άρκαδίας.

β) Ο έλεγχος των ύποβαλλομένων προς έγκριση από τους Προέδρους των Έκκλησιαστικών Συμβουλίων των Ναών:

- Οικονομικών μελετών για την έκτέλεση τεχνικών έργων.

- Λογαριασμών, συγκρητικών πινάκων (Σ.Π.) πρωτοκόλλων κανονισμού τιμών μονάδος νέων εργασιών (Π.Κ.Τ.Μ.Ν.Ε.), ένστάσεων, αιτήσεων θεραπείας.

γ) Η διενέργεια διαγωνισμών για την ανάθεση μελετών και την έκτέλεση των Έκκλησιαστικών έργων.

δ) Η παρακολούθηση των εκτελουμένων Έκκλησιαστικών έργων.

ε) Η συγκρότηση έπιτροπών προσωρινής και όριστικής παραλαβής των άποπερατωθέντων έργων.

στ) Η σύνταξη εισηγήσεων προς το Μητροπολιτικό Συμβούλιο για όλα τα παραπάνω θέματα.

ζ) Η παροχή τεχνικής άρωγής προς τα Έκκλησιαστικά Συμβούλια των Ίερών Ναών και των Ίδρυμάτων που

ύπάγονται στην Ίερὰ Μητρόπολη Γορτύνης και Άρκαδίας.

η) Στις άρμοδιότητες της Τεχνικής Υπηρεσίας είναι άκόμη να έκπονει τις μελέτες των τεχνικών και καλλιτεχνικών έργων, να παρακολουθεί, να έλέγχει και να έγκρίνει τις μελέτες που έκπονούν ιδιώτες Μηχανικοί για τα έργα της Ίερās Μητροπόλεως, να έπιβλέπει και να έλέγχει τις κατασκευές, τις έπισκευές και τις συντηρήσεις των έργων της Ίερās Μητροπόλεως, που εκτελούνται, είτε με Άνάδοχο, είτε με Άυτεπιστασία σύμφωνα με τις διατάξεις του Κανονισμού 55/1974 της Ίερās Συνόδου της Έκκλησίας της Έλλάδος, τις συμπληρωματικές διατάξεις των αντίστοιχων Νόμων 718/1977 και 1418/1984 μετά των έκτελεστικών τους Προεδρικών Διαταγμάτων και των συμπληρωματικών και τροποποιητικών τους Νόμων, όπως ισχύουν μέχρι σήμερα.

Άρθρον 5

Ίσχύς - τροποποίηση

α) Η ισχύς της παρούσας πράξης αρχίζει από τη δημοσίευσή της στην Έφημερίδα της Κυβερνήσεως, στο περιοδικό «Άπόστολος Τίτος», έπίσημο δελτίο της Έκκλησίας Κρήτης και στο περιοδικό «Έκκλησία», έπίσημο δελτίο της Έκκλησίας της Έλλάδος.

β) Ο Κανονισμός λειτουργίας της Τεχνικής Υπηρεσίας της Ίερās Μητροπόλεως Γορτύνης και Άρκαδίας μπορεί να τροποποιηθεί ή να συμπληρωθεί μετά από άπόφαση του Μητροπολιτικού Συμβουλίου.

Οι τροποποιήσεις και συμπληρώσεις αυτές θα ισχύουν μετά από την δημοσίευσή τους στην Έφημερίδα της Κυβερνήσεως, στο περιοδικό «Άπόστολος Τίτος», έπίσημο δελτίο της Έκκλησίας Κρήτης και στο περιοδικό «Έκκλησία», έπίσημο δελτίο της Έκκλησίας της Έλλάδος.

Άρθρον 6

Τελικές διατάξεις

α) Η Τεχνική Υπηρεσία μπορεί να καταργηθεί κατόπιν αιτιολογημένης άπόφασης του Μητροπολιτικού Συμβουλίου και ισχύει μετά από τη δημοσίευσή της στην Έφημερίδα της Κυβερνήσεως και στο περιοδικό «Άπόστολος Τίτος».

β) Κάθε θέμα που δέν προβλήεται από τις διατάξεις της παρούσας πράξης, άλλα βασίζεται σ' αυτές και δέν τις αντίβαινει ρυθμίζεται με χωριστή άπόφαση του Μητρο-

πολιτικοῦ Συμβουλίου, ἡ ὁποία ὀφείλει νὰ εἶναι πάντοτε σύμφωνη μὲ τοὺς Ἱεροὺς Κανόνες τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας, τὶς διατάξεις καὶ τοὺς Νόμους ποὺ διέπουν τὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία στὴν Ἑλληνικὴ Ἐπικράτεια, τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς Νόμους τῆς Πολιτείας.

Ἡ παροῦσα ἀπόφαση νὰ δημοσιευθεῖ, στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, στὸ περιοδικό «Ἀπόστολος Τίτος», ἐπίσημο δελητίο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κρήτης καὶ στὸ

περιοδικό «Ἐκκλησία», ἐπίσημο δελητίο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Μοῖρες, 14 Αὐγούστου 2006

Γιὰ τὸ Μητροπολιτικό Συμβούλιο

Ὁ Πρόεδρος

Ὁ Μητροπολίτης

† Ὁ Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας Μακάριος

ΣΤΟΝ ΔΟΡΥΦΟΡΟ HELLAS SAT2 Ο ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Μετὰ τὴ δορυφορικὴ, συνδρομητικὴ πλατφόρμα τῆς NOVA, ὁ Ραδιοφωνικὸς Σταθμὸς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μεταδίδει, πλῆρον, τὸ σῆμα του ἐλεύθερα ἀπὸ τὸν Ἑλληνικὸ δορυφόρο HELLAS SAT2. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι ὁ καθεὶς, σὲ ὀλόκληρη τὴν Ἑλληνικὴ ἐπικράτεια καὶ ὄχι μόνο, μπορεῖ νὰ ἀκούει ἐλεύθερα τὸ πρόγραμμά του εἰκοσιτέσσερις ὥρες τὸ εἰκοσιτετράωρο. Γιὰ νὰ συμβεῖ αὐτό, ἀπαιτεῖται μιὰ

ἀπλὴ καὶ μὲ μικρὸ ἐφάπαξ οἰκονομικὸ κόστος, δορυφορικὴ ἐγκατάσταση, προκειμένου νὰ συντονιστεῖ κανεὶς μὲ τὴ συγκεκριμένη δορυφορικὴ πλατφόρμα.

Τὰ τεχνικὰ χαρακτηριστικά, ποὺ πρέπει, ἀπαραίτητως, νὰ ληφθοῦν ὑπόψιν, εἶναι τὰ ἑξῆς:

- Διάμετρος κατόπτρου γιὰ λήψη στὸν Ἑλληναδικὸ χῶρο: τουλάχιστον 0,5 (50cm).
- Σκόπευση: 39° ἀνατολικά
- Συχνότητα: 12.524 MHz
- Πόληση: Κάθετη (Vertical)
- Symbol Rate: 27.500
- FEC: 3/4
- Band: Ku

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Προκηρύξεις**Ἱερῶν Μητροπόλεων:**

Σύρου

Νεαπόλεως

καὶ Σταυρουπόλεως

Αἰτωλίας

καὶ Ἀκαρνανίας

Νικοπόλεως

καὶ Πρεβέζης

Καισαριανῆς

Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ

Μονεμβασίας

καὶ Σπάρτης

Μηθύμνης

Μεσσηνίας

Χαλκίδος

Τρίκκης

καὶ Σταγῶν

Νεαπόλεως καὶ

Σταυρουπόλεως

Κυδωνίας

καὶ Ἀποκρώνου

Κλητήριον Ἐπίκριμα

Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀττικῆς

Ἱερὰ Μητρόπολις Σύρου

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 "Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος" καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων", προκειμένου, νὰ πληρώσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἀγίας Κυριακῆς νήσου Μυκόνου,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίης υποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Ἐρμούπολει τῆ 21α Ἰουλίου 2006

† Ὁ Σύρου ΔΩΡΟΘΕΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 "Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος" καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων", προκειμένου, νὰ πληρώσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἀγίου Γεωργίου Νέας Εὐκαρπίας,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίης υποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Νεαπόλει τῆ 14η Ἰουλίου 2006

Καθὼς

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 "Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος" καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων", προκειμένου, νὰ πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἀγίων Πάντων Θεσσαλονίκης,

Ἀγίου Γεωργίου Φιλιύρου,

Ἀγίου Ἰωσήφ τοῦ Μνήστορος Εὐόσμου,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίης υποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Νεαπόλει τῆ 3η Αὐγούστου 2006

† Ὁ Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως ΒΑΡΝΑΒΑΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 "Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος" καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων", προκειμένου, νὰ πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἁγίας Βαρβάρας Ἀγρινίου,
Ἁγίου Γρηγορίου Ἀγρινίου,
Ἁγίου Χριστοφόρου Ἀγρινίου,
Ἁγίου Κωνσταντίνου Ἀγρινίου,
Ἁγίας Τριάδος Ἀγρινίου,
Ἁγίου Δημητρίου Ἀγρινίου,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Μεσολογγίῳ τῇ 26ῃ Ἰουλίου 2006

† Ὁ Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας ΚΟΣΜΑΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 "Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος" καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων", προκειμένου, νὰ πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἁγίας Κυριακῆς Ἀπομέρου Ἴαρτης,
Ἁγίων Ἀποστόλων Δρυῶνας,
Ἁγίου Γεωργίου Θεσπρωτικοῦ,

Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Μύτικα Πρεβέζης,
Κοιμήσεως Θεοτόκου Παναγίας Πρεβέζης,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Πρεβέζῃ τῇ 9ῃ Αὐγούστου 2006

† Ὁ Νικοπόλεως ΜΕΛΕΤΙΟΣ

**Ἱερὰ Μητρόπολις
Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ**

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἄρθρων 38 παρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τοῦ Ν.Δ. 1398/1973, Γ) τοῦ Ν. 673/1977, καὶ προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ Διακόνου ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Ἁγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου Ὑμηττοῦ, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τὴν Διακονικὴν ταύτην θέσιν καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προβλεπόμενα κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικὰ διὰ τὰ περαιτέρω.

καθὼς

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 "Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος" καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων", προκειμένου, νὰ πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν Καισαριανῆς,
Ἁγίου Δημητρίου Νέας Ἑλβετίας,

Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Βύρωνος,
καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Καισαριανῇ τῇ 10ῃ Αὐγούστου 2006

† Ὁ Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ ΔΑΝΙΗΛ

Ἱερὰ Μητρόπολις Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 "Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος" καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων", προκειμένου, νὰ πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἁγίου Ἰωάννου Ἀγόργιαννης,
Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου Γεωργιτσίου,
Ἁγίας Βαρβάρας Καστρίου,

Ἰσπανοῦ τοῦ Κυρίου Φαρακλῶ,
Ἁγίου Γεωργίου Δάφνης,
Ἁγίου Γεωργίου Ποιοβίτσας,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Σπάρτῃ τῇ 14ῃ Αὐγούστου 2006

† Ὁ Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Μηθύμνης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 "Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος" καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων", προκειμένου, νὰ πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ζωοδόχου Πηγῆς Καλλιθονῆς,
Κοιμήσεως Θεοτόκου Δαφίων,
Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Παρακοίλων,
Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου Ρεύματος,
Ἁγίου Παντελεήμονος Μηθύμνης,
Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Μηθύμνης,
Ἁγίας Κυριακῆς Μηθύμνης,
Ἁγίας Κυριακῆς Πετρίου,
Ἁγίου Γεωργίου Ἀργένου,
Κοιμήσεως Θεοτόκου Λεπετύμνου,
Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Πελοπόης,
Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Ὑψηλομετώπου,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Καθὼς

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἄρθρων 38 παρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τοῦ Ν.Δ. 1398/1973, γ) τοῦ Ν. 673/1977, καὶ προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῶν θέσεων τακτικῶν Διακόνων ἐν τοῖς ἰ. ναοῖς

Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Μανταμάδου,
Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Ἁγίας Παρασκευῆς,
Ἁγίου Ἰωάννου Θεολόγου Ἀντίσσης,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τὰς Διακονικὰς ταύτας θέσεις καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προβλεπόμενα κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Καλλιθονῇ τῇ 22ῃ Αὐγούστου 2006

† Ὁ Μηθύμνης ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Μεσσηνίας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 "Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος" καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων", προκειμένου, νὰ πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἁγίου Νικολάου Κορώνης,
Ἁγίου Γεωργίου Ἀρσινόης,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Καλαμάτῃ τῇ 24ῃ Αὐγούστου 2006

† Ὁ Μεσσηνίας ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Χαλκίδος

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 "Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος" καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων", προκειμένου, νὰ πληρώσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἁγίου Ἰωάννου Χαλκίδος (γ' θέσις),

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Χαλκίδι τῇ 3ῃ Αὐγούστου 2006

† Ὁ Χαλκίδος ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Τρίκκης καὶ Σταγῶν

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 "Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος" καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων", προκειμένου, νὰ πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἁγίου Χριστοφόρου Διποτάμου,
Κοιμήσεως Θεοτόκου Μεσοχώρας,
Τιμίων Ταξιάρχῶν Μουριάς,

καλοῦμεν τοὺς βουλευομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Τρικάλῃσι τῆ 24ῃ Μαΐου 2006

† Ὁ Τρίκκης καὶ Σταγῶν ΑΛΕΞΙΟΣ

**Ἱερά Μητρόπολις
Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως**

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἄρθρων 38 παρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τοῦ Ν.Δ. 1398/1973, γ) τοῦ Ν. 673/1977, καὶ προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῶν θέσεων τακτικῶν Διακόνων ἐν τοῖς ἱ. ναοῖς

Ζωοδόχου Πηγῆς Ἀμπελοκήπων,
Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης Ἡλιοπόλεως,
καλοῦμεν τοὺς βουλευομένους ἵνα καταλάβωσι τὰς Διακονικὰς ταύτας θέσεις καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προβλεπόμενα κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικὰ διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Νεαπόλει τῆ 12ῃ Σεπτεμβρίου 2006

† Ὁ Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως ΒΑΡΝΑΒΑΣ

Ἱερά Μητρόπολις Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 24/2006 Πράξεως ἡμῶν προκηρύσσομεν τὴν θέσιν τοῦ Ἱεροκήρυκος τῆς Ἐνορίας τοῦ Ἱεροῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ «Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου» Χανίων, προσκαλοῦμε δὲ ὄσους τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, νὰ ἐνεργήσωσι τὰ δέοντα, ἐὰν ἐπιθυμοῦν, διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Χανίοις τῆ 23ῃ Ἰουλίου 2006

† Ὁ Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου ΕΙΡΗΝΑΙΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Ἀττικῆς

Κηφισιά 10.9.2006

ΚΛΗΣΙΣ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΥ

Πρὸς

Τὸν π. Φίλιππον Ἀποστολόπουλον
πρῶν Ἐφημέριον Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως Θεοτόκου Ἐνω Σουλίου Μαραθῶνος Ἀττικῆς.

Ἄγνωστου Διαμονῆς

Καλεῖσθε ὅπως ἐμφανισθῆτε ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ Ἀνακριτοῦ π. Γεωργίου Παπαδάκη, τοῦ διενεργοῦντος τακτικὴν ἔνορκον ἀνάκρισιν συνωδὰ τῆ ὑπ' Ἀριθμ. Πρωτ. 292/13.3.2006 ἐντολῆ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀττικῆς, εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως στὴν Κηφισιά τὴν Δευτέραν 15ην Ἰανουαρίου 2007 καὶ ὥραν 10.00 πρωϊνὴν προκειμένου νὰ ἀπολογηθῆτε ἐπὶ τῆς γνωστῆς σας ὑποθέσεως.

Ἐν περιπτώσει μὴ ἐμφανισεῶς σας θὰ ἐνεργηθῶσι ἐναντίον ὑμῶν τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου 5383/1932 διατασσόμενα.

Ο ΑΝΑΚΡΙΤΗΣ

π. Γεώργιος Παπαδάκης

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

π. Νικόλαος Μωραΐτης